

OTRDIENA, 2009. GADA 21. APRĪLIS

SĒDI VADA: H. G. PÖTTERING

Priekšsēdētājs

(Sēdi atklāja plkst. 17.05.)

1. Sesijas atsākšana

Priekšsēdētājs. – Paziņojū, ka ceturtdien, 2009. gada 2. aprīlī pārtrauktā sesija ir atsākta.

2. Priekšsēdētāja paziņojums

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi, zemestrīcē, kas notika Itālijā un bija vislielākā pēdējo desmitgažu laikā, Abruco reģionā briesmīgā veidā dzīvību zaudēja 295 cilvēki. Visvairāk cieta *L'Aquila* pilsēta. Šis dabas katastrofas spēcīgais trieciens un tās traģiskās sekas lika mums visiem šausmās sastingt. Lielākais zemestrīces trieciens un daudzie tai sekojošie grūdieni bez pajumtes atstāja gandrīz 40 000 cilvēku. Tiek lēsts, ka *L'Aquila* provincē, kas tika īpaši smagi skarta, tika sagrauta vai izpostīta katra trešā māja. Eiropas Parlamenta vārdā es vēlētos izmantot iespēju šodienas plenārsēdē izteikt visdziļāko līdzjūtību visiem šīs briesmīgās zemestrīces upuriem.

Visu klātesošo vārdā es arī vēlētos izteikt visdziļāko līdzjūtību bojā gājušo ģimenēm, kā arī paust solidaritāti ar Itāliju, tās pilsoņiem un iestādēm šajā skumjajā brīdī. Domās mēs esam kopā ar tiem, kas zaudēja dzīvību, tika ievainoti vai palika bez pajumtes, un visiem tiem, kurus skārusi šī katastrofa. Lūdzu jūs piecelties un vienoties piemiņas klusuma brīdī.

(Parlamenta deputāti piecēlās un ievēroja minūtes klusumu.)

Paldies!

3. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

4. Pilnvaru pārbaude (sk. protokolu)

5. Vardarbība pret sievietēm (rakstiska deklarācija) (sk. protokolu)

6. Koplēmuma procedūrā pieņemto tiesību aktu parakstīšana (sk. protokolu)

7. Kļūdu labojumi (Reglamenta 204.a pants) (sk. protokolu)

8. Priekšsēdētāja paziņojums (sk. protokolu)

9. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)

10. Spēku zaudējušas rakstiskas deklarācijas (sk. protokolu)

11. Lūgumraksti (sk. protokolu)

12. Padomes nosūtītie nolīgumu teksti (sk. protokolu)

13. Rakstiskas deklarācijas (iesniegšana) (sk. protokolu)

14. Apropriāciju pārvietojumi (sk. protokolu)

15. Darba kārtība

Priekšsēdētājs. – Darba kārtības projekta galīgā versija, ko izstrādājusi Priekšsēdētāju konference savā ceturtdienas, 16. aprīļa, sanāksmē saskaņā ar Reglamenta 130. un 131. pantu, ir izdalīta. Ir ierosināti šādi grozījumi:

Otrdiena:

Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa pieprasīja svītrot no darba kārtības *G. Hökmark* ziņojumu par Kopienas kodoldrošības sistēmas pamatstruktūru.

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (*IT*) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, *G. Hökmark* ziņojums par Kopienas kodoldrošības sistēmas pamatstruktūru mums ir jāatliek divu iemeslu dēļ. Pirmkārt, Juridiskā komiteja ir atbalstījusi ierosinājumu par to, ka Komisijas priekšlikumā ir būtiska procesuāla problēma, jo *Euratom* noteikumi paredz, ka Komisijai, pirms tā sāk darbu saistībā ar priekšlikumu, ir jāsaņem tehniskās komitejas atzinums, un tas nav izdarīts divos gadījumos. Juridiskā komiteja nolēma, ka tas ir būtisks trūkums; citiem vārdiem sakot, tas ir trūkums, kas pieprasa svītrot šo priekšlikumu un liek Komisijai to atkārtoti iesniegt atbilstīgi spēkā esošajiem noteikumiem. Otrs iemesls — nav pamata steigai, jo šie noteikumi tiks piemēroti vienīgi tām spēkstacijām, kuras varētu uzbūvēt pēc 2015. gada. Tādēļ nav iemesla steigties, un mums nav jāpieņem dokuments, kurā ir tik būtisks procesuāls trūkums kā šis.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – (*SV*) Priekšsēdētāja kungs, es katrā ziņā uzskatu, ka lēmums par šo jautājumu mums jāpieņem šajā sesijā. Tam ir vairāki iemesli. Pirmkārt, šo priekšlikumu Parlaments jau iepriekš apsprieda debatēs, un tagad tas atkal ir iekļauts darba kārtībā, turklāt Padome to ir apspriedusi kopš 2003. gada. Beidzot ir pienācis laiks pieņemt lēmumu. Attiecībā uz juridisko situāciju — ekspertu grupa, uz ko atsaucās *M. Frassoni*, iesniedza savu atzinumu par šo priekšlikumu, pēc kā tika veikti pielāgojumi. Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas un Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas pārstāvju lielāko daļu domstarpību rada jautājums par to, vai tas ir jauns priekšlikums vai priekšlikums, pie kura mēs strādājam kopš 2003. gada. Es domāju — visi piekritīs, ka pie šī priekšlikuma mēs strādājam jau ilgu laiku. Vienā brīdī mums jāspēj pieņemt lēmumu, jo īpaši tāpēc, ka tagad ļoti daudz valstu plāno uzbūvēt atomelektrostacijas. Tādēļ uzskatu, ka ārkārtīgi svarīgi ir tas, lai mēs Eiropas Savienībā izstrādātu spēcīgus un stabilus tiesību aktus, un tāpēc es ierosinu, lai šodien mēs balsotu par to, lai šonedēļ notiktu balsojums par kodoldrošības direktīvu.

(Parlaments šo priekšlikumu noraidīja.)

Trešdiena:

Priekšsēdētājs. – Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa ir pieprasījusi atlikt balsojumu par rezolūcijas priekšlikumu par starptautisku sarunu uzsākšanu, lai parakstītu starptautisku Arktikas aizsardzības nolīgumu.

Diana Wallis (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, balsojot pagājušajā plenārsēdē, mēs jau īsumā apspriedām šo jautājumu.

Problēma ir šāda — kopā ar Komisiju un Padomi piedaloties debatēs, daudziem deputātiem kļuva skaidrs, ka mēs rīkotos nepareizi, ja balsotu par šo rezolūciju, un tādēļ mēs pieprasījām šajā posmā to atlikt.

Manuprāt, tagad mēs uzskatām, ka rezolūcija nav vajadzīga. Par šo jautājumu Parlaments savu viedokli izteica pirms pāris mēnešiem; ar to pilnīgi pietiek, un nav nekādas vajadzības šajā posmā to darīt atkārtoti. Debates, kurās mēs piedalījāmies kopā ar citām iestādēm, bija vērtīgas, tomēr nav vajadzības izstrādāt rezolūciju.

Véronique De Keyser (PSE). – (*FR*) Priekšsēdētāja kungs, man jāpiebilst, ka esmu nedaudz pārsteigta, jo tad, kad apspriedām šo rezolūciju, neviens neuzskatīja, ka tā ir bezjēdzīga. Pilnīgi neviens un vismazāk jau *D. Wallis*.

Jā, tā ir taisnība, ka Komisija atsaucās uz to, ka Eiropas Savienība vēlējas pievienoties Arktikas padomei, utt. Personīgi es uzskatu, ka atbilstīgi Komisijas izteiktajai vēlmei šī jaunā rezolūcija, kurā ļoti skaidri izteikta mūsu vēlme noteikt moratoriju urbieniem un izveidot demilitarizētu zonu Arktikā, ir ļoti nozīmīga laikā, kad šajā teritorijā kaimiņvalstis demonstrē savu spēku, tostarp militāro spēku, lai tādējādi pieprasītu savu īpašumu un iegūtu urbšanas iespējas.

Tādējādi, no politiskā viedokļa, protams, ir svarīgi, lai mēs balsotu par šo dokumentu, un šī *D. Wallis* — kā arī daļa deputātu šajā plenārsēžu zālē — viedokļa radikālā maiņa ir pilnībā neattaisnojama, ņemot vērā debātes, kurās mēs piedalījāties.

(Parlaments apstiprināja priekšlikumu.)

Trešdiena:

Priekšsēdētājs. – Nāciju Eiropas grupa ir pieprasījusi darba kārtībā iekļaut Komisijas paziņojumu par zemestrīci Abruco reģionā Itālijā.

Roberta Angelilli (UEN). – *(IT)* Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, apspriedusies ar politiskajām grupām un Itālijas delegāciju vadītājiem, savas grupas vārdā es lūdzu jūs atļaut rītdienas darba kārtībā iekļaut debātes par zemestrīci Abruco reģionā. Domāju, ka cietušie novērtē solidaritāti, ko izrādījušas Eiropas iestādes un jūs personīgi, izsakot līdzjūtību un aicinot ievērot minūtes klusumu, un viņi novērtēs arī jebkādu atjaunošanas vajadzībām piešķirtu atbalstu finanšu un likumdošanas jomā. Tādēļ debātēs, piedaloties Eiropas Komisijai, būtu iespējams valsts un vietējās iestādēm sniegt daudz lietderīgas informācijas par to, cik lielu atbalstu spēs dot Eiropas Savienība.

Gianni Pittella (PSE). – *(IT)* Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlētos pateikt, ka Sociāldemokrātu grupa Eiropas Parlamentā piekrīt *R. Angelilli* priekšlikumam. Es vēlētos pateikties *H. G. Pöttering* par viņa vārdiem un visam Parlamentam par to, ka tas izrādījis emocionālo solidaritāti ar cietušajiem. Es arī uzskatu, ka rītdienas pēcpusdienas debātēs mēs varētu sagatavot ne vien jaunas solidaritātes deklarācijas, bet — un tas ir pats galvenais — konkrētus priekšlikumus, jo Eiropa var sniegt ievērojamu ieguldījumu atjaunošanas jomā, kā arī atvieglot krīzes situāciju, ar ko saskaras Arbuco iedzīvotāji.

(Parlaments apstiprināja priekšlikumu.)

Astrid Lulling (PPE-DE). – *(FR)* Priekšsēdētāja kungs, ar skumjām un sarūgtinājumu es konstatēju, ka šīs nedēļas darba kārtībā nav iekļauts jautājums, uz kuru jāatbild mutiski un kam seko debātes, par sārvtvīnu un atļauto vīndarības praksi, ko mēs — es un kolēģi deputāti no daudzām politiskajām grupām — iesniedzām paredzētajā termiņā.

Visu to personu vārdā, kas parakstīja šo dokumentu, es aicinu labot šo situāciju. Patiesībā es esmu runājis ar dažiem šo politisko grupu priekšsēdētājiem, un man šķiet, ka vai nu viņi ir slikti informēti par šo pieprasījumu, vai arī tas ir palaists garām un aizmirsts.

Tādēļ es jūs lūdzu šīs nedēļas darba kārtībā iekļaut šo paredzētajā termiņā iesniegto jautājumu, uz kuru jāatbild mutiski un kam seko debātes.

Priekšsēdētājs. – *A. Lulling* kundze, es tikko saņēmu informāciju, ka jautājumu par sārvtvīniem paredzēts apspriest maijā. Tad būs arī pietiekami ilgs uzstāšanās laiks, kas šodien savukārt nav paredzēts.

Nikolaos Vakalis (PPE-DE). – *(EL)* Priekšsēdētāja kungs, ja drīkst, es vēlētos paust savu neapmierinātību un ziņkārību, jo es iesniedzu jautājumu, uz kuru jāatbild mutiski un kam seko debātes, ko atbalstīja 48 EP deputāti, kuri savu atbalstu, jūsu zināšanai, apliecināja ļoti īsā laikā, un pat tagad šeit ir deputāti, kas paziņojuši, ka vēlas atbalstīt šo jautājumu, tomēr pagaidām, man par lielu pārsteigumu, neviens nav man atbildējis, kāpēc, kad un pēc kādiem kritērijiem tika pieņemts lēmums nepieņemt šo jautājumu, uz kuru jāatbild mutiski un kam seko debātes.

Vai man tagad pēkšņi jāsasakaras ar cita veida zemestrīci? Vai tā ir jauna zemestrīce, vai tai ir cits iemesls? Attiecībā uz pēdējo fatālo zemestrīci un upurus, uz kuriem jūs atsaucāties, ko es papildinātu ar izrietošajiem zaudējumiem un postījumiem kultūras jomā, es vēlreiz atkārtoju, ka mums ir jāuzsver šī fenomena Eiropas dimensija. Ņemot vērā, ka es biju arī referents, kurš sagatavojis vienīgo ES iestādes ziņojumu par zemestrīcēm, es ļoti labi zinu, ka Eiropas līmenī var — un vajag — daudz izdarīt. Pateicos un gaidu atbildi!

Priekšsēdētājs. – *N. Vakalis* kungs, par šāda veida lūgumiem jāinformē stundu pirms sēdes sākuma. Esmu informēts, ka šajā gadījumā tas tā nav noticis. Tas saistīts ar Reglamenta 132. pantu. Es ieteiktu atgriezties pie šī jautājuma maijā; pretējā gadījumā mēs nespēsīm nodrošināt darbu atbilstīgi Reglamentam.

Astrid Lulling (PPE-DE). – *(DE)* Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos lūgt, lai jūs pajautātu Parlamenta deputātiem, vai šis jautājums ir jāiekļauj darba kārtībā. Jūs nevarat to izlemt vienpersoniski. Vismaz pajautājiet, vai deputāti piekrīt šādam lēmumam.

Jūs noteikti varat atrast pāris minūtes, lai apspriestu šo svarīgo tēmu, kas ievērojami ietekmē daudzus Eiropas Savienības reģionus, un apspriestu to savlaicīgi, jo maijā jau būs par vēlu.

Priekšsēdētājs. – *A. Lulling* kundze, šo lēmumu priekšsēdētājs nepieņem viens pats; es ievēroju Reglamentu. To nosaka 132. pants, kura noteikumi mums ir saistoši. Par šādu lūgumu jāinformē stundu pirms sēdes sākuma. Es ierosināšu Priekšsēdētāju konferencei šo jautājumu izskatīt maijā.

Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa ir pieprasījusi darba kārtībā iekļaut Komisijas paziņojumu par ģenētiski modificētu kukurūzu MON 810.

Monica Frassoni (Verts/ALE). – *(IT)* Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, šī situācija patiešām ir sirreāla, jo mēs tiekam ignorēti — lielākā daļa dalībvalstu nevēlas atteikties no iespējas izziņot moratorijus par ĢMO, un Komisijai noteikti jāņem vērā šīs negatīvais situācijas atrisinājums, lai arī tā, ja vēlas, var rīkoties. Līdz tam mēs paši esam nonākuši.

Uzskatu, ka saistībā ar tik svarīgu jautājumu kā šis būtu lietderīgi saprast, ko Komisija vēlas darīt — turpināt iesākt, apstāties, atcelt vai iesniegt tiesību akta priekšlikumu. Mēs vēlamies tikai vienu — lai Komisija pateiktu, ko tā vēlas darīt, un pateiktu to publiski, Parlamenta debatēs.

Lutz Goepel (PPE-DE). – *(DE)* Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Savienībā MON 810 kukurūza tika apstiprināta 1998. gadā. Šis apstiprinājums nav dalībvalstīm izvirzīta obligāta prasība, un katra dalībvalsts var brīvi izlemt, vai pieņemt šo apstiprinājumu, piemērot to vai noteikt aizliegumu audzēt šādu kukurūzu.

Pieņemu, ka šis ir pamatojums pēdējam nolēmumam, kas par šo jautājumu ir pieņemts Vācijas Federatīvajā Republikā. Šajā saistībā es atļaušos apgalvot, ka MON 810 kukurūza Vācijā tika apstiprināta 2005. gadā, bet 2007. gadā tika pārtraukta šo sēklu sēšana, un 2007. gada decembrī „Monsanto” iesniedza plānu šīs kukurūzas audzēšanas vispārējai uzraudzībai. Pēc tam, 2008. gadā, to atkal apstiprināja, bet pirms pāris dienām to aizliedza.

M. Frassoni apgalvoja, ka daudzas valstis ir noraidījušas šīs kukurūzas audzēšanu. Runa ir par četrām valstīm — Franciju, Austriju, Ungāriju un Luksemburgu; tagad tām ir pievienojusies Vācija, tādējādi tagad tās ir piecas no 27 dalībvalstīm. Tas ir pilnībā nacionālas kompetences jautājums, ko pieņem, pamatojoties uz subsidiaritātes principu, un tādēļ mums nevajadzētu apgrūtināt Parlamentu ar šī jautājuma izskatīšanu.

Martin Schulz (PSE). – *(DE)* Paldies, priekšsēdētāja kungs! Mēs neatbalstām šādu rīcību, tomēr ne tādā veidā, kā to pieprasa *M. Frassoni*, bet cita, *L. Goepel* minētā, iemesla dēļ, un tādēļ es esmu pateicīgs jums par iespēju īsumā ar to iepazīstināt.

Mums jānoorganizē detalizētas debates, kurās jāaplūko ne vien šis jautājums, bet arī tas, kā mēs vēlamies risināt jautājumu par ģenētiski modificētu pārtiku. Tomēr mēs nevaram to izdarīt tik īsā laikā, līdz parītdienai. Tādēļ uzskatu, ka mums jālūdz jaunais Parlamenta sastāvs pēc vēlēšanām noorganizēt detalizētas debates par ģenētiski modificētas pārtikas izmantošanu. Liels paldies!

(Parlaments šo priekšlikumu noraidīja.)

(Darba norisi apstiprināja.)

16. Vienas minūtes runas par politiski svarīgiem jautājumiem

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir vienas minūtes runas par politiski svarīgiem jautājumiem.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – *(EL)* Priekšsēdētāja kungs, kā jūs zināt, mēs esam liecinieki satraucošai lejupslīdei starptautiskās tirdzniecības jomā. Tādēļ šī situācija nekavējoties jāmaina, un šīs izmaiņas ir galvenais kritērijs ekonomikas atveseļošanās procesā, pēc kā mēs tiecamies. Tiek lēsts, ka tirdzniecības apjoma samazināšanos par aptuveni 10–15 % ir radījušas lielākas aizņēmumu izmaksas un mazāka kredītu plūsma. Daudzpusējā tirdzniecības finanšu pakete, ko G20 valstis apstiprināja Londonā, neapšaubāmi ir pozitīvs solis. Manuprāt, Eiropas Savienībai arī jāturpina uzņemties vadošo lomu, šo Londonas paketi piemērojot praksē trīs virzienos; tie ir:

- pirmkārt, mērķtiecīgs atbalsts, ko piešķir daudzpusējas un reģionālas finanšu iestādes;
- otrkārt, koordinēts valsts atbalsts valsts līmenī; un

- treškārt, attiecīgo daudzpusējo noteikumu pielāgošana.

Šis vēstījums ir adresēts Eiropas Komisijai, lai tā varētu izstrādāt vajadzīgās iniciatīvas.

Pierre Pribetich (PSE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, no Nīderlandes populistiskā labējo radikāļu līdera runām dveš islamofobijas aukstā elpa; Čehijā mēs saskaramies ar aizvien vairāk uzbrukumiem, kas vērsti pret romiem; un mēs dzirdam Irānas prezidenta šausmīgās un nepanesamās piezīmes par rasistiskās valdības izveidi Palestīnā, kas ir netieša atsauce uz Izraēlas Valsts izveidi, tas notiek ANO konferencē par rasismu, kurā galvenokārt paredzēta, lai sekmētu iecietību un daudzveidību.

Kā lai Parlaments — protams, neizrādot sašutumu — nesūta pārliecinošu un simbolisku vēstījumu, asi nosodot šādas piezīmes, lai sekmētu daudzveidību un iecietību, kas vajadzīga globalizētajā pasaulē? Kā lai tas nepieprasa Eiropadomei un Komisijai izteikt nopietnu brīdinājumu tām valstīm, kuras atbalsta šo agresīvo pieeju un pat pieprasa to izmantot? Vēsture mums pārāk bieži ir mācījusi, ka pēc šādām piezīmēm diemžēl nav ilgi jāgaida arī rīcība.

Kā šīs sēdes laikā, priekšsēdētāja kungs, Parlaments var turpināt klusēt, ja redzam tik rasistisku, ksenofobisku attieksmi, īpaši tagad, kad valda ekonomiskā krīze, kurā tautu atkāpšanās, protekcionisms, diemžēl dzen asnus kā sēklas pavasarī?

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). – (RO) Esmu ārkārtīgi norūpējies par notikumiem, kas nesen norisinājās Moldovas Republikā. Visnopietnākie no šiem notikumiem ietver cilvēktiesību pārkāpumus, arestus, cilvēku nolaupīšanu, spīdzināšanu, iebiedēšanu un žurnālistu izraidīšanu. Moldovas pilsoņu gribu ir apdraudējušas iestādes, pieļaujot vairākus pārkāpumus, kas var kalpot par argumentiem, lai atbalstītu pieņēmumu, ka vēlēšanu rezultāti ir viltoti. Tas ietver papildu sarakstus, papildu biļetenu tirāžu, opozīcijas nomelnošanu, aizliegumu izmantot valsts televīzijas kanālus un kampaņu, ko valsts iestādes īstenoja Komunistu partijas atbalstam. Lai arī šo nedēļu laikā izskanējuši daudzi viedokļi, gan Eiropas, gan pasaules mērogā protestējot pret šiem notikumiem, situācija Moldovas Republikā diemžēl nav uzlabojusies. Es ceru, ka šonedēļ notiekošo apspriežu laikā un uz Moldovas Republiku nosūtītās *ad-hoc* misijas vizītes laikā, bet jo īpaši rezolūcijā, kuru varētu izstrādāt maijā paredzētajā galīgajā sesijā, Eiropas Parlaments nosūtīs ļoti skaidru signālu, norādot, ka ES nepieļauj cilvēktiesību pārkāpumus, un atklāti aicinās atkārtoti noorganizēt vēlēšanas Moldovas Republikā.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Lielās piektdienas, 13. aprīļa rītā, vēl pirms uzausa gaisma, Polijas pilsētā *Kamień Pomorski* pie Ščecinas notika milzīga traģēdija. Vairāk nekā 20 cilvēku, arī bērni, sadega dzīvi ēkā. Tas radīja un joprojām rada milzu ciešanas visā Polijā.

Šodien, uzstājoties šajā plenārsēžu zālē, es vēlētos aicināt visu dalībvalstu valdības, vietējās un reģionālās iestādes veikt steidzamus pasākumus, lai pārbaudītu ugunsdrošības noteikumus visās dzīvojamajās ēkās, jo īpaši tajās ēkās, kuras izmanto sociālās palīdzības dienesti. To sakot, es domāju gan par piemērotu materiālu izmantošanu šajās ēkās, gan par stingru pārbaudi, kurā nosaka atbilstību ugunsdrošības noteikumiem. Šī drāma Polijā ir viena no daudziem šāda veida negadījumiem, kas diemžēl notiek Eiropā. Lai šis ugunsgrēks un tā upuri kļūst par skaļu brīdinājuma kliedzienu turpmāk!

László Tócs (Verts/ALE). – (HU) Runā, kuru es teicu 23. martā, es lūdzu Eiropas Parlamentu un Eiropas Komisiju iejaukties, lai aizsargātu Rumānijas pilsētu *Verespatak (Roşia Montană)*, kuras mazāk aizsargātos iedzīvotājus, arhitektūras mantojumu un dabisko vidi apdraud Kanādas un Rumānijas kopuzņēmuma plāni izbūvēt raktuves.

Toreiz paustās bažas ir īstenojušās, jo pēc divu gadu pārtraukuma jaunā Rumānijas valdība visbeidzot ir izteikusi vēlmi pavērt iespējas investīcijām, kā rezultātā tiks izmantotas tādas ražošanas metodes, kuru pamatā ir cianīda tehnoloģija, tiks pārkāptas ES normas, tādējādi apdraudot ne vien apkārtējo vidi, bet arī visu Rumānijas un Ungārijas pierobežas reģionu, jo tas var būt iemesls dabas katastrofai.

Es vēlētos izmantot šo iespēju pievienoties citiem deputātiem un iesniegt prasību komisāram S. Dimas, lai panāktu cianīda tehnoloģijas aizliegumu. Es aicinu Eiropas Komisiju saskaņā ar Eiropas vides aizsardzības politikas principiem uz Rumāniju nosūtīt inspekciju, lai ilgtermiņā nodrošinātu, ka raktuvju izmantošanai tiek piemēroti atbilstīgi ES līmeņa noteikumi.

Vittorio Agnoletto (GUE/NGL). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlētos parunāt par to, kas notika „Fiat” uzņēmumā Briselē. Ar vienu vienīgu mērķi iedragāt arodbiedrības reputāciju „Fiat” uzņēmums nepatiesi apsūdzēja savus darbiniekus, ka tie kā kļūlniekus sagrābuši savus vadītājus — patiesībā nekas tāds nekad nav noticis. Nav notikusi nekāda cilvēku nolaupīšana, ne 9. aprīlī, ne citā laikā. Baumas tīši izplatīja

„Fiat” uzņēmums, mēģinot diskreditēt savus darbiniekus, kuri mēģināja aizsargāt savu nākotni, jo no darba bija paredzēts atlaist 24 personas. „Fiat” noliedz, ka ir notikušas jebkādas tikšanās, apspriedes vai sarunas ar arodbiedrības pārstāvjiem. Vienīgais mērķis bija atlaist 24 darbiniekus, no kuriem 12 bija arodbiedrības pārstāvji. Manuprāt, tā ir laba ideja — Parlaments varētu apspriest ne tikai šo faktu, bet arī to, kā pret arodbiedrībām vērsas „Fiat” un ļoti daudzi citu Eiropas lielākie daudz nacionālie uzņēmumi, kuri neievēro darba ņēmēju tiesības. Lai gan šie daudz nacionālie uzņēmumi gūst labumu no valsts un Eiropas Savienības noteikumiem un atsevišķos gadījumos saņem subsīdijas, tie neievēro darba ņēmēju tiesības.

Georgios Georgiou (IND/DEM). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, pirms dažām dienām liela grupa EP deputātu apmeklēja Eiropas dienvidu pierobežu.

Tas, ko mēs ieraudzījām un piedzīvojām šajā reģionā, nebija nekas tāds, ar ko mēs varētu lepoties. Man jums jāsaka, ka ES iedzīvotāji tur dzīvo uz mazām salām; tajās ir 120–130 pamatiedzīvotāju, bet ik dienu tur iebrauc 150, 200 vai 250 nelegālo imigrantu, un viņi visi dzīvo kopā nožēlojamos apstākļos, jo tur nav nekādas infrastruktūras.

Es joprojām dzirdu, ka Parlamentā tiek runāts par Dārfūru, Sudānas dienvidiem vai Mjanmu, un tas, protams, ir pareizi, tomēr — lai būtu, kā būdams — mums jāskatās arī uz to, kā minētajā reģionā ES iedzīvotāji, kuri ir eiropieši, tāpat kā tie, kas dzīvo Parīzē, Milānā vai Berlīnē. Man šķita, ka tas ir mans pienākums jums par to pastāstīt, priekšsēdētāja kungs, un es ticu, ka jūs rīkosieties.

Slavi Binev (NI). – (BG) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, patlaban Bulgārijas sabiedrība ir apdraudēta. Proti, policijā notiek izmaiņas — tā tiek pārorganizēta no organizācijas, kurai bija jāaizsargā sabiedrība, uz aģentūru, kas iesaistīta politiskajā reketā un gangsteru pavēļu izpildē. Vakarā pirms Lieldienu svētdienas Burgasas pilsētas domnieku, 64 gadus veco *Petko Petkov*, divi formās tērpti policisti nogrūda zemē un piekāva daudzu liecinieku acu priekšā pie baznīcas. Oficiālais policijas ziņojums tika sagatavots nākamajā dienā, bet tajā šis starpgadījums vispār nebija pieminēts. Tas ir vēl viens piemērs, kas apliecina policijas vardarbību pret *Attack* partijas biedriem; pirms tam par sišanas upuriem kļuva EP deputāts *Dimitar Stoyanov* un kāds Sofijas pilsētas domnieks. Neviens no šiem uzbrukumiem nav izmeklēts.

Vēl par policijas tīšu bezdarbību, kad policisti bija devušies „rīkojumu izpildē”, liecina tas, ka Bulgārijā nav ziņots par nevienu nolaupīšanas gadījumu, lai gan ir bijuši 15 šādi gadījumi, turklāt divi jauni gadījumi notikuši šajā mēnesī. Mūsu sabiedrību ir pārņēmušas bailes un bezpalīdzības sajūta. Turklāt šo notikumu rezultātā Bulgārijā „policists” ir kļuvis sinonīms „uzņēmējam-naudas izspiedējam”. Ja likuma kalpi un kārtība ir saistīti noziegumiem, kā mēs varam aizsargāties un kas aizstāvēs sabiedrību? Šis jautājums paliek neatbildēts.

Richard James Ashworth (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pievērst Parlamenta uzmanību sekām, ko radīja Kalē, Buloņas un Dankērkas kanāla ostu nelikumīgā blokāde, kuru pagājušajā nedēļā izveidoja Francijas zivsaimniecības nozares pārstāvji. Šī protesta akcija radīja ļoti nopietnus traucējumus kravu plūsmās, kas iet caur šo nozīmīgo Eiropas tranzīta ceļu. Tas radīja arī milzīgas izmaksas un aizkavēšanos šajā nozarē, turklāt nopietni iedragāja Anglijas dienvidu piekrastē dzīvojošo cilvēku dzīvi un radīja tiem neērtības.

Šī problēma ir bieži atkārtojusies, un es lūdzu Komisiju izmantot savas pilnvaras, lai tā iejauktos, nodrošinot, ka šādi preču un cilvēku brīvas kustības pārtraukumi Eiropas Savienībā tiek kontrolēti. Turklāt es jautāju Komisijai, vai, viņuprāt, Francijas valdība ir piešķirusi 4 miljonus eiro zvejniekiem kā valsts atbalstu, un vai tādējādi tas traucē konkurenci un ir nelikumīgs, ņemot vērā kopējās zivsaimniecības politikas noteikumus?

Ioan Mircea Pașcu (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, nesenie negatīvie notikumi Moldovā ilustrē vairākus aspektus, ko būtu vērts pieminēt. Pirmais no tiem ir mūsu reakcija uz ES pamatvērtību pārkāpumiem, ko Moldovas iestādes pieļāvušas, izrēķinoties ar jauniešiem un žurnālistiem pēc tam, kad tie protestēja pret vēlēšanu rezultātiem. Jebkāda mūsu iecietība mestu ēnu pār ES uzticību šajā saistībā.

Otrs aspekts ir ES reakcija uz procedūras pārkāpumiem, ko Moldovas iestādes pieļāvušas, īstenojot ar ES noslēgtos nolīgumus un diskriminējot ES pilsoņus nacionālās piederības dēļ. Arī šajā saistībā uz spēles ir likta ES uzticība un autoritāte.

Treškārt, tā ir ES solidaritāte, ņemot vērā nepatiesas apsūdzības, kas izvirzītas pret vienu no ES dalībvalstīm, iespējams aizbildinājums militārās situācijas iesaldēšanai šajā reģionā, pārkāpjot būtiskas saistības šajā jomā.

Ceturtkārt, ES reakcija atkal uzsvērs to valstu atšķirīgo statusu, ko 1940. gadā piemeklēja līdzīgs liktenis, un iezīmēs turpmāko virzību ES un Krievijas attiecībās.

Chris Davies (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, ja kāds no mūsu vēlētājiem negodīgi pieprasītu sociālās labklājības pabalstus, viņu sauktu pie atbildības un viņš varētu nokļūt cietumā.

Tomēr reizēm šķiet, ka viss notiek citādāk. Pagājušā gada novembrī laikraksti publiski paziņoja, ka viens no mūsu deputātiem *Den Dover* ir iztērējis darbinieku atalgojumam paredzētos līdzekļus GBP 750 000 apmērā, finansējot savai sievai un meitai piederošu uzņēmumu un daļu no šīs summas iztērējot dārgu automašīnu iegādei un citām personīgām vajadzībām.

Vairums cilvēku uzskatīja, ka *D. Dover* ne ar ko nav labāks par zagli, blēdi, kam jānokļūst aiz restēm, un es aicinu jūs, priekšsēdētāja kungs, informēt mūs, cik liela daļa no šīs naudas tagad ir atmaksāta.

Parlamentam jābūt izcilam atklātības, godīguma un pārredzamības paraugam, bet reizēm patiesi šķiet, ka šeit valda slepenība, lai noslēptu patieso piemaksu apjomu, ko daži deputāti ļaunprātīgi izmantojuši. Atsakoties ieviest zināmu finanšu pārredzamības principus, ko mēs sagaidām no pārējām ES iestādēm, mēs panākam, ka kaunā krītam mēs visi.

Priekšsēdētājs. – *C. Davies* kungs, jūs varat būt drošs, ka arī šajā gadījumā lieta tiks izskatīta atbilstoši likumam.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (*PL*) Priekšsēdētāja kungs, aprīlis mums atkal piedāvā iespēju pārdomāt, kādas sekas rada abas totalitārās sistēmas. Tas atgādina par Katīņas masu slaktiņu, kad bojā gāja tūkstošiem Polijas virsnieku, kuri kā kara gūstekņi tika turēti ieslodzījumā nometnēs Ostaškovā, Starobeļskā un Kozeļskā un kuriem pēc Lavrentija Berijas pavēles tika piespriests nāvessods 1940. gada martā. Tas atgādina arī par Varšavas geto sacelšanos, kas notika 1943. gadā, protestējot pret ebreju masu izvešanu uz nāves nometnēm, ko organizēja vācu okupācijas spēki.

Šī geto traģēdija tiek pārdzīvota tagad Dzīvības martā, kas nodrošina šādu notikumu piemiņu un neļauj tiem atkārtoties. Diemžēl Katīņas masu slaktiņš un attiecīgās vainīgās personas joprojām nav notiesātas un sauktas pie atbildības. Tomēr cerību vieš Parlamenta pieņemtā rakstiskā deklarācija par 23. augusta pasludināšanu par Eiropas staļinisma un nacisma upuru atceres dienu.

Den Dover (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es saprotu, ka *C. Davies* varēja uzstāties ar runu par situāciju, kas attiecas uz mani, un tādēļ es vēlētos sniegt savu atbildi šajā saistībā. Es dzirdēju tikai pēdējos 10 vārdus. Viņš vismaz pēdējās 20 minūtēs man nosūtīja e-pastu, informēdams, ka ir paredzējis par to runāt.

Es tikai vēlējos pateikt, ka šī lielā jezga un nepatīkšanas par maniem parlamentārās palīdzības izdevumiem, ko pēdējo 9–12 mēnešu laikā iztīrājuši plašsaziņas līdzekļi, ir bijusi mokoša pieredze. Es esmu iesniedzis dokumentus Pirmās instances tiesā, jo gatavojos izcīnīt šo ļoti smago lietu. Es saprotu, ka manas izredzes šajā lietā ir ļoti labas, turklāt es esmu izmantojis pagaidu pasākumus, kas nozīmē, ka nekāda nauda netiks atmaksāta, kamēr Tiesa nebūs noklausījies visas liecības un pieņēmusi atbilstīgu lēmumu. Es lūdzu atļauju aizkavēt Parlamentu un pateicos jums par šo iespēju!

Gerard Batten (IND/DEM). – Priekšsēdētāja kungs, pēc 36 gadiem, kopš mēs esam dalībvalsts, man jājautā – ko Eiropas Savienība nozīmē Lielbritānijai? Tā nozīmē, ka mēs paši vairs nevaldām savu valsti. No mūsu tiesību aktiem 75–85 % tiek izstrādāti Eiropas Savienībā, nevis mūsu parlamentā. Lielbritānijai jāsedz ES izmaksas vismaz GBP 56 miljardi gadā, kas ir GBP 900 gadā uz katru vīrieti, sievieti un bērnu. Mēs vairs nekontrolējam savas robežas un ciešam no neierobežotas un nekontrolētas imigrācijas.

ES cilvēktiesību tiesību akti nozīmē, ka mēs vairs nevaram efektīvi aizsargāt sevi pret ārvalstu noziedzniekiem, nelegālajiem imigrantiem un viltus patvēruma meklētājiem. Eiropas apcietināšanas orderis un aizmuguriski (*in absentia*) pieņemtie tiesas nolēmumi nozīmē, ka mēs esam zaudējuši galvenās aizsardzības iespējas, lai cīnītos pret netaisnīgiem arestiem un apcietināšanu.

Dalība Eiropas Savienībā Lielbritānijai nozīmē postu. Tas ir mokošs un lieks pašu radīts ievainojums. Vienīgais risinājums šai problēmai ir Lielbritānijas beznosacījumu izstāšanās no Eiropas Savienības.

Milan Horáček (Verts/ALE). – (*DE*) Priekšsēdētāja kungs, pirms dažām nedēļām šausmīgā alianse, kas apvieno eiropēiskos Čehijas sociāldemokrātus, eiroskeptiski noskaņoto prezidentu *V. Klaus* un komunistus, panāca *M. Topolánek* valdības krišanu. Patlaban notiek darbs pie pagaidu valdības izveides; tai būs jāuzņemas valdības darbs no maija līdz oktobrī paredzētajām jaunajām vēlēšanām. Es ceru, ka šis jaunais Ministru kabinets vadīs Čehijas prezidentūru, kas līdz šim savas funkcijas pildījusi ļoti labi, ļaus tai izdarīt secinājumus un palīdzēs īstenot vajadzīgo Lisabonas līguma ratifikāciju Čehijas Republikā. Tas būtu nozīmīgs, pozitīvs signāls Eiropai.

Zsolt László Becsey (PPE-DE). – (HU) Pēdējo mēnešu laikā Vojvodinā Serbijas ziemeļos baiļu sajūta atkal pārņēmusi tur dzīvojošos vairāku tautību pārstāvjus, pārsvarā ungārus. Lai arī Parlaments gan 2004., gan 2005. gadā pieņēma rezolūciju, reaģējot uz fiziskiem un psiholoģiskiem uzbrukumiem pret tiem iedzīvotājiem šajā apgabalā, kuri nav serbi, turklāt parādīja priekšzīmi, 2005. gadā uz šo reģionu nosūtot faktu vākšanas delegāciju, vardarbība, iebiedēšana un pazemošana, kas galvenokārt vērsta pret ungāriem, ne vien turpinās, bet arī kļūst biežāka.

Kopš gada sākuma kopumā notikuši 15 psiholoģiski un 5 fiziski uzbrukumi, turklāt divi no tiem — nopietni. Diemžēl policijai nevar daudz uzticēties. To apliecina tas, ka etnisko uzbrukumu gadījumā neviens no līdz šim piespriestajiem sodiem nav izpildīts, kas norāda uz neatbilstīgu darbību un diemžēl, pamatojoties uz ilgu gadu pieredzi, tiesu saudzīgo attieksmi. To apliecina arī tas, ka serbu vairākums nevar pat tagad atzīt to, ka mums jāpiemin arī tie daudzie desmiti tūkstoši cilvēku, kuriem tika izpildīts nāvessods bez sprieduma un konkrētiem vainas pierādījumiem.

Cik ilgi vēl Eiropas Savienība pacietīs to, ka 21. gadsimta sākumā vietējos iedzīvotājus, kuri runā vienā no Eiropas valodām, fiziski un psiholoģiski terorizē valsts, kurai ir izredzes kļūt par ES dalībvalsti? Vai mums tiešām nemaz nerūp mūsu reputācija?

Jo Leinen (PSE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, vakar Ženēvā atklāja ANO konferenci par rasisma apkarošanu. Tajā piedalās 22 valstis, bet piecas valstis nolēma nepiedalīties. Tas parāda, ka saistībā ar tik svarīgo notikumu Eiropa Savienība nav cieši vienota.

Tomēr tagad es lasu, ka dažas valstis joprojām apsver iespēju šonedēļ doties uz Ženēvu, un tādēļ es vēlētos lūgt jums izmantot savu ietekmi un izdarīt spiedienu uz Čehijas Republiku, lai mēs kā ES varētu ieņemt vienotu nostāju šajā konferencē par rasisma apkarošanu.

Nedrīkst pieļaut, ka Irānas prezidenta šausmīgā runa sadala Eiropas Savienību un vājina ANO. Tāds nedrīkst būt šīs runas rezultāts, un tādēļ es uzskatu, ka mums atkal ir jācenšas — kā to lūdza arī ģenerālsēkretārs *Ban Ki-moon* — nodrošināt, ka visas 27 dalībvalstis un ES kā viens veselums atbalsta konferencē izstrādāto galīgo dokumentu, lai palīdzētu tiem miljoniem cilvēku visā pasaulē, kuri cieš no rasisma un diskriminācijas. Liels paldies!

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, pēdējā sesijā es lūdzu jūs ņemt vērā Parlamenta saistības un publicēt informāciju par EP deputātu piedalīšanos Parlamenta pasākumos. Priekšsēdētāja kungs, jūs man apsolījāt, ka šis jautājums tiks apspriests nākamajā Prezidija sanāksmē — tai jānotiek tieši pēc 40 minūtēm. Tomēr tagad es atklāju, ka šī tēma ir svītrotā no plkst. 18.30 paredzētās Prezidija sanāksmes darba kārtības. Tā kā tagad līdz vēlēšanām ir palicis mazāk nekā mēnesis un tā kā Parlaments ir apņēmies publicēt datus un informāciju par EP deputātu piedalīšanos Parlamenta pasākumos, bet tagad būs pavisam maz iespēju to izdarīt, es nezinu, vai var noorganizēt Prezidija sanāksmi, lai oficiāli izskatītu šo jautājumu. Ģenerālsēkretārs ir apņēmies sniegt ziņojumu, uz kuru pamatojoties, prezidentvalsts spētu pieņemt lēmumu, un tādēļ es jautāju jums, priekšsēdētāja kungs, — vai pilsoņi, ES vēlētajiem, varēs iegūt šo informāciju pirms jūnijā paredzētajām Eiropas vēlēšanām, kā to pieprasīja, noteica un nolēma Parlaments, vai arī mums būs jālauž savs solījums un jārikojas pretēji saviem lēmumiem?

Etelka Barsi-Pataky (PPE-DE). – (HU) Vakar tika izveidota jaunā Ungārijas sociālistu valdība. Taču patiesībā es nevēlos runāt par šī notikuma politiskajiem aspektiem, bet gan par to, ka jaunajā valdībā nav ne vienas sievietes. Katrā ziņā ir savādi, ka 2009. gadā Eiropā jaunu valdību ir iespējams izveidot tā, ka tajā starp 14 ministriem, kas veido valdību, nav nevienas pašas sievietes. Skandināvijas valstu valdībās vairāk nekā pusi veido sievietes. Arī Francija tuvojas šai dzimumu proporcijai. Vācijas valdībā sievietes ir vairāk nekā trešdaļa. Eiropā tā ir vispārpieņemta prakse.

Pēdējo piecu gadu laikā Parlamentā mēs esam pieņēmuši 11 ziņojumus par dzimumu vienlīdzību. Tas ir svarīgs uzdevums, kura pamatā ir Eiropas vērtības, taču tam nav nozīmes, ja tas netiek īstenots praksē. Tādēļ es aicinu savus kolēģus deputātus — šajā gadījumā tos, kas nāk no Sociāldemokrātu grupas — izmantot savu ietekmi, lai panāktu, ka šie nopietnie un cēlie centieni tiek arī praktiski īstenoti tajās valstīs, kur tas pagaidām nav noticis.

Neena Gill (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, nesen es viesojos Birmingemā. Es klauvēju pie durvīm — tas ir īpašs veids, kā briti organizē kampaņas — un, nav brīnums, — nevienam cilvēkam, uz kura sliekšņa es stāvēju, nebija ne mazākās jausmas, ka pēc mazāk nekā sešām nedēļām notiks Eiropas vēlēšanas.

Esmu pārliecināta, ka jūs zināt — statistika Apvienotajā Karalistē rāda, ka tikai 16 % sabiedrības zina, ka notiks vēlēšanas, tomēr arī jums vajadzētu uztraukties, jo citās dalībvalstīs šī statistika nav labāka. Patiesībā 30 % iedzīvotāju neplāno piedalīties gaidāmajās vēlēšanās. Šīs intereses un informētības trūkums ir gan Parlamenta, gan citu struktūru atbildība. Miljoni, kas iztērēti komunikācijai ar pilsoņiem, nav devuši nekādu labumu.

Īpaši vilties man liek tas, ka apsolītā vēlēšanu informācijas kampaņas reklāma tika pasniegta ļoti iespaidīgi, bet tā panāca pretēju efektu. Reklāmas, kas runāja par ģimenes un darba dzīves līdzsvaru, uztrauca strādājošās sievietes un sabiedrības grupas, kas mēģina sekmēt zīdaiņu barošanu ar krūti. Tas tomēr ir viens no mūsu mērķiem. Priekšsēdētāja kungs, jums steidzami jāatrisina šī situācija, jāpanāk aizvainojošās reklāmas izņemšana un jānodrošina, ka mūsu vēstījums ir vienkāršs, kas liktu cilvēkiem saprast, kāpēc ir jāpiedalās gaidāmajās vēlēšanās. Šim vēstījumam jābūt labi pamanāmam un viegli saprotamam.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, es arī vēlētos runāt par to pašu jautājumu, proti, aktivitāti gaidāmajās ES vēlēšanās, kas, izskatās, nebūs ļoti liela. Viens no iemesliem ir Parlamenta priekšvēlēšanu kampaņa, kas nebija pietiekami iespaidīga, un vēl svarīgāki ir uzbrukumi ES sasniegumiem, sociālai tirgus ekonomikai, modelim, ko mēs esam izcīnījuši tik smagā cīņā, lai to attīstītu, un kas dod rezultātus ES darba ņēmējiem. Iedzīvotāji skeptiski raugās uz attīstību, kas nesolās būt patīkama un apmierinoša. Tādēļ ir žēl, ka mēs esam nonākuši konfrontācijā tādos jautājumos, kuriem vajadzētu mūs vienot, aizstāvēt ES iedzīvotāju intereses.

Catherine Guy-Quint (PSE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, 14. un 15. martā es kā Budžeta komitejas locekle kopā ar C. Botopoulos apmeklēju Peloponēsas reģionus, ko visvairāk skāruši 2007. gada vasaras plūdi. Sev par lielu pārsteigumu mēs atklājām, ka no ES Solidaritātes fonda apsolītie un paredzētie EUR 89,7 miljoni šajos reģionos joprojām nav saņemti.

Tādēļ mēs oficiāli lūdzam Komisiju pievērsties šim jautājumam, un mēs vēlētos uzzināt, kas radījis šķēršļus šīs budžeta iestādes lēmumu īstenošanai. Kā tas nākas, ka šī palīdzība, par kuru nobalsots pirms vairākiem mēnešiem, joprojām nav ievērojami ietekmējusi šos reģionus, kur vajadzība īstenot Eiropas solidaritāti kļūst aizvien redzamāka?

Neņemot vērā Komisijas pēcpārbaudi, mēs vēlētos saņemt Grieķijas valdības paskaidrojumus par šīs ES palīdzības izmantošanu. Tas ir patiešām steidzami risināms jautājums — gan no cilvēciskā, gan ekonomiskā aspekta. Divi gadi patiešām ir pārāk ilgs periods.

Călin Cățalin Chiriță (PPE-DE). – (RO) Es vēlētos vērst uzmanību uz to, ka vielu pārdomām mums dod aizvien biežāk notiekošie nevēlamie notikumi, kas sākās pagājušajā gadā Armēnijā un turpinājās šogad Gruzijā un Moldovā; šiem notikumiem ir kopīgi divi aspekti: visas trīs valstis ir Austrumu partnerības valstis, un visās šajās valstīs notikumi norisinājušies pēc viena un tā paša scenārija. Manuprāt, mums tas jāņem vērā.

Pagājušajā nedēļā Moldovas prezidents V. Voronin pat pasludināja, ka viņš vēlas izstāties no Austrumu partnerības, lai varētu turpināt nevēlamos pasākumus, ar ko saistībā Moldovā tiek pārkāptas cilvēktiesības. Uzskatu, ka Eiropas Savienībai ir cieši jāsadarbojas ar Eiropas Padomi un EDSO.

Jim Allister (NI). – Priekšsēdētāja kungs, terorisma slavināšana notiek dažādos veidos, bet, ja Parlamenta deputāte cildina zemiskas slepkavas, kuru slepkavošanas karjerai ir pienācis gals, taisnīgi saņemot pelnīto sodu no likumīgo drošības spēku rokām, tad šī deputāte nonāk pretrunā ar visu, ko kādreiz sludinājis šis Parlaments, nosodot terorismu, un tiem, kuri atbalsta un attaisno šādu rīcību. Tomēr tieši tāda bija *Sinn Féin* partijas biedres B. de Brún rīcība Lieldienu svētdienā, kad viņa aprakstīja IRA teroristus kā patīkamus, pašaieliedzīgus un godājamus cilvēkus. Terorismā nav nekā patīkama vai godājama, ne tagad, ne jebkad agrāk. Tiem deputātiem, kas slavina slepkavas, vajadzētu nokauņēties!

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Ieņemot populistisko un stingro nacionālistu retorikas nostāju, prezidents M. Ahmadinejad nodara ievērojamu kaitējumu Irānas tēlam un reputācijai. Viņš arī draud ierobežot islāmu Rietumos un izplatīt par to negatīvus stereotipus.

Reaģējot uz šādu provokāciju, mums jārikojas izlēmīgi. Notiesājot Roxana Saberi, Irānas režīms apliecināja, ka tas būtībā ir vājš un glēvs. Atrodies konfrontācijā ar ASV, Irāna izvēlas saņemt gūstā ķīlniekus — šajā gadījumā sievieti un žurnālisti — lai ideoloģiski noskaņotu savu tautu. Tā ņirgājas par visiem demokrātijas standartiem.

Galvenās cilvēktiesības, kā arī cīņa par tiesībām uz informāciju, veido ES pamatprincipus. Ceturtā vara, proti, plašsaziņas līdzekļi un prese, ir svarīgs instruments demokrātisku standartu atjaunošanā. Jebkura vara, kurai

ir bail no preses, vispirms nostāsies pret to. Nedemokrātiski režīmi turpina dzīvot mūžīgās bailēs, un tāpēc tie vajā žurnālistus, apcietina, spīdzina un pat nogalina viņus.

Kinga Gál (PPE-DE). – (HU) Šogad 1. maijā paliks pieci gadi, kopš mēs kopā ar daudzām citām Centrāleiropas un Austrumeiropas valstīm kļuvām par ES dalībvalstīm. Toreiz šķita, ka visas jaunās dalībvalstis ievēros ES pamatprincipus un diskriminācijas aizliegumu, kā arī aizsargās un cienīs valodu daudzveidību un nacionālo minoritāšu tiesības.

Taču pat pēc pieciem gadiem, kopš esam ES dalībvalsts, joprojām varam sastapties ar gadījumiem, kad vairākuma valoda tiek atklāti un diskriminējoši aizsargāta, nodarot kaitējumu vietējām nacionālo „minoritāšu” valodām. Patlaban to var novērot Slovēnijā, kur tagad ir atjaunots 1995. gadā pieņemtais un savulaik starptautiskajā mērogā bargi kritizētais valodas likums. Šis valodas likuma projekts apdraud minoritāšu valodu lietošanu ikdienā, kas, piemēram, ietekmē arī pusmiljonu vietējo ungāru minoritātes pārstāvju, kuri tur dzīvo. Tā vietā, lai sekmētu valodu daudzveidību un aizsargātu minoritātes identitāti, šis likums ļauj valodas uzraugiem un inspektoriem apmeklēt minoritāšu kopienas un piespriest bargas soda naudas, ja tās neatbilst šiem noteikumiem, ko var raksturot vienīgi kā Briseles ārprātu. Tāpēc es aicinu ES daudzvalodības komisāru iejaukties un valodu daudzveidības principu īstenot praksē arī Slovēnijā.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Jau piecus gadus Eiropas Savienībā ir 10 jaunās dalībvalstis. Ir pienācis laiks novērtēt šo situāciju. Arī mūsu pilnvaru termiņš tuvojas beigām. Sākumā veco dalībvalstu starpā bija vērojama neuzticēšanās, tomēr tā pakāpeniski izzuda. Patiesībā pēc laika atklājās, ka daudzās jomās, piemēram, attiecībā uz Pakalpojumu direktīvu vai nodarbinātības brīvību, jaunās dalībvalstis ir cīnījušās par ES reformu. Tādēļ, manuprāt, mēs varam teikt, ka šie pieci gadi ir bijuši visai skarba mācību pieredze. Tajā pašā laikā mums jāuzsver, ka jaunās dalībvalstis joprojām saskaras ar diskriminējošiem pasākumiem. Man atliek pieminēt to, ka lauksaimnieki no jaunajām dalībvalstīm šogad atkal saņem tikai 60 % no summas, kas tiek piešķirta veco dalībvalstu lauksaimniekiem. Turklāt man jāpiebilst, ka pievienošanās ES bija abpusēji izdevīga situācija, un tādēļ es vēlētos pateikties Eiropas Parlamentam par mūsu, jauno dalībvalstu, laipno uzņemšanu. Mēs jūtam, ka pēdējo piecu gadu laikā izturēšanās pret mums šeit bijusi pilnīgi vienlīdzīga.

SĒDI VADA: L. MORGANTINI

Priekšsēdētāja vietniece

Priekšsēdētāja. – Šis punkts ir slēgts.

17. Elektroenerģijas iekšējais tirgus - Enerģoregulatoru sadarbības aģentūra - Piekļuve tīklam elektroenerģijas pārrobežu tirdzniecībā - Dabāsgāzes iekšējais tirgus - Piekļuve dabāsgāzes pārvades tīkliem - Riepu marķēšana attiecībā uz degvielas patēriņa efektivitāti - Ēku energoefektivitāte (pārstrādāta versija) (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir kopīgās debātes par šādām tēmām:

– Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas vārdā izstrādātais *E. Morgan* ieteikums otrajam lasījumam par Padomes kopējo nostāju, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/54/EK atcelšanu (14539/2/2008 – C6-0024/2009 – 2007/0195(COD)) (A6-0216/2009);

– Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas vārdā izstrādātais *G. Chichester* ieteikums otrajam lasījumam par Padomes kopējo nostāju, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes regulu, ar ko izveido Enerģoregulatoru sadarbības aģentūru (14541/1/2008 – C6-0020/2009 – 2007/0197(COD)) (A6-0235/2009);

– Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas vārdā izstrādātais *A. Vidal-Quadras* ieteikums otrajam lasījumam par Padomes kopējo nostāju, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes regulu par nosacījumiem attiecībā uz piekļuvi tīklam elektroenerģijas pārrobežu tirdzniecībā un par Regulas (EK) Nr. 1228/2003 atcelšanu (14546/2/2008 – C6-0022/2009 – 2007/0198(COD)) (A6-0213/2009);

– Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas vārdā izstrādātais *A. Mussa* ieteikums otrajam lasījumam par Padomes kopējo nostāju, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabāsgāzes iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/55/EK atcelšanu (14540/2/2008 – C6-0021/2009 – 2007/0196(COD)) (A6-0238/2009);

– Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas vārdā izstrādātais *A. Paporizov* ieteikums otrajam lasījumam par Padomes kopējo nostāju, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes regulu par nosacījumiem attiecībā uz piekļuvi dabasgāzes pārvades tīkliem un par Regulas (EK) Nr. 1775/2005 atcelšanu (EC) No 1775/2005 (14548/2/2008 – C6-0023/2009 – 2007/0199(COD)) (A6-0237/2009);

– Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas vārdā izstrādātais *I. Belet* ziņojums par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par riepju marķēšanu attiecībā uz degvielas patēriņa efektivitāti un citiem būtiskiem parametriem (COM(2008)0779 – C6-0411/2008 – 2008/0221(COD)) (A6-0218/2009);

– Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas vārdā izstrādātais *S.-A. Žicū* ziņojums par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par ēku energoefektivitāti (pārstrādāta redakcija) (COM(2008)0780 – C6-0413/2008 – 2008/0223(COD)) (A6-0254/2009).

Eluned Morgan, referente. – Priekšsēdētājas kundze, šī enerģētikas pakete ir kulminācijas punkts vairākiem smagiem darba gadiem, ar ko saistībā Parlaments var būt ļoti lepns par izmaiņām, kas tagad tiks īstenotas praksē. Mums jo īpaši jābūt lepnim par to, ka ES enerģijas patērētājiem tagad pirmo reizi ir pievērsta galvenā uzmanība enerģētikas jomas debatēs un energoresursu nepietiekamība tagad ir atzīta Eiropas līmenī. Ir risināts jautājums par neizbēgamo interešu konfliktu, kas rodas tad, ja uzņēmumam pieder gan elektroenerģijas ražošanas, gan pārvades infrastruktūra, un ir stiprināts enerģijas tirgu regulējums.

Elektroenerģijas direktīva, ar kuru saistībā es strādāju kā referente, ir daļa no piecu pasākumu paketes, kuras mērķis ir ieviest uzlabojumus elektroenerģijas un gāzes tirgū visā Eiropā, lai nodrošinātu tirgu labāku integrāciju un efektīvāku darbību, izmantojot godīgāku un mazāk diskriminējošāku pieeju.

Ļaujiet man pateikt, cik pateicīga esmu par lielisko sadarbību ar pārējiem referentiem, kuri strādāja pie šīs paketes, kā arī ēnu referentiem, Komisijai un Čehijas prezidentūrai, jo viņi mums palīdzēja nonākt pie secinājumiem reizēm tik ļoti problemātiskajās debatēs.

Tiesību aktā ir ieviesti ļoti daudzi jauni patērētāju aizsardzības pasākumi, tostarp tādi, kas nodrošina patērētājam iespēju trīs nedēļu laikā pāriet pie jauna piegādātāja, paredzot katrā dalībvalstī ieviest neatkarīgu un stabilu sūdzību sistēmu, kā arī tiesības saņemt kompensāciju, ja pakalpojuma kvalitāte bijusi neatbilstīga. Šis tiesību akts arī nodrošinās, ka līdz 2022. gadam katrā ES māsaimniecībā būs ierīkoti „viedie” skaitītāji. Šie „viedie” skaitītāji ļaus patērētājiem labāk kontrolēt savu enerģijas patēriņu un palielināt energoefektivitāti, tādējādi palīdzot samazināt enerģijas izmaksas un oglekļa dioksīda emisijas.

Pēc Eiropas Parlamenta iniciatīvas jaunajā tiesību aktā ietverti arī īpaši aizsardzības pasākumi neaizsargātiem enerģijas lietotājiem, un pirmo reizi nopietni būs jāņem vērā energoresursu nepietiekamības aspekts.

Es vēlētos pajautāt komisāram A. Piebalgam, vai viņš tagad apņēmtos saistībā ar ES enerģētikas regulējumu visos turpmākajos enerģētikas politikas priekšlikumos papildus elektroenerģijas piegādes drošuma, ilgtspējas un konkurētspējas aspektam iekļaut pieejamības aspektu. Nesen ES atbalstītā ziņojumā tika izdarīti secinājumi, ka līdz pat 125 miljoniem iedzīvotāju saskaras ar energoresursu nepietiekamības problēmu. Tagad dalībvalstīm ir jāveic atbilstīgi pasākumi, kas varētu palīdzēt novērst simtiem — ja ne pat tūkstošiem — bojā gājušo skaitu nabadzīgākajās māsaimniecībās visā Eiropā. Mēs redzēsīm, kā tiek pielikts punkts priekšapmaksas skaitītāju diskriminējošām cenām.

Šīs paketes vispretrunīgākajā daļā galvenā uzmanība bija pievērsta tam, vai enerģijas tirgos jānodrošina pilnīga īpašumtiesību nodalīšana, citiem vārdiem runājot, — pilnībā jānodala pārvades sistēmas no ražošanas darbībām. Dažās dalībvalstīs tirgus struktūra ir tāda, kurā monopols, ko izveidojuši pārvades sistēmas operatori, kuriem pieder arī enerģijas ražošanas iekārtas, nepiedāvā nekādus stimulus, lai sekmētu citus tirgus dalībniekus, tādējādi apdraudot konkurenci. Parlaments tagad ir piekritis kompromisam, kas pieļaus iegūt īpašumtiesības gan uz pārvadi, gan ražošanu, ar nosacījumu, ja tiks nodrošināts lielāks skaits pārbaužu un atlikumu, tādējādi izslēdzot neizbēgamo interešu konfliktu. Daudzi no mums nelabprāt pieņēma šo kompromisu, jo mēs uzskatām, ka vējš pūš vairumtirdzniecības nodalīšanas virzienā, un, par spīti direktīvai, šie apvienotie uzņēmumi, iespējams, atdalīsies.

Komisijas centieni atklāt dažu uzņēmumu pārkāpumus sāk atmaksāties; sniedzot piemērus, jāmin tādi uzņēmumi kā *E.ON* un *RWE*, kas piekrita pārdot savus pārvades sistēmas pēc pretmonopola lietu izmeklēšanas. Mēs stiprināsim arī valsts regulatīvās iestādes.

Es vēlos visiem pateikties par sadarbību un uzskatu, ka mums jābūt lepnim par paveikto ES patērētāju labā.

Giles Chichester, *referents*. – Priekšsēdētājas kundze, šī pakete, es ceru, vairāk atbilst teicienam „trešā reize veiksmīgā”, nevis „joprojām darba procesā”. Uzskatu, ka Energo regulatoru sadarbības aģentūras turpmākā loma ir būtiska ilgi gaidītā elektroenerģijas un gāzes iekšējā tirgus izveidē.

Trīspusējo sarunu laikā man kļuva skaidrs, ka uzlabojumi, ko ierosināju Parlamenta vārdā, ir svarīgi godīgu un efektīvu enerģijas tirgu izveidē. Mans mērķis bija izveidot aģentūru, kurai būtu lielāka neatkarība un plašākas lēmumu pieņemšanas pilnvaras. Jo īpaši jānosver — ja efektīvi jāveicina vienota, konkurētspējīga enerģijas tirgus izveide, Aģentūrai vajadzīgas plašākas pilnvaras, lai atrisinātu pārrobežu jautājumus un sekmētu efektīvu sadarbību starp pārvades sistēmas operatoriem (PSO) un valstu regulatīvajām iestādēm (VRI).

Tomēr, paredzot plašākas pilnvaras, jānodrošina arī lielāka atbildība un pārredzamība. Ar to es domāju vispārīgu principu — lai Aģentūra kļūtu efektīvāka un uzticamāka, mums jāstiprina tās neatkarība, nosakot vairāk iespēju, kā nodrošināt Aģentūras atbildību, jo īpaši pret Parlamentu. Es ticu, ka tas izdosies!

Jāsaka, ka daudzās funkcijas, ko esam piešķirūši Aģentūrai, izklausās vairāk konsultatīvas, nevis konkrētas, tomēr mēs centāmies radīt iespējas ieviest novatorisku regulējumu, pievēršot uzmanību tām jomām, kurās jāveic pasākumi, bet kurās Aģentūrai nav atbilstīgu pilnvaru rīkoties.

Vispirms uzsveršu, kādas ir šīs plašākās iespējas nodrošināt atbildību, ko mēs apspriedām sarunās. Direktors uzstāsies Parlamenta attiecīgajā komitejā gan pirms iecelšanas amatā, gan savu pilnvaru termiņa laikā, lai sniegtu ziņojumu un atbildētu uz jautājumiem. Tāpat Regulatoru valdes priekšsēdētājs var apmeklēt attiecīgo komiteju un sniegt pārskatu par savu darbu. Parlamentam ir piešķirtas tiesības izvirzīt divus Administratīvās valdes locekļus. Tas viss veido Aģentūras forumu publiskajā telpā, lai tā varētu paust savu viedokli par pašas izvēlētiem jautājumiem.

Atgriežoties pie jautājuma par funkcijām, ko jau minēju, uzskatu, ka enerģētikas un gāzes nozares uzraudzība, līdzdalība tīkla kodeksu izstrādē, iesaistīšanās Eiropas enerģētikas tīklu pamatnostādņu īstenošanā, jaunu starpsavienojumu jaudu radīšanas projektu īstenošanas uzraudzība, pilnvaras lemt par atbrīvojumiem no prasībām, kas piemērojamas ieguldījumiem infrastruktūrā, tīklu attīstības desmit gadu plānu īstenošanas pārraudzība un pilnvaras sniegt atzinumus un ieteikumus, kas adresēti pārvades sistēmas operatoriem (PSO), — tas viss līdz ar citiem aspektiem, kurus tagad nav laika uzskaitīt, nodrošinās Aģentūrai plašas iespējas ieviest izmaiņas.

Visbeidzot mēs esam ieviesuši prasības racionalizētai lēmumu pieņemšanai. Ceru, ka Aģentūra spēs tikt galā ar mūsu paredzētajiem izaicinājumiem. Ņemot vērā pieredzi, mēs esam arī paredzējuši iespēju Komisijai sagatavot ziņojumu par Aģentūras darbu un ierosinājumiem attiecībā uz turpmākiem uzdevumiem un funkcijām, ko Aģentūra varētu pildīt.

Es vēlētos pateikties mūsu referentiem, pārējām divām iestādēm un komisāram par smago un konstruktīvo darbu, kas ieguldīts kompromisa paketes galīgās versijas izstrādē. Ceru, ka tas, ka esmu uzaicināts uzstāties kā otrais pēc kārtas, ir skaidrs apliecinājums tam, ka šis priekšlikums ir patiesi nozīmīgs un svarīgs.

Alejo Vidal-Quadras, *referents*. – Priekšsēdētājas kundze, sākumā es vēlētos sirsnīgi pateikties referentiem, ēnu referentiem, komisāram A. Piebalgam un vēstniecei J. Reinišovai par izcilo sadarbību šī gada pirmajos trīs mēnešos. Šī sadarbība bija galvenais dzinējspēks, kas ļāva panākt šo veiksmīgo rezultātu, par ko mēs šonedēļ balsosim. Sarunas bija ilgas, sarežģītas un reizēm smagas, tomēr uzskatu, ka mēs spējam panākt tādu vienošanos, kas apmierina visas puses.

Attiecībā uz kopējo paketi, kas tika apspriesta sarunās, Parlaments var būt lepns par tās galīgo redakciju. Mūsu ļoti stingrā vienošanās pirmajā lasījumā par īpašumtiesību nodalīšanu sarunu grupai tiešām bija spēcīgs atbalsts sarunās. Tas ļāva mums izstrādāt stingrāku regulatīvo sistēmu, jo īpaši valstīs, kurās ir ieviests neatkarīgu pārvades operatoru modelis, paplašinot valstu regulatoru pilnvaras un paredzot neatkarību gan no valdības, gan nozares pārstāvjiem. Šī jaunā loma samazinās konkurēt nespējīgu praksi, jo īpaši gadījumos, kad vertikāli integrēti uzņēmumi ļaunprātīgi izmanto savu stāvokli, lai apturētu ieguldījumus jaunu jaudu nodrošināšanā.

Tika arī panākta vienošanās par pārskatīšanas klauzulu, kas ļaus mums pēc dažiem gadiem pārbaudīt, vai visi modeļi atbilst mūsu mērķiem, kas paredz izveidot pilnībā konkurētspējīgu un likumīgu tirgu. Turklāt mēs ievērojami paplašinājam noteikumus par patērētāju aizsardzību cita starpā attiecībā uz rēķinos ietverto informāciju un labākiem nosacījumiem piegādātāju maiņai.

Visbeidzot, liels panākums bija arī jauna noteikuma ieviešana trešo valstu klauzulā; tas paredz, ka tagad var liegt trešo valstu pārvades sistēmu operatoru (PSO) sertifikāciju arī tad, ja ir apdraudēta ES vai atsevišķas dalībvalsts piegādes drošums.

Attiecībā uz elektroenerģijas regulu es vēlētos precizēt, ka tai ir būtiska nozīme, jo ļauj dalībvalstīm izmantot instrumentus, kas vajadzīgi, lai ievērojami palielinātu starpsavienojumu jaudu ES teritorijā, attīstot un izstrādājot saistošus tīkla kodeksus, kuri tirdzniecībā jāpiemēro visiem pārvades sistēmu operatoriem, tādējādi likvidējot vienu no galvenajiem fiziskajiem šķēršļiem, kas traucēja pilnībā izveidot iekšējo enerģētikas tirgu.

Dokuments, par kuru panākta vienošanās, saskaņā ar Eiropas Parlamentā pirmajā lasījumā panākto vienošanos paplašina arī Energoregulatoru sadarbības aģentūras funkcijas šajā procesā. Jāpiebilst, ka Parlaments cerēja izveidot daudz ambiciozāku aģentūru. Tomēr mēs saprotam, ka tas ir tikai pirmais solis šajā garajā regulatīvo sistēmu integrācijas procesā.

Mēs panācām, ka tiek iekļauts jauns noteikums, kam atbilstīgi Aģentūra varēs ierosināt pamatkritērijus, kas jāiekļauj, jauniem starpsavienojumiem nosakot atbrīvojumus. Tas ir īpaši svarīgi, jo tas ir viens no galvenajiem šķēršļiem, ar ko dažādās dalībvalstīs saskaras ieguldītāji jaunu jaudu izveides procesā. Ja ir jāievēro daudzas dažādas regulatīvās procedūras, reizēm tas var radīt neskaidras sekas un atbaidīt ieguldītājus; tam par piemēru var minēt Nabuko projektu.

Ar šo regulu tiek arī izveidots — turklāt ar noteiktām funkcijām — elektroenerģijas pārvades sistēmu operatoru Eiropas tīkls („elektroenerģijas PSOET”), kas būs atbildīgs par Aģentūrā iesniedzamo tīkla kodeksu izstrādi, kā arī tādu saskaņotu mehānismu izveidi, kuri paredzēti ārkārtas situācijām, piemēram, ja ES mērogā tiek pārtraukta elektroenerģijas piegāde, kā to neseno pieredzējām.

Noslēgumā es vēlētos pateikties visiem tehniskajiem darbiniekiem, pateicoties kuriem, mēs varējām panākt vienošanos, lai arī sarunu pašā sākumā mēs reizēm zaudējām ticību sarunu iznākamam.

Antonio Mussa, referents. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es vēlētos pateikties Čehijas prezidentūras pārstāvjiem, Komisijai, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas priekšsēdētājam A. Niebler, referentiem, kuri strādāja pie šīs enerģētikas paketes, ēnu referentiem un komitejas sekretariātam, tostarp visiem tās ierēdņiem, par viņu sadarbību un prasmīgo darbu, ko tie apliecināja, strādājot pie šīs tēmas.

Mēs varam būt lepnī — un mums tādiem jābūt — par sasniegto rezultātu; un es tāds noteikti esmu, domājot par darbu, ko, pārņemot darbu pie šīs direktīvas par gāzes iekšējo tirgu, esmu paveicis un ar ko saistībā nebija viegli atrast risinājumus. Esmu laimīgs, ka šis otrais pilnvaru termiņš, man strādājot kā EP deputātam, ir sakritis ar noslēdzošo posmu šīs paketes izstrādē, kas, manuprāt, ir viena no svarīgākajām tēmām šī pilnvaru termiņa laikā; turklāt ieguvēji būs mūsu vēlētāji, ES iedzīvotāji.

Gāzes direktīva, kas stāsies spēkā 2011. gadā, ieviesīs būtiskus jauninājumus šajā nozarē — viens būtisks aspekts, kas jāuzsver, ir risinājums saistībā ar neatkarīgiem pārvades operatoriem. Tas ļaus atvērt tirgu un nodrošinās patiesu progresu tādas sistēmas izveidē, kas patiesi ļaus Eiropas Savienībai kļūt vienotai enerģētikas jomā. Šajā paketē neatkarīgo pārvades operatoru sistēma ir patiesi jauninājums, un tā ir joma, kurā Eiropas Parlaments, var teikt, ir sasniedzis vislabāko rezultātu.

Jaunajā Gāzes direktīvā liela nozīme piešķirta gāzes jomā strādājošajām iestādēm un Aģentūrai. Direktīva nodrošina šo iestāžu leģitimitāti saistībā ar to funkcijām, jo īpaši tajās valstīs, kurās šīm iestādēm jāsāk savs darbs tukšā vietā. Tādēļ kā būtiski nozīmīgs solis vērtējams tas, ka esam noteikuši šo struktūru funkcijas un atbildību, kā arī piešķirūši plašas pilnvaras, jo šīm iestādēm ir grūts uzdevums, proti, kontrolēt kopējo enerģētikas tirgu.

Vēl viens jauninājums, ko ieviesām trīspusējo sarunu laikā, ir atbrīvojums no kopējiem noteikumiem par tā sauktajām slēgtajām sistēmām, piemēram, lidostām, slimnīcām, stacijām, industriālajām teritorijām un citiem objektiem, uz kuriem to specifisko iezīmju dēļ attiecas labvēlīgāka sistēma. Šis piemērs apliecina, ka jaunajā direktīvā pievērsta uzmanība Eiropas iedzīvotāju vajadzībām.

Manuprāt, no šīs direktīvas patiesi iegūs tieši Eiropas iedzīvotāji, jo, izmantojot „viedos” skaitītājus, viņiem būs pieejama visa informācija par saviem rēķiniem, viņi varēs novērtēt vislabāko piedāvājumu tirgū un izvēlēties savu piegādātāju pēc tā, kuram ir vislabākā cena, jo, lai arī tā ir patiesība, ka šīs liberalizācijas sekas būs redzamas tikai pēc dažiem gadiem, nevar noliegt, ka jaunu operatoru ienākšana tirgū izraisīs cenu pazemināšanos un nodrošinās labvēlīgākus tirgus nosacījumus ES iedzīvotājiem.

Vēl viens svarīgs aspekts ir Eiropas pārvades tīklu sistēmu atzīšana, kas Eiropas iedzīvotājiem nodrošinās gāzes piegādes drošumu. Tas viss ir atkarīgs arī no jaunas infrastruktūras, piemēram, atkārtotai pārvēršanai gāzē paredzētu iekārtu un glabāšanas iekārtu, stiprināšanas un izveides, kas būs trešās paketes virzītājspēks. Tādēļ ir jāatver konkurētspējīgs tirgus, nodrošinot ilgtermiņā ieguldījumus un līgumus ar šajā nozarē strādājošiem uzņēmumiem, jo īpaši jaunajās dalībvalstīs, kur jaunas infrastruktūras izveide ļautu arī atrisināt ilgstošās problēmas saistībā ar atkarību energoresursu jomā.

Ir ņemta vērā arī mazāk aizsargātu patērētāju aizsardzība, paredzot, ka kritiskākajā laikā valsts un reģionālās iestādes drīkst šiem iedzīvotājiem garantēt gāzes piegādes. Šīs Gāzes direktīvas un visas enerģētikas paketes izstrādes veiksmīgais iznākums atkal akcentē to, cik nozīmīga ir ES un ES iestādes, kas strādā Eiropas iedzīvotāju labā.

Atanas Paporizov, referents. – (BG) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, vispirms es vēlētos pateikt, ka esmu ļoti gandarīts par Eiropas Parlamenta un Padomes panākto vienošanos attiecībā uz Trešo enerģētikas paketi, kurā ietilpst arī regula par nosacījumiem attiecībā uz piekļuvi dabasgāzes pārvades tīkliem, ar ko saistībā es strādāju kā referents. Es vēlētos arī pieminēt Čehijas prezidentūras ieguldījumu un Eiropas Komisijas aktīvo atbalstu kopēju risinājumu meklēšanā.

Attiecībā uz piekļuvi dabasgāzes pārvades tīkliem Trešās enerģētikas paketes mērķi ir sasniegti. Ir ielikts labs pamats, lai izveidotu kopēju Eiropas enerģētikas tirgu, kura pamatā ir detalizēti izstrādāti noteikumi par saistošiem tīkla kodeksiem. Ir pieaugušas reģionālās sadarbības attīstības iespējas, jo papildus elektroenerģijas pārvades sistēmu operatoru Eiropas tīklam un valstu regulatoriem ievērojami motivējoša nozīme būs arī Energoregulatoru sadarbības aģentūrai.

Tas ievērojami sekmēs piegādes drošumu un veicinās jaunas infrastruktūras izveidi visā Eiropas operatoru tīklā, kas izstrādā 10 gadu tīkla ieguldījumu plānu, kura īstenošanu kontrolē valstu regulatori un uzrauga Aģentūra. Tas ļauj visiem tirgus dalībniekiem, pamatojoties uz skaidri definētām procedūrām, iesaistīties tīkla kodeksu izstrādē un ierosināt to izmaiņas, ja to praktiskā piemērošana pamato šo vajadzību. Nosacījumi, kas reglamentē piegādātāju konkurenci, ir kļuvuši striktāki, jo ir ieviesti stingrāki noteikumi par informāciju un pārvades sistēmu operatoru darbības pārredzamību.

Es īpaši vēlētos pateikties tiem, kuri piedalījās sarunās, atbalstot manus priekšlikumus par 10 gadu ieguldījumu plānu un reģionālās sadarbības iniciatīvu izstrādi. Turklāt esmu gandarīts, ka notikušo sarunu rezultātā ir panākts labāks līdzsvars starp elektroenerģijas pārvades sistēmu operatoru Eiropas tīkla, Energoregulatoru sadarbības aģentūras un Eiropas Komisijas pilnvarām, lai izveidotu pareizi funkcionējošu, efektīvu un konkurētspējīgu tirgu.

Īpaši es vēlētos uzsvērt ciešo sadarbību, kas tika īstenota, strādājot pie šiem Trešās enerģētikas paketes pieciem tiesību aktiem. Tika izveidots arī vispārīgs regulējums, kur atsevišķi elementi var viens otru papildināt un stiprināt. Es vēlētos pieminēt nozīmīgo rezultātu, ko devusi aktīvā sadarbība ar referentiem: *E. Morgan*, *A. Mussa*, *A. Vidal-Quadras* un *G. Chichester*. Es pateicos ēnu referentiem, kuri deva savu ieguldījumu visos sarunu posmos, sniedzot konstruktīvus un ļoti lietderīgus ieteikumus. Turklāt īpaši jāpateicas arī Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas priekšsēdētājam un viņa sekretariātam.

Priekšsēdētājas kundze, 2009. gads sākās ar gāzes piegāžu pārrāvumiem Bulgārijā un Slovēnijā, turklāt ievērojami samazinājās piegādes apjoms citās Centrāleiropas un Austrumeiropas valstīs. Domāju, ka, pamatojoties uz Trešo enerģētikas paketi, negaidīti izstrādātie Eiropas Komisijas priekšlikumi par gāzes piegādes drošuma direktīvas jaunu saturu un gāzes pārvades tīklu savienojumu projektiem, kas atbalstīti ekonomikas atveseļošanas plānā, ļaus līdz 2009. gada beigām Eiropas Savienībai sagatavoties, lai, pateicoties lielākiem materiālajiem resursiem un lielākai solidaritātei, tā spētu reaģēt uz jebkādiem iespējamiem piegādes pārrāvumiem. Domāju, ka, pamatojoties uz panākto rezultātu, ir iemesls aicināt visus kolēģus deputātus atbalstīt otrajā lasījumā kopīgo dokumentu, par ko Padomē panākta vienošanās un kas jums tiks iesniegts šodien.

Ivo Belet, referents. – (NL) Lai gan jautājumu par riepu marķēšanu attiecībā uz degvielas patēriņa efektivitāti tagad ir paredzēts izskatīt paralēli elektroenerģijas un gāzes jautājumam, kas ir neveikls risinājums, mēs apspriežam svarīgus un ļoti reālus pasākumus, kas tiešā veidā ir būtiski visiem patērētājiem, visiem šoferiem, patiesībā lielākajai daļai Eiropas iedzīvotāju.

Tas ir konkrēts pasākums, kas izmaksās maz vai nemaz un kas ievērojami sekmēs mūsu vērēnīgo mērķu sasniegšanu klimata jomā. Automašīnas riepas — neesmu pārliecināts, vai jūs to zināt — veido 20–30 % no

automašīnas kopējā degvielas patēriņa. Tādēļ ir loģiski, ka tas ir milzīgs potenciāls, ar kuru var nodrošināt energoefektivitāti un ietaupījumus.

Kādi ir konkrētie pasākumi, ko mēs esam paredzējuši īstenot? Mēs mēģināsim mudināt visus automašīnu šoferus, tas ir gandrīz ikvienu, turpmāk pārbaudīt, kāda ir energoefektivitāte un trokšņa emisijas. Mēs nevienam nenoteiksim to par obligātu pienākumu; mēs tikai informēsim cilvēkus, līdzīgi, kā mēs to darām šodien attiecībā uz ledusskapjiem, piemēram, ieviešot labi pamanāmu marķējumu vai uzlīmi. Kurš vēlas braukt ar B vai C klases riepiem, ja ir iespēja izmantot videi nekaitīgas A klases riepas? Turklāt ilgtermiņā A klases riepas ir rentablāks risinājums. Tas ir īsts ieguvums, ieguvums patērētājiem, bet visupirms — ieguvums vides aizsardzības ziņā.

Es vēlos jums minēt skaitļus: ietekmes novērtējums ir parādījis, ka iespējamais ietaupījums būs gandrīz pusotrs miljons tonnu CO₂. Tas atbilst apjomam, ko iegūtu, ja savāktu CO₂ emisijas no gandrīz miljona vieglo automašīnu, kas brauc pa Eiropas ceļiem. Ja šo pasākumu izmantotu pilnā mērā, tiktu samazinātas CO₂ emisijas no miljona vieglo automašīnu, un tas ir diezgan iespaidīgs rādītājs!

Arī riepu ražotāji, protams, būs ieguvēji. Ir lieki teikt — un tas ir tikai un vienīgi loģiski — pirms šī pasākuma ierosināšanas mēs apspriedāmies ar nozares pārstāvjiem. Protams, nav nekādas jēgas ieviest jaunu tiesību aktu nozarē, ko īpaši smagi skārusi krīze automašīnu nozarē, ja tas radītu papildu izdevumus un birokrātijas slogu. Tie ir vērā ņemami argumenti un tos nevar tā vienkārši ignorēt. No šīs Marķēšanas direktīvas iegūs arī kvalitatīvu automašīnu riepu ražotāji, tāpēc mēs tik lielu nozīmi pievēršam tās īstenošanas uzraudzībai, jo tas ir būtiski vienlīdzīgu nosacījumu ieviešanai, vienīgi tas notiks ļoti augstā līmenī.

Pats par sevi ir skaidrs, ka vides nekaitīgumu nekad nedrīkst nodrošināt uz drošības rēķina, un tādēļ šajā nolūkā mēs esam iesnieguši grozījumus. Attiecībā uz automašīnu riepiem drošība, protams, joprojām ir mūsu prioritāte.

Es vēlētos vēl nedaudz pakomentēt trokšņa emisiju kritērijus. Arī tie ir iekļauti dokumentā, jo, kā jūs zināt, trokšņa radītais piesārņojums ir viens no mūsu laika lielākajiem lāstiem. Tādēļ šajā saistībā es ļoti atzinīgi vērtēju to, ka esam izstrādājuši piesardzīgus un praksē piemērojamus kritērijus, lai vairāk samazinātu trokšņa radīto piesārņojumu, bet, kā jau teicu, to nekad nedrīkst darīt uz automašīnu un riepu drošības rēķina.

Noslēgumā es vēlētos piebilst pāris vārdus par termiņu. Manuprāt, mēs esam sasnieguši vērienīgu, bet arī saprātīgu, kompromisu. Protams, mēs rēķināmies ar riepu ražotājiem — tāpat kā tas bija tad, kad runa bija par pašu automašīnu CO₂ emisijām — ka viņi daudz ātrāk tirgū ieviesīs tādus produktus, kas atbilst augstākajiem vides standartiem.

Silvia-Adriana Țicău, *referente*. – (RO) Komisāra kungs, dāmas un kungi, ēkas rada 40 % no primārās enerģijas patēriņa un 40 % siltumnīcefekta gāzu emisiju. Tāpēc steidzamu pasākumu īstenošana, lai uzlabotu ēku energoefektivitāti, ir drošāks, ātrāks un vislētākais veids, kā samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas. Taču, paaugstinot ēku energoefektivitāti, ir milzīga iespēja atveseļot ES ekonomiku, radot vairāk nekā 250 000 jaunas darba vietas, veicot ieguldījumus, kas vajadzīgi atjaunojamo enerģijas avotu un energoefektīvu ēku sekmēšanai, kā arī — tas ir pēdējais, bet ne mazāk nozīmīgais aspekts — uzlabojot Eiropas iedzīvotāju dzīves kvalitāti līdz ar komunālo pakalpojumu maksājumu samazināšanu.

Jaunajā Komisijas priekšlikumā, kura mērķis ir grozīt pašreiz spēkā esošo direktīvu, paredzēts atcelt 1 000 m² ierobežojumu, noteikt zināmas ēku minimālās energoefektivitātes prasības, ieviest valsts līmenī noteikto minimālo prasību saskaņošanas procedūru, sekmēt ēkas, kuras vietējā līmenī ražo atjaunojamo enerģiju tādā apjomā, kas vienāds ar patērēto primāro enerģiju, turklāt finansējums no valsts līdzekļiem jāparedz vienīgi tādu ēku būvniecībai, kas atbilst minimālajām energoefektivitātes prasībām.

Parlaments ir ieviesis šādus svarīgus grozījumus: paredzot jaunus noteikumus par apkures un dzesēšanas sistēmu inspicēšanu, papildus jāpaplašina direktīvas piemērošanas joma, lai iekļautu siltumapgādes vai dzesēšanas sistēmas, jāpalielina ēku energoefektivitātes sertifikātu nozīme un jāstandartizē to formāts, jāizstrādā vienota metode minimālo energoefektivitātes prasību noteikšanai, valsts iestādēm jāievieš energoefektivitātes sertifikātā minētie ieteikumi tā darbības periodā, jāievieš jauni noteikumi par patērētāju informēšanu un auditoru un ekspertu apmācību, kā arī no 2019. gada jāparedz būvniecības atļauju piešķiršana tādām ēkām, kas vietējā līmenī ražo atjaunojam enerģiju vismaz tādā apjomā, kas vienāds ar tradicionālo avotu enerģijas apjomu.

Es aicinu deputātus apmeklēt Eiropas Parlamentā iekārtoto un kopīgi ar Pasaules Dabas fondu (WWF) noorganizēto izstādi, kas veltīta šāda veida ēkām — nulles enerģijas ēkām.

Lai arī Ēku energoefektivitātes direktīva ir stājusies spēkā 2002. gadā, dažādās dalībvalstīs tās īstenošana nav sniegusi apmierinošu rezultātu. Dalībvalstis ir konstatējušas finansējuma trūkumu, kas ir galvenais šķērslis, kas neļauj pienācīgi īstenot šo direktīvu. Tādēļ Eiropas Parlaments ierosināja finansēt ēku energoefektivitātes pasākumus no Eiropas Reģionālās attīstības fonda, izveidot Eiropas Ēku energoefektivitātes fondu un sekmēt atjaunojamās enerģijas avotus, paredzot EIB, Eiropas Komisijas un dalībvalstu ieguldījumu, iespēju piemērot pazeminātas PVN likmes ar ēku energoefektivitāti saistītiem pakalpojumiem un precēm, kā arī tādu valstu programmu izstrādi, kas palīdz paaugstināt ēku energoefektivitāti, pieņemot finanšu instrumentus un īpašus nodokļu pasākumus.

Pēdējais, bet ne mazāk nozīmīgais — es vēlētos pateikties ēnu referentiem, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas tehniskajiem darbiniekiem un KĀDP darbiniekiem no minētās komitejas, ar kuriem es sastrādājos ārkārtīgi labi. Es ar interesi gaidu savu kolēģu deputātu komentārus.

Andris Piebalgs, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētājas kundze, piecās minūtēs nav viegli sniegt Komisijas atbildi par septiņiem izcili sagatavotiem ziņojumiem, tomēr es nevaru laist garām izdevību pateikties visiem referentiem — E. Morgan, S.-A. Žicū, G. Chichester, A. Vidal-Quadras, A. Mussa, A. Paporizov un I. Belet — un ēnu referentiem. Es vēlos pateikties arī A. Niebler kundzei, kura ir strādājusi patiešām smagi, ļaujot mums sagatavot šo ziņojumu ļoti ierobežotā termiņā.

Sākumā aplūkošu jautājumu par iekšējo enerģijas tirgu, jo pirms diviem gadiem mēs sākām, izvirzot vērienīgu mērķi — izveidot patiesi konkurētspējīgu tirgu, patiesu Eiropas enerģijas tirgu Eiropas Savienības iedzīvotāju vajadzībām. Instruments šī mērķa sasniegšanai ir trešā iekšējā enerģijas tirgus pakete gāzes un elektroenerģijas jomā.

Šodien mēs esam jau pavisam tuvu tam, lai apstiprinātu šo paketi, tādējādi sasniedzot šo mērķi. Trīspusējās sarunas ir beigušās veiksmīgi, panākot vienošanos par kompromisu. Komisija pilnībā atbalsta šo kompromisu. Ja rītdienas plenārsēdē tas tiks apstiprināts, Eiropas Savienība iegūs skaidri noteiktu regulatīvo sistēmu, kas vajadzīga, lai nodrošinātu pareizi funkcionējošu iekšējo tirgu un sekmētu tik ļoti vajadzīgos ieguldījumus.

Pirmkārt, tas atvieglos pārrobežu enerģijas tirdzniecību, papildus valstu regulatoriem izveidojot valstu energoregulatoru sadarbības aģentūru, kurai piešķirtas lēmumu pieņemšanas pilnvaras. Tādējādi būs iespējams pienācīgāk risināt pārrobežu situācijas un Eiropas Savienība varēs izveidot īstu Eiropas tīklu.

Otrkārt, jaunais tiesību akts sekmēs pārrobežu un reģionālo sadarbību un ieguldījumus sadarbībā ar jauno elektroenerģijas pārvades sistēmu operatoru Eiropas tīklu. ES tīkla operatori sadarbosies un izstrādās tīkla kodeksus un drošības standartus, kā arī plānos un koordinēs ES līmenī vajadzīgos ieguldījumus.

Treškārt, tas nodrošinās efektīvāku regulatīvo uzraudzību, ko īsteno valstu regulatori, kuri kļūs neatkarīgāki un kuriem būs pieejami visi nepieciešamie līdzekļi.

Ceturtkārt, tas nodrošinās enerģijas ražošanas un pārvades darbību faktiskū nodalīšanu, lai tādējādi samazinātu jebkādu interešu konfliktu iespējamību, veicinātu ieguldījumus tīklā un novērstu diskriminējošu praksi.

Šis tiesību akts arī nodrošinās lielāku pārredzamību, tādējādi garantējot vienlīdzīgu piekļuvi informācijai, nodrošinot pārredzamāku cenu noteikšanu, palielinot uzticību tirgū un palīdzot izvairīties no jebkādam iespējamām manipulācijām vai jebkādam tirgus manipulācijām.

Runa nav tikai par iekšējā tirgus pareizu darbību, bet vispārīgi par to, ka mēs varēsim nodrošināt ES iespējas risināt tās problēmas, ar kurām sastopamies enerģētikas jomā — klimata pārmaiņas, pieaugošo atkarību importa jomā, piegādes drošumu un globālo konkurētspēju.

Jo īpaši jāuzsver, ka funkcionējošs iekšējais tirgus ir galvenais aspekts ES centienos novērst klimata pārmaiņas. Neizveidojot konkurētspējīgu enerģētikas tirgu, nekad nebūs iespējama emisiju tirdzniecības sistēmas pareiza darbība, un mums neizdosies sasniegt savus mērķus attiecībā uz atjaunojamo enerģiju.

Panāktais kompromiss arī labi līdzsvaro Parlamenta un Padomes pozīcijas. Referenti jau ir iesnieguši jums galvenos dokumentus, kam atbilstīgi panāktais politiskais kompromiss stiprina kopējo nostāju, ko Padome pieņēma 2009. gada janvārī.

Es vēlētos uzsvērt dažus galvenos jautājumus.

Parlamenta aicinājums nodrošināt stingrākus patērētāju aizsardzības pasākumus un cīnīties pret energoresursu nepietiekamību tagad ir ietverts tiesību aktos. Paredzēts, ka līdz 2020. gadam „viedos” skaitītājus, kas ļauj patērētājiem iegūt precīzu informāciju par savu patērēto enerģiju un veicina energoefektivitāti, izmantos

80 % patērētāju. Ir stiprinātas valstu regulatoru pilnvaras un neatkarība, kā arī Aģentūras pilnvaras, turklāt noteikumi par faktiski nodalīšanu būs efektīvāki.

Visbūtiskākais ir tas, ka mēs esam panākuši reālas pārmaiņas. Daudzi uzņēmumi ir pārstrukturējuši savu darbību un pieēju, ko tie izmanto attiecībā uz tīkliem un patērētājiem. Šodien Hannoveres mesē es redzēju, ka ir panākts atzinīgi vērtējams progress saistībā ar „viedajiem” skaitītājiem, un uzņēmumi šos lēmumus īsteno praksē.

Energoefektivitāte noteikti ir viens no Eiropas enerģētikas politikas galvenajiem virzieniem. Būvniecības nozarē joprojām ir liels potenciāls vairāk uzlabot energoefektivitāti, vienlaikus radot jaunas darbavietas un veicinot izaugsmi.

Es izsaku pateicību Parlamentam par atbalstu, ko tas sniedzis attiecībā uz Komisijas priekšlikumu par Ēku energoefektivitātes direktīvas pārstrādāto redakciju. Apspriedes un priekšlikumi apliecina, ka Parlaments atbalsta tos pašus politiskos mērķus un vēlas ievērojami uzlabot pašreizējo darbību. Šī joma nav vienkārša, jo tajā ir daudzi ar subsidiaritāti saistīti aspekti, un mums jāpanāk labs līdzsvars. Direktīva nodrošina sistēmu, lai palielinātu ES ēku energoefektivitāti.

Tajā ir sniegti daudzi precizējumi, un tas pastiprina šīs direktīvas sekas; tie attiecas, piemēram, uz izmaksu ziņā optimālo metodi, kontroles mehānismu prasībām un daudzām definīcijām.

Lai veicinātu energoefektīvus pasākumus, ļoti svarīgs ir jautājums par finansēšanas instrumentiem, tomēr šie jautājumi jārisina atbilstīgos tiesību aktos un iniciatīvās. Līdz ar to Ēku direktīva ir ierobežota attiecībā uz to, ko tā var panākt finanšu un nodokļu jomā.

Ēkas ar augstu energoefektivitāti — neatkarīgi no tā, vai tās tiek sauktas par zema vai nulles emisijas līmeņa ēkām vai nākamās paaudzes ēkām — ir jauninājums, ko šajā direktīvā ieviesusi Komisija.

Ir svarīgi panākt, lai šis noteikums būtu tālejošs, tomēr reāls, turklāt jāparedz zināms elastīgums, ņemot vērā ES atšķirīgos klimata un ekonomikas apstākļus. Vienotas prasības, piemēram, nulles enerģijas ēkas, pilnībā neatbilst šai prasībai un tādējādi būs pārmērīgi noteiktas.

Iekšējā tirgū būtiska ir saskaņošana. Es pilnībā atbalstu Parlamenta vēlmi izstrādāt vienotu metodi izmaksu ziņā optimāla minimālo energoefektivitātes prasību līmeņa aprēķināšanai. Tomēr, ieviešot tikai vienotu metodi energoefektivitātes aprēķināšanai, var nonākt pie neproduktīva rezultāta, šīs direktīvas īstenošanā izraisot aizkavēšanos par vairākiem gadiem dalībvalstu būvniecības noteikumu sarežģītības dēļ.

Tādēļ tas ir ļoti complicēts un sarežģīts tiesību akts, tomēr es ļoti paļaujos uz Parlamentu, ka tas stiprinās šo tiesību instrumentu.

Referents runāja arī par riepām, kas var ievērojami palīdzēt, lai samazinātu sauszemes transporta enerģijas intensitāti un emisijas. Šī priekšlikuma daudzpusējā ietekme, ko papildina tiesību akts par riepju tipa apstiprināšanu, ļautu līdz 2020. gadam samazināt ES kopējo autotransporta līdzekļu degvielas patēriņu par aptuveni 5 %. Šis priekšlikums nodrošinās patērētājiem informāciju par degvielas efektivitāti. Tas sniegs arī informāciju par slapju ceļu, kas ir vēl viens būtisks parametrs attiecībā uz riepām, kā arī ārējo rites troksni. Šādā veidā marķējums veicinās tirgus pāreju uz funkcionālākām riepām, izvairoties no tā, ka kādā jomā tiek panākti uzlabojumi uz citu jomu rēķina.

Ziņojums, par kuru šonedēļ notiks balsošana, sākotnējo priekšlikumu papildinās ar ievērojamiem uzlabojumiem, piemēram, direktīvu pārstrādājot par regulu, kas samazinās transponēšanas izmaksas un visiem noteiks vienu datumu marķējuma piemērošanai. Marķējuma piemērošanas jomā iekļaujot sniega riepās, ko noteiks īpašas klasifikācijas pieņemšana iespējami drīzāk, ieguvēji būs tie, kas brauc pa piesnigušu vai apledojušu ceļu.

Ir svarīgi, lai mēs atrastu vislabāko risinājumu attiecībā uz marķējuma novietojumu. Šis jautājums vēl tiek apspriests. Mēs ļoti vēlētos, lai jūs atbalstītu mūsu priekšlikumu, kas paredz, ka marķējums atrodas uz uzlīmes, ko tagad izsniedz līdz katrai riepai, norādot tās izmēru, slodzes indeksu un citu informāciju.

Uzskatu, ka, izstrādājot šo tiesību aktu, mēs esam panākuši ievērojamu progresu enerģētikas jomā, un pats svarīgākais — to atbalsta mūsu iedzīvotāji un nozares pārstāvji. Apmeklējot Hannoveres mesī mēs redzējām, ka rūpniecībā ir panākts liels progress energoefektivitātes ziņā, turklāt tas attiecas ne tikai uz tām jomām, kurās tagad esam pieņēmuši tiesību aktus, bet arī uz citām rūpniecības nozarēm, piemēram, dažādām elektroprecēm, ko lieto galapatērētāji, kā arī nodrošina instrumentus dažādām rūpniecības nozarēm.

Energoefektivitāte, enerģētika un Eiropa — tie ir galvenie vārdi, ar kuriem saistībā mēs esam guvuši panākumus, izstrādājot šo tiesību aktu. Es vēlētos pateikties visiem tiem, kas iesaistījās šajā darbā, un jo īpaši Eiropas Parlamenta deputātiem, kuri sniedza savu atbalstu.

Nobeigumā es vēlētos atvainoties — man būs paredzētas vēl piecas minūtes, bet, uzstājoties otrreiz, es izmantošu tikai vienu minūti. Paldies, ka ļāvat man pabeigt šo runu!

Rebecca Harms, *Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinuma sagatavotāja*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Paldies jums, Piebalga kungs, par jūsu koncentrēto uzstāšanos! Domāju, ka vislabāk novērtēt panākto progresu mēs varam, ja palūkojamies uz mērķi, ko izvirzījām debašu sākumā. Es atceros, ka sākumā *N. Kroes* iepazīstināja ar analīzi, kas parādīja, ka, neskatoties uz vairākām Eiropas līmenī sagatavotām liberalizācijas paketēm, tirgū vara ir aizvien mazākam dalībnieku skaitam — lieliem enerģētikas uzņēmumiem aizvien vairākās dalībvalstīs; citiem vārdiem runājot — enerģētikas nozarē vērojama aizvien lielāka koncentrācija saistībā ar elektroenerģiju, līdzīgi kā tas ir gāzes nozarē. Tādēļ debašu sākumā es priecājos dzirdēt, ka gan Komisija, gan vēlāk arī Eiropas Parlaments norādīja, ka visefektīvākais veids, kā cīnīties pret šo koncentrāciju — jo īpaši elektroenerģijas nozarē — ir ražošanas un tīkla nodalīšana.

Šodien es ar jums varētu saderēt, ka bez šīs nodalīšanas — tā kā jūs to sākumā aizstāvējāt — mēs nespēsīm nodrošināt patiesu patērētāju aizsardzību pret patvaļīgi noteiktām cenām enerģētikas tirgū. Es vēlos arī saderēt par to, ka Parlaments apspriedis šo instrumentu atkal tuvākajā nākotnē, jo tie jautājumi, ko mēs izlemjam tagad, nav pietiekami, lai sagrautu šo varu un dažu lielo enerģētikas uzņēmumu dominējošo stāvokli. Ar tiem būs par maz, lai izvairītos no elektroenerģijas un gāzes cenu turpmāka pieauguma, neskatoties pat uz pieaugošo peļņu enerģētikas nozarē. Patlaban ar tiem nepietiks, lai nodrošinātu pārredzamību un patērētāju aizsardzību, ko šeit ar tiem labākajiem nodomiem solīja tik daudzi Parlamenta deputāti.

Man jāatzīst, ka šie deputāti ir ļoti smagi cīnījušies šajā saistībā. Tomēr man arī jāsaka, ka šajā jomā panākumus ir guvuši lieli uzņēmumi un dažas dalībvalstis, nevis tālredzīgie Eiropas politiķi. Ceru, ka jūs piekritīsiet piedalīties šajās derībās, un pēc četriem gadiem mēs apspriedīsim nākamo liberalizācijas pasākumu un tad mēs patiesi runāsim par nodalīšanu.

Gunnar Hökmark, *PPE-DE grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos pateikties *E. Morgan* kundzei par viņas sagatavoto ziņojumu par elektroenerģijas tirgiem. Man kā ēnu referentam bija prieks strādāt kopā ar *E. Morgan* un domāju, ka tas būs godīgi, ja teikšu, ka mums izdevās panākt enerģētikas tirgu liberalizāciju. Vismaz mēs esam spēruši nozīmīgus soļus, tādējādi atverot tirgu. Tas būs godīgi, ja teikšu, ka ziņojums par elektroenerģiju bija noteicošais faktors procesā, ko mēs šodien šeit apspriežam.

Manuprāt, ir svarīgi paziņot, ka tas pretēji arī tam, kas tiek darīts citās valstīs, kas vēlas vairāk aizsargāt savas robežas attiecībā uz enerģētikas tirgu. Mums Zviedrijā notika debates, kurās piedalījās tie, kas vēlētos ieviest zināmu protekcionismu attiecībā uz elektroenerģijas eksportu. Tomēr tas traucētu un negatīvi ietekmētu visas tās iespējas, ko mēs varam sasniegt, izmantojot atvērta elektroenerģijas tirgus priekšrocības.

Tieši atverot tirgu, mēs varam uzlabot situāciju attiecībā uz klimata pārmaiņām un visefektīvāk izmantot atjaunojamo enerģiju un kodolenerģiju. Mēs varam arī nodrošināt pietiekamu energoapgādi visā Eiropas Savienībā, kopā sasaistot gan valstis, gan to tirgus. Manuprāt, pasākumi, ko mēs veicam saistībā ar šo enerģētikas tirgus paketi, jāuzskata par svarīgiem. Lai arī ir jāveic vairāk pasākumu, mēs esam sekmējuši energoapgādes drošums Eiropā un klimata pārmaiņu apkarošanu.

Edit Herczog, *PSE grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze, Trešā enerģētikas pakete attiecas uz nozares izmantošanu ar mērķi nodrošināt lielāku drošību un pārredzamību, kā arī ilgtspējīgu un pieejamu enerģiju visiem Eiropas iedzīvotājiem un uzņēmumiem. Tas viss attiecas uz to enerģētikas problēmu risināšanu, ar ko mēs patlaban sastopamies. Tas viss attiecas uz dalībvalstu atkarību no atsevišķām valstīm, kas sniedz ārpakalpojumus. Tas attiecas uz klientu un patērētāju vajadzību lielāku apmierinājumu. Tas attiecas uz izvairīšanos no tirgus izkropļojumiem, jo īpaši to valstu starpā, kas ražo lētu produkciju, un tām valstīm, kas vēlas iegādāties enerģiju par zemu cenu, kas ne vienmēr ir viens un tas pats. Tas attiecas uz ieguldītāju piesaisti enerģētikas nozarē.

Eiropas Aģentūrai būs galvenā nozīme un, kā teica mans kolēģis referents *G. Chichester*, mēs esam izveidojuši spēcīgu un neatkarīgu aģentūru un mums ir izdevies palielināt Eiropas Parlamenta lomu, lai īstenotu tos mērķus, ko minēju jau iepriekš. Manuprāt, mūsu sadarbība bija lieliska. Tomēr savā ziņā ir žēl, ka tagad mums jābeidz darbs pie šīs enerģētikas paketes.

Anne Laperrouze, *ALDE grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi, 2007. gada septembrī Eiropas Komisija iesniedza savu Trešo enerģētikas paketi, kas attiecas uz iekšējā tirgus darbību. Ļoti ātri debatēs galvenā uzmanība tika pievērsta svarīgam, tomēr ne vienīgajam, jautājumam par enerģijas ražošanas un transportēšanas nodalīšanu.

Jautājums par tīkla īpašumtiesībām, kas, manuprāt, nebija pietiekami aplūkots pirmajā lasījumā, šķiet, tika bija jāizskata daudz nopietnāk. Dažādu iespēju līdzaspastāvēšana, ietverot arī nepopulāro trešo variantu, kas tagad ir pastiprināts un precizēts, manuprāt, vērtējama kā lieliska iespēja, kas ir acīmredzama, ņemot vērā, ka es biju šī grozījuma līdzautore.

Tomēr, par laimi, šo trešo paketi reducējot uz īpašumtiesību nodalīšanu, tiku pielaista kļūda. Ir panākts paties progress — paredzētas lielākas tiesības patērētājiem, plašākas pilnvaras regulatoriem, plašāka regulatoru sadarbība, 10 gadu ieguldījumu plāni, lielāka pārredzamība, lai sekmētu atjaunojamās enerģijas attīstību, plašāka tehniskā sadarbība starp tīkla operatoriem, kā arī instrumenti efektīvākam patēriņam, piemēram, „viedie” skaitītāji.

Tas ir vēl viens solis ceļā uz Eiropas solidaritāti. Trešo valstu klauzula, lai arī tā nav tik sensacionāla kā sākotnēji izstrādātais Komisijas variants, skaidri nosaka, ka dalībvalstij ir tiesības atteikt operatora sertifikāciju, ja sertifikācijas piešķiršana apdraud attiecīgās dalībvalsts energoapgādes drošumu vai citas dalībvalsts energoapgādes drošumu.

Man varbūt jāpauž nožēla tikai par Energoregulatoru sadarbības aģentūru — mēs vēlētos izveidot spēcīgu, neatkarīgu aģentūru, kas spēj pieņemt lēmumus bez mūsu iestādes atbalsta. Mēs nostājāmies pret nepopulāro *Meroni* spriedumu. Nemaldināsim sevi! Ja vēlamies izveidot patiesu Eiropas enerģētikas politiku, ir jāpanāk lielāka virzība uz priekšu, jo īpaši tas attiecas uz institucionālo aspektu.

Energoapgādes drošums, klimata pārmaiņu apkarošana, tirgu reglamentācija — visi šie mērķi ir jāsasniedz, izmantojot pragmatisku, nevis dogmatisku, pieeju.

Eiropas iedzīvotāji gaida nevis ekonomikas teoriju piemērošanu, bet konkrētu apliecinājumu tam, ka viņi iegūs no tirgu atvēršanas, kas ļaus viņiem brīvi izvēlēties piegādātājus, kā arī saprātīgas, stabilas un prognozējamās cenas.

Esmu pateicīga saviem kolēģiem deputātiem, mūsu komisāram un Padomei par šo konstruktīvo ieguldījumu!

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, *UEN grupas vārdā*. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, uzstājoties šajās debatēs Nāciju Eiropas grupas vārdā, es vēlētos pievērst uzmanību četriem aspektiem.

Pirmkārt, mums skaidri jāizvērtē risinājumi, kuru mērķis ir nodalīt elektroenerģijas un gāzes ražošanu un pārdošanu no šo resursu pārvades. Tam vajadzētu nodrošināt konkurenci enerģijas avotu ražotāju starpā, tādējādi panākot arī pakalpojumu cenas krišanos.

Otrkārt, ir svarīgi, lai atsevišķas dalībvalstis, kurām jāievieš enerģijas ražošanas nodalīšana no pārvades, šajā nolūkā var pieņemt vienu no šiem trim modeļiem — iespējami lielāka īpašumtiesību nodalīšana, nododot tīkla pārvaldību neatkarīga operatora rokās, un iespēja saglabāt enerģijas ražošanas un pārvades integrāciju, bet tikai tad, ja ir izpildīti nosacījumi, kas nodrošina, ka praksē šie divi darbības virzieni pastāvēs neatkarīgi.

Treškārt, jāuzsver risinājumi attiecībā uz patērētāju pozīcijas stiprināšanu elektroenerģijas un gāzes tirgū, jo īpaši iespēja nomainīt enerģijas piegādātāju laikā līdz trim nedēļām bez jebkādas papildu maksas.

Ceturtkārt un visbeidzot — īpaši jāatzīmē arī tie risinājumi, kas attiecas uz sociālo dimensiju un ar ko saistībā dalībvalstis sniedz palīdzību elektroenerģijas un gāzes patērētājiem, ja tie nevar atļauties nomaksāt savus rēķinus.

Claude Turmes, *Verts/ALE grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze, vispirms runājot par *S.-A. Ţicāu* ziņojumu, teikšu, ka zaļie balsos par to — tajā ir redzama videi draudzīga pieeja, un es saku paldies visai komandai, kas risināja šīs sarunas.

Dažas sekundes, kas ir manā rīcībā, es vēlētos izmantot, lai pievērstos iekšējiem tirgiem. Jau šovakar ir skaidrs, ka mums ir jāizstrādā ceturta pakete par liberalizāciju, kurā būtu pieci punkti — pirmkārt, īpašumtiesību nodalīšana attiecībā uz cauruļvadiem un tīkliem; otrkārt, pieeja elektroenerģijas un gāzes uzglabāšanai; treškārt, lielākas pilnvaras ES Energoregulatoru sadarbības aģentūrai; ceturtkārt, valsts īpašumtiesības uz elektroenerģijas apmaiņu, jo pretējā gadījumā tirgus nekad nefunkcionēs; un, piektkārt, mums jāizstrādā īpašs karteļu likums tautsaimniecībām, kuru ekonomikas pamatā ir infrastruktūra.

Lai arī *Eluned Morgan* ir smagi cīnījies patērētāju interešu labā, patērētāji var iegūt tikai tad, ja darbojas vairumtirdzniecības tirgus. „*Enel*” pārņem „*Endesa*”, „*RWE*” pārņem „*Nuon*”, bet „*Vattenfall*” — „*Essent*”. Beigu beigās tie būs 10 milzīgi tirgus dalībnieki, kuriem nav nekādas ieinteresētības ne vides aizsardzības, ne patērētāju darba kārtībā. Tas būs kartelis, bet, lai mēs stātos tam pretī, mums jāizstrādā stingrāki likumi. Šajā ziņā šovakar esam cietuši sakāvi, ko noorganizēja *H. Reul*, *A. Niebler* un citi viņiem līdzīgie. Tā ir liela uzvara enerģētikas oligopolēm, bet sakāve Eiropas patērētājiem.

Vladimír Remek, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (CS) Dāmas un kungi, tik īsā laikā nav iespējams aplūkot visu enerģētikas paketi. Par spīti tam, es vispirms vēlētos pateikties visiem, kuri bija iesaistīti to dokumentu izstrādē, ko šodien mēs apspriežam. Tomēr, būsīm reāli! Rezultāts vēl ir tālu no pilnības. Taču es uzskatu, ka patlaban nebija iespējams sasniegt vairāk. Bez šaubām, nozīme bija tam, ka beigām tuvojas pašreizējais Parlamenta sasaukuma termiņš. Es vēlos runāt galvenokārt par dokumentu, ko iesniedzis *G. Chichester* par Energoregulatoru sadarbības aģentūras izveidi. Kā ēnu referents es cita starpā aizstāvēju to, lai šī aģentūra dotu savu ieguldījumu reģionālo tirgu izveidē. Tajā pašā laikā jāsaprot, ka nebija iespējams izpildīt tās ieceres, kas sniegtu lielākus ieguvumus, piemēram, izveidot pārnacionālu Eiropas regulatoru.

Es mudināju arī apstiprināt sākotnējo Komisijas priekšlikumu attiecībā uz lēmumu pieņemšanu Eiropas Energoregulatoru padomē saglabāt principu „viens loceklis, viena balss”. Tas ir ļoti svarīgs princips mazajām ES dalībvalstīm. Galvenokārt lielo valstu, piemēram, Francijas un Vācijas, mēģinājums vienoties par tā saukto izsvērto balsošanu mazās valstīs nostādītu neizdevīgā situācijā. Piemēram, princips „viens loceklis, viena balss” ļauj Čehijas Republikai un citām valstīm vairāk iebilst pret centieniem, ko īsteno daži lieli tīklu operatori, lai tirgū ieņemtu dominējošu stāvokli. Šajā saistībā esmu gandarīts, ka mani pūliņi nav bijuši veltīgi, un uzskatu, ka tas ir Čehijas prezidentūras panākums.

Tomēr ne visi jautājumi attiecībā uz Energoregulatoru sadarbības aģentūru ir pabeigti. Piemēram, jautājums par tā galvenā biroja atrašanās vietu joprojām ir atklāts. Personīgi es būtu ļoti gandarīts, ja aģentūra atrastos Slovēnijā, kas ir ieinteresēta šādā risinājumā. Tomēr vismazāk pieņemamais risinājums būtu tā sauktā pagaidu iespēja, kas paredz, ka aģentūra paliks Briselē, kur jau tagad atrodas daudz aģentūru, tostarp tās dažas, kam Brisele sākotnēji bija paredzēta kā galvenā biroja pagaidu atrašanās vieta.

Jim Allister (NI). – Priekšsēdētājas kundze, laiku pa laikam esmu dzirdējis, ka vienotais elektroenerģijas tirgus Īrijas salā tiek uzskatīts par piemēru šādu koncepciju īstenošanai praksē. Spriežot pēc parametra, ko visbiežāk ņem vērā patērētāji, proti, cenas, man jāsaprot, ka tas nav veiksmīgs risinājums. Kad ministrs *N. Dodds* to uzsāka, viņš apsolīja energoefektivitātes ietaupījumus un pastiprinātu konkurenci, lai palīdzētu samazināt elektroenerģijas kopējās izmaksas, patērētājiem solot plašu priekšrocību klāstu. Tagad tie drīzāk izskatās pēc tukšiem solījumiem, turklāt ne tikai attiecībā uz Ziemeļīrijas patērētājiem, kuri sēžu zāles balkonā klausās šīs debātes.

Manuprāt, daļēji šī problēma radās neefektīva regulatīvā procesa dēļ, jo tas bija pārāk pielāgots nozarei un pārāk daudz pielāva joprojām pieaugošās cenas, lai arī naftas cena ir krasi samazinājusies. Tirgū plaši tiek izmantota iespēja iegādāties preces vairumā krietnam laikam uz priekšu, jo šodien cenas ir ārkārtīgi augstas, taču regulatori daudz neskumst par to, nepalīdzot grūtībās nonākušajiem patērētājiem, lai arī šiem regulatoriem tas būtu jā dara.

Herbert Reul (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi, mēs vienojamies, ka vēlamies nodrošināt iedzīvotājiem lielāku energoapgādes drošumu, pietiekamus energoresursus un iespēju pirkt enerģiju par samērīgām cenām. Mēs nevienojamies par instrumentiem, ar kuriem mēs varam vislabāk sasniegt šo mērķi.

Tomēr patlaban esam nonākuši pie tāda rezultāta, ar ko varam lepoties, kas ir konstruktīvs un diskriminējošs, jo šis jautājums ir komplicēts un uz to nav vienkāršas atbildes. Risinājums ir šāds — mums jānodrošina lielāku naudas līdzekļu ieguldīšana enerģētikas nozarē, tīklos, starpsavienojumos un jaunās spēkstacijās. Tas ir ļoti svarīgs apsvērums, un tā īstenošanai ir jānodrošina līdzekļi.

No otras puses, mums jānodrošina, ka uzņēmumi, kas piegādā enerģiju, tiek uzraudzīti, turklāt jānodrošina patiesa konkurence. Uzskatu, ka tas bija pareizais risinājums — apstiprināt dažādus uzņēmumu organizācijas modeļus, vienlaikus nodrošinot efektīvu uzraudzību, spēcīgu aģentūru un regulatīvo iestāžu ciešu sadarbību, kā arī nodrošinot, ka uzņēmumi nevar vienkārši darīt to, ko tiem iegribas. Gudrāks risinājums ir paredzēt iespēju pieņemt pilnīgi citus noteikumus, arī tādus, kas pielāgoti attiecīgās valsts konkrētiem apstākļiem. Ja to pareizi izmantotu, šo risinājumu varētu droši izmantot arī nākotnē, un tas mums palīdzētu panākt ievērojamu virzību uz priekšu. Turklāt — un tā ir taisnība — šī procesa laikā un apspriedēs, ko risinājam dalībvalstīs, mēs jau tagad varam pamanīt jau īstenotas izmaiņas. Situācija vairs nav tāda pati, kāda tā bija

Komisijas veiktās aptaujas sākumā. Tagad dati un fakti daudz vairāk atšķiras, un mēs jau esam panākuši ievērojamu progresu, bet tas, ko mēs apstiprināsim tagad, ļaus mums pavisam vēl tālāk.

Norbert Glante (PSE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi, es jau šaurākā lokā izteicos, ka šīs debates par enerģētikas paketi nav noteikti tas jautājums, kas jāvērtē viennozīmīgi — melns vai sarkans, pa labi vai pa kreisi. Tomēr viscaur vijas ideoloģija. Šodien mēs atkal to pieredzējam. Es vēlētos pārliecināt savu kolēģi, deputāti no Vācijas, R. Harms, ka četrus gadus laikā mēs neiesniegsim ceturto paketi, bet rīkosimies ar tiem instrumentiem, ko jau esam sagatavojuši tagad — regulējot tirgu, nodrošinot lielāku pieejamību tīkliem; šīs iespējas mēs jau veiksmīgi izmantojam Vācijas Federatīvajā Republikā. Mēs varam redzēt pozitīvus piemērus. Es atbalstu vienkāršas lietas, tās nesarežģījot, un to instrumentu izmantošanu, kas jau ir mūsu rīcībā, nodrošinot to īstenošanu.

Otrkārt, es vēlos aizstāvēt nesen izveidoto Energo regulatoru sadarbības aģentūru, kurai piešķirtas lēmumu pieņemšanas pilnvaras un kura tās izmanto, kā arī ņem vērā dalībvalstu paraugpraksi. Ja notiks kā paredzēts, man nav šaubu par to, ka mēs sasniegsim labu rezultātu.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, debates par enerģētikas paketi attiecībā uz iekšējo elektroenerģijas un gāzes tirgu ir ļoti vajadzīgas. Lai nodrošinātu efektīvu tirgus darbību, izstrādājot regulējumu, jāatbild uz vairākiem jautājumiem, arī turpmāk minētajiem. Vai nākotnē Eiropas Savienībā būs viens kopējs enerģētikas tirgus vai mums būs jākoordinē valstu tirgi? Tā kā tas ir svarīgi ES ekonomikai un tās iedzīvotājiem, kāda veida enerģija nākamo 30 gadu laikā nodrošinās stabilu un pietiekamu energoapgādi par relatīvi zemām cenām? Kādi enerģijas avoti vislabāk ierobežos siltumnīcefektu un samazinās tā kontroles izmaksas?

Diemžēl līdz šim veiktie pasākumi šajā jomā nav bijuši pārredzami un pārliecinoši, un tas turpmāko 15 gadu laikā var radīt iedzīvotājiem un ekonomikai nelabvēlīgu iznākumu.

Jerzy Buzek (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, Trešā enerģētikas pakete pirmkārt un galvenokārt bija paredzēta mūsu kontinenta klientu vajadzībām, un tas ir panākts — klients ir pats svarīgākais. Tomēr vērā bija jāņem arī enerģijas ražotāju galvenās intereses. Mēs saskārāmies ar divām būtiskām problēmām.

Pirmkārt, piegādes drošums — tas ir nodrošināts. Manuprāt, salīdzinājumā ar pirmo un otro paketi, ir panākts ievērojams progress. Vienota enerģētikas tirgus izveide kļūst par īstenību, un šodien solidaritātes princips ir acīmredzams. Ja to pieprasa drošības vajadzības, mēs varam arī veikt ieguldījumus ārpus ES robežām.

Otrkārt, atklātas konkurences princips Eiropas enerģētikas tirgū. Tas vēl nav pilnībā sasniegts, un vajadzētu apsvērt turpmākus, konkrētākus risinājumus. Tomēr turpmāk mums Eiropas tirgū trešo valstu ieguldītājiem jānodrošina vienādi nosacījumi, nevis labāki par tiem, kas tiek piemēroti dalībvalstu ieguldītājiem, kā arī to, lai mūsu enerģētikas uzņēmumi varētu savstarpēji konkurēt un brīvi veikt ieguldījumus ārpus Eiropas Savienības.

Es vēlētos uzsvērt, ka trešā pakete ir nozīmīgs politisks notikums, ne tikai tehnisks un ekonomisks, un mums patiešām vajadzētu atzīt, ka tas ir liels ES panākums.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, es uzskatu, ka šajā gadījumā — savā grupā kā ēnu referents es strādāju pie gāzes nozares jautājumiem — ir atrasts tāds kompromiss, par kādu mēs varam vienoties arī citās nozarēs, jo mēs neskatījāmies uz tirgu no ideoloģiskā viedokļa, bet gan no praktiskā aspekta. Kopējs Eiropas tirgus visupirms nozīmē, ka valstu regulatoriem mēs piešķiram lielākas iespējas, plašākas pilnvaras, un izstrādājam vienotus Eiropas kritērijus, lai neviens regulators nevarētu pieņemt pilnīgi atšķirīgus lēmumus un lai neizveidotos tāda situācija, kad kāds ir atkarīgs no valdības, bet citi nav, turklāt mums ir Eiropas aģentūra, kas sadarbībā ar Komisiju var patiesi strādāt, lai izveidotu Eiropas tirgu.

Otrs ļoti būtisks aspekts — ir stiprināta patērētāju loma; tas principā redzams vairākos noteikumos, lai arī es vēlētos, lai šādu noteikumu būtu vairāk. Runa ir par patērētājiem, kuriem ir iespējas un tiesības un kuriem ir pārredzama šī svarīgā piegādes nozare. Abi šie nosacījumi ir izpildīti, un tādēļ es balsoju par šo paketi.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Godātais komisāra kungs un kolēģi! Pagājušā ziema spilgti parādīja, cik ļoti esam atkarīgi no gāzes importa un kā šī atkarība tiek izmantota kā ārpolitikas instruments. Tāpēc īpaši vēlos uzsvērt nepieciešamību pēc iespējas ātrāk izveidot Eiropas Savienībā vienotu, atvērtu un efektīvu dabasgāzes iekšējo tirgu, izstrādājot tīkla kodeksu, lai nodrošinātu pārredzamu piekļuvi pārrobežu pārvades tīkliem, lai būtu iespējama ilgtermiņa plānošana un attīstība. Ilgtermiņa plānā jāiekļauj gan gāzes pārvades tīkli, gan reģionālie starpsavienojumi. Ir jāpildinā noteikumi, kas nodrošina nediskriminējošu piekļuvi infrastruktūrai. Vienlaikus īpaši uzsvēršu enerģijas avotu diversifikācijas nepieciešamību, izstrādājot reālus stimulus atjaunīgo

avotu plašākai ieviešanai. Tā kā ēkas rada 40 % no Eiropas Savienības kopējā energopatēriņa, to energoefektivitātei, ekonomijai, siltināšanai, uzsvaram uz atjaunīgo energoresursu izmantošanu ir pirmšķirīga nozīme. Eiropas Savienības, valsts un pašvaldību pasākumi, kā arī finanšu stimuli ir jāsaslēdz vienotā sistēmā. Paldies!

Ján Hudacký (PPE-DE). – (SK) Pirms aplūkoju vairākus šī ziņojuma aspektus, es vēlētos pateikties referentei S.-A. Žicū, kā arī citiem ēnu referentiem par viņu sadarbību šī ziņojuma sagatavošanā.

Manās un manas politiskās grupas interesēs bija panākt, lai šis ziņojums kalpotu par labu priekšnosacījumu, kas palīdzētu Komisijai, Padomei un Parlamentam panākt ātru galīgo vienošanos par praktiskiem pasākumiem ēku energoefektivitātes uzlabošanai dažādās dalībvalstīs.

Šajā saistībā man jāsaka, ka biju kritiski noskaņots pret dažiem priekšlikumiem, kas atsevišķām dalībvalstīm ierosināja bezjēdzīgus birokrātiskus pasākumus un pārmērīgi ambiciozus saistošus mērķus un kas, galu galā visu izvērtējot, nopietni traucētu praktiski īstenot tik ļoti vajadzīgos projektus. Viens nozīmīgs aspekts šajā ziņojumā ir vienošanās par vienotu metodi izmaksu ziņā optimālākās energoefektivitātes aprēķināšanai, kas dalībvalstīm jāizmanto sava darba pamatā, lai precizētu savus minimālos standartus, un kas ņem vērā arī reģionālās klimata atšķirības.

Visbeidzot es vēlētos pieminēt arī finansiālā atbalsta aspektu, kas ir būtisks pasākumu īstenošanā, lai uzlabotu energoefektivitāti dažādās dalībvalstīs. Es piekrītu priekšlikumam izveidot Eiropas fondu sadarbībā ar Eiropas Investīciju banku, kas nodrošinātu apstākļus finansējuma nodrošināšanai, lai izveidotu valsts un reģionālos fondus, izmantojot tā saukto sviras efektu. Es arī atzinīgi vērtēju priekšlikumu sekmēt struktūrfondu labāku izmantošanu, lai uzlabotu energoefektivitāti dažādās dalībvalstīs.

Noslēgumā es vēlētos uzsvērt ļoti svarīgu faktu, kas attiecas uz energoefektivitātes uzlabošanas pasākumu steidzamu un rūpīgu izskatīšanu dažādās dalībvalstīs. Energoefektivitātes atjaunošana būvniecības nozarē, izņemot pārsteidzošu samazinājumu...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju.)

Reino Paasilinna (PSE). – (FI) Priekšsēdētājas kundze, es īpaši vēlētos pateikties referentiem, kuri šeit uzstājās. Mēs esam nonākuši svarīgā posmā. Mēs esam uz pareizā ceļa, lai gan, kā jau tas tika minēts, šodien rezultāts nav pietiekams. Mums vēl ir daudz darāmā.

„Viedie” skaitītāji, vajadzība izveidot dzīvotspējīgu un atvērtu enerģētikas sistēmu, vajadzība nodrošināt patiesu konkurenci — tie ir vārdi un frāzes, ko uzskatām par svarīgiem, un tā ir arī taisnība no patērētāju tiesību viedokļa. Energoresursu nepietiekamība ir kļuvusi par nopietnu problēmu. Enerģijas cena aug; tā ir dārga prece, un tādēļ ir jānodrošina cilvēku tiesības. Tādēļ mēs šajā tiesību aktu paketē nosakām enerģiju par sabiedrisku pakalpojumu. Attiecībā uz manu grupu, Sociāldemokrātu grupu Eiropas Parlamentā, redzams, ka mēs aizstāvam patērētāju intereses un tādējādi tirgū nodrošinām iespējami lielāku pārredzamību. Šajā ceļā mums jāpanāk turpmāks progress. Paldies!

(Aplausi)

Neena Gill (PSE). – Priekšsēdētājas kundze, jau no paša sākuma sarunās par *I. Belet* ziņojumu, mēs atklājām, ka visas ieinteresētās puses — no riepju ražotājiem līdz lobijiem vides aizsardzības jomā — kopumā bija vienprātis, ka šis tiesību akts ir vajadzīgs. Es vēlētos apsveikt referentu, atzinīgi vērtējot to, kā viņš ir sagatavojis šo ziņojumu, un to, kā viņš sastrādājās ar ēnu referentiem.

Uzskatu, ka šis tiesību akts ir vajadzīgs tūlīt pat. Šajā ļoti grūtajā laikā tas sniegs atbalstu autobūves nozarei. Nesen es apmeklēju *Stoke „Michelin”* un *„Jaguar Land Rover”*. Visam atbalstam, ko lejušlīdes laikā saņem šī nozare, jākoncentrējas uz prasībām pielāgoties izaicinājumiem vides jomā.

Tāds tiesību akts kā šis nodrošinās, ka mūsu ražotāji kļūst par pasaules līderiem tehnoloģiju jomā, kas mums ir tik ļoti vajadzīga. Tas ir abpusēji izdevīgs priekšlikums, jo tas arī palīdzēs patērētājiem, ieviešot tik ļoti vajadzīgo skaidrību. Riepas nav lētas, lai arī vairums privātpersonu, kas tās pērk, ir spiesti veikt vienkāršus pirkumus. Šī informācija palīdzēs ieviest tādas preces, kas samazina gan emisijas, gan trokšņa radīto piesārņojumu. Izmantojot šo priekšlikumu, mēs varam sekmēt patiesi konkurētspējīgu tirgu, kurā pārdod videi nekaitīgākas preces.

Dragoș Florin David (PPE-DE). – (RO) Komisāra kungs, pirmais ieguvums iedzīvotājiem, ko sniegs jaunā brīvā tirgus izveide, sakņojas demokrātijas jēdziena būtībā. Es runāju par brīvību. Efektīvi funkcionējošs

tirgus, kas jaunajiem tirgus dalībniekiem piedāvā iespēju sniegt iedzīvotājiem enerģētikas nozares pakalpojumus, būs patērētājiem izdevīga alternatīva. Patiesībā mainīsies to loma — no pasīviem pakalpojumu lietotājiem uz aktīviem tirgus dalībniekiem. Viņi, piemēram, varēs nomainīt piegādātāju, ja pakalpojumiem būs zema kvalitāte, ja elektroenerģijas piegāde tiks pārtraukta vai cenas būs pārāk augstas. Izvēles brīvība ļaus patērētājiem aktīvāk iesaistīties cīņā pret klimata pārmaiņām, jo viņi varēs izvēlēties piegādātājus, kuri piedāvā atjaunojamo enerģiju, kas rada nelielas oglekļa dioksīda emisijas. Jaunā pasākumu pakete noteiks zemākas cenas, novatoriskus produktus un augstākas kvalitātes pakalpojumus. Turklāt iedzīvotāji iegūs arī pēc ierobežojumu atcelšanas enerģētikas nozarē, jo tiks garantēts energoapgādes drošums. Es atzinīgi vērtēju, ka jaunajā tiesību aktā ir iekļauti īpaši pasākumi mazāk aizsargāto patērētāju aizsardzībai.

Romana Jordan Cizelj (PPE-DE). – (SL) Eiropas Parlaments ir rīkojies pareizi, sarunās patērētāju izvirzīdams uzmanības centrā, jo iekšējam tirgum ir vajadzīgs tāds patērētājs, kam ir vairāk tiesību un pieejama skaidra informācija. Patērētājam jābūt iespējai izvēlēties savu pakalpojumu piegādātāju, tāpēc viņiem jāļauj uzstādīt „viedos” skaitītājus.

Esmu gandarīts, ka esam panākuši vienošanos šajā plašajā un profesionalitāti pieprasošajā jautājumā. Tomēr, manuprāt, sarunās panāktais kompromiss par īpašumtiesību nodalīšanu joprojām pieļauj lielas organizatoriskās atšķirības starp elektroenerģijas un gāzes tirgiem dažādās dalībvalstīs. Es arī ceru, ka līdz ar šajā paketē iekļautajiem mehānismiem un noteikumiem, piemēram, valstu regulatoru lielāku neatkarību, mēs spēsim pārvarēt šīs atšķirības un no jauna izveidot vienotu elektroenerģijas un gāzes tirgu.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, lai veiksmīgi īstenotu tādu pasākumu kā vienotas enerģētikas telpas izveidi, ir būtiski kopēji un koordinēti ieguldījumi enerģētikas infrastruktūrā. Galvenais uzdevums ir palielināt Eiropas spēkstaciju ražošanas jaudu un izveidot pārrobežu tīklu. Tajā pašā laikā jāpatur prātā ieguvumi, ko sniedz vide, klimata un enerģētikas paketes pamatnostādnes. Vēl viens uzdevums, ko ieraugām saistībā ar ES enerģētikas tirgus saskaņošanu, attiecas uz trešo valstu nodrošinātās energoapgādes drošumu.

Ekonomisku iemeslu dēļ, kā arī drošuma dēļ ir svarīgi censties dažādot piegādes veidus un palielināt centienus, lai izveidotu Eiropas enerģētikas sistēmu. Visbeidzot, pastāv šaubas, ka, pilnībā atverot enerģētikas tirgu konkurencei, var tikt apdraudēti ES nabadzīgākie iedzīvotāji, kuri bieži vien nespēj regulāri samaksāt savus rēķinus. Tādēļ ir jāapsver iespējamie instrumenti, kas garantētu, ka šiem cilvēkiem netiks atslēgta elektrība.

Iliana Malinova Iotova (PSE). – (BG) Priekšsēdētājas kundze, es biju ēnu referente, kura Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas vārdā izstrādāja dokumentu par gāzes tirgu. Domāju, ka jūs visi piekritīsiet, ka saistībā ar Trešo enerģētikas paketi lielākais panākums ir Eiropas patērētāju un iedzīvotāju aizsardzība. Šī ir pirmā reize, kad šādi dokumenti ir skaidri izstrādāti. Īpašu uzmanību es vēlētos pievērst degvielas nepietiekamības definīcijai un iespējai novērst piegāžu pārtraukšanu, kā arī iespējai bez maksas nomainīt piegādātājus un viegli saprotamiem, pārredzamiem nolīgumiem. Tomēr turpmākais darbs, kas saistīts ar šo tiesību aktu, nozīmē nodrošināt vēl lielākas garantijas patērētājiem, aizsardzības pasākumus mazāk aizsargātiem iedzīvotājiem, kā arī lielāku pārredzamību un līgumisko attiecību nosacījumu salīdzināmības iespējas. Nākamais lielākais jautājums, uz kuru mums, EP deputātiem, būs jārod atbilde, attiecas uz cenām un cenu regulēšanas pasākumiem, turklāt tas jādara laikā, kad šīs cenas pastāvīgi pieaug. Domāju, ka darbs pie šī tiesību akta tiks turpināts šajā virzienā.

Paul Rübīg (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, es vēlos jūs apsveikt jūs jo īpaši saistībā ar šo paketi. Tas ir nozīmīgs solis, kas svarīgs mūsu ES iedzīvotājiem. Sekas jūs visi izjutīsiet savos maciņos un banku kontos. Tas ir nozīmīgs solis arī mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, jo tiem ir jāklūst konkurētspējīgākiem, jo īpaši tagad, ekonomikas un finanšu krīzes apstākļos, un šāda veida enerģētikas pakete ir pareizā pieeja šī jautājuma risināšanā.

Tas, ka mums būs ieviests Eiropas regulators, nodrošinās, ka pret jebkuras dalībvalsts uzņēmējiem būs vienlīdzīga attieksme pārējās 26 dalībvalstīs, un tas, ka enerģijas piegādātājiem pārējos 26 tirgos būs jaunas iespējas, ir šī regulējuma svarīgs aspekts, rezultātā radot pilnīgi jaunas iespējas.

Attiecībā uz tiesību aktu par pasīvām un aktīvām ēkām es arī vēlētos teikt, ka mūsu rūpīgā pieeja, strādājot pie jautājuma par ēku energoefektivitāti, cerams, nākotnē radīs jaunas darbavietas šajā jomā.

Priekšsēdētāja. – T. D. Stolojan kungs, jūs piedalāties šajās debatēs, kaut arī es jums teicu, ka runātāju skaits ir jau pārsniegts; tomēr domāju, ka jūsu atbildīgā pieeja un jūsu klātbūtne ir jāatalgo, un tāpēc izņēmuma kārtā es acinu jūs uzstāties, bet jums tiek dota viena minūte.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE). – (RO) Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos apsveikt visus referentus par izcilo darbu, ko viņi ir paveikuši. Esmu pārliecināts, ka mēs visi vēlamies uzzināt, kāpēc mums joprojām nav izveidots vienotais elektroenerģijas tirgus vai vienotais dabasgāzes tirgus. Domāju, ka šajā jomā katrai dalībvalstij, kas to vēl nav izdarījusi, ir jāizpilda Eiropas direktīvas noteikumi.

Otrkārt, es atzinīgi vērtēju lēmumu izveidot Energoregulatoru sadarbības aģentūru, un es vēlētos paziņot Eiropas Parlamentam, ka Rumānija ir pieteikusies kļūt par šīs aģentūras atrašanās vietu.

Andris Piebalgs, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētājas kundze, es apsolu, ka šī mana uzstāšanās būs ļoti īsa. Es esmu apmierināts ar šo paketi, kas vēl jāpieņem. Protams, nav ideālu tiesību aktu. Un šis ir tiesību akts, kas tiks pieņemts pēc debatēm un kompromisiem. Darbu uzsākot, mūsu viedokļi ļoti atšķirās, bet dienas beigās šo priekšlikumu Padome pieņēma gandrīz vienprātīgi.

Parlamenta Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejā šo kompromisu atbalstīja vairākums. Tas nozīmē, ka mēs pareizi izpratām šo jautājumu.

Es apzinos, ka mums tagad ir daudz darāmā saistībā ar īstenošanu, turpmākajiem pasākumiem un Aģentūras vajadzībām, bet mums patiesi ir izdevies nodrošināt pamatinstrumentus saviem pilsoņiem.

Liels paldies jums par paveikto darbu! Mēs patiesi varam lepoties ar to.

Eluned Morgan, referente. – Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos vēlreiz pateikties kolēģiem par sadarbību. Es vēlētos pateikties arī *Bethan Roberts* un *René Tammist*, kuri krietni palīdzēja, sagatavojot šo ziņojumu.

Šī ir mana gulbja dziesma pēc 15 Eiropas Parlamentā nostrādātiem gadiem, un es priecājos, ka mēs esam panākuši tik nozīmīgu uzlabojumu enerģijas tirgos Eiropas sabiedrības interesēs. Līdz perfektam rezultātam vēl tālu, bet tas pilnīgi noteikti ir solis uz priekšu.

Domāju, ka nākamajos gados enerģētikas krīze kļūs izteiktāka, tāpēc ir būtiski izveidot pareizo tirgus struktūru un nodrošināt pareizos stimulus pareizajiem ieguldījumiem. Ir aprēķināts, ka mums ir vajadzīgs aptuveni triljons eiro liels ieguldījums tirgos, lai izvairītos no iespējamās gaismas izdzišanas nākotnē.

Tomēr ir vēl milzums daudz darāmā. Jūs zināt, ka Eiropas Savienībā ir 12 valstis, kur vienam uzņēmumam, kas ieņem dominējošo stāvokli, pieder 70 % no elektroenerģijas tirgus. Patlaban mēs esam visneizdevīgākajā pozīcijā. Mēs domājam, ka mums ir konkurence, bet patiesībā mums ir situācija, kurā ļoti lieliem uzņēmumiem, kas dominē atsevišķos tirgos, ir liela vara. Tādēļ ir jārikojas valstu regulatīvajām iestādēm un konkurences iestādēm, lai nodrošinātu, ka mēs neturpinām šo praksi.

Tomēr turpmāk patiesais izaicinājums ir saistīts ar īstenošanu. Neaizmirsīsim, ka ir daudzi ES likumi, kas jau tagad ir ieviesti enerģētikas tirgos, un ir jānodrošina šī tiesību akta pārskatīšana, jo šie likumi nav ievēroti. Tas, vai mums būs vai nebūs vajadzīga ceturrtā pakete, būs atkarīgs no Komisijas, kas ar valstu regulatīvo iestāžu un konkurences iestāžu starpniecību nodrošinās šo jauno tiesību aktu īstenošanu un uzraudzību. Tāpēc mazliet paskatīsimies, kā strādā Komisija un valstu regulatīvās iestādes!

Giles Chichester, referents. – Priekšsēdētājas kundze, ļaujiet man vispirms pateikt, ka mans kolēģis *A. Vidal-Quadras* vēlas atvainoties. Viņš nevarēja ierasties, lai uzstātos paredzētajā laikā. Viņam bija steidzamas darīšanas citā vietā, tomēr viņš lūdza, lai pasaku, — tas bija ļoti jauki no viņa puses — mēs abi vienojāmies par to, ka es uzstāšos mūsu grupas vārdā.

Es vēlētos aplūkot vienu vai divus jautājumus, kas radās debašu laikā. Pirmais attiecas uz kolēģa paustajām bažām par to, ka mēs beigās nonāksim pie varas koncentrēšanās dažu sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju rokās. Šādā gadījumā Komisijai ir pilnvaras atbilstīgi konkurences noteikumiem risināt šo situāciju, un šādi precedenti ir notikuši visā pasaulē, arī Amerikas Savienotajās Valstīs, kur nācās risināt jautājumu par dziļi iesakņojušos monopola jeb dominējošas tirgus pozīcijas praksi. Tādējādi tas ir pēdējais glābiņš, ja nu gadījumā šis tiesību akts izrādītos neveiksmīgs.

Vai mums būs jāatgriežas pie šī jautājuma, izstrādājot ceturto paketi? Man jāatgādina komisāram, ka es viņu mudināju būt piesardzīgam, uzsākot darbu pie trešās paketes, norādot, ka labāk būtu nogaidīt un paskatīties, ko izdosies sasniegt ar otro paketi, ja reiz tā bija īstenota. Domāju, ka mums tagad jānogaida, kamēr šī pakete tiks transponēta; jāīsteno tā un jāpaskatās, kā tā darbojas, un tikai pēc tam jāizlemj, vai ir vajadzīgi citi pasākumi.

Man jāsaka, ka manu neapmierinātību par neveiksmīgo pieeju īpašumtiesību nodalīšanā līdzsvaro mans optimisms, jo saredzu iespēju, ka Aģentūra varētu tēlaini izmantot pilnvaras, ko mēs tai esam piešķīruši, lai

tā atrisinātu šo situāciju, un es vēlos pateikties pārējiem kolēģiem, kuri pieprasīja noteikt pilnvaras energoregulatoriem.

Tirgus spēki jau tagad ir sakoncentrēti šajā virzienā. Divi Vācijas sabiedrisko pakalpojumu sniedzēji ir atbrīvojušies no savām pārvades sistēmām, jo viņi saprata, ka tā rīkoties ir izdevīgāk.

Visbeidzot — vai es varētu atkārtoti pievērsties konkurences jautājumam? Tā nozīmē patērētājiem sniegt kvalitatīvākus un labākus pakalpojumus, un tas nozīmē efektīvāk izmantot resursus. Tāpēc šāda rīcība ir atzinīgi vērtējama.

Antonio Mussa, referents. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, šajās kopīgajās debatēs man radās pārlicinoša sajūta — esmu gandarīts par paveikto saistībā ar Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas izstrādāto trešo paketi, kas ir svarīga Eiropas iedzīvotājiem. Protams, tā nebūs pēdējā pakete, jo — kā jūs zināt — ir milzīgs stimuls virzīties uz alternatīvo enerģijas avotu, piemēram, atjaunojamās enerģijas un kodolenerģijas, izmantošanu. Tomēr nākamo 10, 15 vai 20 gadu laikā tā noteikti apmierinās pieprasījumu un vajadzības enerģētikas jomā un, protams, aizsargās patērētājus, jo īpaši mazāk aizsargātos.

Uzskatu, ka man, *E. Morgan* kundzei un visiem pārējiem iesaistītajiem deputātiem bija liela nozīme, nodrošinot mazāk aizsargāto patērētāju aizsardzību, ņemot vērā ievērojamās pilnvaras, kas piešķirtas gan valstū, gan reģionālajām iestādēm, kuras krīzes laikā var veikt izmaiņas; es nesaku, ka šīs iestādes var nodrošināt bezmaksas energoapgādi, bet tās pilnīgi noteikti spēs veikt izmaiņas un atļaut nepārtrauktu energoapgādi.

Cits būtisks jautājums — Eiropas iedzīvotāji nezina, kādu darbu mēs esam paveikuši, Komisijā, Padome un Parlamentā strādājot pie šīs paketes, kas ir būtiski nozīmīga enerģijas patērētājiem — jūs taču redzējāt, kas notika pagājušajā ziemā? Domāju, ka nav nekā sliktāka par to cilvēku neinformēšanu, kuri gūst labumu no šī nozīmīgā projekta. Lai arī iepriekš mēs paši šaubījāmies par šīs paketes piemērošanu, es domāju, ka tas ir Komisijas, Padomes un Parlamenta uzdevums — darīt patērētājiem zināmu, ka šāda pakete pastāv, informējot par to, kas ir izdarīts viņu labā, un es vēlreiz uzsvēršu — viņu interesēs.

Atanas Paporizov, referents. – Priekšsēdētājas kundze, tāpat kā mani kolēģi es arī vēlētos pateikt, ka, lai arī tā nav perfekta, Trešā enerģētikas pakete ir ļoti labs pamats, lai izveidotu ES kopējo tirgu, jo īpaši gāzes nozarē, kā arī palielinātu gāzes piegādes drošumu.

Tādām valstīm kā mana valsts, kas ir maza valsts Eiropas Savienībā, ir ļoti svarīgi panākt kompromisu par īpašumtiesību nodalīšanu, jo tas ļauj mums būt pārliecinātiem par to, ka mēs joprojām varēsim nodrošināt mūsu energoapgādes drošumu saistībā ar visu paketi, kas paredz pastiprinātus noteikumus, pārredzamību, trešo valstu klauzulu un visus pārējos šīs paketes elementus, kuri ļaus mums energoapgādes drošuma aspektu izvirzīt priekšplānā.

Pakete sniedz pārliecību arī patērētājiem, kuri var būt droši, ka varēs izmantot savas tiesības, turklāt tā ievieš labāku konkurences regulējumu enerģētikas tirgu izveidei un to efektīvai darbībai. Šīs paketes panākumi būs atkarīgi no īstenošanas, kā to tikko minēja mana kolēģe *Eluned Morgan*, un nedomāju, ka ceturtā pakete būtu īstais risinājums. Risinājums drīzāk varētu būt precīza īstenošana un solidaritāte starp dalībvalstīm tirgus izveidē, sevišķi izstrādājot jaunus iniciatīvas par reģionālo sadarbību; jo īpaši tas attiecas uz valstīm, kas ir mazāk aizsargātas energoapgādes ziņā, un valstīm, kas patlaban ir daļa no „enerģijas salām”.

Ivo Belet, referents. – (NL) Attiecībā uz energoefektīvu automašīnu riepu marķēšanu — šis pasākums beigās tika iekļauts šajā paketē — es vēlētos piebilst pāris vārdus par izmaksām. Šis ir pasākums, kas diez vai radīs jebkādas izmaksas riepu ražotājiem un tādējādi arī patērētājiem. Aprēķināts, ka ražotājiem radītās izmaksas būs mazākas par EUR 0,01 par riepu, kas ir niecīgas izmaksas, ja nu kāds vēlas kaut ko kritizēt. Jebkādas papildu izmaksas, ko radīs energoefektīvu automašīnu riepu iegāde, atbilstīgi aprēķiniem tiks atgūtas astoņu mēnešu laikā. Pēc šī laika parādīsies patiesie ieguvumi gan automašīnas šoferim, gan videi.

Ņemot to vērā, es vēlētos uzsvērt, ka ir svarīgi, lai šo pasākumu piemērotu vienādi visās dalībvalstīs un visiem ražotājiem gan ES teritorijā, gan aiz tās robežām. Tāpēc mēs priekšroku dotu regulai, nevis direktīvai.

Noslēgumā teikšu — mēs saprotam, ka, lai gan joprojām dažās EP politiskajās grupās pastāv dažādi viedokļi par vairākiem aspektiem, mēs ceram, ka rītdien šo pasākumu atbalstīs vairākums. Ieviešot šo vienkāršo pasākumu, mēs pilnā mērā spēsim panākt tādu CO₂ emisiju apjoma samazinājumu, ko būtu iespējams radīt, ja aizliegtu braukt miljona vieglo automašīnu. Tādēļ pats par sevi skaidrs, ka šis pasākums mums jāievieš labāk ātrāk, nekā vēlāk.

Nobeigumā es vēlētos pateikties par lieliskajām darba attiecībām saviem ēnu referentiem — *A. Chambris* no Eiropas Komisijas un *A. Sousa de Jesus* no Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas.

Silvia-Adriana Țicău, *referente*. – (RO) Dāmas un kungi, priekšlikums, ar ko groza Ēku energoefektivitātes direktīvu, ir viens no vissvarīgākajiem dokumentiem, ko Parlaments ir pieņēmis, jo tas gan palielina Eiropas iedzīvotāju dzīves kvalitāti, gan sekmē ES ekonomikas atveseļošanu. Eiropas iedzīvotāji gaida rīcību un konkrētus risinājumus savām problēmām un ļoti īpašajām vajadzībām.

Personīgi es uzskatu, ka, ir nepieciešams par 15 % palielināt Eiropas Reģionālās attīstības fonda piešķirumu, ko dalībvalstis var izmantot, lai finansētu energoefektīvas dzīvojamās ēkas. Tas dalībvalstīm nodrošinātu lielāku elastību un iespēju nākamajā gadā, apgūstot struktūrfondu finansējumu, izmantot vidusposma novērtējumu, tādējādi ļaujot šīm valstīm no jauna atbilstīgi definēt darbības programmas, par mērķi nosakot struktūrfondu efektīvāku apguvi.

Es vēlētos uzsvērt, ka šai direktīvai ir ļoti liels potenciāls attiecībā uz jaunu darbavietu izveidi — Eiropas līmenī varētu izveidot ap 500 000 darbavietu, ievērojami ietekmējot reģionālo vai valsts darba tirgu.

Komisāra kungs, es ceru, ka jūs arī turpmāk atbalstīsiet šo pasākumu, tostarp Eiropas Reģionālās attīstības fonda minimālās likmes ieviešanu attiecībā uz energoefektivitāti ēkās, vismaz nākotnē. Es vēlētos vēlreiz pateikties ēnu referentiem un darbiniekiem no Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas, kā arī kolēģiem referentiem, kas mūs atbalstīja, turklāt mūsu sadarbība bija lieliska.

Priekšsēdētāja. - Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks trešdien, 2009. gada 22. aprīlī.

Balsojums par S.-A. Žicū ziņojumu notiks ceturtdien, 2009. gada 23. aprīlī.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Adam Gierek (PSE), *rakstiski*. – (PL) Pirms neilga laika, dzīvošanu mājā, kas būvēta no saliekamā betona, daudzi miljoni cilvēku uzskatīja par sociālās karjeras izaugsmi un dzīves standartu uzlabojumu. Lēta enerģija nozīmēja, ka neviens neuztraucās par apkures izmaksām.

Šobrīd gandrīz 100 miljoni cilvēku dzīvo saliekamās būvkonstrukcijās. Es vēlētos lūgt Eiropas Komisiju sniegt plašu atbalstu no Eiropas Savienības fondiem šo ēku un veselu dzīvojamo rajonu modernizēšanai, jo īpaši Centrāleiropā un Austrumeiropā. Nauda šim mērķim ir jāatrod kā daļa no Finanšu plāna 2007.–2013. gadam vidējā termiņa pārskatīšanas. Pašreizējā robeža mājokļu izdevumiem 3 % apmērā no Eiropas Reģionālās attīstības fonda piešķirumiem neapšaubāmi ir pārāk maza.

Saliekamo būvkonstrukciju un dzīvojamo rajonu plaša mēroga modernizēšana un atjaunināšana ES samazinās apkures izdevumus, palielinās dzīves standartus, radīs desmitiem tūkstošu darbavietu un samazinās enerģijas patēriņu. Tas radīs tieši tādu siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumu, kas mūs pietuvinās vienam no 3x20 mērķiem.

Pašreizējo saliekamo būvkonstrukciju modernizēšanas atbalstam ir jābūt Eiropas Parlamenta jaunā pilnvaru termiņa uzdevumam. Pieprasījumam pēc šī veida pakalpojuma var būt liela loma, pārvarot pašreizējo ekonomisko krīzi un bezdarbu, kā arī cīņā pret nabadzību.

Louis Grech (PSE), *rakstiski*. – Enerģijas izmaksas palielinās satraucošā ātrumā, veicinot ievērojamu ar enerģiju saistītu nabadzības palielināšanos visā ES. Tomēr enerģijas tirgus cena ir tikai viena problēmas puse. Pastāv ievērojams papildu finanšu slogs uz patērētājiem enerģijas tirgus nepilnību un traucējumu dēļ. Piemēram, Maltā patērētāji un uzņēmumi saskārās ar pārmērīgu enerģijas rēķinu palielinājumu, kad naftas cenas bija visaugstākās, bet nebija samazinājuma pat tad, kad naftas cenas samazinājās vairāk nekā uz pusi. Mums ir vajadzīga ES mēroga politika, lai aizsargātu patērētājus un MVU no sabiedrisko pakalpojumu uzņēmumu nelikumīgas rīcības cenu veidošanā. Viens risinājums varētu būt neatkarīgs valsts regulators, kas veiktu vajadzīgās pārbaudes un atlikumus pret jebkādu privāto tirgotāju un/vai valsts īpašumā esošu uzņēmumu ļaunprātīgu vai nepārredzamu rīcību attiecībā uz jebkādu cenu palielinājumu tādiem sabiedriskiem pakalpojumiem kā gāze, elektrība, ūdens, lidostu nodevas un citiem.

Tas ir jāisteno, uzlabojot pašreizējos ES tiesību aktus un direktīvas, ieskaitot patērētāju aizsardzību, lai īpaši nodrošinātu:

- labākus pārredzamības standartus un racionalitāti, uzraugot cenu palielināšanu, kā arī labāku piekļuvi un informāciju attiecībā uz patērētāju tiesībām;

- mazākas izmaksas un mazāku birokrātiju patērētājiem, kam ir pamats prasīt kompensāciju.

András Gyürk (PPE-DE), rakstiski. – (HU) Mūsaprāt, tas ir ārkārtīgi svarīgi, ka Eiropas Parlaments var apstiprināt trešo enerģētikas kopumu jau otrajā lasījumā. Jaunā regula var palielināt konkurenci ES elektroenerģijas un gāzes tirgū. Tomēr mēs nevaram turpināt pieņemt priekšlikumu, nepieminot, ka galīgā regula ir zaudējusi lielu daļu savu mērķu salīdzinājumā ar Komisijas sākotnējo priekšlikumu.

Sarunu par kopumu laikā viskarstākās debātes notika par ražošanas un sistēmas darbības nošķiršanu. Tā gala rezultātam būs milzīga ietekme uz ES enerģijas tirgus struktūru. Manuprāt, dalībvalstu starpā sasniegtā kompromisa rezultātā netiks pieņemta pārredzama regula šajā jomā, ņemot vērā, ka dalībvalstis arī var iesniegt trīs dažādus nošķiršanas modeļus. Tas arī radīs milzīgas atšķirības, sadrumstalojot ES enerģijas tirgu.

Vienlaicīgi es atzinīgi vērtēju, ka Padomes kompromisā ir atspoguļoti daudzi Parlamenta patērētāju aizsardzības priekšlikumi. Tādi pasākumi kā iespēja nomainīt piegādātāju trīs nedēļu laikā, detalizētāka tarifkācijas informācija un kompensācijas procedūru vienkāršošana padarīs tirgus regulējuma samazināšanas ieguvumus jūtamiem lielākam skaitam iedzīvotāju. Vēl viens svarīgs uzlabojums ir tāds, ka jaunā regula apgrūtinās trešo valstu centienus iegādāties enerģiju. Pateicoties arī šim faktam, gaidot enerģētikas kopumu pieņemšanu, tas būs svarīgs solis ceļā uz kopējas ES enerģētikas politikas izveidi.

Zita Plešinská (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Enerģijas piegāžu izmaksas un uzticamība ir galvenie faktori ne tikai ES konkurētspējai, bet īpaši tās iedzīvotāju labklājībai. Tādēļ Eiropa Parlaments ir noteicis patērētāju kā sava trešā enerģētikas kopuma centrālo elementu. Lai patērētāji gūtu labumu no šī svarīgā tiesību akta, Parlaments ir pārskatījis un uzlabojis direktīvu par ēku energoefektivitāti, kas veido apmēram 40 % ES enerģijas patēriņa.

Plānotāji un ēku inspektori no šīs direktīvas saņems piemērotus ieteikumus. Es piešķiru lielu nozīmi metodei, ar kuru aprēķina optimālās izmaksas un nosaka obligātās ekonomiskās efektivitātes prasības ēkas termiskā izolācijas strukturālajām sastāvdaļām un pakalpojumiem, kā arī šo aprēķinu piemērošanai jaunām un pastāvošām ēkām. Mērķi ēkām, kuru kopējais enerģijas patēriņš ir nulle, veido svarīgu pārstrādātās direktīvas daļu.

Es atzinīgi vērtēju Eiropas energoefektivitātes un atjaunīgu enerģijas avotu fonda izveidi, lai atbalstīti šīs direktīvas īstenošanu. Līdz šim tika atļauta ierobežota struktūrfondu izmantošana ēku energoefektivitātei 12 jaunajās ES dalībvalstīs. Tagad šī iespēja ir paplašināta izmantošanai visās dalībvalstīs. Vienlaicīgi ERAF maksimālā resursu daļa šajos projektos ir palielināta no 3 % līdz 15 %.

Lai nodrošinātu efektīvu direktīvas īstenošana, ir svarīgi, lai dalībvalstis apspriestos ar vietējo un reģionālo iestāžu pārstāvjiem par visiem aspektiem, kas izriet no direktīvas, kā arī ar patērētāju aizsardzības grupām.

Katrin Saks (PSE), rakstiski. – (ET) Es vēlētos pateikties referentiem, kas strādāja pie enerģētikas kopuma projektiem, jo īpaši *Morgan* kundzei, kura izdarīja lielu daļu svarīga darba patērētāju aizsardzības jomā. Es esmu īpaši gandarīta, ka jaunajā kopumā arī pievērsta uzmanība energoresursu nepietiekamības jautājumam. Dalībvalstīm, kas to vēl nav izdarījušas, ieskaitot manu izcelsmes valsti Igauniju, ir jā sagatavo valsts rīcības plāns cīņai pret energoresursu nepietiekamību, lai samazinātu tādu cilvēku skaitu, kuri cieš no energoresursu nepietiekamības. Tas ir īpaši svarīgi pašreizējos ekonomiskajos apstākļos. Igaunijā pastāv nopietna vajadzība risināt šo jautājumi, jo apkures rēķini pēdējos gados ir ievērojami palielinājušies. Tiešs atbalsts mazāk turīgiem patērētājiem, kā tas tiek sniegts Apvienotajā Karalistē, ir svarīgs pasākums, lai gan ēku energoefektivitāti arī varētu uzlabot, un tas būtu īpaši efektīvi Igaunijā.

Andrzej Jan Szejna (PSE), rakstiski. – (PL) Eiropa saskaras ar daudziem izaicinājumiem saistībā ar īstermiņa, vidēja termiņa un ilgtermiņa enerģijas piegādi un pieprasījumu.

Mēs, Eiropas Kopiena, sev esam noteikuši ļoti vērienīgu uzdevumu. Līdz 2020. gadam mēs samazināsim siltumnīcefekta gāzu emisijas par 20 % un enerģijas patēriņu par 20 %.

Manuprāt, saistībā ar to mums ir jāpievērš īpaša uzmanība ēku energoefektivitātes jautājumam, jo tās veido 40 % no mūsu kopējā enerģijas patēriņa.

To sakot, es vēlētos paust savu atbalstu referentei. Manuprāt, mums ir jāorganizē informācijas kampaņa, lai ļautu iedzīvotājiem apzināties iespēju ietaupīt naudu, izolējot ēkas, un mums arī jāvēršas pie visu Kopienas

valstu valdībām, lai piešķirtu subsīdijas šai iniciatīvai. Mums ir jā sagatavo saraksts ar vienotiem obligātajiem ēku izolēšanas standartiem visai ES.

Es arī atbalstu struktūrfondu izmantošanas paplašināšanu, lai iekļautu darbu, kas saistīts ar ēku energoefektivitāti visās Kopienas valstīs, un palielinātu apjomu, ko var piešķirt no Eiropas Reģionālās attīstības fonda projektiem šajā jomā no 3 % līdz 15 %.

18. Regulas (EK) Nr. 717/2007 (mobilie telefonsakari) un Direktīvas 2002/21/EK (elektroniskie sakari) grozīšana (debātes)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir ziņojums (A6-0138/2009), ko Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas vārdā sagatavoja *Válean kundze*, par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 717/2007 par viesabonēšanu publiskajos mobilo sakaru tīklos Kopienā un Direktīvu 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (COM(2008)0580 – C6-0333/2008 – 2008/0187(COD)).

ENAdina-Ioana Válean, referente. – (RO) Priekšsēdētājas kundze, komisāre *V. Reding*, dāmas un kungi, tas ir rets gadījums, ka liberāļi veicina iejaukšanos tirgū ar cenu regulēšanu, pat ja tas tikai nozīmē maksimālo robežu noteikšanu. Tomēr viesabonēšanas tarifu gadījumā mobilo sakaru tīklos šī rīcība ir vajadzīga, un to var veikt tikai kopīgi Eiropas Savienības līmenī. Tā ir vajadzīga, jo pārlieku augsti tarifi vairo šķēršļus, kas kavē pārvietošanās un komunikāciju brīvību starp Eiropas iedzīvotājiem. Šo šķēršļu novēršana ir viens no Eiropas Savienības pamatmērķiem un viens no maniem kā EP deputātes personīgajiem mērķiem. Tādēļ es esmu uzņēmusies atbildību būt par šīs regulas referenti, kā arī referenti Eiropas Parlamenta ziņojumam, kas tika pieņemts mēneša sākumā, attiecībā uz administratīvajiem un juridiskajiem šķēršļiem, ko rada dalībvalstis, ierobežojot Eiropas iedzīvotāju kustību.

Pašreizējā regula ir vajadzīga, piemēram, tādiem mazajiem uzņēmējiem biznesa braucienā laikā, kam ir jārunā ar mājās palikušajiem kolēģiem, lai atrisinātu kādu problēmu. Tā ir svarīga žurnālistiem, kas sūta ziņu reportāžu tieši no notikumu vietas, izmantojot elektronisko pastu. Tāpat tā ir svarīga jauniešiem, kas sūta ziņas saviem draugiem. Visbeidzot, tā ir svarīga darba ņēmējiem, kas strādā ārvalstīs un vēlas telefonā dzirdēt sava bērna balsi. Visi šie Eiropas iedzīvotāji ir maksājuši un joprojām bieži maksā trīsreiz vai četreiz vairāk, lai izmantotu mobilo telefonu, vienkārši tāpēc, ka viņi ir dažas jūdzes no savas valsts, lai gan viņi atrodas Kopienas teritorijā.

Pateicoties regulai, kuru mēs rīt pieņemsim, tiks novērstas pārlieku augstas cenas. Regulā noteiktās maksimālās robežas joprojām ļauj operatoriem gūt ievērojamu peļņu un konkurēt, piedāvājot zemākas cenas. Mēs saskaramies ar sarežģītu problēmu, kas saistīta ar mobilo telefonu tirgus sadrumstalotību un darbību Eiropā.

Kad patērētāji izvēlas mobilo telefonu operatoru, viņi vispirms un galvenokārt skatās uz valsts tarifiem vai cenu, kas tiek piedāvāta par jaunu mobilo telefonu, bet mazāk izvērtē viesabonēšanas tarifus. Kad viņi šķērso robežu, ie braucot citā ES dalībvalstī, uz viņiem attiecas šie viesabonēšanas tarifi pat tad, kad viņi tikai saņem zvanus. Vienīgā iespēja patērētājiem ir izvēlēties nelietot mobilo telefonu. Konkurence starp operatoriem nedarbojas no šīs perspektīvas. Faktiskajam izcelsmes valsts operatoram ir jāmaksā tā tīkla operatoram, kas tiek apmeklēts signāla nodošanai.

Dažas valstis kā tūristu galamērķis uzņem lielu skaitu viesu īsā laika periodā, kamēr citās valstīs vairāk iedzīvotāju ceļo uz ārzemēm. Tas nozīmē, ka trūkst līdzsvara starp piedāvājumu un pieprasījumu, tādēļ rodas augsti tarifi pat operatoru starpā. Turklāt dažās valstīs mobilo telefonu tīklu uzstādīšana un vadīšana ir dārgāka. Turklāt mazie operatori vai jaunie operatori, kas ir ienākuši tirgū, ir parādījuši, ka viņi bieži saskaras ar diskrimināciju cenu ziņā no lielo Viseiropas operatoru puses. Beigās vienmēr maksā patērētājs.

Regula, ko mēs rīt pieņemsim, ir īstermiņa risinājums. Mēs nevaram regulēt cenas mūžīgi, jo tas ietekmē jauninājumus un var pat ietekmēt konkurētspēju. Tādēļ regulā ir noteikts, ka Eiropas Komisijai ir jāanalizē dažādi tirgus regulēšanas veidi. Daži no šiem veidiem ir pat ierosināti regulā. Pēc diviem vai trim gadiem mēs varēsim diskutēt par papildu iespējām, kad mums būs pieejams vairāk informācijas. Es ceru, ka tad mēs spēsim īstenot tiesisko regulējumu konkurētspējīgiem viesabonēšanas tarifiem ilgtermiņā.

Manuprāt, papildus šim aspektam Parlaments ir uzlabojis regulu no daudzām perspektīvām. Mēs esam samazinājuši maksimālos datu pārraides viesabonēšanas bruto tarifus līdz 50 centiem par megabaitu, lai veicinātu šī pakalpojuma izmantošanu un pienācīgu konkurenci nozarē. Mēs esam padarījuši pārredzamākas patērētāju konsultēšanas pamatnostādnes par mobilās interneta piekļuves viesabonēšanu. Tāpat mēs esam

sagatavojuši noteikumus, lai ierobežotu ikmēneša rēķinus par datu pārraides viesabonēšanu līdz EUR 50, kas ir ievērojami elastīgāk ikvienam, kurš vēlas šo pakalpojumu. Īsziņās, kam tiek piemērots viesabonēšanas tarifs un kas tiek sūtītas, tiklīdz patērētājs ierodas ārvalstu tīklā, arī būs iekļauta norāde uz unikālo neatliekamās palīdzības dienesta numuru 112. Mēs esam samazinājuši maksimālos tarifus par saņemtajiem un izdarītajiem zvaniem, saglabājot operatoru peļņas sliekšni. Tāpat mēs esam bloķējuši operatorus, kas turpina prasīt maksu patērētājiem ārvalstīs tikai par to, ka kāds viņiem ir atstājis balss pastu.

Es vēlētos nobeigt, pateicoties par visiem centieniem šādā īsā laikā saviem kolēģiem deputātiem no citām politiskajām grupām, komisārei V. Reding un viņas darbiniekiem, vēstniecei J. Reinišovj un Čehijas un Francijas prezidentūru pārstāvjiem, Padomei, neaizmirstot mūsu pašu darbiniekus Eiropas Parlamentā, kas visi strādāja kopā, lai miljoniem iedzīvotāju šovasar varētu saņemt pieņemamus viesabonēšanas tarifus.

Viviane Reding, Komisijas locekle. – Priekšsēdētajas kundze, es pilnībā piekrītu referentei, kuru es vēlētos apsveikt par ātri un efektīvi padarītu darbu.

Mēs šeit saskaramies ar šķērslī pārvietošanās brīvībai, jo gadījumā, ja jūs sodāt iedzīvotājus ar telefona rēķinu, kad tie šķērso robežu, tad, atklāti runājot, tas nav iekšējais tirgus, uz kuru mēs tiecamies un kuru mēs vēlamies izveidot. Tādēļ, lai sniegtu mūsu iedzīvotājiem šo pārvietošanās brīvību, mums ir jānovērš šie šķēršļi. Šie šķēršļi skar daudzus cilvēkus. Eiropas Savienībā ir apmēra 150 miljoni cilvēku, kas izmanto mobilo telefonu viesabonēšanu vismaz vienreiz gadā, atrodoties ārvalstīs, un viņiem ir jāmaksā cena. Tie ir studenti, ceļotāji un atpūtnieki, bet tie ir arī pārrobežu darba ņēmēji, žurnālisti un uzņēmēji, kas ir ierobežoti augsto komunikācijas tarifu dēļ.

Tādēļ es pateicos Eiropas Parlamentam par ātro atbildi uz Komisijas priekšlikumu. Manuprāt, mums ir izdevies realizēt priekšlikumu visīsākajā laikā Eiropas Savienības vēsturē – tikai septiņi mēneši no priekšlikuma līdz īstenošanai. Tas ir pirmais tāda veida priekšlikums, un tas ir pirmais tāda veida priekšlikumus Eiropas patērētāju interesēs.

Es tikai vēlētos teikt pāris vārdus par to, kas tika sasniegts ar pirmo viesabonēšanas kopumu. Ar to tika samazināta viesabonēšanas balss zvanu cena par 60 % iedzīvotājiem un par 30 % palielināta datplūsma nozarei. Interesanti, ka nozarē arī ir novērojams stabils iedzīvotāju izmantoto mobilo telefonu izplatības rādītāja palielinājums. Šobrīd mums Eiropā vidējais izplatības rādītājs ir 119 %. Tas ir absolūts pasaules rekords, un tagad, kad samazinās viesabonēšanas cena, tas dod brīvību iedzīvotājiem, kas izmanto savus mobilos telefonus. Tāpat tas dod labu peļņu nozarei, jo tās datplūsma pastāvīgi palielinās. Vienlaicīgi samazinās valstu cenas. Kopš J. M. Barroso vadītā Komisija pārņēma šī jautājuma izskatīšanu, vietējās mobilo sakaru cenas ir samazinājušās par apmēram 35 %. Tā ir atbilde tiem, kas saka, ka gadījumā, ja mēs samazinām viesabonēšanas izmaksas, valstu cenas palielinās. Tas tā nav. Statistika rāda gluži pretējo.

Tagad mēs spersim vēl soli uz priekšu: pirmkārt, protams, viesabonēšanas balss zvanu jomā. Manuprāt, tas ir ļoti labi, ka mēs turpinām samazināt robežvērtības, lai konkurence piedāvājumu jomā varētu notikt zem šīm robežvērtībām. Ļoti svarīgi tam pievienot arī īsziņu viesabonēšanu, jo Eiropas Savienībā katru gadu tiek nosūtīti 2,5 miljardi īsziņu. Nozares ienākumi no tā ir apmēram EUR 800 miljoni. Tātad, kas sūta īsziņas? Pārsvārā jaunieši: 77 % jauniešu vecumā līdz 24 gadiem izmanto īsziņas, atrodoties ārvalstīs, jo tas viņiem ir vienkāršāk un lētāk. Tādējādi viņi tiek sodīti, kad viņiem ir jāmaksā ārkārtīgi augsta viesabonēšanas cena attiecībā uz operatora izmaksām. Labi: mēs samazinām šīs cenas, lai īsziņu sūtīšana kļūtu par ierastu lietu, ja mēs atrodamies mājās vai kādā kaimiņvalstī. Tādēļ tas būs liels ieguvums patērētājiem. Samazinājums, par ko Parlaments balsos rīt, nozīmē 60 % īsziņu sūtīšanai. Attiecībā uz viesabonēšanas zvanu tarifāciju par sekundi: izsakoties vienkārši, nelieciet cilvēkiem maksāt par to, ko viņi nav lietojuši, lieciet viņiem maksāt tikai par to, ko viņi ir patiešām lietojuši. Tāpat mēs samazināsim pašreizējo slēpto tarifu 24 % apmērā, lai jūs maksātu tikai par to, ko jūs patiešām esat patērējuši. Un par datu pārraides viesabonēšanu, kas, mūsaprāt ir turpmākā attīstība.

Bet, lai gan mēs vēlamies turpmāku attīstību, lai jūs varētu neatkarīgi no atrašanās vietas lejuplādēt filmu, laikraksta rakstu vai fotogrāfiju, ko nosūtīt draugiem, šobrīd jūs saņemat šokējošus rēķinus. Es esmu redzējis rēķinu kopijas, kad cilvēki ir bijuši citā valstī trīs vai četras dienas un viņiem ir jāmaksā vairāki tūkstoši eiro tikai tāpēc, ka viņi ir lejuplādējuši savu iemīļoto televīzijas šovu vai laikraksta rakstu, ko viņi ir pieraduši darīt. Tagad tam pienāks gals arī tāpēc, ka jaunajā regulā būs noteikta pārtraukšanas robežvērtība, kas 2010. gada 1. jūlijā kļūs par noklusēto robežvērtību, kura tiks piemērota automātiski, lai aizsargātu mūsu patērētājus.

Tādēļ tā ir liela diena Eiropai un liela diena Eiropas patērētājiem. Paldies Parlamentam, kas ir rīkojies ļoti ātri. Manuprāt, cilvēki sapratīs, ka Parlaments strādā iedzīvotāju labā.

SĒDI VADA: M. SIWIEC*Priekšsēdētāja vietnieks*

Syed Kamall, *Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas atzinuma sagatavotājs*. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos sākt ar pateicību Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas „ēnu” referentiem no visām grupām, viņu darbiniekiem un padomniekiem. Manuprāt, Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejā mēs visi varam lepoties, ka esam sasnieguši vienprātību par uzlabotu pārredzamību un veidiem, kā beidzot novērst problēmu, kas saistīta ar šoku par rēķinu. Šoks par rēķinu nelabvēlīgi ietekmēja mobilo operatoru reputāciju, bet vēl svarīgāk ir tas, ka šoks par rēķinu nelabvēlīgi ietekmēja patērētājus.

Tomēr, kad runa ir par cenu robežu noteikšanu, man joprojām ir zināmas bažas. Mums ir jājautā, kuri patērētāji gūs labumu no padomju ekonomikā īstenotās cenu robežu noteikšanas? Ņemot vērā, ka augstākais tikai 35 % patērētāju reāli izmanto viesabonēšanu un ka regulāro viesabonēšanas izmantotāju skaits ir vēl mazāks, un, kā Komisija pati atzina, ņemot vērā, ka šis tiesību akts galvenokārt dos labumu tikai šaurai privilīģētu patērētāju grupai, piemēram, Komisijas amatpersonām, EP deputātiem, lobijiem un uzņēmējiem, cerēsim, ka mēs neaplaupām nabadzīgos, lai bagātie varētu maksāt mazāk par telefona zvaniem.

Manolis Mavrommatis, *Kultūras un izglītības komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, es vēlētos sākt, apsveicot abus referentus, *Vclean* kundzi un pirmās viesabonēšanas regulas referentu *Rübig* kungu par izcilo sadarbību, kāda mums bija Kultūras un izglītības komitejā, kurā es biju atzinuma sagatavotājs jautājumā, kurš dabiski ir 150 miljonu patērētāju un telekomunikāciju nozares interesēs.

Pēc pirmās regulas veiksmīgās piemērošanas pirms diviem gadiem Eiropas Parlaments tiek aicināts pieņemt pārskatītu regulu attiecībā uz izziņu un datu cenām.

Es personīgi vēlētos komentēt jaunās regulas priekšrocības, jo īpaši biznesa ceļotājiem. Plašsaziņas līdzekļu profesionāļi, piemēram, ļoti aktīvi izmanto iespēju lejuplādēt failus savā mobilajā telefonā.

Kā jau komisāre teica, pārskatītā regula kalpos par drošības garantu pret pārmērīgiem un nekontrolētiem tarifiem, ko šobrīd piemēro mobilo telefonu uzņēmumi. Tādēļ es uzskatu, ka balsojums par ziņojumu būs vēl viena Parlamenta uzvara cīņā par patērētāju aizsardzību un vēl viens liels solis, kas dos jaunu stimulu iekšējam tirgum.

Visbeidzot, ņemot vērā iestāžu vienprātību, es ticu un ceru, ka šī regula stāsies spēkā vasarā, lai ceļotāji varētu būt aizsargāti no neskaidriem telefonu uzņēmumu tarifiem un pārlietu lieliem rēķiniem.

Paul Rübig, *PPE-DE grupas vārdā*. – (DE) Paldies, priekšsēdētāja kungs! Es vēlētos apsveikt īpaši referenti *Vclean* kundzi, bet arī komisāri *V. Reding*, kas izrādīja lielu apņemšanos sarunās par otro viesabonēšanas regulu. Es uzskatu, ka šīs sarunas un, protams, arī mērķis izlīdzināt līdz vienādam līmenim valstu cenas un cenas, ko mēs maksājam citās Eiropas valstīs, ir svarīgs solis uz priekšu.

Tāpat ir labi, ka tagad arī valstu reglamentējošās iestādes ir atbildīgas par viesabonēšanu, tādēļ tās pārņems kontroli un uzraudzību, kas vienkārši sniegs mums lielāku pārredzamību. Pārredzamība ir ļoti svarīga tirgus darbībai. Līdz šim ir bijusi nepietiekama pārredzamība vairākās jomās, bet tāpat ir bijusi uzkrītoša tirgus ļaunprātīga izmantošana.

Tas nav pareizi, ka par datu pārraides viesabonēšanu tiek prasīts līdz pat tūkstoš reižu lielāka samaksa nekā parasti. Ienākošo zvanu cenas aprēķināšana par sekundi turpmāk arī nodrošinās noteiktu progresu, un tā rezultātā Eiropas iedzīvotājiem būs mazākas izmaksas.

David Hammerstein, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, kad tirgus nedarbojas, ir jāiejaucas. Mēs kārtējo reizi esam lauzuši aizspriedumu: brīvais tirgus nav svēts, un tas ir vēl mazāk svēts krīzes laikos, kad Eiropas patērētāju kabatas ir tukšākas nekā jebkad.

Šī vienošanās, kas paredzēta, lai ierobežotu viesabonēšanas zvanu un izziņu pārmērīgās cenas, dod labumu patērētājiem, sakariem starp Eiropas valstīm un lietderīgai un pozitīvai Eiropai.

Miljoniem Eiropas iedzīvotāju telefona rēķini varētu tikt samazināti vai, no otras puses, varētu notikt gluži pretējais: ņemot vērā, ka izziņas maksātu tikai 11 centus, cilvēki varētu sūtīt izziņas visu dienu un beigās iztērētu tādu pašu summu.

Datu pārraides pasākumi, kas nodrošina cenas aprēķināšanu par sekundi pēc pirmajām trīsdesmit sekundēm, ir īpaši pozitīvi. Maksimālā cena par īsziņām un datu nosūtīšanu varēja būt nedaudz zemāka, bet mēs esam piekrituši šim kompromisam, lai sasniegtu vienošanos.

Es vēlētos pateikties komisārei *V. Reding*, *Vclean* kundzei un visu grupu referentiem, jo mēs esam snieguši lielisku Eiropas Savienības rīcības piemēru krīzes laikā.

Priekšsēdētājs. – Tātad mēs varam beigt uz priecīgas nots, kas ir ļoti svarīgi, jo īpaši pirms vēlēšanām. Tagad es aicinu runāt *Žicāu* kundzi saskaņā ar nepieteiktas uzstāšanās procedūru.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, es vēlētos apsveikt savus kolēģus deputātus ar darbu, ko viņi ir paveikuši, un ziņojumu, kuru viņi ir sagatavojuši. Eiropas Parlaments pilnīgi noteikti strādā Eiropas iedzīvotāju interesēs. Tāpat es atgādinu, ka iepriekšējās debatēs pirms diviem gadiem par mobilo telefonu viesabonēšanas tarifu samazināšanu mums bija ļoti plašas diskusijas. Es priecājos, ka šoreiz mūsu viedokļi neatšķiras. Faktiski mēs visi ātri pieņemām šo tarifu samazinājumu. Es vēlētos teikt, ka, manuprāt, ir svarīgi arī turpmāk samazināt pašreizējos mobilo telefonu tarifus un darīt to lielos apmēros gan izejošajiem, gan ienākošajiem zvaniem. Lai gan īsziņu tarifu samazināšana ir īpaši svarīga.

Faktiski mēs to darām ne tikai jaunās paaudzes interesēs, bet visu to cilvēku interesēs, kas ceļo Eiropas Savienībā. Šis pasākums patiesībā, no vienas puses, nozīmē patērētāju aizsardzību, bet vienlaicīgi tas ir labs piemērs, kā tirgu var regulēt Eiropas iedzīvotāju interesēs.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, mobilais telefons un internets ir kļuvuši par mobilitātes un jauninājumu simbolu. Tādēļ iedzīvotājiem ir jābūt iespējai plaši un viegli piekļūt telekomunikāciju pakalpojumiem. Par spīti komisāres daudzajiem aicinājumiem īsziņu viesabonēšanas pakalpojumu cenas joprojām ir vidēji ievērojami augstākas un ievērojami pārsniedz šo pakalpojumu vietējās cenas. Mums ir jācenšas mainīt šo situāciju. Šajā sakarā es augstu vērtēju Komisijas un komisāres darbu.

Situācija ar internetu ir līdzīga. Kāpēc interneta lietošanai, izmantojot mobilo telefonu, ir jābūt greznībai? Mēs visi atbalstām to, lai nodrošinātu plašāko iespējamo piekļuvi internetam. Datu pārraides viesabonēšanas pakalpojumu cenas samazināšana noteikti palīdzētu šajā sakarā. Tas ir svarīgi, jo šis jautājums skar mūsu sabiedrības jaunāko grupu.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, es esmu apmierināts ar virzienu, kurā mēs dodamies. Es runāju par viesabonēšanas balss zvanu un interneta piekļuves radikālo cenu samazinājumu. Tas ir pirmais solis, un es uzskatu, ka būs vēl citi. Tie ir faktori, kas var paātrināt Lisabonas stratēģijas realizāciju. Tas ir svarīgi izglītības procesam un jaunajai paaudzei. Tas ir svarīgi, lai interneta iespējas būtu pieejamas cilvēkiem, kas ir salīdzinoši nabadzīgi, un tiem, kam ir mazi ienākumi. Mēs dodamies pareizajā virzienā. Šīs ziņas noteikti tiks uztvertas ar prieku. Es vēlētos pateikties Komisijai.

Alojz Peterle (PPE-DE). – (SL) Es vēlētos sirsnīgi apsveikt referenti un komisāri. Komisāre, pirms dažiem gadiem es jums teicu, ka man nepatīk, ka es tieku sodīta par telefona izmantošanu ārvalstīs. Es necerēju, ka mans patērētāja statuss uzlabosies tuvākajā laikā un īpaši ar šīs direktīvas palīdzību.

Šī direktīva ir pierādījums tam, ka Eiropas Savienība spēj izmantot savas kopējās politikas, lai veicinātu ciešākas attiecības ar saviem iedzīvotājiem, sniedzot viņiem atbalstu tur, kur tas ir visvairāk jūtams – viņu kabatās. Šī direktīva paplašina Eiropu, uzlabo konkurētspēju un vienotu ekonomiku, un man tā ir viens no galvenajiem Komisijas un Parlamenta pašreizējā pilnvaru termiņa sasniegumiem. Šobrīd es vienīgi vēlos, lai mēs rīkotos tādā pašā veidā un pievērstu tikpat daudz uzmanības patērētājiem arī turpmākā pilnvaru termiņa laikā. Vēlreiz mani apsveikumi un liels paldies!

Viviane Reding, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos galvenokārt pateikties deputātiem, kas ir paveikuši brīnišķīgu darbu. Pirmkārt, protams, referentei *Vclean* kundzei, bet arī citu komiteju referentiem, „ēnu” referentiem un grupu pārstāvjiem. Viņu darbs ir ļāvis tikai septiņu mēnešu laikā sagatavot ļoti svarīgu priekšlikumu par iedzīvotāju brīvu pārvietošanos un samazināt pārlieku lielos tarifus. Manuprāt, šis ir ievērojams brīdis iekšējam tirgum. Tas ir ievērojams brīdis, kas parāda iedzīvotājiem, ka EP deputāti uztver viņus nopietni.

Ja jūs atļautu, es tomēr vēlētos teikt – visu cieņu, piemēram, *Kamall* kungam – ka gadījumā, ja iekšējais tirgus nedarbojas, politiskajai vadībai ir jāiejaucas. Es vēlētos, lai kāds šeit Parlamentā man paskaidro, kā var teikt, ka tirgus darbojas, ja operatoru izmaksas par īsziņas nosūtīšanu no vienas valsts uz citu ir mazākas par 11 centiem, lai gan vidējam patērētājam ir jāmaksā vairāk nekā 28 centi. Tad kaut kas nav pareizi.

Tādēļ, ja mēs tagad nosakām robežvērtību 11 centu apmērā, tad pastāv plašas rīcības iespējas; pastāv plašas konkurences attīstības iespējas. Līdzīgi kā daudzi no jums šajā palātā arī es būtu vēlējusies, lai tirgus darbotos, lai mums tas nebūtu jādara. Labi, cerēsim, ka turpmāk mums tas vairs nebūs jādara, un cerēsim, ka pēc šī lēmuma tirgus tiešām darbosies nozares labā, iedzīvotāju labā, brīvas pārvietošanās labā un iekšējā tirgus labā, kurā ikviens iedzīvotājs var ceļot, nesāņemot sodu telefona rēķina veidā.

Adina-Ioana Vălean, *referente*. – (RO) Ienākošo zvanu tarifu samazināšana ir absolūti nepieciešama. Mēs visi piekrītam, ka tirgus nedarbojas. Jautājumu, kā mums tas ir jāregulē, mēs joprojām varam pārrunāt.

Komisijas priekšlikums noteikt dažus maksimālos tarifus ir jautājums, par kuru mēs šobrīd diskutējam. Vai tas ir vislabākais pieejamais instruments? Mēs nezinām, bet tā ir vienīgā iespēja, kas mums šobrīd pieejama. Es ceru, ka turpmāk mēs spēsim atrast alternatīvas metodes.

Es vēlētos teikt pēdējo vārdu visai nozarei kopumā. Mēs nedrīkstam pieļaut, ka izplatās uzskats, ka mobilo telefonu nozare nežēlīgi izmanto patērētājus. Šāda veida ideja varētu būt bīstama, jo šī nozare ir veiksmīga, ko atspoguļo darbinieku izveide, ievērojamas iemaksas budžetos un tehnoloģiskie jauninājumi. Tādēļ es uzskatu, ka ir svarīgi, lai tie no mums, kas regulē tirgu, nejustos pilnībā apmierināti ar paveikto darbu un censtos nodrošināt jaunus uzlabojumus, lai sasniegtu labvēlīgu ietekmi ilgtermiņā.

Es vēlētos pateikties visiem tiem, kas piedalījās šī ziņojuma sagatavošanā, un es ceru, ka mēs pārrunāsim šo pašu tematu vēl kādreiz.

Priekšsēdētājs. – Debātes tiek slēgtas.

Balsojums notiks trešdien, 2009. gada 22. aprīlī.

19. 2007. gada budžeta izpildes apstiprinājumi (balsojums notiks ceturtdien) (debātes)

Priekšsēdētājs. - Nākamais punkts ir kopējās debātes par šādiem ziņojumiem:

- ziņojums A6-0168/2009, ko Budžeta kontroles komitejas vārdā sagatavoja *Audy kungs*, par Eiropas Savienības 2007. finanšu gada vispārējās budžeta izpildes apstiprināšanu (SEC(2008)2359 – C6-0415/2008 – 2008/2186(DEC)),

- ziņojums A6-0159/2009, ko Budžeta kontroles vārdā sagatavoja *Liberadzki kungs*, par 7., 8. un 9. Eiropas Attīstības fonda 2007. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu (COM(2008)0490 – C6-0296/2008 – 2008/2109(DEC)),

- ziņojums A6-0184/2009, ko Budžeta kontroles vārdā sagatavoja *Casaca kungs*, par Eiropas Savienības 2007. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, I iedaļa: Eiropas Parlaments (C6-0416/2008 – 2008/2276(DEC)),

- ziņojums A6-0151/2009, ko Budžeta kontroles vārdā sagatavoja *Søndergaard kungs*, par Eiropas Savienības 2007. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, IV iedaļa: Tiesa (C6-0418/2008 – 2008/2278(DEC)),

- ziņojums A6-0152/2009, ko Budžeta kontroles vārdā sagatavoja *Søndergaard kungs*, par Eiropas Savienības 2007. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, V iedaļa: Revīzijas palāta (C6-0419/2008 – 2008/2279(DEC)),

- ziņojums A6-0155/2009, ko Budžeta kontroles vārdā sagatavoja *Søndergaard kungs*, par Eiropas Savienības 2007. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, VI iedaļa: Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja (C6-0420/2008 – 2008/2280(DEC)),

- ziņojums A6-0153/2009, ko Budžeta kontroles vārdā sagatavoja *Søndergaard kungs*, par Eiropas Savienības 2007. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, VII iedaļa: Reģionu komiteja (C6-0421/2008 – 2008/2281(DEC)),

- ziņojums A6-0156/2009, ko Budžeta kontroles vārdā sagatavoja *Søndergaard kungs*, par Eiropas Savienības 2007. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, VIII iedaļa: Eiropas Ombuds (C6-0423/2008 – 2008/2282(DEC)),

- ziņojums A6-0154/2009, ko Budžeta kontroles vārdā sagatavoja *Søndergaard kungs*, par Eiropas Savienības 2007. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, IX iedaļa: Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs (C6-0424/2008 – 2008/2283(DEC)),
- ziņojums A6-0157/2009, ko Budžeta kontroles vārdā sagatavoja *Fjellner kungs*, par Eiropas Izglītības fonda 2007. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu (C6-0437/2008 – 2008/2264(DEC)),
- ziņojums A6-0158/2009, ko Budžeta kontroles vārdā sagatavoja *Fjellner kungs*, par Eiropas Tīklu un informācijas drošības aģentūras 2007. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu (C6-0442/2008 – 2008/2269(DEC)),
- ziņojums A6-0160/2009, ko Budžeta kontroles vārdā sagatavoja *Fjellner kungs*, par Eiropas Policijas akadēmijas 2007. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu (C6-0444/2008 – 2008/2271(DEC)),
- ziņojums A6-0161/2009, ko Budžeta kontroles vārdā sagatavoja *C. Fjellner*, par Eurojust 2007. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu (C6-0436/2008 – 2008/2263(DEC)),
- ziņojums A6-0162/2009, ko Budžeta kontroles vārdā sagatavoja *Fjellner kungs*, par Eiropas Zāļu aģentūras 2007. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu (C6-0435/2008 – 2008/2262(DEC)),
- ziņojums A6-0163/2009, ko Budžeta kontroles vārdā sagatavoja *Fjellner kungs*, par Eiropas Aviācijas drošības aģentūras 2007. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu (C6-0439/2008 – 2008/2266(DEC)),
- ziņojums A6-0164/2009, ko Budžeta kontroles vārdā sagatavoja *Fjellner kungs*, par Eiropas GNSS uzraudzības iestādes 2007. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu (C6-0446/2008 – 2008/2273(DEC)),
- ziņojums A6-0165/2009, ko Budžeta kontroles vārdā sagatavoja *Fjellner kungs*, par Eiropas Dzelzceļa aģentūras 2007. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu (C6-0443/2008 – 2008/2270(DEC)),
- ziņojums A6-0166/2009, ko Budžeta kontroles vārdā sagatavoja *Fjellner kungs*, par Eiropas Aģentūras operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām 2007. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu (C6-0445/2008 – 2008/2272(DEC)),
- ziņojums A6-0167/2009, ko Budžeta kontroles vārdā sagatavoja *Fjellner kungs*, par Eiropas Jūras drošības aģentūras 2007. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu (C6-0438/2008 – 2008/2265(DEC)),
- ziņojums A6-0169/2009, ko Budžeta kontroles vārdā sagatavoja *Fjellner kungs*, par Eiropas Rekonstrukcijas aģentūras 2007. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu (C6-0429/2008 – 2008/2256(DEC)),
- ziņojums A6-0170/2009, ko Budžeta kontroles vārdā sagatavoja *Fjellner kungs*, par Eiropas Slimību profilakses un kontroles centra 2007. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu (C6-0441/2008 – 2008/2268(DEC)),
- ziņojums A6-0171/2009, ko Budžeta kontroles vārdā sagatavoja *Fjellner kungs*, par Eiropas Vides aģentūras 2007. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu (C6-0432/2008 – 2008/2259(DEC)),
- ziņojums A6-0172/2009, ko Budžeta kontroles vārdā sagatavoja *Fjellner kungs*, par Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes 2007. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu (C6-0440/2008 – 2008/2267(DEC)),
- ziņojums A6-0173/2009, ko Budžeta kontroles vārdā sagatavoja *Fjellner kungs*, par Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonda 2007. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu (C6-0428/2008 – 2008/2255(DEC)),
- ziņojums A6-0174/2009, ko Budžeta kontroles vārdā sagatavoja *Fjellner kungs*, par Eiropas Darba drošības un veselības aizsardzības aģentūras 2007. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu (C6-0433/2008 – 2008/2260(DEC)),
- ziņojums A6-0175/2009, ko Budžeta kontroles vārdā sagatavoja *Fjellner kungs*, par Eiropas Narkotiku un narkomānijas uzraudzības centra 2007. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu (C6-0431/2008 – 2008/2258(DEC)),
- ziņojums A6-0176/2009, ko Budžeta kontroles vārdā sagatavoja *Fjellner kungs*, par Eiropas Savienības pamattiesību aģentūras 2007. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu (C6-0430/2008 – 2008/2257(DEC)),

- ziņojums A6-0177/2009, ko Budžeta kontroles vārdā sagatavoja *Fjellner kungs*, par Eiropas Profesionālās izglītības attīstības centra 2007. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu (C6-0427/2008 – 2008/2254(DEC)),

- ziņojums A6-0178/2009, ko Budžeta kontroles vārdā sagatavoja *Fjellner kungs*, par Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centra 2007. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu (C6-0434/2008 – 2008/2261(DEC)),

- ziņojums A6-0179/2009, ko Budžeta kontroles vārdā sagatavoja *Fjellner kungs*, par Kopienas Zivsaimniecības kontroles aģentūras 2007. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu (C6-0447/2008 – 2008/2274(DEC)), un

- ziņojums A6-0148/2009, ko Budžeta kontroles vārdā sagatavoja *Fjellner kungs*, par ES aģentūru finanšu pārvaldību un kontroli (2008/2207(INI)).

Jean-Pierre Audy, referents. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, *Kallas kungs*, dāmas un kungi, vispirms es vēlētos pateikties *Kallas kungam* un jūsu Komisijas kolēģiem par uzmanību, ko jūs esat veltījuši Parlamenta darbam saistībā ar procedūru, ar kuru apstiprina Eiropas Komisijas un izpildaģentūru 2007. gada budžeta izpildi. Es pateicos arī administratīvajiem dienestiem.

Es arī vēlētos izteikt atzinību par Eiropas Revīzijas palātas milzīgajām pūlēm tās priekšsēdētāja *Vitor Caldeira* vadībā. Tās rīcībā bija ierobežoti resursi, ar kuru palīdzību uzņemties veicamā uzdevuma apjomu.

Es vēlētos teikt pāris vārdus par šīs budžeta izpildes kontekstu. 2007. gads bija jaunā daudzgadu finanšu plāna 2007.2013. gadam pirmais gads, kurā tika īstenoti vairāki jauni noteikumi. 2007. gadā arī notika pašreizējās Komisijas pēdējā budžeta izpildes procedūra; Komisija savu pilnvaru sākumā apsoltija – jūs to atcerēsieties, komisāre, to izdarīja jūsu priekšsēdētājs – iegūt no Eiropas Revīzijas palātas pozitīvu ticamības deklarāciju.

Tomēr 14 gadus Revīzijas palāta ir publicējusi negatīvu deklarāciju par pakārtoto darījumu likumību un regularitāti lielākajam vairākumam izdevumu jomu, dažādās pakāpēs uzskatot tos par ievērojami kļūdainiem, lai gan – un mums jābūt ar to apmierinātiem – administratīvie izdevumi un konsolidētie pārskati saņēma pozitīvu ticamības deklarāciju.

Visbeidzot, 2007. gadā notika pēdējais balsojums par budžeta izpildi pirms Eiropas Parlamenta vēlēšanām. Šajā īpašajā kontekstā, nemaz nerunājot par daudzajiem iebildumiem, kas parādās rezolūcijas projektā attiecībā uz Kopienas fondu pārvaldību, mans mērķis manā ziņojumā bija mēģināt analizēt budžeta izpildes procedūru un dot ieguldījumu šajā grūtajā procesā, kam ir jāveicina pozitīvas uzticamības deklarācijas iegūšana, vienlaicīgi pilnībā apzinoties pasākuma robežas. Tādēļ es ļoti vēlos uzzināt Komisijas, politisko grupu un manu kolēģu deputātu, kas tūlīt runās, nostāju šajā jautājumā.

Tagad, kad darbs pie šī jautājuma ir pabeigts, man ir dalītas jūtas: no vienas puses, es stabili uzskatu, ka situācija uzlabojas, bet ne pietiekami un pārāk lēni, un, no otras puses, tas ir nepārliecinoši joprojām atrasties situācijā, kad Eiropas Revīzijas palāta nav publicējusi pozitīvu ticamības deklarāciju 14 gadus un kad Eiropas Parlaments balso par budžeta izpildi neatkarīgi no tā.

Eiropieši domās, ka Parlaments nepareizi pilda savu uzraudzības lomu. Tādēļ, ņemot vērā situācijas nopietnību, es ierosinu nekavējoties organizēt konferenci iestāžu starpā. Tajā piedalītos visi tie, kas ir iesaistīti Kopienas fondu pārvaldībā un uzraudzībā, un tā tiktu izmantota, lai sāktu vispusīgu diskusiju, ļaujot mums paredzēt reformas, kas vajadzīgas, lai pēc iespējas ātrāk iegūtu pozitīvu ticamības deklarāciju. Es ļoti vēlos dzirdēt iemeslus, kas mudina noteiktas politiskās grupas iebilst pret šo diskusiju.

Īpaša uzmanība arī jāpievērš dalībvalstu lomai, kuras pārvalda apmēram 80 % ES budžeta. Faktiski visvairāk problēmu ir kopējās pārvaldības kontekstā. Turpinot runāt par šo tematu, es paužu nožēlu, ka Padome šeit nav pārstāvēta; nepietiek ar Čehijas pašreizējām politiskajām grūtībām, lai izskaidrotu Padomes nepastāvīgo politisko līdzdalību, ja vien mēs neinterpretējam šo prombūtni un šo klusēšanu kā vienaldzību vai vēl sliktāk kā neieinteresētību.

Attiecībā uz ziņojumu par dalībvalstu kopējo pārvaldību es vēlētos uzsvērt ne tikai valstu pārvaldības deklarāciju lomu, bet arī ikgadējo kopsavilkumu lomu, kas mums piedāvā tik daudz elementus, lai sasniegtu progresu attiecībā uz pozitīvu ticamības deklarāciju.

Turklāt un saskaņā ar Līguma 248. pantu es ierosinu paātrināt sadarbību starp valstu revīzijas struktūrām un Eiropas Revīzijas palātu attiecībā uz kopējās pārvaldības kontroles pasākumiem.

Es ierosinu izskatīt iespēju, ka valstu revīzijas struktūras, izmantojot savu neatkarīgu ārējo revidentu stāvokli un pienācīgi ievērojot starptautiskos revīzijas standartus, varētu izsniegt valsts revīzijas sertifikātus Kopienas fondu pārvaldībai. Šie sertifikāti tiktu iesniegti dalībvalstu valdībām, lai tos varētu uzrādīt budžeta izpildes procesā saskaņā ar atbilstīgu iestāžu procedūru, kas ir jāievieš.

Visbeidzot, priekšsēdētāja kungs, es vēlētos paust izbrīnu, ka konsolidētie gada pārskati tika iesniegti ar aktīvu tīro vērtību apmēram EUR 58 miljardi, un es ierosinu apsvērt iespēju izveidot pensiju fondu, lai izmantotu EUR 33,5 miljardus saistībās pret personālu.

Nobeigumā es uzskatu, ka ir pienācis laiks pārveidot mūsu sistēmu, un es patiešām uzskatu, ka šīs reformas pamatā ir jābūt padziļinātam un patiesam dialogam starp visiem, kas iesaistīti budžeta jomā.

Bogusław Liberadzki, *referents*. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, mēs runājam par Eiropas Attīstības fondu, kas attiecas uz Āfrikas, Karību un Klusā okeāna reģiona valstīm. Mūsuprāt, šis valstis nav standarta reģioni, tās nav parastas valstis, un tās nerada tipiskas problēmas. Runājot par fonda īstenošanu, 2007. gadā palielinājās maksājumi un saistības, kas nozīmē arī efektivitātes palielinājumu. Tas neapšaubām ir pozitīvi, un es vēlētos ar to sākt.

Fonds sastāvēja no divām daļām: no daļas, ko pārvaldīja Eiropas Komisija, un daļas, ko kontrolēja Eiropas Investīciju banka. Eiropas Komisijas pārvaldītā daļa ir šo debašu par budžeta izpildi temats, turpretim EIB pārvaldītā daļa pagaidām ir izslēgta no budžeta izpildes, un es vēlētos pie šī jautājuma atgriezties vēlāk.

Mūsu debašu pamatā ir Eiropas Revīzijas palātas nostāja. Revīzijas palāta skaidri paziņoja, ka ienākumu un saistību pakārtotie darījumi 2007. gadā kopumā ir likumīgi un regulāri, bet pievērsa uzmanību augstajam fiduciārajam riskam attiecībā uz budžeta atbalstu, kas rodas Komisijas veiktās atbilstības kritēriju „dinamiskās interpretēšanas” rezultātā. Tomēr revīzijas rezultātā tika atklāts būtisks kļūdu līmenis un konstatēts - un šeit mēs esam vienisprātis - ka ir steidzami vajadzīgi uzlabojumi uzraudzības un kontroles jomā. Šādas iespējas pastāv, un mēs piekrītam šim viedoklim.

No revīzijas paņemtajā piemērā bija iekļautas sešas valstis un 250 darījumi. Tika izdarīts ļoti svarīgs atklājums, proti, ka Komisija joprojām nespēj sniegt pilnīgu informāciju par pārskatiem. Mēs atzinīgi vērtājam deklarāciju, ka jauna sistēma darbosies no 2009.gada februāra. Es ceru, ka komisārs apstiprinās šo faktu.

Vēl viens ļoti svarīgs jautājums ir atšķirība starp vārdiem un darbiem, sagatavojot nolīgumus. Sagatavošana un parakstīšana rada lielu neskaidrību. Komisijai tas ir jāprecizē, jo īpaši tāpēc, ka ĀKK valstīm arī ir dažās pieejas šim jautājumam. Ļoti svarīgs jautājums no mūsu kā Eiropas Parlamenta viedokļa ir tas, ka regularitātes novērtējums ir jāveic ne tikai pēc notikuma, bet, ka tam ir jāpieņem uzraudzības un kontroles forma, lai novērstu neprecizitātes. Neprecizitāšu novēršana arī palīdz novērtēt ieguvumus, ko mēs sasniedzam, piešķirot fondus. Tas ir ne tikai jautājums par regularitātes parādīšanu pārskatos, bet tas arī ir jautājums par mērķa sasniegšanas pakāpi, un šajā sakarā mēs vēlētos pievērst uzmanību vajadzībai pēc valstu parlamentu sadarbības, jo tiem lielā mērā ir jāsaprot šis jautājums. Tas ir jautājums par sadarbību starp iestādēm un valdībām un arī ar pilsonisko sabiedrību.

Viens aspekts, kas šķiet īpaši svarīgs, ir jautājums par EIB pārvaldīto fondu uzraudzību. No mūsu perspektīvas EIB joprojām ir iestāde, ko nav iespējams uzraudzīt. Ziņojumā mēs ļoti skaidri apstiprinām, ka EIB rīcībā bija EUR 2,2 miljardi. Tā bija valsts nauda, tā nenāca no finanšu tirgiem. Tādēļ šķiet, ka EIB ir visnedemokrātiskākā iestāde, kuras rīcībā tomēr ir valsts nauda.

Visbeidzot, es vēlētos pateikties komisāram par viņa sadarbību šī pilnvaru termiņa laikā. Es vēlētos, lai Łuckiewicz kungs pieņem mūsu pateicību Revīzijas palātas vārdā. Tāpat es vēlētos pateikties saviem kolēģiem no Attīstības komitejas un arī no Budžeta kontroles komitejas, ko efektīvi vadīja Bösch kungs.

Paulo Casaca, *referents*. – (PT) Priekšsēdētāja kungs, Kallas kungs, Bösch kungs, dāmas un kungi, mēs drīz pabeigsim vispadziļinātāko reformu Eiropas Parlamenta vēsturē. Šī reforma paredz izveidot nolikumu gan EP deputātiem, gan palīgiem, izbeigt nepieņemamo diskrimināciju attiecībā uz EP deputātu algu, izbeigt neskaidro ceļojumu izdevumu apmaksas sistēmu un izbeigt diskriminējošo pensiju sistēmu.

Kā Parlamenta pārskatu budžeta izpildes referents un kā Budžeta kontroles komitejas loceklis 10 gadus, un kā Eiropas Parlamenta Sociāldemokrātu grupas pārstāvis es ļoti lepojos ar sasniegto, un es uzskatu, ka nebūtu pārāk daudz prasīts, lai sabiedrība pamana šīs izmaiņas, ko tā pati ir uzstājīgi pieprasījusi.

Pēc visa teiktā es šodien kā vienmēr absolūti atbalstu pilnīgu pārredzamību valsts fondu izmantošanā. Es pilnībā piekrītu Eiropas Ombuda viedokļiem šajā sakarā. Es šodien kā vienmēr iebildu pret valsts fondu

izmantošanu, lai risinātu privāto riskanto darījumu rezultātus. Es šodien kā vienmēr iebilstu pret brīvprātīgajiem pensiju fondiem, kas ignorē darba algas atšķirības, kā rezultātā veidojas negodīga attieksme.

Manuprāt, tas ir nepieņemami, ka tiek izdarīti pilnīgi aplami vispārinājumi, piemēram, ka visiem EP deputātiem ir tiesības saņemt divas pensijas.

Kā šī ziņojuma autors es vēlētos uzsvērt, ka pēc 10 gadiem EP deputāta amatā un pēc īsāka laikā Portugāles parlamentā un Azoru salu reģionālajā parlamentā es šobrīd pametu amatu Parlamentā, nesāņemot noteiktas pensijas garantijas nedz valsts, nedz reģionālā, nedz Eiropas līmenī.

Šajā sakarā man jāsaka, ka absolūti kļūdās tie, kas uzskata, ka, viņu pārstāvju tiesību noliegšana, kas ir vienādas visās mūsu sabiedrībās, palīdz uzlabot Eiropu.

Gluži pretēji, es esmu pārliecināts, ka vienīgais veids, kā pārvarēt kāda neuzticību saviem pārstāvjiem, ir līdz minimumam samazināt īpašu noteikumu ieviešanu attiecībā uz parlamentāriešiem, jo viņi tiek uzskatīti par atbildīgajiem šo noteikumu pieņemšanā. Es pat uzskatu, ka vienīgais jautājums, kas Parlamentam bija jāizlemj, bija EP deputātu salīdzinošais stāvoklis Eiropas administratīvajā sistēmā.

Lai gan es nožēloju, ka trūkst skaidrības, kas līdz šim pastāvēja starp sabiedrisko pienākumu un privātajām interesēm pensiju sistēmā, es novērtēju, ka zināmā mērā tiek atzīts darbs, ko veica tie, kas īpaši Budžeta kontroles komitejā nenogurstoši cīnījās par Eiropas pārskatu precizitāti un pārredzamību.

Šeit Parlamentā es vēlos visiem izrādīt dziļu cieņu un paust vēlmi, lai mūsu komitejas līdz šim veiktais darbs tiktu turpināts nākamajā Parlamenta pilnvaru termiņā ar tādu pašu enerģiju un apņemšanos, kāda tika parādīta līdz šim, lai padarītu Eiropu striktāku un godīgāku, piedāvājot lielāku solidaritāti.

Parlaments, kas tiks ievēlēts jūnijā, darbosies saskaņā ar daudz pārredzamākiem un godīgākiem noteikumiem, un to šodien šeit ir visiem iemesls atzīmēt.

Priekšsēdētājs. - Nākamais runātājs būs *Fjellner* kungs. Referents *Søndergaard* kungs mums piederosies vēlāk sakarā ar lidojumu kavēšanos, tādēļ es viņu aicināšu runāt vēlāk.

Christofer Fjellner, referents. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, es esmu pārsteigts, ka jūs vismaz mēģinājat uzskaitīt visas šīs decentralizētās aģentūras. Protams, pastāv ļoti daudz šādu aģentūru. Es uzskatu, ka budžeta izpilde ir kļuvusi vēl svarīgāka ES aģentūrām tieši tāpēc, ka to skaits ir palielinājies. Ir palielinājies arī budžets un personāla skaits.

Aģentūru skaits ir palielinājies no 11 aģentūrām 1995. gadā līdz 27 aģentūrām šobrīd. 2007. gadā visu aģentūru budžets bija EUR 1 243 500 000. 1995. gadā vidējais budžets vienai aģentūrai bija EUR 7 miljoni, turpretī šobrīd tas ir vairāk nekā 22 miljoni. Arī personāla skaits ir palielinājies tikpat dramatiski. 1995. gadā katrā aģentūrā strādāja vidēji 38 cilvēki. Šobrīd šis skaitlis ir 155 cilvēki. Manuprāt, šis palielinājums ir ievērojams pats par sevi, un mums par to ir jāpadomā, proti, par jautājumu, vai tas ir piemērots instruments un vai šāda veida palielinājums ir saprātīgs. Tas arī uzliek mums lielākas prasības, diskutējot par budžeta izpildi, kam ir jāvelta vairāk laika un enerģijas.

Tādēļ mēs esam izvēlējušies izskatīt 21 no šīm aģentūrām, par kurām mēs esam atbildīgi atsevišķos ziņojumos, un arī sagatavot horizontālu ziņojumu, izskatot problēmas, kas ir kopīgas vairumam šo aģentūru.

Es priecājos par iespēju teikt, ka vairums aģentūru no Revīzijas palātas ir saņēmušas skaidras ticamības deklarācijas. Tādēļ tās ir tikušas pareizi pārvaldītas. Vienlaicīgi daudzām no tām – faktiski gandrīz visām – joprojām gadu no gada ir lielas pārpalikuma problēmas un problēmas ievērot Finanšu regulu un Civildienesta noteikumus. Mums par to ir jāpadomā, proti, to, ka mēs gadu no gada atkārtoti kritizējam noteiktus punktus un nekas nemainās. Tas nozīmē, ka mums ir vairāk jādomā par to, kā mēs nosakām pienākumus šīm aģentūrām un kā mēs patiesībā tās pārvaldām. Tādēļ horizontālajā ziņojumā, cita starpā, es ierosinu veikt noteiktu samazinājumus, kad aģentūras izmanto nepietiekamu budžeta daļu vai kad tās nespēj aizpildīt visas amata vietas. Tāpat tiek ierosināts ieviest kopēju atbalsta dienestu, lai palīdzētu mazajām aģentūrām, kurām ir apgrūtināto administratīvie uzdevumi. Manuprāt, tas ir ārkārtīgi svarīgi.

Šogad mēs izvēlējamies īpaši izskatīt četras aģentūras, kas no Revīzijas palātas saņēma sliktas ticamības deklarācijas un kurām ir īpaši lielas problēmas. Tās bija Eiropas Policijas koledža, Eiropas Globālās satelītnavigācijas sistēmas (GNSS) uzraudzības iestāde – par GNSS mēs parasti saucam *Galileo* – Eiropas Dzelzceļa aģentūra un *Frontex*. Es priecājos par iespēju teikt, ka, pārbaudot visu informāciju, ko tās sniedza, budžeta izpildi varēja apstiprināt trim no šīm aģentūrām – *Galileo*, Eiropas Dzelzceļa aģentūrai un *Frontex*.

Diemžēl *Cepol* jeb Eiropas Policijas koledža ir iesniegusi daudz informācijas, bet ne tuvu visu. Tādēļ mēs vēl nevaram apstiprināt tās budžeta izpildi. Pēdējā problēma ir jautājums par ES nodokļu maksātāju naudas privātu izmantošanu, piemēram, privātu izmantošanu, lai samaksātu par mēbelēm, privātajiem mobilo telefonu zvaniem un privātajiem ceļojumiem. Mēs esam pieprasījuši informāciju par to, bet neesam to saņēmuši pilnībā. Tādēļ komiteja un es ierosinām atlikt budžeta izpildes apstiprināšanu līdz brīdim, kad *Cepol* būs sniegusi pilnu deklarāciju šajā sakarā. Tāpat *Olaf*, protams, notiek krāpšanas izmeklēšana attiecībā uz šo aģentūru. Tas ir nopietni, un mums ir jāparāda, ka mēs to uztveram nopietni, un mums tas ir jāatrisina. Tādēļ mēs atliekam budžeta izpildes apstiprināšanu. Es to nedaru ar prieku, bet es apgalvoju, ka tā ir vienīgā atbildīgā rīcība. Mums ir vajadzīga visa informācija, pirms mēs varam apstiprināt budžeta izpildi.

Siim Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Priekšsēdētāja kungs, šī ir piektā reize, kad es uzstājos jūsu priekšā, kamēr jūs gatavojaties balsot par Komisijas budžeta izpildes apstiprināšanas rezolūciju. Un piekto reizi man ir jāpiekrīt, ka par spīti neapšaubāmajam progresam budžeta izpildē mums joprojām nav pozitīvas ticamības deklarācijas.

Rezolūcijas projektā, kas atrodas jūsu priekšā (58. punkts), referents...

(FR) „aicina Komisiju nekavējoties [*sans délai*] iesniegt savus priekšlikumus, lai sasniegtu pozitīvas ticamības deklarācijas mērķi”.

Tādēļ es to darīšu „*sans délai*”.

Es paskaidrošu trīs galvenos iemeslus, kāpēc mēs, manuprāt, nesasniedzām pozitīvu ticamības deklarāciju, lai gan šis mērķis tika noteikts pašreizējā Komisijas pilnvaru termiņa sākumā.

Iespējams, mēs sākumā pārāk palāvāmies uz dalībvalstīm, kam bija līdzīgas bažas par negatīvas ticamības deklarācijas negatīvo sabiedrisko un politisko ietekmi, lai gan faktiski mūsu aicinājumi rīkoties kļuva efektīvi tikai tad, kad tie tika atbalstīti ar „brīdināt, atrisināt vai atlikt maksājumus” politiku. Tādēļ sākotnēji bija pārāk daudz stimulu un pārāk mazas iespējas saņemt sodu.

Tāpat mēs drīzāk centāmies sasniegt attīstību nekā revolūciju. Savos sākotnējos centienos nostiprināt ticamības deklarāciju mēs atteicāmies no radikālākiem risinājumiem, piemēram, attiecībā uz vienkāršošanu.

Protams, pieci gadi nebija pietiekams laiks mūsu rīcības plānam. Dažu mūsu rīcības plāna rezultātu ietekme ir redzama tikai tagad. Nākamā Komisija gūs rezultātus, kas bez rīcības plāna nebūtu iespējami.

Bet jūsu jautājums ir, „kā un kad jūs garantējat pozitīvu ticamības deklarāciju?” Pirmkārt, man cienījamajiem deputātiem ir jāatgādina, kas ir tā sauktā „negatīvā ticamības deklarācija”.

Līguma 248. pantā Revīzijas palātai ir noteikts uzdevums sniegt ticamības deklarāciju „par pārskatu ticamību, kā arī par pakārtoto darījumu likumību un pareizību”. Tas tika iekļauts Māstrihtas līgumā pēdējā brīdī, nerīkojot istu diskusiju par ietekmi. Kopš tā laika tas ir bijis ļoti problemātisks.

Tā sauktā negatīvā ticamības deklarācija ir daļa no Revīzijas palātas atzinuma. Tajā ir teikts, ka noteiktās izdevumu jomās joprojām ir būtiskas kļūdas, lai gan to apmēri atšķiras. Revīzijas palāta arī apgalvo, ka mūsu gada pārskati ir uzticami, un sniedz daudzus pozitīvus un atbilstīgus komentārus par mūsu finanšu pārvaldību. Kā tāda ticamības deklarācija nebūt neizklausās īpaša salīdzinājumā ar to, kā parasti tiek formulēti revīzijas atzinumi.

Bet šis teikums ir ārkārtīgi politizēts, tas bieži tiek tīši nepareizi interpretēts. Tādēļ man jāatzīst, ka esmu pārsteigts, cik grūti ir pārliecināt ievēlētos politiķus un sabiedrības viedokli, ka budžeta pārvaldība Eiropas Savienībā ir daudz labāka, nekā tas atspoguļots šajā teikumā. Tādēļ mums kaut kas ir jā dara, lai izbeigtu šo Eiropas fondu izmantošanas kaitīgo politisko novērtēšanu.

Var iedomāties trīs iespējas, kā nodrošināt ātrākus, garantētākus rezultātus:

Pirmā iespēja: mainīt Līgumu. Pašreizējais Līguma formulējums apdraud sabiedrības saprātīgās cerības par stabilu finanšu pārvaldību – automātiski un gandrīz nenovēršami – katru gadu kopš Māstrihtas līguma stāšanās spēkā.

Starpvaldību konferences par Lisabonas līgumu laikā es izskatīju iespēju sakārtot Līguma 248. pantu. Kopā ar Revīzijas palātu mēs izskatījām to, kas varētu būt reālistiskāks uzdevums Revīzijas palātai, iespējams, apskatot budžetu reizi trijos gados nevis katru gadu un lūdzot Revīzijas palātu ņemt vērā, ka vairums Komisijas

kontroles sistēmu ir daudzgadu sistēmas, nodrošinot, ka kļūdas tiek labotas laika gaitā. Mēs sazinājamies ar vairākām valstu delegācijām: tās visas piekrita; neviens nerīkojās.

Otrā iespēja: tagad es esmu nonācis pie otrās iespējas un visradikālākā, īsākā ceļa līdz pozitīvai ticamības deklarācijai. Saskaņā ar pašreizējo Līgumu mums, iespējams, ir jāpārtrauc piešķirt līdzekļi pārvaldības shēmām, kas ir tik sarežģītas, ka mēs nevaram realizēt pašreizējos zemos kļūdu robežlielumus.

Ja mēs nespējam kolektīvi tikt galā ar pašreizējo izsmalcinātību, tad mums ir jāvienkāršo. „Vienkāršošana” ir jauks vārds, kas visiem patīk. Ir jāpārbauda miljoniem darījumu. Kā 480 revidenti, kas atrodas Luksemburgā, lai cik kompetenti viņi nebūtu, strādājot ar ļoti sarežģītu likumdošanas vidi 27 dalībvalstīs ar 23 oficiālajām valodām, var katru gadu pamatoti publicēt deklarāciju par visu pakārtoto darījumu likumīgumu un regularitāti visās izdevumu jomās?

Lai vienkāršošanai būtu ātra un efektīva ietekme uz kļūdu līmeni, manuprāt, ir jāatsakās no kopējās pārvaldības dažās jomās. Tas nozīmē darījumu skaitu samazinājumu no vairākiem miljoniem līdz dažiem tūkstošiem.

Ņemot par piemēru struktūrfondus, tas nozīmētu skaidri definēt pienākumus, kas šobrīd ir kopēji. Lai to sasniegtu, struktūrfondus varētu padarīt par budžeta atbalstu nabadzīgākajiem reģioniem. Atbalsttiesīgais reģions vai dalībvalsts nodrošinātu, ka ES fondi, kas tiek ieskaitīti valsts budžetā, tiek tērēti, izmantojot valstu sistēmas, vienīgi finanšu ministra pakļautībā, un ka tos pārbauda dalībvalstu augstākās revīzijas iestādes.

Dalībvalsts saņemtu vienu ikgadējo summu no ES budžeta, un tā būtu atbildīga pret saviem iedzīvotājiem un citām dalībvalstīm, pamatojoties uz rezultātiem. Atbilstības noteikumi, valsts pasūtījuma procedūras un apguves rādītāji vairs nebūtu Eiropas problēma.

Šāda radikāla scenārija gadījumā mēs atteiktos no miljoniem projektu, kas ir pārāk mazi un izsmalcināti, lai tos pārskatāmi uzraudzītu no Briseles. Vairs nekādu mazu, radošu projektu, kas beigās tiek izsmieti eiroskeptiķu presē!

Trešā iespēja: ja nav iespējams mainīt Līgumu vai tā interpretāciju, mēs, iespējams, varam pārrunāt, ko nozīmē, ka attiecīgais darījumu veids ir „pieņemams”. Mēs varētu noteikt realistiskas un rentablas robežvērtības tam, kas ir „likumīgs un regulārs”.

Tā ir diskusija par pieļaujamu risku. Šobrīd Revīzijas palāta piemēro vienotu vispārējo nozīmīguma robežlielumu 2 % apmērā. Revīzijas palāta pati ir lūgusi labāku riska analīzi un politisku vienošanos par pieļaujamu risku dažādās budžeta jomās.

Lai turpinātu šo diskusiju, jūsu rīcībā tagad ir Komisijas paziņojums. Referents ierosina vērtēt atzinīgi šo paziņojumu kā „stabilu metodoloģisko pamatu” un aicina veikt papildu analīzi, datu apkopošanu, dialogu un konkrētus priekšlikumus. Es būtu pateicīgs par šo atbalstu un ierosinu turpināt darbu pēc iespējas ātrāk. Šobrīd šķiet, ka arī Padome ir gatava iesaistīties.

Pamatojoties uz jūsu vispārējo politisko atbalstu, Komisija vēlētos turpināt ar priekšlikumiem, lai noteiktu īpašus pieļaujamā riska līmeņus katrā budžeta pozīcijā. Par katru turpmāko izdevumu priekšlikumu jums tiktu lūgts „pieļaut” rūpīgi aprēķinātu riska līmeni, lai Revīzijas palāta – cerams – atbilstīgi pielāgotu savu nozīmīguma robežlielumu.

Mums ir jāsāk tagad. Ja mēs gaidīsim pārskatīto Finanšu regulu vai patiešām nākamo Finanšu plānu pēc 2013. gada, tas netiktu atspoguļots budžeta izpildes procedūrā turpmākos piecus gadus.

Dāmas un kungi, šodien jūs gatavojaties balsot par to, vai apstiprināt 2007. gada budžeta izpildi, par kuru revidenti šobrīd saka, ka visās budžeta jomās, izņemot struktūrfondus, vismaz 95 % maksājumu nav nopietnu finanšu kļūdu.

Tā ir vislabākā jebkad publicētā ticamības deklarācija, kas ir labāka nekā pagājušajā gadā, kad bija augstāks maksājumu līmenis, paplašinātajā ES ar 27 dalībvalstīm. Mūsu finanšu pārvaldība pastāvīgi uzlabojas, un tā noteikti ir pelnījusi budžeta izpildes apstiprinājumu. Bet tā nav nevainojama.

ES tika izveidota, lai ieviestu mieru un labklājību. Līdz šim tas ir izdevies. Protams, raugoties uz ES iestāžu struktūru, pastāv iespēja, ka tās izveides brīdī klāt nebija neviena revidenta, tādēļ tā nav nevainojama. Bet nevainojama revīzija ir reta parādība visā pasaulē.

Paldies par uzmanību un, lūdzu, balsojiet par budžeta izpildes apstiprināšanu. Komisija nebūs pašapmierināta.

Luca Romagnoli, *Transporta un tūrisma komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Transporta un tūrisma komiteja atzinīgi vērtē to, ka TENT projektu saistību un maksājumu apropriāciju izmantošanas rādītāji joprojām ir augsti, sasniedzot gandrīz 100 %, un aicina dalībvalstis nodrošināt, ka no valstu budžetiem tiek piešķirts pietiekams finansējums, lai atbilstu šīm ES saistībām.

Tā ir noraizējusies par transporta drošības un Galileo uzraudzības iestādes saistību apropriāciju zemo izmantošanas rādītāju un par iekšējā tirgus un transporta optimizācijas sistēmu, un pasažieru tiesību maksājumu apropriācijām.

Tā ar gandarījumu atzīmē, ka maksimālais finanšu atbalsta rādītājs pārrobežu projektiem ir palielinājies līdz 30 % un minimālais finansējuma robežlielums līdz EUR 1,5 miljardiem. Es arī vēlētos jums atgādināt, ka projektu izvēles novērtēšanas procedūra ir uzlabota kopā ar attiecīgo uzraudzību, bet vienlaicīgi komiteja pauž nožēlu, ka darbu raksturojuma struktūra nav saskaņota un tehniskā un finanšu uzraudzība nav standartizēta.

Jan Andersson, *Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, nodarbinātības politika ir iekļauta kohēzijas politikā. Šajā jomā joprojām ir vairākas kļūdas un trūkumi un vairākas lietas, par kurām mums ir iebildumi. Apmēram 27 % kohēzijas politikas ir Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas kompetencē. Runājot par maksājumiem, lielākā to daļa ir radušies laikposmā no 2000.–2006. gadam. Ir patīkami redzēt, ka šajā periodā tika izmantoti 100 % maksājumu apropriāciju.

Dažkārt rodas problēmas ar to, ka trūkst pierādījumi par netiešajām izmaksām un personāla izmaksām, kā arī to, ka šādas izmaksas tiek pārvērtētas. Tādēļ mēs arī esam paiduši atbalstu standartizētākam veidam, kā to norādīt, apvienojot ar labākām pārbaudēm dalībvalstu līmenī, ko mēs veiksime nākamajā periodā un kuru rezultātā turpmāk šī joma var tikt uzlabota.

Péter Olajos, *Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (HU) Pēc 2006. gada man tika izrādīts tas gods sagatavot Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinumu attiecībā uz tādu piecu Eiropas aģentūru budžeta izpildi, kas 2007. finanšu gadā nonāca mūsu jurisdikcijā.

Manuprāt, budžeta pozīcijas izpildes vispārējais līmenis 94,6 % apmērā šajā jomā ir kopumā apmierinošs. LIFE+ programmas saistību apropriāciju izpildes rādītājs bija izcilis 98,87 % apmērā. Pārējās izcilās aģentūras bija Eiropas Vides aģentūra, kas sasniedza 100 % attiecībā gan uz saistībām, gan maksājumiem, kā arī Eiropas Slimību profilakses un kontroles centrs. Tomēr budžeta pārvaldību joprojām ir jāuzlabo Eiropas Zāļu aģentūrai, Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādei un Eiropas Ķīmijas aģentūrai. Eiropas Ķīmijas aģentūrai 2007. gads patiesībā bija pirmais darbības gads. Kā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma aģentūras atzinuma sagatavotājs es ierosinu apstiprināt Komisijas aģentūru 2007. gada budžeta izpildi vides politikas, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma jomās attiecībā uz budžeta izpildi.

Jan Olbrycht, *Reģionālās attīstības komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, Reģionālās attīstības komiteja ir pamatīgi izanalizējusi Revīzijas palātas darba rezultātus, bet arī aktīvi piedalījies ārkārtīgi vērtīgajā Budžeta kontroles komitejas darbā. Salīdzinot šos rezultātus ar rezultātiem, kas bija iepriekšējās budžeta izpildes temats, atklājas nozīmīgs Komisijas darba uzlabojums attiecībā uz uzraudzības līmeni. Tomēr mēs apzināmies, ka rīcības plāna ieviešanas pirmie redzamie rezultāti parādīsies tikai turpmākajos pāris gados.

Mūsu komitejai ir svarīgi, lai rezultāti, kas parādās Revīzijas palātas ziņojumā, netraucētu sapratnei par kohēzijas politikas nozīmīgumu ES politikās un lai tie neapdraudētu šīs politikas mērķus. Tāpat mēs vēlētos pievērst uzmanību tam, ka ziņojumā izceltās kļūdas nav maldīgi jāsaprot kā noteikumu pārkāpumi vai pat ļaunprātīga rīcība. Kopumā mēs uzskatām, ka ir sasniegts pamanāms progress, un mēs atbalstīsim Komisijas budžeta izpildes apstiprināšanu.

Marusya Ivanova Lyubcheva, *Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinuma sagatavotāja*. – (BG) Ziņojumā par Eiropas Komisijas 2007. gada budžeta izpildes apstiprināšanu ir atspoguļots zināms progress, lai gan mums joprojām ir pareizi jāaskaņo rīcība un kontroles mehānismi, lai sasniegtu efektīvāku resursu izmantošanu, samazinātu pārkāpumu skaitu un pakāpi, kā arī piedāvātu lielāku pārredzamību un mērķtiecību, jo īpaši iekļaujot budžeta dzimumu politiku.

Nedrīkst ignorēt Komisijas pienākumu sadarboties ar dalībvalstīm un iestādēm. Sadarbība un komunikācija ir svarīgi instrumenti, un mēs bieži varam redzēt nolaidības rezultātus šajā sakarā. Nemazinot dažu pārkāpumu

nozīmi jaunākajās dalībvalstīs Bulgārijā un Rumānijā, es uzskatu, ka ir jāgarantē vienlīdzīga attieksme visām dalībvalstīm.

Abām šīm valstīm tiek piemērots īpašs sadarbības mehānisms, ko nedrīkst sarežģīt. Daži no ziņojuma tekstiem ir nepieņemami, jo īpaši ierosinājums Bulgārijai un Rumānijai ieviest mehānismu ceturkšņa ziņojumu, kā arī īpašu ziņojumu par struktūrfondiem sagatavošanai. Es mudīnu svītrot šos tekstus no ziņojuma. Tas dos valstīm iespēju koncentrēties uz radušos problēmu pārvarēšanu.

Priekšsēdētājs. - Es vēlētos teikt, ka mēs neesam dzirdējuši Attīstības komitejas, Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas, Transporta un tūrisma komitejas vai Kultūras un izglītības komitejas atzinumus, jo referenti neieradās uz debatēm laicīgi, tādēļ ir izmainījusies runātāju kārtība. Mēs turpināsim diskusiju. Tagad Eiropas Tautas partijas (Kristīgie demokrāti) un Eiropas Demokrātu grupas vārdā runās *Ferber kungs* – pusotru minūti.

Markus Ferber, PPE-DE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, manuprāt, šī Parlamenta pilnvaru termiņa laikā mēs kopīgi esam sasnieguši zināmu progresu attiecībā uz Eiropas iestāžu budžeta izpildes procedūru. Tomēr es paužu nožēlu, ka tas ir prasījis tik daudz laika, jo principā mēs esam pabeiguši tikai to, kas galvenajos vilcienos tika aprakstīts Komisijas atkāpšanās laikā 1999. gadā, tas ir, pirms 10 gadiem. Tas parāda, ka mums noteikti ir jāuzlabo mūsu darba procedūras un metodes un jānodrošina, ka vajadzīgā pārredzamība parādās ātrāk, kad iedzīvotāji atklāj, kā tiek izmantoti viņu nodokļi.

Es vēlētos īpaši pateikties *Casaca* kungam, ar kuru man bija tas gods strādāt pie Parlamenta budžeta izpildes Tautas partijas (Kristīgie demokrāti) un Eiropas Demokrātu grupas vārdā. Es ļoti nožēloju, ka kolēģis deputāts, kas ir paudis presē ļoti daudzus komentārus par dažādiem jautājumiem attiecībā uz Eiropas Parlamentu, nepiedalās nedz debatēs vai balsojumā komitejā, nedz debatēs šeit plenārsēdē. Es to šobrīd vēlos pateikt ļoti skaidri, lai to atceras un lai tas paliek nākamajām paaudzēm!

Mēs ļoti labi zinām, ka ir bijušas un joprojām ir vairākas problēmas, un tieši šobrīd šeit esošie EP deputāti pēdējo piecu gadu laikā ir nodrošinājuši, ka tiek veiktas vajadzīgās reformas vairākās vietās EP deputātu interesēs. Tādēļ es visiem sirsnīgi pateicos. Mēs esam izdarījuši to, ko mums bija jā dara, un mēs neesam izplatījuši visu informāciju plašsaziņas līdzekļos un pēc tam izvairījušies no līdzdalības. Paldies par jūsu pozitīvo sadarbību.

Costas Botopoulos, PSE grupas vārdā. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es sāksu, sakot to, ko es vienmēr saku, kad mēs diskutējam par budžeta jautājumiem un budžeta kontroli, proti, ka mēs šeit izskatām nevis tehnisku, bet dziļi politisku procedūru.

Ļoti svarīgs ir tēls, ko mūsu iedzīvotājiem rada Parlaments un Eiropas Savienība kopumā. Citiem vārdiem sakot, cik daudz Eiropas nodokļu maksātāju naudas mēs izmantojam un kādu tēlu mēs radām Eiropas iedzīvotājiem par šīs pārvaldības pārredzamību. Tādēļ tas ir politisks process, un ir ļoti svarīgi, lai mēs pārbaudītu pamatprincipus, iespaidu, kādu mēs atstājam kā Eiropas Savienība, nevis tikai noteiktas detaļas attiecībā uz īpašām valstīm, bet tas nenozīmē, ka mums nav jārunā par katru valsti.

Šis novērojums man liek teikt, ka mūsu ziņojumi arī ir ļoti svarīgi. Viens no izskatītajiem piemēriem ir uzlabojumi, ko mēs pēc daudzu gadu ilgušajiem centieniem beidzot esam sasnieguši parlamentāriešu un parlamentāro palīgu statuss jomā, un arī šajā vietā es vēlētos atzinīgi vērtēt mana kolēģa *Casaca* kunga sasniegumus. Šobrīd mums ir ļoti labi rezultāti, un tas parāda, ka mūsu ziņojumi ir svarīgi un ka tie dod rezultātus, un mums par tiem ir jā rūpējas.

Es vēlētos piebilst pāris vārdus par rezultātiem, ko ir devuši mūsu šīgada centieni. Es teikšu to pašu ko referents *Audy* kungs, ka, protams, mēs esam sasnieguši progresu, bet, ka ar to vēl nepietiek. Galvenais jautājums ir problēma ar kohēzijas darbības jomu, bet šeit es vēlos teikt, ka mēs sociālisti aicinām sasniegt uzlabojumus, ticamību, iedarbību un vienkāršošanu, kā to teica arī komisārs. Es uzskatu, komisār, ka mums ir jāpāriet no attīstības uz revolūciju vienkāršošanas jomā; nevis tāpēc, lai atņemtu kohēziju, kas ir Eiropas Savienības pamatpolitika, bet tāpēc, lai mēs varētu to uzlabot un padarīt efektīvāku.

Visbeidzot, svarīgs jautājums, kas arī ir izskatīts ziņojumā, ir jautājums par Eiropas Savienības pieejamību krīžu pārvaldībai. Mums ir pašiem jātiek galā ar krīžu pārvaldību, nevis jānodod šī spēja citām struktūrām.

Jan Mulder, ALDE grupas vārdā. – (NL) Vispirms es vēlētos pateikties referentiem un arī *Audy* kungam, kas, manuprāt, uzstājās ar izcīlu runu. Tāpat es esmu pateicību parādā komisāram un Komisijas dienestiem. Tie vienmēr ir bijuši labvēlīgi pret Parlamentu, ko es ļoti augstu vērtēju. Brīžiem radās nelielas nesaskaņas, bet, kur gan tās nerodas?

Manuprāt, Komisiju ir jāpārbauda attiecībā uz tās veikto perioda sākumā un attiecībā uz pašreizējo iznākumu. Tiešām, kā komisārs jau teica, Komisija ne tuvu nav sasniegusi to, ko tā bija apņēmusies sasniegt, proti, pozitīvu ticamības deklarāciju. Tā pat nepietuvojās cerētajam rezultātam, kas ir problēma, lai gan komisārs pauda vairākus ļoti interesantus ieteikumus. Diemžēl tie tika pausti perioda beigās. Tas būtu bijis iespējams – es nezinu – ja mēs būtu varējuši pārrunāt šos trīs gadus viņa pilnvaru laikā, jo tika pausti daudzi interesanti ieteikumi.

Cik es varu spriest – un komisārs arī to pieminēja – joprojām būtiska ir kopēja pārvaldība. Vai mēs varam to atstāt dalībvalstu ziņā, un kā mēs vislabāk varam uzraudzīt dalībvalstis? Iestāžu nolīgumā mēs apgalvojām, ka mēs vēlamies deklarācijas noteiktā politiskā līmenī, kas tika pārveidots par finanšu noteikumiem un nosacījumiem. Svarīgs jautājums man vienmēr ir bijis, vai ar to pietiek. Šobrīd man par to nav pietiekama izpratne. Es pateicos komisāram par plašo ziņojumu, ko viņš nosūtīja, lai gan, manuprāt, tas vietām ir neskaidrs. Kur ir stimuli tām dalībvalstīm, kurām ir labi rezultāti, un soda mēri tām dalībvalstīm, kurām ir slikti rezultāti? Man tas nav pilnībā skaidrs, un tas ir jāpaskaidro politikā.

Manuprāt, diskusija par pozitīvu ticamības deklarāciju ir jāturpina nekavējoties. Tas ļoti kaitē sabiedrības viedoklim, ja gadu no gada saglabājas situācija, kad tiek publicēta negatīva ticamības deklarācija.

Mogens Camre, UEN grupas vārdā. – (DA) Priekšsēdētāja kungs, pārbaudot 2007. gada pārskatus, mēs kārtējo reizi redzam, ka šajā gadā mēs vienkārši nepietiekami spējam pārvaldīt lielos resursus, ko ES sniedz dalībvalstis. Komitejas izcīlie ziņojumi skaidri parāda nopietnos trūkumus. Ļaujiet man citēt vienu no šiem ziņojumiem. Attiecībā uz kohēziju komiteja paziņo, ka tā ar bažām atzīmē Eiropas Revīzijas palātas novērtējumu, ka vismaz 11 % no kopējās summas, kas atmaksāta saistībā ar strukturālās politikas projektiem, nedrīkstēja būt atmaksāta.

Es apzinos, ka viss ES milzīgais likumdošanas un administratīvo struktūru tīkls apvienojumā ar sliktu administrāciju un kļaju korupciju dažās dalībvalstīs apgrūtina atbildīgu finanšu pārvaldību, bet tas ir un būs nepieņemami. Pastāv tikai viens risinājums, un tas ir pārtraukt maksāt milzīgās naudas summas ES, tādējādi izbeidzot visu ES pārdales cirku.

Mana mazā valsts Dānija šogad ES maksās gandrīz DKK 20 miljardus. Mēs nekad nedomātu izmantot šo naudu mērķiem, kādos ES to izlieto. Pat dalībvalstu naudas nosūtīšana pārdalei caur Briseli nozīmē šīs naudas kopējās vērtības samazinājumu, un tas veicina arvien plašāku iedzīvotāju naudas nelikumīgu izmantošanu. ES dalībvalstīm ir jāfinansē pašām sevi, nevis jāapliek ar nodokļiem savi kaimiņi.

Visbeidzot, es vēlētos pateikties Budžeta komitejas priekšsēdētājam *Bösch* kungam par to, ka viņš tik izcili veica savu darbu, un es vēlētos arī pateikties referentam, saviem kolēģiem deputātiem, komitejas sekretariātam un visiem iesaistītajiem par viņu ārkārtējo apņemšanos un ļoti konstruktīvo sadarbību.

Bart Staes, Verts/ALE grupas vārdā. – (NL) Šoreiz es runāšu par Parlamenta budžetu un es vēlētos paust gandarījumu par *Casaca* kunga ziņojumu, jo īpaši par nodaļu attiecībā uz brīvprātīgo pensiju fondu, kurā mēs apstiprinājām apmēram 10 punktus. Vairāki no tiem sākotnēji bija grozījumi, ko es biju iesniedzis un kas, manuprāt, bija vajadzīgi šajā posmā.

Eiroskeptiķi noraidīja to, kas šobrīd notiek ar šo brīvprātīgo pensiju fondu. Un pamatoti, jo tas ir negods! Tas, kas notiek, ir neētiski, un mums ar to ir jācīnās. Mēs nevaram pieņemt, ka šajos laikos EP deputāti drīzāk apsvērtu paši savus ienākumus nekā iedzīvotāju ienākumus. Kopā ar *Ferber* kungu es vēlētos teikt klātesošajiem euroskeptiķiem, ka viņi nekādā veidā nav centušies konstruktīvi veicināt trūkumu labošanu.

Es īpaši vēlētos lūgt savus kolēģus EP deputātus apstiprināt 105. punktu, kas attiecas uz brīvprātīgo pensiju fondu. Tas nodrošinās, ka Parlamenta Prezidijs nevarēs izmantot nodokļu maksātāju naudu, lai novērstu milzīgās nesaskaņas, jo tas nav attaisnojams. Tādēļ es aicinu visus savus kolēģus deputātus aktīvi atbalstīt un apstiprināt *P. Casaca* ziņojumu. Es pieteicos balsojumam pēc saraksta, jo visiem ir stabili jāaizstāv savs viedoklis šajā jautājumā!

Véronique Mathieu (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, šajā ekonomiskās lejupslīdes periodā bija svarīgi, lai Eiropas Savienība turpina izrādīt solidaritāti attiecībā uz attīstības valstīm. Atcerēsimies, ka 2007. gadā Eiropas Kopiena un dalībvalstis kopā veidoja 60 % visa attīstības atbalsta, padarot Eiropas Savienību par pasaules lielāko atbalsta sniedzēju.

Eiropas Attīstības fonds mums ļauj cīnīties pret nabadzību, vienlaicīgi veicinot ekonomisko attīstību un demokrātiju. Tādēļ es priecājos, ka ĀKK valstīm ir piešķirts budžets EUR 23 miljardu apmērā laika periodam

no 2008.2013. gadam saskaņā ar 10. EAF. Šī summa ir gandrīz divreiz lielāka par summu, kas tika piešķirta saskaņā ar 9. EAF.

Savā ziņojumā Revīzijas palāta secina, ka 7., 8., un 9. EAF pārskati kopumā ir uzticami, likumīgi un regulāri. Mēs varam tikai priecāties par rekordātrajiem līgumu un maksājumu īstenošanas līmeņiem saskaņā ar EAF.

Tomēr es arī atzīmēju, ka joprojām ir vieta progresam attiecībā uz uzraudzības un kontroles sistēmas stiprināšanu, jo vēl aizvien pastāv ievērojams kļūdu līmenis, kas ietekmē noteiktus darījumus.

Tāpat pārāk bieži pastāv risks budžeta atbalsta jomā, un es uzskatu, ka šādi riski ir jānovērtē labāk. Šajā sakarā es piekrītu, ka budžeta atbalsts ir jāsniedz tikai tad, ja saņēmēja valsts spēj pārvaldīt fondus pārredzami, atbildīgi un efektīvi.

No prioritātēm, pie kurām mums ir turpmāk jāstrādā, es vēlētos pieminēt EAF integrēšanu Kopienas vispārējā budžetā, jo tas uzlabotu attīstības atbalsta efektivitāti un pārredzamību.

Nobeigumā, priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pateikties referentam par viņa izcilo ziņojumu, Revīzijas palātas pārstāvjiem un arī Komisijas darbiniekiem, kas ir veikuši izcilu darbu. Lieki teikt, ka es nožēloju Padomes prombūtni un īpaši Čehijas prezidentūras prombūtni.

Edít Herczog (PSE). – (HU) Šī cikla laikā Eiropas Parlamentam ir bijis uzdevums kontrolēt arvien lielāka skaita aģentūru administrēšanu, ko pieminēja arī mans kolēģis deputāts *Fjellner* kungs. Konstruktīvais dialogs, kurš izveidojās uzraudzības procesa laikā starp Parlamentu, aģentūrām un Eiropas Revīzijas palātu, ir uzlabojis pārredzamību un pastiprinājis pārvaldības disciplīnu. Pašreizējā grūtajā ekonomiskajā un finanšu situācijā uzraudzības nozīme ir kļuvusi svarīgāka nekā jebkad agrāk.

Paraugoties uz iepriekšējo periodu, iepriecina tas, ka budžeta uzraudzības laikā mēs ne tikai konstatējam atbilstību vai tās trūkumu, bet mēs arī spējām izdarīt progresīvus ieteikumus iestādēm, kas tika revidētas un kuras mēģināja tos veiksmīgi īstenot. Es uzskatu, ka tas ir svarīgi, un es atbalstu, ka aģentūras ir ne tikai jāpakļauj pilnībā objektīvai pārbaudei, bet arī to, ka mums ir jāpārbauda to individuālā attīstība. Es īpaši atbalstu to, ka aģentūras tiek izveidotas arī jaunajās dalībvalstīs, lai tuvinātu Eiropas Savienības darbu šajās valstīs dzīvojošajiem cilvēkiem. Mēs gandrīz pilnībā piekrītam *Fjellner* kungam, un galīgais spriedums tiks pieņemts rīt.

Ingeborg Gräßle (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, *J. P. Audy* ziņojums – es sirsnīgi pateicos referentam – patiešām ļauj mums pavirzīties soli uz priekšu, jo tajā ir iekļauti novatoriski elementi, piemēram, nosaukšana vārdos un kaunināšana, kas ir budžeta kontroles stūrakmens. Tas nozīmē mērķtiecīgu kritiku nevis vispārējas sūdzības. Tas ir skandalozī, ka Sociāldemokrātu grupa šobrīd atkāpjas no savas nostājas un drīzāk noslēptu patiesību, un tas kaitē mūsu kontroles darbībām. Tiek apdraudēta Parlamenta uzticamība, un es aicinu savus kolēģus deputātus to nepieļaut.

Es vēlētos teikt pāris vārdus par mūsu lielākajām problēmām, proti, Rumāniju un Bulgāriju. Komisijas neveiksme saistībā ar sagatavošanos šo valstu pievienošanai ir acīm redzama. Mēs esam zaudējuši daudz naudas. Komisija ilgu laiku neko nedarīja un neiesaldēja fondus līdz 2008. gadam. Tomēr pa to laiku tika zaudēts vairāk nekā EUR1 miljards saistībā ar Bulgāriju un apmēram EUR 142 miljoni saistībā ar Rumāniju. Tomēr fondu iesaldēšana neatrisina problēmas. Sadarbības un pārbaudes mehānisms, par kuru ir atbildīgs pats Komisijas priekšsēdētājs, ir „papīra tīģeris”, un progresa ziņojumi nav sava nosaukuma cienīgi. *J.P. Audy* ziņojumā ir minēti ieteikumi, kā to varētu uzlabot. Eiropas Komisija maldināja Parlamentu par šo valstu gatavību pievienoties ES, un komisāram paplašināšanas jautājumos patiesībā ir no tā jāgūst mācība. Tomēr mēs esam ieinteresēti turpmākās paplašināšanās pārvaldībā, tādēļ šis temats joprojām ir darba kārtībā.

Mūsu grupa apstiprinās Komisijas budžeta izpildi, bet es personīgi atteikšos apstiprināt tās budžeta izpildi. Diemžēl Komisijas dedzība attiecībā uz reformu ir sīka dzirksts, ko mēs vēlreiz varējam ieraudzīt pagājušajā gadā un kas jau atkal ir apslāpēta. Ir iestājies sastingums saistībā ar cīņu pret krāpniecību, nekas nenotiek attiecībā uz novēršanu, un, cita starpā, nav novērojama nekāda vēlme rīkoties ētiskāk. Komisijai un īpaši komisāram *Kallas* kungam ir jāsaprot viena lieta, ka, lai kas arī nevēlētos nokļūt Komisijā, viņš ir atkarīgs no Parlamenta atbalsta.

Siim Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Priekšsēdētāja kungs, es pateicos cienījamajiem deputātiem par viņu piezīmēm. Es varu teikt tikai to, ka šo piecu budžeta izpildes procedūru laikā es guvu prieku un biju ļoti apmierināts ar mūsu sadarbību. Process vienmēr ir bijis sarežģīts, bet vienmēr konstruktīvs un ļoti profesionāls. Tādēļ es jums visiem pateicos par šo ieguldījumu sarežģītajā budžeta izpildes mašīnējā.

Tikai divas piezīmes. *Liberadzki* kungam es vēlētos teikt, ka 2009. gada februārī EAF konti tika veiksmīgi pārnesti uz ABAC. Mēs izvīrziņām šo jautājumu, bet tagad tie ir apvienoti.

Ļoti labs bija *Jan Mulder* jautājums par to, kāpēc šie radikālie priekšlikumi tiek izteikti tik vēlu. Četri gadi, lai redzētu, kā nobriest šāda veida priekšlikums, nav pārāk ilgs laiks. Eiropā notikumiem ir vajadzīgs laiks, un šajā gadījumā mēs cenšamies izmantot visas iespējas mūsu rīcības plāna sistēmā, jo mēs redzam, ka ir jādara kaut kas ļoti nopietns, lai atrisinātu šo problēmu.

Tādēļ es neuzskatu, ka tas ir pārāk vēlu, bet es, protams, nožēloju, ka tam ir bijis vajadzīgs tik daudz laika.

Dragoș Florin David (PPE-DE). – (RO) Priekšsēdētāja kungs, komisār, es runāšu īsi. Citu galveno secinājumu par Eiropas Komisijas budžeta izpildi starpā *Audy* kunga ziņojuma 4. punktā ir pausts viņa uzskats, ka Komisija nepietiekami nopietni izturējās pret Rumānijas un Bulgārijas pievienošanu, ka abu kandidātvalstu pievienošanās laikā ziņojumi par abām kandidātvalstīm bija maldinoši un ka ir nožēlojami, ka šī nepareizā informācija ir novedusi pie pašreizējās situācijas, kad Kohēzijas fondi tika piešķirti dalībvalstīm, kuru administratīvās un juridiskās sistēmas nedarbojās, un ka šī rīcība maldināja sabiedrības viedokli un Parlamentu, kā rezultātā tika iedragāta ES reputācija.

Es patiešām vēlētos, lai mani kolēģi deputāti *Jørgensen* kungs un *Casaca* kungs, kas iesniedza šo grozījumu, un citi kolēģi deputāti, kuri Budžeta komitejā to apstiprināja, paskaidrotu šos argumentus, jo, manuprāt, gan Rumānijai, gan Bulgārijai ir funkcionālas administratīvās un juridiskās sistēmas, kuras iespējams, neatbilst parametriem, pamatojoties uz kuriem tām vajadzētu darboties, bet tomēr tās darbojas. Tāpat es neuzskatu, ka kāds būtu atļāvis maldināt sabiedrības viedokli un vismazāk jau Parlaments un Komisija.

Jean-Pierre Audy, referents. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es uzskatu, ka par Rumānijas un Bulgārijas gadījumu ir vērts diskutēt, bet mēs tiešām atrodamies ārkārtīgi nopietnā situācijā.

Attiecībā uz secinājumiem es vēlētos pateikties politisko grupu referentiem un visiem runātājiem, jo īpaši Budžeta kontroles komitejai. Es vēlētos izdarīt secinājumus par vairākiem jautājumiem.

Pirmkārt, saistībā ar budžetu nav nekādas krāpšanas. Otrkārt, mums ir ļoti daudz kļūdu, un tam ir divi iemesli. Pirmais ir tāds, ka mūsu regulas ir pārāk sarežģītas, tādēļ galīgajiem atbalsta saņēmējiem ir grūti tās piemērot, un tie pieļauj kļūdas, kas nav pārāk nopietnas. Otrais iemesls ir tāds, ka Eiropas Revīzijas palāta piemēro pārāk zemu nozīmīguma robežlielumu: 2 % visām nozarēm; pieņemot revīzijas metodes, tie ir jāpārbauda no jauna.

Tādējādi tiek apgalvots, ka situācija ir slikta, bet tāpēc, ka mēs visi esam atbildīgi. Komisija ir atbildīga, jo tā nav pildījusi savu solījumu, un paldies jums, komisār, ka pārbaudījāt priekšlikumus nākamajam pilnvaru termiņam. Padome ir atbildīga, jo tā zaudē interesi: tā nav ieradies. Dalībvalstis ir atbildīgas, jo tās nepietiekami rūpīgi piemēro regulas. Eiropas Revīzijas palāta ir atbildīga, jo tai ir jāpārskata savas revīzijas metodes un īpaši attiecībā uz nozīmīguma līmeņiem; nozīmīguma robežlielumu noteikšana ir Revīzijas palātas nevis Komisijas vai Parlamenta pienākums. Parlaments ir atbildīgs, jo tam ir jābūt skaidram priekšstatam par pašreizējiem trūkumiem, un tam ir jāpieņem reformas.

Īsumā es uzskatu, ka mums ir virkne kopēju pienākumu. Kopsavilkums tiek sagatavots šī pilnvaru termiņa beigās. Tiešām, mēs ļoti ceram, ka šī reforma notiks, lai mums vismaz būtu pozitīva ticamības deklarācija turpmākajos finanšu plānos. Mēs arī ceram, ka gadījumā, ja mums būs negatīva ticamības deklarācija, mēs no Parlamenta saņemsim negatīvu balsojumu, lai būtu politiska atbilstība starp struktūrām, kurām ir jāpieņem budžeta kontroles lēmumi.

SĒDI VADA: G. ONESTA

Priekšsēdētāja vietnieks

Herbert Bösch, Budžeta kontroles komitejas atzinuma sagatavotājs. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, man ir tas gods pateikties pirmkārt referentiem, kas ir paveikuši lielisku darbu un iesnieguši konstruktīvus ziņojumus, par vienu no kuriem mums vēl ir jādiskutē rīt. Otrkārt, es vēlētos pateikties izcilajam sekretariātam, kas mūs ir atbalstījis pēdējo gadu laikā. Tiem, kas nāks pēc mums, es varu vienīgi novēlēt, lai viņu labā strādā tikpat izcili darbinieki.

Tomēr, priekšsēdētāja kungs, es kaut ko nesaprotu. Paskatoties uz preses pārskatu – 21.–24. aprīļa plenārsēdes pārskatu – es varu izlasīt par svarīgajiem ziņojumiem attiecībā uz EP deputātu imunitāti, bet tajā nekas nav teikts par 2007. finanšu gada budžeta izpildi. Ja mēs neatzīstam Parlamenta tiesības, tad, kas plašajā sabiedrībā

atzīs mūs, uztvers mūs nopietni un 7. jūnijā balsos, ja mēs šādi rīkojamies ar visefektīvākajām Parlamenta tiesībām? Tās ir tiesības kontrolēt, kā 2007. gadā tika iztērēti vairāk nekā EUR 100 miljardi.

Ja mēs nediskutējam par faktiem, tad mums būs jādiskutē par baumām. *Ferber* kungs jau to pieminēja. Mums ir jāveido Eiropa, pamatojoties uz faktiem. Mums ir vajadzīga sadarbība un konstruktīvas idejas, ko mēs esam attīstījuši pēdējo gadu laikā. Nav pārsteidzoši, ka šī perioda beigās mēs esam faktiski radījuši vislielāko produktīvo varu un vislielāko skaidrību šajā periodā. Tas ir daļēji pateicoties iesaistītajiem cilvēkiem, kurus es vēlētos apsveikt, bet tas ir arī daļēji pateicoties tam, ka mēs paši esam kļuvuši skaidrībā par dažādām lietām, viena no kurām ir tas, ko Eiropas nodokļu maksātājiem galu galā nozīmē kontrole.

Mums jāzina, ka mēs arī neaprobežojamies ar šo vienu 2007. gadu. Protams, mēs zinām, ka tika pielaistas dažas kļūdas, un mēs to zināmā mērā esam izlabojuši. Es esmu ļoti pateicīgs *Costas* kungam par to, ko viņš teica. Šī perioda laikā mēs esam pieņēmuši palīgu nolikumu. Pirms pāris gadiem mēs par to tikām kritizēti. Mēs pieņemām palīgu nolikumu, un mēs arī tikām par to kritizēti. Daži cilvēki, iespējams, nav par to pilnīgi pārliecināti, bet kā Budžeta kontroles komitejas locekļi neaizmirsīsim, ka nav iespējams vienmēr rīkoties saskaņā ar Vācijas, Portugāles, Austrijas vai Spānijas modeli. Mums ir vajadzīgs Eiropas modelis. Dažkārt tas ir visnotaļ grūti un citkārt sarežģīti pārstāvam, jo īpaši vēlēšanu laikā. Es esmu ļoti pateicīgs visiem, kas pretojās turpmākās vēlēšanu kampaņas kārdinājumam un teica: mēs turēsimies pie faktiem, un mēs arī esam gatavi paskaidrot šos faktus mūsu kolēģiem deputātiem un arī balsotājiem.

Kallas kungs, es vēlētos piebilst vēl vienu lietu, jo mēs arī runāsim par to saistībā ar *J.P. Audy* ziņojumu par budžeta izpildi, ko es vērtēju ļoti atzinīgi. Tas attiecas uz iespējamo bankas komisijas maksu. Daudzus gadus Komisija ir bijusi gausa, aprēķinot Eiropas Savienības iekšzemes kopproduktu, lai iegūtu pareizu NKI, kas faktiski ir izvirzīts par noteikumu. Dažādām dalībvalstīm tas izmaksā vairākus miljonus eiro, par ko mēs jau runājam. Es ceru, ka jūs vai jūsu pēctecis to atbilstīgi sakārtosiet.

Priekšsēdētāja kungs, es esmu ļoti pateicīgs par šo izcilo dokumentu, ko sagatavoja mana komiteja, un, kā jau jūs zināt, rīt mēs ieteiksim neapstiprināt budžeta izpildi. Es ļoti priecājos, ka esmu šīs komitejas priekšsēdētājs. Liels paldies!

Christofer Fjellner, *referents*. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, tiek teikti daudzi pateicības vārdi, tomēr es vēlētos izmantot iespēju, lai pateiktos mūsu izcilajam priekšsēdētājam *Bösch* kungam. Manuprāt, viņš ir paveicis lielisku darbu, vadot komiteju pēdējos divus ar pusi gadus.

Lai gan nenotika pārāk liela diskusija par maniem ziņojumiem attiecībā uz aģentūru budžeta izpildi, es ceru, ka visi mani kolēģi deputāti tos atbalstīs neatkarīgi no tā, kā viņi balsoja komitejā vai ko viņi ir iepriekš teikuši. Svarīgi, lai Parlaments būtu vienots šajos jautājumos.

Tā kā šīs ir debātes par visiem ziņojumiem, es vēlētos komentēt ziņojumu, kas nav manējais. Man ir spēcīgas sajūtas par *Casaca* kunga ziņojumu, kas, manuprāt, ir ļoti labs, jo īpaši 105. punkts, kurā mēs atzīmējam to, ka Parlaments nesniegs papildu naudu no budžeta, lai segtu brīvprātīgā pensiju fonda deficītu mums EP deputātiem. Es zinu, ka daudzi no jums uzskata šos punktus par ļoti pretrunīgiem, bet, manuprāt, tie vismaz tiek pieminēti. Daudzi cilvēki ir kritizējuši šo fondu gadiem ilgi. Es vēlētos teikt, ka, manuprāt, pats fonds ir skandalozs. Mūs visus šobrīd skar globālā finanšu krīze. Laikā, kad parastajiem cilvēkiem tiek samazinātas pensijas, politiķi nedrīkst glābt savu ādu, izmantojot nodokļu maksātāju naudu paši savām pensijām.

Es ceru, ka tā ir vēsts, ko cilvēki, kuri vada Parlamentu, patiešām ņems vērā, un ka viņi atturēsies papildināt fondu, izmantojot vēl vairāk nodokļu maksātāju naudu. Gluži pretēji, mums tas ir jāpārtrauc, un mums tas ir jādara pēc iespējas ātrāk.

Priekšsēdētājs. - Kopīgās debātes tiek slēgtas.

Balsojums notiks ceturtdien, 2009. gada 23. aprīlī.

Rakstiskas deklarācijas (142. pants)

Bárbara Dührkop Dührkop (PSE), *rakstiski*. – (ES) Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja ir lūgusi apstiprināt Komisijas budžeta izpildi, kā arī tās kompetencē esošo piecu Kopienas aģentūru budžeta izpildi.

Un tomēr mūsu komiteja ir noraizējusies par maksājumu apropriāciju zemo izmantošanas rādītāju brīvības, drošības un tiesiskuma jomā salīdzinājumā ar 2006. gadu (60.41% 2007. gadā un 86.26% 2006. gadā).

Tomēr mēs apzināties, ka atbildīga ir ne tik daudz Komisija kā dalībvalstis un ka zemā izmantošanas rādītāja īpašs iemesls ir tāds, ka 2007. gada maijā un jūnijā tika apstiprināti fondi, kas bija iekļauti solidaritātes sistēmā

un migrācijas plūsmu pārvaldībā, un tāds, ka tika kavēta citu īpašo programmu īstenošana (piemēram attiecībā uz civiltiesībām un informāciju, un narkotiku apkarošanu).

Kā jau es teicu, Pilsu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja ieteica apstiprināt budžeta izpildi:

- Pamattiesību aģentūrai,
- Eiropas Narkotiku un narkomānijas uzraudzības centram,
- *Frontex*,
- Eurojust un
- *CEPOL*.

Es vēlētos izteikties par divām pēdējām aģentūrām:

- mēs ceram, ka Eurojust samazinās pārmērīgi augstās pārnestās summas un ka tā standartizēs veidu, kādā tā piešķir līgumtiesības, kā to minējusi aģentūra;

- paturot prātā kritiku, ko mūsu komiteja veltījusi *CEPOL*, mēs uzskatām, ka aģentūras budžeta izpilde nav jāapstiprina. Kā mēs zinām, *CEPOL* priekšsēdētājs ir cieši strādājis ar Budžeta kontroles komiteju un dara visu vajadzīgo, lai izlabotu konstatētās pārvaldības kļūdas.

Silvana Koch-Mehrin (ALDE), rakstiski. – (DE) Apmēram 80 % Eiropas fondu joprojām pārvalda un tērē dalībvalstis, un joprojām pastāv neatbildēti jautājumi un neprecizitātes saistībā ar Eiropas Savienības naudas izmantošanu. Tagad Eiropas Revīzijas palāta savos gada revīzijas ziņojumos nav apstiprinājusi ES finanšu darījumu likumīgumu un regularitāti 14 reizes pēc kārtas. ES izdevumu pilnīga atklāšana un pārbaude ir būtiska. Dalībvalstu finanšu ministriem ir jāiesniedz valsts ticamības deklarācija par visiem izmantotajiem ES līdzekļiem.

20. Kopienas kodoldrošības sistēmas pamatstruktūra (debātes)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir ziņojums (A6-0236/2009), ko Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas vārdā sagatavoja *Höckmark* kungs, par priekšlikumu Padomes direktīvai (Euratom) par Kopienas kodoldrošības sistēmas pamatstruktūru izveidošanu (COM(2008)0790 – C6-0026/2009 – 2008/0231 (CNS)).

Gunnar Höckmark, referents. – Priekšsēdētāja kungs, manuprāt, ir godīgi teikt, ka mēs šobrīd esam jaunā enerģētikas politikas laikmetā, kad enerģētikas politikai ir jābūt saskanīgai ar klimata pārmaiņu apturēšanas politiku un kad tā vienlaicīgi ir jāapvieno ar energodrošības politiku. Šiem trim balstiem – enerģētikas politikai, klimata politikai un energodrošībai – ir jādarbojas kopā.

Manuprāt, tas uzsver kodolenerģijas nozīmīgumu. Ir svarīgi, lai pastāvošās atomelektrostacijas tiktu pārvaldītas pēc iespējas uzticamāk un drošāk, bet tāpat ir svarīgi ieviest skaidrus noteikumus, lai turpmākās atomelektrostacijas Eiropas Savienībā būtu pēc iespējas uzticamākas un drošākas.

Tas nav tikai jautājums par to, lai sagatavotu iespēju būvēt papildu atomelektrostacijas. Manuprāt, šāda politika Eiropas Savienībā tiek visnotaļ plaši atbalstīta, šis atbalsts palielinās un mums ir jāuzņemas pienākumi, ko tas mums visiem uzliek. Es cienu tos, kas ir svārstīgi attiecībā uz kodolenerģijas izmantošanu vai iebilst pret to, bet, lai kādi būtu mūsu uzskati un viedokļi par kodolenerģiju, nevar nepieņemt vajadzību, lai noteikumi būtu pēc iespējas uzticamāki un drošāki pastāvošajām atomelektrostacijām.

No šīs perspektīvas es vēlētos iepazīstināt ar šo ziņojumu par Kopienas kodoldrošības sistēmas pamatstruktūru. Tam ir juridisks pamats, un komitejā ir notikusi diskusija par to, vai visas šīs procedūras ir izpildītas. Juridiskā komiteja nosūtīja vēstuli Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejai, sakot, ka gadījumā, ja tas ir jauns priekšlikums, tad ir vajadzīgs jauns ekspertu grupas atzinums. Es uzskatu un lielākā daļa komitejas uzskata, ka tas ir pārskatīts priekšlikums, pie kura mēs Eiropas Savienībā esam strādājuši gandrīz septiņus gadus. Tas ir mainīts ekspertu grupas atzinuma dēļ un Parlamenta atzinuma dēļ, un man jāsaka, ka tagad ir pienācis laiks pieņemt lēmumu. Es ceru, ka Padome spēs pieņemt šo lēmumu šī gada pavasarī.

Ja mēs to neizdarīsim un ja mēs novilcināsim šo procesu, tad mēs redzēsīm praksē, ka jaunas atomelektrostacijas tiks plānotas un būvētas bez šīs Kopienas sistēmas. Tādēļ ir pienācis laiks rīkoties. Tie, kas cenšas to kavēt savas attieksmes dēļ pret kodolenerģiju, īstenošanā neļauj Eiropas Savienībai pieņemt Kopienas sistēmu, kas nosaka pēc iespējas uzticamākus un drošākus noteikumus.

Es centos orientēt savu ziņojumu trīs veidos. Pirmkārt, sniegt skaidru struktūru par dalībvalstu un valdību, licenču turētāju un valstu regulatoru pienākumiem. Otrkārt, es ļoti skaidri esmu izteicies par neatkarību, kāda būs valstu regulatoriem, un es pastiprinu prasības valstu regulatoriem, kas nozīmē, ka tiem jāspēj rīkoties, kad tie pamana jebkādas draudus, ka atomelektrostacija varētu neizpildīt drošības noteikumus.

Treškārt, pielikumā mēs iekļaujam SAEA noteikumus kā saistošus noteikumus, tādējādi padarot šo Kopienas sistēmu skaidru, striktu un stabilu, un uz šādas nots es beidzu.

Andris Piebalgs, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs, kodoldrošība ir absolūta Eiropas Savienības prioritāte, kā jau referents teica, un es vēlētos pateikties referentam par ļoti spēcīgu, skaidru un vispusīgu ziņojumu.

Tā kā kodolenerģijas izmantošana Eiropas Savienībā ir realitāte un turpinās būt realitāte, un tā kā kodoldrošību neierobežo valstu robežas, mums ir vajadzīga Kopienas mēroga sistēma, lai sasniegtu, uzturētu un pastāvīgi uzlabotu kodoldrošību Eiropas Savienībā.

Tas ir pārskatītā priekšlikuma direktīvai par Kopienas kodoldrošības sistēmas pamatstruktūru izveidošanu mērķis. Priekšlikuma pamatmērķis ir ieviest saistošu tiesību aktu, kas ir vienīgais risinājums, kurš garantē, ka politiskajām un rūpnieciskajām saistībām pastāvīgi uzlabot kodoldrošību seko konkrēti pasākumi. Šie Starptautiskās Atomenerģijas aģentūras (SAEA) drošības pamatprincipi un Konvencijā par kodoldrošību paredzētie pienākumi veido direktīvas kodolu. *De facto*, to transponēšana saistošā Kopienas tiesību aktā nodrošinātu juridisko noteiktību.

Priekšlikuma mērķis ir arī nodrošināt, ka valstu reglamentējošās iestādes, kas ir atbildīgas par kodoldrošību, ir neatkarīgas no jebkādas valdības lēmumu pieņemšanas struktūras un jebkuras citas organizācijas, kura būtu ieinteresēta kodoljautājumos. Tādēļ tās var nodarboties tikai ar iekārtu drošību.

Priekšlikuma mērķis ir stiprināt reglamentējošo iestāžu lomu, garantējot, ka dalībvalstis tām nodrošina atbilstīgas pilnvaras, kompetenci un cilvēku un finanšu resursus to pienākumu pildīšanai.

Pārskatītajā priekšlikumā ir ņemts vērā rezultāts, kas tika gūts apspriežu procesā, kurš sākās 2004. gadā ar Padomes darba grupu kodoldrošības jautājumos. Pirms pieņemšanas tas tika apspriests ar Eiropas Kodoldrošības regulatoru grupu, kā arī citos forumos. Tas arī atspoguļo Euroatom līguma 31. pantā minētās zinātnisko ekspertu grupas atzinuma būtību, un pašreizējais kodoldrošības priekšlikums ir reģionālā priekšlikuma otrā pārskatīšana kodoldrošības jomā. Euratom līguma 31. pantā nav noteikta prasība atkārtoti iesniegt pārskatīto priekšlikumu zinātniskajai ekspertu grupai. Turklāt cieša sadarbība ar Starptautisko Atomenerģijas aģentūru ir nodrošinājusi atbilstību starptautiskajai praksei.

Komisija piekrīt lielākajai daļai ierosināto grozījumu, kas stiprina ieņemto pozīciju. Ziņojumā ir skaidri atzīts dalībvalstu pienākums ievērot drošības pamatprincipus, kas izriet no SAEA, un Konvencijas par kodoldrošību noteikumus, kā arī tajā ir mēģināts stiprināt kodolnozares reglamentējošo iestāžu lomu un nodrošināt to neatkarīgu lēmumu pieņemšanas lomu.

Tādēļ, es esmu pārliecināts, ka Padome ņems vērā Parlamenta nostāju, kad vien tā veicinās direktīvas mērķu uzlabošanu un precizēšanu.

Rebecca Harms, *Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinuma sagatavotāja*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Parlamentam īstenībā nav nekas sakāms šajā sakarā. Ar to ir notikušas apspriedes, un tas tiek izmantots tādas direktīvas sagatavošanai, kas kalpos tam, lai saglabātu neskaidrību, nevis palīdzētu uzlabot drošību kodolenerģijas nozarē. Direktīva neatbilst nevienai Eiropas Savienībā pastāvošai atomelektrostacijai. Tāpat tā neatbilst nevienam augsta riska projektam, piemēram, tiem, kas pašlaik tiek plānoti Bulgārijā, Slovākijā un Rumānijā. Tai nav absolūti nekā ko dot šajā sakarā.

Turklāt, ja tā tiks pieņemta, proti, saistībā ar turpmāko plānošanu, kas vēl nav sākusies, tad tā nenoteiks pašreizējos augstākos pieejamos zinātniskos un tehnoloģiskos standartus, bet ieteiks atbilstību principiem.

Es sev jautāju, kāpēc Parlaments ļauj mūs šādā veidā izmantot ar šo izrādīšanos, kas nekalpos iedzīvotāju drošības garantēšanai.

Herbert Reul, *PPE-DE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, lēmums, ko mēs pieņemām, ir saprātīgs, un tas tika prasmīgi iesniegts. Tāpat tas ir saprātīgs lēmums no Parlamenta puses veicināt saskaņošanu Eiropā un papildu drošības noteikumu ieviešanu. Mums ir pienākums to darīt.

Harms kundze, manuprāt, jūs kļūdaties, no vienas puses, pieprasot arvien lielāku drošību kodolenerģijas nozarē un sūdzoties, ka kodoltehnoloģijām nav pietiekamas drošības garantijas, un vienlaicīgi izmantojat katru iespēju, lai kavētu šādus lēmumus šeit Parlamentā. Jūs nevarat sūdzēties, ka Eiropas Parlaments risina šo jautājumu, un tad būt neapmierināta, ka kodoltehnoloģija nav pietiekami droša.

Mēs šodien esam izpildījuši savu pienākumu. Mēs cenšamies veicināt minimālā kodoltehnoloģijas drošības līmeņa nodrošināšanu visā Eiropā, vienlaicīgi, protams, stabilizējot un atbalstot kodoltehnoloģiju kā vienu no enerģijas kopuma iespējām, kā mēs to esam Parlamentā kopīgi noteikuši ar lielākā vairākuma atbalstu citos lēmumos. Šajā sakarā arī ir būtiski jautāt, kāda ir situācija attiecībā uz drošību. Ir jāsniedz atbilde, mēs nevaram vienkārši turpināt to prasīt.

Šis priekšlikums tiek izskatīts šodien, un es ceru, ka rīt par to nobalsos lielākais vairākums.

Edít Herczog, *PSE grupas vārdā*. – (HU) Rīt mēs noslēgsim ļoti svarīgas debates ar balsojumu par šo priekšlikumu, kas neapšaubāmi uzlabos Eiropas iedzīvotāju drošību un drošības sajūtu. Tā mērķis nav rast risinājumu, bet sasniegt progresu attiecībā uz pašreizējo situāciju. Jebkurā gadījumā es uzskatu, ka Kopienas regulas sagatavošana iezīmē nopietnu soli pretim valsts regulai. Tādēļ mēs absolūti atklāti atbalstām Komisijas izvirzīto direktīvu un *Hökmark* kunga ziņojumu. Mēs esam centušies izdarīt papildu uzlabojumus ar saviem ierosinātajiem grozījumiem. Es uzskatu, ka Eiropas iedzīvotāji ir pelnījuši, lai mēs sasniegtu progresu kodolenerģijas jomā, kas faktiski veido 32 % no mūsu elektroenerģijas piegādēm. Tādā gadījumā darīsim to kopā!

Anne Laperrouze, *ALDE grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, mana grupa pilnībā atbalsta šīs direktīvas mērķi, kas ir izveidot Kopienas sistēmu, lai nodrošinātu un uzturētu pastāvīgus drošības uzlabojumus kodoliekārtās Eiropas Savienībā.

Parlaments vienmēr ir uzsvēris steidzamo vajadzību īstenot skaidrus un stingrus tiesību aktus un pieņemt praktiskus pasākumus Kopienas līmenī jomās, kas saistītas ar kodoldrošību, radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanu un kodoliekārtu ekspluatācijas pārtraukšanu.

Mūsu debatēs ir radušies jautājumi, cita starpā, par apmācību un zināšanām. Eiropai, kurai ir zinātība kodolenerģijas jomā, ir būtiski saglabāt šīs zināšanas, ne tikai nodrošinot, ka kodoliekārtu drošības inspektori ir apmācīti un kvalificēti.

Visbeidzot, es esmu apmierināta, ka Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteja ir pieņēmusi normatīvās rezolūcijas grozījumu, kurā Eiropas Komisija tiek aicināta apspriesties ar ekspertu grupu saskaņā ar Līguma 31. pantu.

Es atkārtoti: mēs pieprasām pārredzamību, un mēs vēlamies skaidrus un stingrus tiesību aktus. Es esmu pateicīga referentam *Hökmark* kungam.

Paul Rübíg (**PPE-DE**). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es atzinīgi vērtēju priekšlikumu, kas tiek pašlaik izskatīts. Es vēlētos pateikties komisāram A. Piebālgam un jūsu priekštecim, komisār *L. De Palacio*, kas jau apzinājās, ka ir svarīgi domāt par drošību. Tāpat es uzskatu, ka ir svarīgi uzlabot valstu reglamentējošo iestāžu neatkarību.

Ja visu pārējo valstu reglamentējošās iestādes būtu tik neatkarīgas kā reglamentējošā iestāde Francijā, mēs jau būtu sasnieguši lielu progresu. Protams, būtu vēl labāk, ja mums būtu ES līmeņa reglamentējošā iestāde ar iespēju salīdzinošās vērtēšanas procesā liegt bīstamām atomelektrostacijām piekļuvi energosistēmai. Tāpat ir svarīgi, lai būtu strikti obligātie drošības standarti, un ar Eiropas regulatora palīdzību nodrošināt slēgšanu.

Drošība un aizsardzība ir ārkārtīgi svarīgi lielumi sabiedrības veselībai, un mēs tos pilnībā atbalstām. Nākotnē vēl ir daudz darāmā šajā sakarā.

Atanas Paporizov (**PSE**). – (BG) Es arī vēlētos izmantot iespēju, lai pateiktu, cik Komisijas priekšlikums ir svarīgs pamatdirektīvai par kodoldrošību. Es uzskatu, ka šis dokuments nodrošina labu pamatu, lai Eiropas Savienībā sagatavotu saistošu regulu par šo jautājumu un lai sniegtu mierinājumu visām valstīm, ieskaitot tām, kas neizmanto kodolenerģiju, ka Eiropas Savienībā saražotā kodolenerģija ir droša.

Es vēlos uzsvērt, ka es esmu apmierināts ar grozījumiem, kas tika pieņemti un ko es iesniedzu attiecībā uz direktīvas darbības jomas konkrētu definēšanu, nodrošinot regulāru labākās prakses apmaiņu starp dalībvalstīm un skaidrāk nosakot atbildību starp valstīm, licences turētājiem un reglamentējošo iestādi.

Es vēlētos uzsvērt, ka šī direktīva kārtējo reizi uzsver ikvienas valsts tiesības izvēlēties savu enerģijas kopumu pat tad, ja tā vēlas tajā iekļaut kodolenerģiju, kas nodrošina ietaupījumus attiecībā uz oglekļa dioksīdu un nav kaitīga videi.

Andris Piebalgs, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs, kā jau iepriekš pareizi tika teikts, šī priekšlikuma mērķis ir izveidot Kopienas mēroga sistēmu. To izdarīt nebija viegli. Mūsu darbs balstījās uz Rietumeiropas Kodolregulatoru asociācijas (WENRA) sniegto informāciju un uz augstākā līmeņa grupas kodoldrošības un kodolatkritumu apsaimniekošanas jautājumos pieredzi. Mēs arīdzan sadarbojamies ar Padomi, kas 2003. gadā izskatīja vairāk vai mazāk līdzīgus priekšlikumus.

Uzskatu, ka šajā posmā tādējādi tiek panākts vajadzīgais līdzsvars; manuprāt, eiropiešiem tas sniedz skaidru izpratni, ka pastāv tāda Kopienas mēroga sistēma. Esmu pārliecināts, ka laika gaitā šī sistēma attīstīsies, tomēr es lielā mērā atbalstu *Hökmark* kunga ziņojumu, jo tajā pastiprināti priekšlikumā iekļautie noteikumi, saglabājot vajadzīgo līdzsvaru. Par konkrētajā valstī izmantoto iekārtu drošību atbild valstu regulatori. Šie jautājumi ir tik delikāti, ka to risināšanu nevar un nevajadzētu atlikt, bet gan jānodrošina nemitīga kodoldrošības standartu uzlabošana. Manuprāt, šī direktīva sniedz mums tādu iespēju.

Gunnar Hökmark, *referents*. – Priekšsēdētāja kungs, manuprāt, vispirms ir svarīgi pateikt, ka nevienam nevajadzētu iebilst pret drošības līmeņa paaugstināšanu un drošības noteikumu pastiprināšanu. Tāda tendence nedrīkst pastāvēt tikai tāpēc, ka kādam nepatīk atomenerģija un ir pret tās izmantošanu, tādējādi mazinot nepieciešamo noteikumu nozīmi.

Tādā ziņā, manuprāt, ir sperts solis uz priekšu, ka mums ir kopēja Kopienas sistēma, jo tā veido konsistenci, pārredzamību un iespēju nodrošināt mūsu kopējo attīstību augstāko standartu ieviešanā. Šī direktīva patiešām attiecas uz esošajām elektrostacijām, jo tā palielina valstu regulatoru nozīmi un neatkarību, kas ir būtiski, un rada mums labvēlīgu augsni arvien augstāku prasību nodrošināšanā, drošības jomā tas nozīmē „traukšanos augšup”.

Runāsim par to pavisam godīgi. Nākotnē mēs izmantosim kodolenerģiju neatkarīgi no tā, kāds būs mūsu šodienas lēmums šajā jautājumā. Manuprāt, ir svarīgi, ka mēs veidojam labvēlīgus apstākļus vairāku atomelektrostaciju izveidošanai. Tiem ir jābūt uzticamiem, tāpat arī jābūt ticamai sabiedrības vidū, bet, kas ir vēl svarīgāk, kodolenerģijas apsaimniekošanā jāgarantē ievērojama, reāla drošība, gluži kā visās pārējās mūsu veiktajās darbībās.

Pašreizējie noteikumi ir labi un stingri, taču mēs nodrošinām, lai tie būtu atbilstoši, un tas ir solis uz priekšu. Vēlos jums pateikties par sadarbību un diskusijām. Domāju, ka esam sasnieguši labāku rezultātu, un ceru, ka Padome ieklausīsies šajā viedoklī.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsošana notiks trešdien, 2009. gada 22. aprīlī.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

John Attard-Montalto (PSE), *rakstiski*. – Vēlos vērst uzmanību uz ekoloģisko situāciju *Marsaxloqq* līcī. Visgleznainākais līcis Maltā tika iznīcināts līdz ar elektrostācijas uzcelšanu. Tas ir ietekmējis arī šī reģiona iedzīvotāju, jo īpaši *Marsaxloqq* dzīvojošo, veselību. Tagad šajā līcī tiek plānota dedzināšanas iekārtu izbūve, un tādējādi šī reģiona iedzīvotāji atkal tiks pakļauti vides murgam. Turklāt pastāv draudi veselībai, ko nevar pienācīgi novērtēt.

Būdam advokāts lietā, kas centās novērst spēkstacijas būvniecību līcī, manā rīcībā bija pierādījumi, ka atmosfēra vis neuzsūc visus piesārņotājus. Daži piesārņotāji ir pārāk smagi, lai izgarotu, līdz ar to tie piezemētos stacijas tuvumā. Atvērtās vietās dakstiņi acīmredzami bija klāti ar vielu rūsas krāsā. Rezultātā visi pleķi radās no piesārņotāju nosēdumiem. Kas notiks, kad atmosfērā pastiprināti nonāks piesārņotāji no dedzināšanas iekārtām?

Vladimir Urutchev (PPE-DE), *rakstiski*. – (BG) Ar gandrīz sešu mēnešu kavējumu ES šodien ir ļoti tuvu tam, lai pieņemtu kodoldrošības direktīvu, kas ir svarīgs politiskais dokuments kodolenerģijai Eiropā, ko izmanto, lai saražotu aptuveni vienu trešdaļu ES elektrības.

Dalībvalstīm pieder ekskluzīvas tiesības attiecībā uz lēmumu par to, vai paļauties uz kodolenerģiju. Neatkarīgi no tā, vai valsts piekrīt vai nepiekrīt šāda veida enerģijas izmantošanai, augstāko drošības standartu piemērošana joprojām ir vienlīdz būtisks aspekts.

Es atbalstu, ka direktīvas pielikumā tiek iekļauti IAEA drošības pamatprincipi. Tādējādi tiks nodrošināts, ka labākie jauninājumi kodoldrošības standartos kļūs par Eiropas likumdošanas neatņemamu sastāvdaļu, ko dalībvalstis, attiecīgi, apņemas ievērot.

Vispārīgi apstiprinātu kodoldrošības prasību trūkums ES vēl pavisam nesenā pagātnē atļāva dažām valstīm, kas pievienojās ES, būt ar saviem politiskajiem risinājumiem kodolenerģijas piemērošanas jomā, kas nav saskaņā ar šodienas ES mērķiem, kas vērsti uz klimata pārmaiņu ierobežošanu un energoapgādes drošību.

Laikā, kad ES tiek celtas vai izstrādes stadijā ir vairākas jaunas atomelektrostacijas, savlaicīga kodolenerģijas drošības direktīvas pieņemšana iedzīvotāju drošībai un sirdsmieram ir ne tikai pamatota, bet arī obligāta.

21. Atmežošanas un meža degradācijas radīto problēmu risinājumi cīņai ar klimata pārmaiņām un bioloģiskās daudzveidības zudumu — Pienākumi tirgus dalībniekiem, kuri laiž tirgū koksni un koksnes izstrādājumus (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir kopējās debates par:

- Komisijas paziņojumu – **Atmežošanas un meža degradācijas radīto problēmu risinājumi cīņai ar klimata pārmaiņām un bioloģiskās daudzveidības zudumu;**

- ziņojums (A6-0115/2009) Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas vārdā, ko iesniedza Lucas kundze, par priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomes regulai par pienākumiem tirgus dalībniekiem, kuri laiž tirgū koksni un koksnes izstrādājumus (COM(2008)0644 – C6-0373/2008 – 2008/0198(COD)).

Stavros Dimas, Komisijas loceklis. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, atmežošanas rezultātā globālā mērogā rodas aptuveni 20 % no siltumnīcefekta gāzu emisijām. Attiecīgi, no klimata pārmaiņu skatupunkta atmežošanas radīto problēmu risināšana ir svarīga prioritāte. Tanī pašā laikā, risinot atmežošanas radītās problēmas, varam sasniegt citus būtiskus mērķus, kā mazināt nabadzību un novērst bioloģiskās daudzveidības izzušanu.

Atmežošana ir kļuvusi par svarīgu tematu starptautiskās sarunās līdzās tādiem tematiem kā klimata pārmaiņas un bioloģiskā daudzveidība. Lai panāktu, ka politikā tiek aplūkots šis jautājums, Eiropas Komisija 2008. gada oktobrī publicēja paziņojumu, ko Padome pilnībā pieņēma pērnā gada decembrī. Šis paziņojums attiecas uz atmežošanu un kaitējuma nodarīšanu mežiem jaunattīstības valstīs un cita starpā ierosina attīstīt finansēšanas veidus ar mērķi veicināt iniciatīvas atlikušo mežu saglabāšanai.

Šo priekšlikumu jau apspriež un izskata patlaban notiekošajās starptautiskajās sarunās par klimata pārmaiņām. Komisija savā paziņojumā arīdzan atzīst, ka vairāk Eiropas politikas iekšējā un starptautiskā līmenī var netieši ietekmēt pasaules mežu resursus. Komisija ir veikusi konkrētas darbības ar mērķi stiprināt Eiropas politikas.

Ieteiktie pasākumi ir šādi:

- ietekmes novērtējums uz Eiropas Savienībā importēto preču patēriņu, kas var palīdzēt mazināt mežu izciršanu;

- procedūras turpināšana, lai pārskatītu mūsu attīstības politikas kohēziju, kas ir nepieciešama, lai atbalstītu jaunattīstības valstu centienus Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanā.

Šie pasākumi arī tiks īstenoti Eiropas Komisijas ilgtspējīga patēriņa un ražošanas politikas ietvaros. Šīs politikas mērķis ir veicināt izaugsmi un pieprasījumu pēc ilgtspējīgām precēm un pakalpojumiem, tostarp pēc koksnes un koksnes izstrādājumiem, kas nāk no mežiem un kam piemēro ilgtspējīgas apsaimniekošanas metodes.

Ļaujiet man minēt vienu no galvenajiem atmežošanas faktoriem. nelikumīga izciršana. Tā bieži vien ir pirmais solis ceļā uz dabisko mežu vispārēju izmantošanu. Rezultātā nelikumīgas izciršanas radīto problēmu risināšanai un vispārējai mežu apsaimniekošanas uzlabošanai ir būtiska nozīme, ja vēlamies, lai ieguldītie pūliņi ierobežot atmežošanu un kaitējuma nodarīšanu mežiem vainagotos panākumiem. Saskaņā ar Eiropas Savienības 2003. gada Rīcības plānu saistībā ar tiesību aktu izpildi, pārvaldību un tirdzniecību meža nozarē Komisija ierosināja veikt virkni pasākumu, lai risinātu nelikumīgas mežizstrādes un ar to saistītās tirdzniecības problēmu.

Minētā rīcības plāna galvenais elements bija brīvprātīgu nolīgumu noslēgšana ar koksnes ražotājiem no trešajām valstīm. Uzskatām, ka minētie nolīgumi varētu palīdzēt risināt nelikumīgās izciršanas pamatiemeslus.

Tajā pašā laikā Komisija atzina, ka ar šiem nolīgumiem vien nepietiek, lai problēmu risinātu, un līdz ar to ir jāizpēta citas iespējas.

Pamatojoties uz ietekmes novērtējuma rezultātiem, Komisija pagājušogad iesniedza politikas priekšlikumu, kas balstījās uz „likumības pārbaudes principu”. Saskaņā ar ierosināto regulu tirgus dalībniekiem ir jāsamazina risks attiecībā uz nelegāli izstrādātas koksnes un saistīto izstrādājumu nokļūšanu tirgū, ievērojot likumības pārbaudes principu, kad šādi izstrādājumi tiek laisti Eiropas Savienības tirgū, tiek iegūta informācija par minēto izstrādājumu izcelsmi un likumību.

Vēlos īpaši pateikties referentei *Lucas* kundzei, opozīcijas referentiem un atzinuma sagatavotājam *Ford* kungam par ārkārtīgi rūpīgo darbu. Komisija pārbaudīja grozījumus Eiropas Parlamenta ierosinātajā noteikumu projektā, un es vēlētos īsumā tos komentēt.

Grozījums, kas aizliedz nelikumīgi iegūtas koksnes un saistīto izstrādājumu tirdzniecību, ir ļoti svarīgs. Šis aizliegums bija viena no iespējām, ko Komisija izskatīja priekšlikuma izstrādes gaitā. Lai gan šī pieeja no pirmā acu uzmetiena šķiet diezgan atbilstoša, tomēr tā ietver būtiskus sarežģījumus praktiskajā un politiskajā plāksnē. Tieši tāpēc mēs pieņemām priekšlikumu, kas balstās uz likumības pārbaudes principa. Šis priekšlikums sasniegs labāko iespējamo līdzsvaru starp efektīvu pieeju un nelikumībām darbībām, spēju piemērot šos pasākumus, neapgrūtinot tirgus dalībniekus un, visbeidzot, to atbilstību Pasaules Tirdzniecības organizācijas noteikumiem.

Grozījumos, kas paredz visa veida tirgus dalībniekiem īstenot likumības pārbaudi jebkurā piegādes ķēdes posmā, nav paredzēts ievērot proporcionalitātes principu. Ja koksnes likumība ir pārbaudīta, pirms tā pirmoreiz nonāk tirgū, nav nepieciešams veikt pārbaudes katrā nākamajā piegādes ķēdes posmā.

Vēlos arī izteikt komentēt Parlamenta grozījumu, kurā ierosina ieviest plašāku definīciju „likumīgi iegūtai koksnei”. Šī definīcija ir priekšlikuma centrā un neapšaubāmi būs apspriežams jautājums ar Padomi. Komisija rūpīgi pārbaudīs jebkāda plašāka definējuma pieņemšanas iespējamās sekas.

Attiecībā uz grozījumiem uzraudzības un kontroles iestāžu atzīšanā mēs uzskatām, ka, dalībvalstīm uzņemoties atbildību šo iestāžu atzīšanā, mūsu sākotnējā priekšlikumā vairāk tiek ievērots subsidiaritātes princips.

Iemesli, kāpēc tika ierosināts izveidot padomdevēju grupu, ir pilnībā saprotami. Komisija vienmēr ir bijusi gatava konsultēt ieinteresētās personas, kā to norādīja savā paziņojumā par iemesliem. Lai gan Komisijai ir iniciatīvas tiesības šādas padomdevēju grupas izveidē, tomēr šādu noteikumu regulā iekļaut nav nepieciešams.

Visbeidzot, mēs arī izteikam, kāpēc tika ierosināts standartizēt tiesību aktu piemērošanu dalībvalstīs. Mūsaprāt, minētajiem grozījumiem principa pēc būtu jāatbilst subsidiaritātes principam.

Ar to es arī savu uzrunu beigšu, un ar interesi turpināšu sekot līdzi debatēm.

Caroline Lucas, referente. – Priekšsēdētāja kungs, vēlos sākt savu uzrunu, pasakot, cik atvieglota jūtos, ka mūsu priekšā beidzot ir priekšlikums tiesību aktam par nelikumīgās izciršanas apkarošanu. Parlaments to tik ilgi gaidīja, un es vēlos pateikties saviem kolēģiem par neatlaidīgajām pūlēm, lai šis priekšlikums tiktu iesniegts. Tāpat arī vēlos pateikties saviem kolēģiem par izcilo sadarbību, kas mums ir palīdzējusi nonākt līdz rītdienas balsojumam; „ēnām” un personālam, kas ieguldījis visas iespējamās pūles, lai priekšlikuma izskatīšanu Parlamentā pirmajā lasījumā varētu pabeigt pēc iespējas ātrāk, tādējādi atbalstot vienošanās panākšanu pirmajā piegājienā un izvairoties no turpmākas kavēšanās.

Diemžēl iesāktā darba pabeigšanu liedz ārkārtīgi gausā virzība Padomes pusē. Izskatās, ka mums būs jāsamierinās ar šī darba pabeigšanu rudenī pēc Padomes politiskās vienošanās jūnijā, un tas rada lielu vilšanos gan man, gan maniem kolēģiem, kas ir tik smagi strādājuši. Ja Padome šodien šeit tiktu pārstāvēta, vēlētos palūgt viņiem garantiju, ka viņi darīs visu iespējamo, lai panāktu kopēju nostāju vēl pirms vasaras, jo šī situācija ir ārkārtīgi steidzama.

Nelikumīga izciršana ir ļoti nopietna problēma, ar ko ES cīnās jau vairākus gadus, neskatoties uz to, ka visu šo laiku tā ir viena no lielākajiem pasaules tirgiem nelikumīgi iegūtas koksnes un koksnes izstrādājumu noietam. Tiek lēsts, ka aptuveni 20 % līdz 40 % pasaules koksnes nāk no nelikumīgiem avotiem, un līdz pat 20 % nelikumīgas koksnes nonāk ES tirgū. Tas samazina koksnes cenas, dabisko resursu daudzumu un nodokļu ieņēmumus, vienlaicīgi palielinot nabadzību tautām, kas atkarīgas no mežu resursiem. Ietekme ilgtermiņā ir daudz nopietnāka, kā norādīja komisārs *Dimas*, jo atmežošana, kur galvenais virzītājs ir nelikumīga mežu izciršana, rada aptuveni vienu piektdaļu no pasaules siltumnīcefekta gāzu emisijām.

Tā kā līdz Kopenhāģenas klimata konferencei vairs nav tālu, vēl svarīgāka ir uzticama ES rīcība nelikumīgas mežu izciršanas jautājumā. Uzticama rīcība nozīmē efektīvus, saistošus tiesību aktus. Lai gan brīvprātīgo partnerattiecību nolīgumiem 2003. gada FLEGT Rīcību plāna ietvaros ir pozitīvu pārmaiņu veicināšanas potenciāls, tomēr līdz šodienai ir parakstīts tikai viens nolīgums, un, lai gan to darbības joma nav universāla, pastāv pārāk liels nelikumīgi iegūtu naudas līdzekļu legalizācijas un nolīgumu apiešanas risks.

Labās ziņas ir tādas, ka mums beidzot ir ES tiesību akts, savukārt sliktās ziņas ir tādas, ka Komisijas priekšlikums ir nožēlojami vājš, un būs nepieciešami visaptveroši uzlabojumi, lai tas būtu jēgpilns un efektīvs.

Neskatoties uz komisāra Dimas labajiem vārdiem par to, cik svarīgi ir apkarot nelikumīgu mežu izciršanu, Komisijas priekšlikums tā pašreizējā redakcijā vienkārši neatbilst prasībām. Priekšlikuma preambulā ir teikts, ka nelikumīgas mežistrādes pamatā ir „vājie noteikumi, lai novērstu nelikumīgi iegūtās koksnes tirdzniecību”, taču Komisijas piedāvātais priekšlikums diemžēl to nemainīs. Gluži vienkārši Komisijas priekšlikums tā pašreizējā redakcijā nerasnēgs mūsu mērķi — nodrošināt, ka ES vairāk nepastāv nelikumīgi iegūtas koksnes tirgus.

Pats uzkrītošākais, pamanāmākais caurums priekšlikumā ir tāds, ka faktiski tas neparedz nelikumīgi iegūtas koksnes importu un tirdzniecības aizliegumu — lai cik aplami tas neizklausītos. Tajā ir tikai paredzēts, ka tirgus dalībnieki vienā konkrētā piegādes ķēdes punktā izmanto likumības pārbaudes sistēmu, kamēr visiem pārējiem rodas sajūta, ka uz viņiem neattiecas jebkādi pienākumi attiecībā uz koksnes vai koksnes izstrādājumu, ko tie tirgo, likumību.

Tas ir pilnīgi pretēji 2008. gada maijā pieņemtajiem labojumiem ASV Leisija likuma (*US Lacey Act*) noteikumos, kas neievieš precīzi formulētu aizliegumu nelegāli iegūtās koksnes importam un tirdzniecībai, un nav pilnīgi nekāda pamata domāt, ka ES to nevarētu pārspēt. Kamēr mans ziņojums uztur Komisijas ierosinājumu, ka tikai tiem tirgus dalībniekiem, kuri koksni un koksnes izstrādājumus ES tirgū laiž pirmo reizi, ir jāpiemēro likumības pārbaudes sistēma — jo tie acīmredzami ir dalībnieki ar vislielāko ietekmi —, kļūst skaidrs, ka visiem tirgus dalībniekiem ir jāuzņemas kopīga atbildība par tirdzniecību ar tikai un vienīgi likumīgi iegūtu koksni, pretējā gadījumā tas ir kvalificējams kā pārkāpums.

Vēlos teikt komisāram Dimas, ka es patiešām ticu, ka mūsu priekšlikumi papildina likumības pārbaudi: tie padara to efektīvāku, darboties spējīgu un nerada problēmas saistībā ar PTO noteikumu ievērošanu. Ja ASV to var izdarīt, arī mums tas ir jādara, un tieši tāpēc Parlaments vēlas šo priekšlikumu grozīt.

Péter Olajos, PPE-DE grupas vārdā. – (HU) Kā Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas demokrātu grupas runātājs, šos divus jautājumus es uzskatu par vienlīdz svarīgiem: Komisijas paziņojumu un Lucas kundzes ziņojumu. Mūsaprāt, ir vajadzīgi abi risinājumi, lai apturētu atmežošanu, mežu degradāciju un bioloģiskās daudzveidības izzušanu. Ik gadu mežu platība samazinās par aptuveni 13 miljoniem hektāru, kas ir Grieķijas teritorijai līdzvērtīga platība. Turklāt atmežošanas rezultātā rodas gandrīz 20 % no visa oglekļa dioksīda emisiju apjoma pasaulē, kas ir vairāk nekā ES kopējās siltumnīcefekta gāzu emisijas. Atmežošana ir arī viens no lielākajiem bioloģiskās daudzveidības un konkrētu sugu izzušanu veicinošiem faktoriem, nemaz nerunājot par Zemes ekosistēmas pasliktināšanos. Nav šaubu, ka mums jārikojas tagad. Tas nozīmē, ka Eiropas Savienībai jāuzņemas vadošā loma, formulējot globālo politisko rīcību.

Nemaz nerunājot par tropu mežiem, uzskatu, ka ir ļoti svarīgi apturēt Centrāleiropā un Austrumeiropā notiekošo atmežošanu, kā arī jāizveido stingru ilgtspējības noteikumu kopums attiecībā uz koksni un koksnes izstrādājumiem. Koksnes un citiem biomasas veidiem atjaunojamās enerģijas ražošanai ir nepieciešams stimulēt „zaļos” sabiedriskos iepirkumus un izstrādāt ilgtspējīgas darbības kritērijus. Daļu no ienākumiem, kas rodas oglekļa dioksīda emisiju daudzuma samazinājuma rezultātā, jāpiešķir atmežošanas apturēšanai. Atbalstu Lucas kundzes ziņojumā paustos centienus, kas vērsti uz pārbaudes pastiprināšanu un efektīvas sankciju sistēmas izveidi. Visbeidzot, uzskatu, ka īpaši svarīgi ir izveidot uzraudzības iestādes un piemērot finansiālu sodu, kas pienācīgi kompensētu par vīdi nodarīto kaitējumu.

Riitta Myller, PSE grupas vārdā. – (FI) Priekšsēdētāja kungs, ziņojums par nelikumīgas mežu izciršanas aizliegšanu, kas ar vairākuma atbalstu tika pieņemts Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejā, ir saskaņots. Lai gan šis ziņojums ir pietiekami ambiciozs attiecībā uz nelikumīgas mežu izciršanas un tā rezultātā iegūto nelikumīgu koksnes izstrādājumu importa un tirdzniecības aizliegšanu, tomēr tas nerada papildu birokrātisko slogu tirgus dalībniekiem, kuru darbība patlaban izskatās nevainojama.

Īpaši svarīgi ir nodrošināt kontroli pār mežu nelikumīgu izciršanu, kas ir galvenais globālās atmežošanas iemesls, veidojot, kā teica viens no iepriekšējiem runātājiem, 20 % no visa siltumnīcefekta gāzu emisiju daudzuma pasaulē un ir galvenais bioloģiskās daudzveidības izzušanas iemesls. Papildus vides problēmām

mežu nelikumīga izciršana ietekmē legālo tirgus dalībnieku konkurētspēju mežsaimniecības nozarē un valstīm rada milzīgus peļņas zaudējumus.

Es vēlētos sirsnīgi pateikties referentei *Lucas* kundzei par ieguldīto darbu, pateicoties kuram mēs rītdien varēsim balsot par labu pamatpriekšlikumu.

Magor Imre Csibi, *ALDE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, spriežot pēc šīm debatēm piešķirtā laika, varētu teikt, ka Parlaments mežu saglabāšanai piešķir ļoti mazu nozīmi. Vilšanās sajūtai punkts tiek pielikts, atklājot, cik kautrīga ir Komisijas pieeja mežu nelikumīgas izciršanas jautājumu risināšanā, taču vislielāko sarūgtinājumu manī radīja argumenta atkārtošana, ka mums nevajadzētu sodīt godprātīgos ES tirgus dalībniekus, lai varētu risināt ārējās problēmas.

Daļa no problēmas risināšanas ir arī izveidotas informētības palielināšana par pašu problēmu, un ir pienācis laiks atzīt, ka dažos Eiropas reģionos, kā manējā, saskaras ar nekontrolētu atmežošanu. Pret nelikumīgu izciršanu vērstās regulas mērķis nav kādu sodīt vai kavēt tirdzniecību, bet drīzāk gan nodrošināt labāku kontroli pār tirdzniecību. Tiesa, Komisijas priekšlikumos nebija skaidri izklāstīts, kā sistēma darbotos praksē.

Esmu gandarīts, ka EP spēja spēcīnāt un precizēt priekšlikumu, aptverot visus koksnes izstrādājumus un pieprasot visiem tirgus dalībniekiem veikt sava veida likumības pārbaudes, nosakot jaunu pamatlīmeni finansiāliem sodiem un nodrošinot skaidrus kritērijus uzticamas un neatkarīgas uzraudzības sistēmas darbībai. Tagad mūsu uzdevums ir šo sistēmu pieņemt un ieviest agrāk nekā vēlāk. Mums patērētājiem jādod garantija, ka viņi neveicina vides degradāciju, nejauši iepērkot nelikumīgi iegūtus koksnes izstrādājumus.

Stavros Dimas, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs, vēlos pateikties visiem runātājiem par konstruktīvo devumu šīs dienas debatēs. Ir būtiski uzsvērt, ka globālās atmežošanas un mežu degradācijas novēršana ir sarežģīts jautājums. Lai to atrisinātu, jābūt patiesam politiskam gribasspēkam un rīcībai no pieprasījuma puses.

Jāpatur prātā, ka tropisko meža platību samazināšanas modelis ir vairāku faktoru, kuru nozīme dažādās vietās atšķiras, mijiedarbības rezultāts. Meža platības ietekmē ne tikai mežu politika, bet arī citas politiskās nostādnes, kā nodokļu politika, zemes izmantošana un tiesības.

Eiropas Savienībā mēs saprotam, ka darbam pie politikas saskaņotības jānotiek roku rokā ar atbalstītāju valstu centieniem stiprināt nacionālās un vietējās institūcijas un panākt progresu efektīvas pārvaldības nodrošināšanā un mežu resursu izmantošanā. Vēlreiz vēlos pateikties *Lucas* kundzei, *Ford* kungam un „ēnu” referentiem par izcilo darbu. Uzskatu, ka Parlaments, atbalstot Komisijas pieeju, vēlas to stiprināt un šī mērķa sasniegšanai ir veicis grozījumus.

Ļaujiet apliecināt manu nedalīto atbalstu Parlamenta mērķim īstenot ambiciozo regulu, kas vērstā pret nelikumīgu izciršanu un ar to saistītu tirdzniecību. Vēlos arī izteikties, ka Komisija rūpīgi apsvērs grozījumus ierosinātajā regulā.

Nobeigumā vēlos komentēt divus šovakar aplūkotos jautājumus. Pirmkārt, vēlos atsaukties uz likumības pārbaudes pieeju, kas ir visaptverošāka par likumības sertifikātu. Likumības pārbaudes princips atspoguļo likumā noteiktu aktīvu rīcību attiecībā uz konkrētu legalitāti, un tas ir jāīsteno ar visaptverošu pasākumu palīdzību, kas ļaus saprātīgi nodrošināt likumību.

Dažos gadījumos likumības sertifikāts būs tikai sākumpunkts, pirmais likumības pārbaudes procedūrā ietvertais pasākums. Tā kā riska novērtējums liecina, ka lielāks administratīvās korupcijas risks pastāv izcelsmes valstī vai valstīs, kur vietējās likumdošanas īstenošana ir vāja, ir nepieciešamas papildu garantijas, lai apstiprinātu sertificētu likumību.

Otrs jautājums, ko vēlējos komentēt, ir ierosinātā darbības jomas paplašināšana, lai ietvertu tirgus dalībniekus tirdzniecības ķēdes noslēguma posmā. Saskaņā ar labāka regulējuma un administratīvā sloga samazināšanas principiem likumības pārbaudes apliecinājuma pieprasīšana izplatītājiem un mazumtirgotājiem ir pārmērīga prasība. Ja koksne ir pakļauta likumības pārbaudes izmeklēšanai, pirmoreiz nonākot tirgū, kāpēc pārmērīgi pārslogot tirgus dalībniekus tirdzniecības ķēdes noslēguma posmā?

Īsāk sakot, no 75 ierosinātajiem grozījumiem Komisija pilnībā, daļēji vai principā var atbalstīt tikai 37. Parlamenta sekretariātā iesniegšu sarakstu ar Komisijas atzinumu par ierosinātajiem grozījumiem.

Caroline Lucas, *referente*. – Priekšsēdētāja kungs, vēlos pateikties saviem kolēģiem un komisāram *Dimas* par sniegtajiem komentāriem.

Vēlos atzīmēt vienu svarīgu lietu, proti, šajos grozījumos liela uzmanība tika pievērsta tam, lai nenotiktu jauna „velosipēda izgudrošana”. Tikšanās reizēs ar vairāku nozaru pārstāvjiem un citām ieinteresētajām personām esmu uzzinājis, ka daudzas valstis un arī daudz daudzi uzņēmumi jau ir aprīkoti ar izcilām sistēmām, kas spētu izpildīt vairumu, ja ne visas no prasībām, ko nosaka likumības pārbaudes sistēma.

Tad tam ir nozīme, ka viss šo sistēmu izveidē ieguldītais darbs neiet zudumā, un mēs neveidojam nevajadzīgus papildu administratīvos slogus, kas nūdien nav mūsu nodoms.

Ņemot vērā iepriekš minēto, mēs esam bijuši ļoti uzmanīgi un esam lietderīgi izmantojuši padomu, iekļaujot redakciju, kas ļautu labām pašreizējām sistēmām atbilst regulas prasībām bez īpašas vajadzības izveidot jaunas struktūras.

Mēs nopietni esam uztvēruši ziņu par to, ka mums nevajag būt nesamērīgiem, radīt pārāk lielu slogu citiem tirdzniecības sistēmas dalībniekiem, un tieši tāds ir mūsu ziņojuma mērķis: pārliecināties, ka visi tirdzniecības sistēmas dalībnieki ir atbildīgi, ka mēs neuzveļam visu atbildību uz to pleciem, kas pirmie tirgū piedāvā savus produktus. Tieši šis aspekts šķiet nesamērīgs. Manuprāt, daudz saprātīgāk būs tad, ja katram dalībniekam būs savi pienākumi.

Es gan vēl piebilstu, ka daudzus mūsu priekšlikumu elementus nozare patiesībā atbalsta. Diezgan ironiski, bet daudzējādā ziņā pati nozare šķiet ambiciozāk noskaņota, nekā Komisija.

Esmu dzirdējis konkrēti no nozares pārstāvjiem, cik lielā mērā viņi novērtē ne tikai to, ka Vides ziņojumu komiteja sniedz viņiem lielāku skaidrību par to, ko no viņiem sagaida, bet arī to, ka tieši atbildības dalīšana notiks godīgāk un efektīvāk dažādos piegādes ķēdes posmos, ko es tikko jau pieminēju.

Ciktāl tas attiecas uz Eiropas tirgus dalībniekiem, teikšu ļoti skaidri, ka regula ar labojumiem nedos neko citu, kā vien labumu atbildīgajiem Eiropas tirgus dalībniekiem, jo vairums viņu jau pilda visas saistības, un regulas pieņemšana pasargās viņus no tā, ka citi mazāk apzinīgi tirgus dalībnieki varētu viņus izstumt, pārdodot preces par zemāku cenu.

Tāpēc varam skaidri teikt, ka šajā ziņojumā nav nekā tāda, kas Eiropas tirgus dalībniekiem varētu apgrūtināt dzīvi. Esam izstrādājuši arī pāris īpašus pasākumus mazākiem tirgus dalībniekiem, tādējādi nesamērības risku mēs esam uztvēruši diezgan nopietni; manuprāt, šis jautājums jūsu priekšā esošajā ziņojumā ir aplūkots ļoti saprātīgā veidā.

Noklausoties Jūsu komentārus, komisār, par Vides komitejas ziņojumu diemžēl jāteic, ka es nemainīgi palieku pie sava uzskata, ka Komisijas priekšlikums tā pašreizējā redakcijā sagādā vilšanos un ir vājš, un beigu beigās tas nepildīs tās funkcijas, uz ko šāds priekšlikums pretendē. Nesaprotu, kā var būt tiesību akts, kura mērķis ir novērst nelegāli iegūtas koksnes tirdzniecību, ja priekšlikumā šāda darbība vispār netiek uzskatīta par pārkāpumu. Komisijas priekšlikums ir uzrakstīts jucekliģā valodā un tajā trūkst pārliecības.

Domāju, ka vairums Eiropas patērētāju būtu patiešām šokēti, uzzinot, ka ES nemaz nav izstrādāta tiesību akta pret nelikumīgu kokapstrādi, un es nojaušu, ka visi tie, kas, atbildot uz Komisijas konsultāciju dokumentu, secināja, ka tiesību akts bija vienīgais veids, kā risināt problēmu, neredzētu Komisijas sevišķos priekšlikumus, likumīgas pārbaudes sistēmu kā tādu, ar ko pietiktu, lai spētu risināt problēmas, ar ko mēs saskaramies.

Beigšu sniegt komentārus, meklējot veidu, kā — varbūt ar Jūsu labo biroju starpniecību, komisār, — paskubināt Padomi paastrināt savu darbu, jo mēs gribat būt droši, ka līdz vasaras sākumam no Padomes saņemsim kopēju nostāju, lai jau rudenī ātri varētu ķerties pie darba.

Kā jau iepriekš teicu, mēs cerējām panākt vienošanos jau pirmajā lasījumā. Parlaments darīja visu iespējamo, lai palīdzētu to īstenot. Patiesību sakot, esmu dziļi vilusies, ka Padome nav rīkojusies tikpat nopietni un ātri, bet ceru, ka varu jums vēlreiz lūgt, komisāra kungs, darīt visu iespējamo, lai Padome šo jautājumu risinātu pēc iespējas ātrāk.

Priekšsēdētājs. – Kopējās debates ir slēgtas.

Ievērojot Reglamenta 103. panta 2. punktu esmu saņēmis vienu rezolūcijas priekšlikumu Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas vārdā.⁽¹⁾

Balsojums par šo rezolūcijas priekšlikumu notiks ceturtdien, 2009. gada 23. aprīlī.

(1) Sk. protokolu.

Balsojums par *Lucas* kundzes ziņojumu notiks trešdien, 2009. gada 22. aprīlī.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Véronique Mathieu (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Nelikumīgi iegūtas koksnes tirdzniecības apkarošanai bez šaubām ir jābūt prioritātei, ņemot vērā ekosistēmās radītās sekas un negodīgo konkurenci, kam tiek pakļauti legālie tirgus dalībnieki mežsaimniecības, kokrūpniecības un papīra ražošanas nozarē.

Tāču, piemērojot nesamērīgus ierobežojumus — jo īpaši attiecībā uz izsekojamību — tirgus dalībniekiem, kuri laiž tirgū koksni, mūsu uzņēmumi kļūst mazāk konkurētspējīgi, nemazinoties nelikumīgas izcirkšanas gadījumiem, kas tiks novirzīti uz citiem tirgiem. Domāt, ka ar ļoti saistošiem Eiropas tiesību aktiem spēsīm apkarot korupciju — vai ar valsts deficītu saistītas problēmas, kas bieži vien pastāv šīs nelikumīgās darbības veikšanas valstīs, — nav reāli.

Tāpat es domāju, ka šis ziņojums ir pārāk tālejošs, apstrīdot Komisijas sākotnējo priekšlikumu, kas tirgus dalībniekiem ir pieņemams. Tādējādi es neuzskatu, ka profesionāļu izstrādātu sertifikācijas sistēmu apstrīdēšana būtu piemērota rīcība, lai izslēgtu profesionālās organizācijas un pārraudzības organizācijas, ko finansē nozares tirgus dalībnieki, vai atteikties no valsts iestādēm, kas ir atbildīgas par pārraudzības organizāciju iecelšanu. Uzskatu, ka nozares profesionāļiem jāpaliek sistēmas centrā un viņus nav jāapliek ar pārlieku apgrūtinošu administratīvo slogu.

22. Kopienas kontroles sistēmas izveide, lai nodrošinātu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu ievērošanu (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir ziņojums (A6-0253/2009), ko Zivsaimniecības komitejas vārdā iesniedza *Romeva i Rueda* kungs, par priekšlikumu Padomes regulai, ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu ievērošanu (COM(2008)0721 – C6-0510/2008 – 2008/0216(CNS)).

Raül Romeva i Rueda, referents. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, sākumā vēlos mums visiem atgādināt, ka pirms pāris nedēļām *Greenpeace* Spānijas Pirmās instances tiesai ziņoja par galīciešu uzņēmumu *Armadores Vidal*, kas ir saņēmis subsīdijas no Spānijas valdības EUR 3,6 miljonu apmērā laika posmā no 2003. gada līdz 2005. gadam, neskatoties uz faktu, ka uzņēmums no 1999. gada ir saņēmis vairākas sankcijas vairākās valstīs par nelegālu zveju visā pasaulē.

Patiesībā Komisija šo situāciju nesēn nosodīja.

Pagājušonedēļ sākās zilās tunzivs zvejas sezona. Zinātnieki brīdina, ka mēs jau esam pārsnieguši pieļaujamo normu šo sugu ilgtspējīgai zvejai, kas skaidri norāda uz izmiršanas draudiem.

Spānijas aizsardzības ministrs pašlaik atrodas Somālijā, kur viņš vada operāciju par Indijas okeānā izmantoto tunzivs zvejas laivu aizsardzību cīņā pret pirātu uzbrukumiem.

Ja Eiropas tunzivs zvejas kuģiem jādodas norīkojumā tik tālu no savas zemes krastiem, tad tas ir tāpēc, ka, pirmkārt, tuvākie zivju krājumi ir uz izmiršanas robežas un, otrkārt, mums ir pārāk subsīdēta un acīmredzot pārāk liela flote, kas meklē peļņu pat uz šīs nozares būtiskākā elementa rēķina — zivīm.

Atkal kopējie faktori visos šajos gadījumos — tāpat kā daudzos citos — ir pārzveja, pārlieku lielā Eiropas flote un, kas ir pats svarīgākais, kontroles trūkums un nespēja uzlikt sankcijas.

Tāpēc mūsu ziņojumā ir uzsvērts, ka noteikumu piemērošanai nediskriminējošā un efektīvā veidā ir jābūt vienam no kopējās zivsaimniecības politikas pilāriem.

Tāpēc mēs pieprasām, piemēram, lai skaidri tiktu noteikts aizliegums piešķirt valsts subsīdijas ikvienam, kas darbojas nelegāli, kā tas ir *Armadores Vidal* gadījumā.

Vislabākais veids, kā ilgtermiņā aizsargāt zivsaimniecības intereses, ir noteikumu ievērošana un saskaņotas rīcības pieņemšana.

Ja zivsaimniecībā nodarbinātie, sākot no zvejniekiem, līdz pat tirgotājiem, kuri zivis tirgo patērētājiem, neievēro noteikumus, tad tāda politika ir lemta neveiksmei. Zivju krājumi ir lemti izzušanai līdz ar tiem, kuru izdzīvošana ir atkarīgi tieši no zivīm.

Vairākos gadījumos Komisija un Eiropas Parlaments ir sūdzējies par zemo atbilstības līmeni, un mēs cita starpā esam prasījuši, lai dalībvalstis palielina kontroles līmeni, saskaņo pārbaudes kritērijus un sankcijas, kā arī to, lai pārbaudes rezultāti būtu pārredzamāki. Turklāt esam prasījuši, lai tiktu stiprinātas Kopienas pārbaudes sistēmas.

Ierosinātā regula, par ko ir šis ziņojums, skar jautājumu par ļoti vajadzīgo reformu pašreizējā kontroles sistēmā un izvirza virkni ieteikumu kā papildinājumu jau esošajiem ieteikumiem, ko piemērotu, pieņemot regulu, kas vērsta pret nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju — „yo-yo” zveja —, vai arī regulu par zvejas darbības atļauju.

Visbūtiskākais 27 dalībvalstīm piemērotais kontroles sistēmas faktors, iespējams, ir tas, ka pret visām ieinteresētajām personām jāizturas vienādi, un jo īpaši, ikvienam ražošanas ķēdes dalībniekam — zvejniekiem, starpniekiem, pircējiem, cilvēkiem, kam ir saistība ar atpūtas zveju, un citiem — jājūt, ka viņus nediskriminē, atceroties, ka katram šajā jautājumā ir jāuzņemas sava atbildības daļa.

Tādējādi mums jānodrošina, ka visā Kopienā un arī visā procedūrā produktu izsekojamībai piemērotie nosacījumi ir vienādi.

Tā kā mēs arīdzan lielākoties atbalstām Komisijas sākotnējo priekšlikumu, tad mūsu iesniegtais priekšlikums ietver virkni aspektu, kas ļautu mums panākt ievērojamu attīstību šajā virzienā.

Vēlos tikai uzsvērt vienu aspektu, norādot, ka Kopienas Zivsaimniecības kontroles aģentūrai ir jāuzņemas īpaši svarīga loma, ņemot vērā Kopienas dabu un objektivitātes principus.

Tādējādi es ceru, ka mani kolēģi pieņems pēdējā brīdī iesniegtos grozījumus ziņojuma pabeigšanai, kā jau reiz ir gadījies mūsu komitejas debatēs, un patiešām sagaidu, ka tas būs noderīgs instruments, lai glābtu to, kas jāglābj: ne tikai krājumus, bet arī kopienas, kam tas ir iztikas avots.

Joe Borg, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, pirmkārt, ļaujiet man pateikties referentam *Romeva i Rueda* kungam, kurš šajā ziņojumā ir ieguldījis pamatīgu darbu. Vairāk ievēribas prasa fakts, ka referents ir uzņēmies pienākumu tikties ar daudzām ieinteresētajām pusēm vairākās galvaspilsētās starptautiskā un Kopienas mērogā. Šī lieta bija sarežģīta un kutelīga. Komisija vēlas pateikties *Romeva i Rueda* kungam par ziņojumā ieguldīto darbu.

Kā zināms, pašreizējā regula par zivsaimniecību kontroli pastāv jau kopš 1993. gada. Tā ir grozīta vairākas reizes, konkrēti, 1998. gadā, kad tika iekļauta zvejas intensitātes kontrole, un 2002. gadā par godu pēdējai reformai kopējās zivsaimniecības politikā (KZP). Tomēr izstrādātajai sistēmai bija nopietni trūkumi, kas neļāva tai darboties tik efektīvi, cik nepieciešams. Kā Eiropas Komisija un Eiropas Revīzijas palāta ir uzsvērusi, pašreizējā sistēma ir neefektīva, dārga, sarežģīta un nedod vēlamos rezultātus. Tas savukārt kavē saglabāšanas un zvejas intensitātes pārvaldības iniciatīvas. Kontroles trūkums tādējādi veicina negatīvu kopējās zivsaimniecības politikas sniegumu.

Kontroles reformas mērķis ir nodrošināt KZP noteikumu ievērošanu, veidojot jaunu standartu sistēmu, kas dalībvalstīm un Komisijai ļaus pilnībā uzņemties atbildību. Tā izveido globālu un integrētu pieeju kontrolei, koncentrējoties uz visiem KZP aspektiem un aptverot visu nozvejas ķēdi, piestāšanu krastā, transportu, pārstrādi un preču noietu — „no kuģa līdz patērētājam”. Lai to sasniegtu, reforma sastāv no trim asīm.

1. ass: Atbilstības un nozares atbilstības kultūras izveidošana. Šī uzdevuma mērķis ir ietekmēt visu zvejas darbībā ieinteresēto personu uzvedību, lai sasniegtu atbilstību ne tikai ar uzraudzības un kontroles palīdzību, bet arī ar vispārējās atbilstības kultūras palīdzību, kur visas nozares puses saprot un piekrīt tam, ka likumu ievērošana ir viņu pašu ilgtermiņa interesēs.

2. ass: Īstenot vispārēju un integrētu pieeju attiecībā uz kontroli un pārbaudi. Priekšlikums nodrošina kontroles politikas īstenošanas vienveidību, vienlaikus ievērojot bioloģisko daudzveidību un dažādām flotēm raksturīgās specifiskās iezīmes. Šī ass nodrošinās vienādus „spēles noteikumus” nozarē, aptverot visus aspektus, sākot no zivju noķeršanas, līdz to nonākšanai tirgū.

3. ass: KZP noteikumu efektīva piemērošana. Reformas mērķis arī ir skaidri definēt dalībvalstu, Komisijas un Kopienas Zivsaimniecības kontroles aģentūras uzdevumus un atbildību. Saskaņā ar KZP kontrole un noteikumu izpilde ir ekskluzīvā dalībvalstu kompetencē. Komisijas uzdevums ir kontrolēt un pārbaudīt, vai dalībvalstis pareizi un efektīvi īsteno KZP noteikumus. Pašreizējais priekšlikums *nemēģina* mainīt atbildības sadalījumu. Tomēr ir svarīgi padarīt procedūras racionālākas un nodrošināt, ka Komisijai ir līdzekļi, lai faktiski pārliecinātos, vai dalībvalstis vienādi īsteno KZP noteikumus.

Vēlētos arīdzan uzsvērt faktu, ka priekšlikums samazinās administratīvo slogu un padarīs sistēmu mazāk birokrātisku. Komisijas veiktajā ietekmes novērtējumā tika konstatēts, ja reforma tiks pieņemta, tirgus dalībnieku kopējās administratīvās izmaksas varētu samazināties par 51 % — no EUR 78 miljoniem līdz EUR 38 miljoniem —, ko lielā mērā nodrošinātu moderno tehnoloģiju, piemēram, ERS, VMS un AIS, plašāka izmantošana.

Pašreizējie datu reģistrēšanas rīki papīra formātā, t. i., kuģa grāmata, izkraušanas deklarācijas un tirdzniecības pieraksti, tiks nomainīti visos zivsaimniecības posmos, izņemot kuģiem, kuru kopējais garums ir mazāks par 10 metriem. Zvejniekiem elektroniskā sistēma atvieglos datu reģistrēšanu un pārraidi. Pēc sistēmas ieviešanas tiks atcelta virkne ziņošanas prasību.

Darbs sistēmā būs ātrāks, precīzāks, lētāks un nodrošinās automātisku datu apstrādi. Tāpat arī tiks veicināta datu un informācijas kontrolpārbaude un risku identificēšana. Rezultātā varēs īstenot racionālāku un uz riskiem balstītu pieeju, lai kontrolētu darbību jūrā un uz sauszemes, kas neizbēgami ir daudz izdevīgāk.

Priekšlikums arī atceļ pašreizējo pienākumu dalībvalstīm pārsūtīt Komisijai sarakstu ar zvejas licencēm vai zvejas atļaujām, kas citu dalībvalstu pārbaudes dienestiem un Komisijai tagad būs pieejams elektroniskā veidā.

Atgriežoties pie ziņojuma, vēlos komentēt ierosinātos grozījumus.

Komisija atzinīgi vērtē faktu, ka Eiropas Parlaments principā atbalsta tiesību aktu, un uzskata, ka jauna kontroles regula ir nepieciešama. Vienlaikus, atbalstot konkrētus grozījumus, kas ir saskaņā ar Padomes darba grupas diskusiju, Komisija tomēr uzskata par būtisku saglabāt konkrētus priekšlikuma būtiskākos elementus.

Komisija piekrīt vairākiem būtiskiem grozījumiem, konkrēti grozījumam Nr. 3., Nr. 6., Nr. 9., Nr. 10., Nr. 11., Nr. 13. līdz Nr. 18., Nr. 26. līdz Nr. 28., Nr. 30., Nr. 31., Nr. 36., Nr. 44., Nr. 45., Nr. 51. līdz Nr. 55., Nr. 57., Nr. 58., Nr. 62., Nr. 63., Nr. 66. līdz Nr. 69., Nr. 82., Nr. 84., Nr. 85. un no Nr. 92. līdz Nr. 98.

Tomēr Komisija nevar pieņemt grozījumus, kuru kopsavilkums izskatās šādi:

Attiecībā uz zvejas darbībām: grozījums Nr. 23 maina pielāides, ko piemēro nozvejotā loma ierakstam kuģa žurnālā uz 10 % iepriekšējo 5 % vietā, kā paredzēts priekšlikumā. Tādējādi nopietni tiks ietekmēta kuģa žurnālā reģistrēto datu precizitāte, kas ir būtiska, izmantojot šos datus kontrolpārbaudēm. Tā kā šādas kontrolpārbaudes tiks izmantotas, lai noteiktu pretrunas datus kā rādītājus par nelegālām darbībām, uz ko dalībvalstīm ir jākoncentrē savi trūcīgie kontroles resursi, šis grozījums arīdzan negatīvi ietekmētu datorizētās apstiprināšanas sistēmas darbību, kas ir paredzēta priekšlikuma 102. panta 1. punktā, ko uzskata par jaunās kontroles sistēmas pamatu. Tomēr svarīgākais arguments ir tāds, ka nozvejas novērtēšanas precizitāte zvejniekiem ir 3 %. Galu galā zivis uzglabā un transportē kastēs, un viņi zina, cik lielu zivju svaru kaste var izturēt.

Attiecībā uz grozījumu Nr. 29 par iepriekšējiem brīdinājumiem Komisija uzskata, ka ideja par atvieglojumu piešķiršanu Komisijai ievērojami sarežģītu procedūru un neļautu savlaicīgi reaģēt uz notikumu attīstību.

Tāpat arī Komisija uzskata, ka neizmantoto kvotu atkārtota piešķiršana ir pārvaldības jautājums, kas ir jāaplūko KZP reformas kontekstā. Tādējādi grozījums Nr. 41 par koriģējošiem pasākumiem nav pieņemams.

Attiecībā uz krājumu pārkraušanu, kas ir pakļauti daudzgadīgam plānam, grozījums Nr. 42 svītro visu 33. pantu. Tas nav pieņemams, jo, kā zināms, pagātnē pārkraušanu izmantojam nelegālas nozvejas slēpšanai. Šī iemesla dēļ ir būtiski paturēt 33. pantu un to, ka pārkraujamos zivju daudzumus sver neatkarīga iestāde vēl pirms to iekraušanas transporta kuģī.

Grozījums Nr. 47 svītro visu nodaļu par zvejas pārtraukšanu reāllaikā. Ja tas tiktu pieņemts, Komisija zaudētu ļoti svarīgu instrumentu zivju krājumu aizsardzībai. Pārtraukšana reāllaikā ir tieši saistīta ar kontroles jautājumiem. Tādējādi šis grozījums ir noraidāms.

Grozījums Nr. 102 nav pieņemams, jo tas svītro pantu par Komisijas spēju slēgt zivsaimniecības uzņēmumus, ja to pieprasa Komisija. Līdzīgs nosacījums pastāv jau esošajā kontroles regulā, un tas ir vajadzīgs rīks, lai nodrošinātu, ka gadījumā, ja dalībvalsts neaizliedz zvejot, tad Komisija ir tiesīga to izdarīt, lai nodrošinātu atbilstību kvotām — un to mēs izdarījām pagājušogad, aizliedzot zilās tunzivs zveju, un vēl pirms gada, aizliedzot zvejot mencas Baltijas jūrā.

Līdzīgu apsvērumu dēļ Komisija nevar pieņemt grozījumu Nr. 103, kas svītro koriģējošo pasākumu noteikumus. Tādējādi tiktu mazināta Komisijas kā ES tiesību aktu sargātājas loma, kas nodrošina to, ka visas dalībvalstis spēj pilnībā izmantot sniegtās zvejošanas iespējas priekšrocības. Turklāt šis noteikums jau pastāv pašreizējā tiesību aktā.

Par tehnoloģijām: attiecībā uz kuģu novērošanas sistēmām (VMS) un kuģu noteikšanas sistēmām (VDS), grozījums Nr. 19 paredz šo elektronisko ierīču izmantošanu 10 un 15 metrus gariem kuģiem no 2013. gada 1. jūlija, nevis no 2012. gada 1. janvāra, kā noteikts priekšlikumā. Grozījums Nr. 20 paredz, ka VMS ierīču un elektronisko kuģa grāmatu uzstādīšana ir atbilstīga finansējuma saņemšanai ar 80 % līdzfinansējumu no ES budžeta.

Kas attiecas uz grozījumu Nr. 19, priekšlikumā jau ir iekļauts pārejas periods, jo šis pienākums būtu jāpiemēro no 2012. gada 1. janvāra, kamēr paredzētais regulas spēkā stāšanās datums ir 2010. gada 1. janvāris. Tā kā jaunās kontroles sistēmas paredz izmantot vislabāko pieejamo moderno tehnoloģiju, lai attīstītu efektīvu automatizētu un sistemātisku kontrolpārbaudes sistēmu, ir būtiski, ka šie noteikumi tiek piemēroti priekšlikumā paredzētajā datumā, lai nekavētu turpmāku jaunās pieejas piemērošanu kontrolei.

Attiecībā uz bažām par šo jauno tehnoloģiju ieviešanas izmaksām Komisijas sniegtais līdzfinansējums jau ir pieejams saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 861/2006, kas nosaka līdzfinansējuma likmes, un saistībā ar šo regulu Komisija apsvērs likmju paaugstināšanu. Tiesa, līdzfinansējuma likmes noteikšana citā tiesību aktā būtu pret budžeta noteikumiem.

Attiecībā uz atpūtas zveju: šajā pretrunīgajā jautājumā vēlos norādīt, ka pretēji tam, par ko ir plaši ziņots, noteikumu projekta mērķis nav radīt nesamērīgus šķēršļus maksšķerņiem vai atpūtas zvejas nozarei kopumā. Noteikumu projektā tiek ierosināts pakļaut konkrētas atpūtas zivsaimniecības ar konkrētiem, specifiskiem zivju krājumiem, proti, tās, uz kurām attiecas atjaunošanas plāns, konkrētiem pamatnosacījumiem par atļaujām un ziņojumiem par kuģu nozveju. Šīs prasības arīdzan palīdzēs valsts iestādēm iegūt informāciju, lai novērtētu šādu darbību bioloģisko ietekmi un nepieciešamības gadījumā sagatavot vajadzīgos pasākumus.

Kas attiecas uz EP ziņojumu, Komisija atzinīgi vērtē faktu, ka grozījuma Nr. 11 nolūkā ir sniegta definīcija „atpūtas zveja” un ka Parlaments paredz gadījumā, ja tiks atklāts, ka atpūtas zvejai ir liela ietekme uz vidi, lomu atskaitīs no kvotām. Komisija arīdzan atzinīgi vērtē faktu, ka EP piekrīt tam, ka atpūtas zvejas lomu tirdzniecība jāaizliedz, izņemot tirdzniecību filantropos nolūkos. Taču es vēlos uzsvērt, ka dalībvalstīm ir būtiski saglabāt pienākumu, kas paredz novērtēt atpūtas zvejas ietekmi, kā to paredz grozījums Nr. 93 un nevis tikai iespēju to darīt, kā iecerēts grozījumos Nr. 48, Nr. 49 un Nr. 50.

Komisija, protams, vēlas nodrošināt, ka Padomes pieņemtā gala regula sasniedz godīgu līdzsvaru starp, no vienas puses, precīzas informācijas iegūšanu par atpūtas zvejas ietekmi uz krājumu atjaunošanu — kam seko situācijas analīze — un, no otras puses, nodrošinot, ka atpūtas zvejnieki, kuru nozvejai neapšaubāmi ir niecīga bioloģiskā ietekme, netiek pārslogoti ar nesamērīgām prasībām.

Par sankcijām un noteikumu izpildi: grozījums Nr. 64 papildina 84. panta 2a. punktu, norādot, ja zvejas atļaujas turētājs ir saņēmis „soda punktus”, tad turētājam šajā laikā jāliedz iespēja saņemt ES subsīdijas vai valsts atbalstu. Komisija šo grozījumu nevar pieņemt. Tāpat nevar tikt pieņemts grozījums Nr. 61.

Faktiski Regula (EK) Nr. 1005/2008, ar ko izveido Kopienas sistēmu, lai aizkavētu, novērstu un izskaustu nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju, 45. panta 7. punktā jau paredz pārkāpējiem pagaidu vai pastāvīgu aizliegumu saņemt valsts pabalstu vai subsīdijas. Soda punktu sistēmas kontekstā papildu noteikumu ieviešana būtu nesamērīga.

Grozījums Nr. 107 svītro Komisijas ierosināto minimāli un maksimāli pieļaujamo sodu. Tas nav pieņemams, jo visās dalībvalstīs salīdzināmie sodi ir svarīgs elements tāda paša līmeņa preventatīvo pasākumu sasniegšanai visos Kopienas ūdeņos, tādējādi, Kopienas līmenī izveidojot vienotu pamatstruktūru, tiks nodrošināti līdzvērtīgi konkurences apstākļi. Nosacījums neietekmē dalībvalstu ieskatus attiecībā uz to, lai noteiktu, kuri pārkāpumi ir klasificējami kā smagi.

Attiecībā uz Komisijas pilnvarām: grozījums Nr. 71 paredz dalībvalsts oficiālas amatpersonas klātbūtni Komisijas veiktajās pārbaudēs, un tāpat grozījums Nr. 108 ierobežo Komisijas spēju veikt izmeklēšanu un pārbaudi tikai gadījumos, kur dalībvalsts iepriekš ir bijusi informēta. Komisijas spēja uzņemties autonomas pārbaudes tiktu nopietni ietekmēta, ja attiecīgās dalībvalstu amatpersonas vienmēr piedalītos pārbaudēs. Savukārt, nenodrošinot amatpersonas klātbūtni, attiecīgā dalībvalsts varētu pat nodrošināt, ka autonomā pārbaude netiek veikta.

Grozījumi Nr. 104, Nr. 108, Nr. 109 un Nr. 110 arī ir problemātiski, jo tie ierobežo Kopienas inspektoru kompetences, viņu spēju veikt autonomus apstiprinājumus un autonomas pārbaudes. Ja Kopienas inspektoriem nav šādu pilnvaru, Komisija nevar nodrošināt vienlīdzīgu KZP piemērošanas kvalitāti visās dalībvalstīs.

Grozījums Nr. 72 svīturo pamatnoteikumus, saskaņā ar kuriem var pārtraukt vai anulēt Kopienas finansiālo palīdzību, ja ir pierādījumi, ka nav ievēroti regulas noteikumi. Komisija šo grozījumu nevar pieņemt. Ja šo grozījumu pieņemtu, pietiktu ar vienkāršu Komisijas slēdzienu, ka attiecīgā dalībvalsts nav veikusi atbilstošus pasākumus, lai pret konkrēto dalībvalsti tiktu vērsti pasākumi.

No otras puses, grozījums Nr. 111 un Nr. 112 ierobežo Komisiju, pārtraucot sniegt Kopienas finansiālo palīdzību. Tas nopietni samazinātu Kopienas pilnvaras šī pasākuma piemērošanā. Turklāt grozījumā nav precizēts, kuram šāds lēmums būs jāpieņem Komisijas vietā.

Attiecībā uz zvejas pārtraukšanu: grozījums Nr. 73 ievērojami ierobežo gadījumus, kuros Komisija varēs noteikt zvejas pārtraukšanu par nespēju īstenot kopējās zivsaimniecības politikas mērķus. Grūtāk būs pierādīt noteikumu neievērošanu, nekā atrast „iemeslu tai ticēt”. Lai nodrošinātu, ka KZP noteikumi visās dalībvalstīs tiek piemēroti vienādi un lai izvairītos no draudiem attiecībā uz jūtīgiem krājumiem, ir būtiski, ka Komisijai ir iespēja aizliegt zveju, kad šādi nerīkojas konkrētā dalībvalsts. Tāpat Komisija nevar pieņemt grozījumu Nr. 113, kurā tiek ierosināts šo pantu svītrot.

Grozījums Nr. 74 un Nr. 78 paredz ievērojami samazināt uz dalībvalstīm izdarīto spiedienu attiecībā uz valstu kvotām. Ja šie grozījumi tiktu pieņemti, tas vienkārši nozīmētu *status quo* saglabāšanu. Grozījumi ievērojami samazina Komisijas iespēju veikt pasākumus, lai nodrošinātu, ka dalībvalsts zvejnieki nezvejo regulētos krājumus, par kuriem dalībvalsts nav saņēmusi kvotas vai tai ir noteikta maza kvota. Tas būtu īpaši kaitīgi gadījumos, kad šāda zveja efektīvi pasargātu citas dalībvalstis no nozvejas kvotu izmantošanas.

Grozījums Nr. 79 un Nr. 80 svīturo 98. pantu un 100. pantu, kas dod Komisijai iespēju samazināt kvotas un atteikt kvotu maiņu par KZP noteikumu neievērošanu. Komisija šo noteikumu vēlas saglabāt, jo tas ir svarīgs instruments, lai nodrošinātu KZP noteikumu ievērošanu dalībvalstīs. Tā atsauca uz Revīzijas palātas ieteikumu pastiprināt Komisijas kapacitāti spiediena izdarīšanā uz dalībvalstīm. Tas arī palīdzēs parādīt valstu zivsaimniecības nozarēm, ka KZP noteikumu ievērošana no valsts iestāžu puses ir viņu interesēs, un tās var sagaidīt pozitīvu spiedienu uz savas valsts iestādēm.

Grozījums Nr. 114 ierosina svītrot 101. pantu par ārkārtas pasākumiem. Komisija šo grozījumu nevar pieņemt, jo tas ir svarīgs nosacījums, lai nodrošinātu KZP noteikumu ievērošanu dalībvalstīs.

Vēlos vēlreiz pateikties *Romeva i Rueda* kungam par ziņojumu un komitejai par šim jautājumam veltīto uzmanību. Šis ziņojums ir būtisks ieguldījums patiešām efektīvas kontroles sistēmas izveidē. Atvainojiet, ka mana uzstāšanās aizņēma tik daudz laika.

Carmen Fraga Estévez, PPE-DE grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, komisār, pret šo priekšlikumu jau no paša sākuma jāvērs viens būtisks iebildums, proti, tā absolūtā nespēja konsultēties ar konkrēto nozari.

Komisijai nav pieņemams turpmāk apgalvot, ka visa zivsaimniecības politika balstās uz sarunām ar ieinteresētajām personām, tajā pašā laikā, kad tiek izstrādāta regula, kas floti ietekmēs visnopietnākajā un tiešākajā veidā, kad nozares pārstāvjiem faktiski tiek liegts dialogs vai iepriekšēja konsultēšana.

Slikts sākums mēģinājumam izveidot atbilstības kultūru, ko Komisija tik bieži piemin. Arī izvēlētais laiks ir stipri apšaubāms.

Lai gan tas atbilst patiesībai, ka kontroles politika ir viena no visnepilnīgākajām jomām kopējās zivsaimniecības politikā, tāpat arī jāpiekrīt, ka kopš 1993. gada Komisija to ir uzturējusi un, iesniedzot noteikumu projektu par KZP reformu, nolēmusi to mainīt, paziņojot par pilnīgu saglabāšanas un pārvaldības sistēmas pārskatīšanu.

Ņemot vērā, ka kontrole ir jebkuras pārvaldības sistēmas pastāvoša iezīme, daudz prātīgāk būtu bijis saskaņot abas reformas, neriskējot, ka 2012. gada reforma padarīs šo priekšlikumu par novecojušu; turklāt daži no reformas pasākumiem nestāsies spēkā pat agrākais līdz 2012. gadam.

Šīs divas būtiskās kļūdas sabojāja to, kas varēja būt īsti panākumi, piemēram, mēģinājumi saskaņot pārkāpumus un sankcijas un dalībvalsts noteiktā atbildība par skaidru politiskās gribas trūkumu kontroles pasākumu piemērošanā.

Priekšsēdētāja kungs, man atliek pateikties referentam par ieguldīto darbu un paust nožēlu, ka mums ir tik maz laika šī svarīgā jautājuma risināšanai.

Emanuel Jardim Fernandes, *PSE grupas vārdā*. – (PT) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, *Romeva i Rueda* iesniegtā ziņojuma, ko es vēlos uzslavēt par atklātumu, galvenais mērķis ir nodrošināt kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu ievērošanu.

Šo noteikumu ievērošana un Eiropas pieeja zvejai ir labākais veids, kā aizsargāt zivsaimniecības nozares intereses. Ja šajā nozarē iesaistītie — sākot no kuģa apkalpes, līdz pat zivju tirgotājiem — neievēro noteikumus, tie būs lemti neveiksmei. Mēģinājums piemērot Eiropas noteikumus, neņemot vērā Eiropas flotes daudzveidību, arīdzan būs šīs neveiksmes sastāvdaļa.

Tāpēc es ierosināju, lai *Komisijas* priekšlikumu izstrādātu atbilstoši realitātei, ar ko saskaras nelielas nozvejas un amatierzvejas flotes — lai gan es vēlējos papildināt —, kas būtībā pastāv visā Eiropas Savienībā, jo īpaši attālākajos reģionos, nekad neaizmirstot, ka kopējai zivsaimniecības politikai ir nepieciešami atbilstoši kontroles pasākumi.

Vairākas reizes, darbotamies kā referents jautājumā par zivsaimniecības budžetu, man diemžēl nācās secināt, ka Eiropas noteikumu ievērošanā atbilstība nav panākta. Esmu īpaši pieprasījis dalībvalstīm labāku kontroli, pārbaudes rezultātu pārskatāmību un Kopienas pārbaudes politikas spēcīgāšanu, ņemot vērā, ka tā noris paralēli nozares finansiālā atbalsta pasākumiem.

Neapšaubāmi mums būtu patīcis, ja būtu vēl vairāk ieteikumu, taču jāuzslavē referenta paveiktais priekšlikuma labā un viņa ierosinātie pasākumi, un es ceru, ka komisārs šajā jautājumā sniegs atbilstošu atbildi.

Elspeith Attwooll, *ALDE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, pēc *Romeva i Rueda* kunga apsveikšanas par viņa ziņojumu, vēlos aplūkot tā saturu plašākā kopējās zivsaimniecības politikas kontekstā.

Pēdējos desmit gados esmu dzirdējis ļoti daudz kritikas par, tostarp par konkurences apstākļu trūkumu, nepietiekamu ieinteresēto personu iesaistīšanos, neatbilstošu ekonomisko, sociālo un vides draudu aplūkošanu, kā arī pārāk lielu mikropārvaldes ietekmi.

Nesen man izdevās pārliecināt cilvēkus, ka politikā tiek ieviestas ievērojamas izmaiņas. Protams, vēl ir daudz darāmā — piemēram, izmetumu aizliegšana —, un dažreiz joprojām rodas iespaids, ka Komisija joprojām dodas mikropārvaldes virzienā. Šeit es atsaucos uz regulas par kontroli 47. pantu, vismaz tās sākotnējā variantā. Bieži esmu apgalvojis, ka kopēja zivsaimniecības politika nedaudz līdzinās naftas tankkuģim: lai apgrieztos, tam vajag ļoti daudz laika, un, manuprāt, paies ļoti ilgs laiks, kamēr regula par kontroli sasniegs vajadzīgos konkurences apstākļus attiecībā uz noteikumu izpildi un sankcijām, tieši tāda pati loma būs reģionālo konsultatīvo padomju attīstībai, lai īstenotu uzlabojumus citās jomās.

Tāpēc nobeigumā vēlos paust personīgo viedokli, izsakot atzinīgu novērtējumu par Zivsaimniecības komitejas locekļu ieguldīto darbu visā procesā un pateicoties komisāram *Borg* un viņa komandai par sasniegto šajos piecos darbības gados viņa vadībā.

Pedro Guerreiro, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (PT) Priekšsēdētāja kungs, Portugāle aptver vēsturiski noteiktu teritoriju Eiropas kontinentā, kā arī Azoru un Madeiras arhipelāgu. Tiesību akti nosaka tās teritoriālo ūdeņu apjomu un robežas, ekskluzīvo ekonomisko zonu un Portugāles tiesības uz piegulošo jūras gultni. Valsts nepārvietos nevienu daļu no Portugāles teritorijas vai tai piederošās suverenitātes tiesības.

Portugāles Republikas Konstitūcijas 5. pantā tas ir pateikts skaidrāk par skaidru. Rezultātā saskaņā ar un, mēģinot nodrošināt Portugāles pamatlikumā paredzētos nosacījumus izpildi, mēs esam iesnieguši grozījumu, kurā ir teikts, ka šim regulas priekšlikumam ir jāievēro, nevis jāapdraud dalībvalstu kompetence un atbildība attiecībā uz pārbaudes atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem.

Tomēr Zivsaimniecības komitejas veiktie grozījumi, lai gan dažos punktos tie mazina konkrētus Eiropas Komisijas nepieņemamā priekšlikuma negatīvos aspektus, neaizsargā principus, ko mēs uzskatām par pašiem būtiskākajiem.

Citu satraucošu un neatbilstošu aspektu starpā nav pieņemams, ka Komisijai būtu kompetence dalībvalstu ekskluzīvajās ekonomiskajās zonās un teritorijās neatkarīgi veikt pārbaudes bez iepriekšēja brīdinājuma un ka tā pēc saviem ieskatiem var aizliegt zvejas darbības un apturēt vai atcelt Kopienas finansiālās palīdzības maksājumus dalībvalstīm. Tāpat arī nav pieņemams, ka dalībvalsts var pārbaudīt jebkuras citas dalībvalsts zvejas kuģus ekskluzīvajā ekonomiskajā zonā, nesāņemot tās dalībvalsts atļauju, kuras kuģi tiek pārbaudīti.

Nobeigumā vēlos atgādināt to, ko šis Parlaments pats ir apstiprinājis: kontroles nozīme zivsaimniecības pārvaldībā, kas atrodas dalībvalstu kompetencē. Jau atkal paužam cerību, ka Parlaments nemainīs savu nostāju, kas diemžēl jau ir kļuvis par ieradumu.

Nigel Farage, IND/DEM grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, jāatzīst, ka mani šī tēma ir izraisījusi interesi. Visu mūžu man ir patīcis maksšķerēt jūrā, tāpat kā lielākajai daļai no manas ģimenes. Mani šī nodarbe aizrauj, jo tā ir viena no pēdējām brīvības izpausmēm, kas mums ir. Varam maksšķerēt pludmalē vai doties jūrā ar laivu, noķert pāris zivis vēdera tiesai un doties mājup.

Jau vairākus gadus maksšķernieki, kas zvejo jūrā atpūtas nolūkā, ir lobējuši savu atpūtas veidu, lai tas tiktu iekļauts KZP. Vienmēr esmu teicis: „Apmājiēti labi, pirms kaut ko vēlaties!” Tagad tas ir noticis, un to sauc par 47. pantu, pateicoties Maltas komisāram *Joe Borg*. Lielbritānijā mūsu skaits pārsniedz miljonu: mēs esam noskaņoti uz saglabāšanu un esam jūtīgi. Mums nav nepieciešams, ka mūs regulē tādi kā jūs, *Borg* kungs. Tieši tāpēc mums ir klaji jānoraida 47. pants, jo nekas cits mūs neglābs. Ja Jūsu rokās ir šāda vara, tad varēsiet šo jautājumu risināt no gada uz gadu. Tagad varam teikt, ka maksšķerēšanai ir noteikti atbrīvojumi, bet, kad tā atradīsies tādu cilvēku aizbildnībā kā Jūs, *Borg* kungs, varēsiet šeit nākt gadu pēc gada un sākt to regulēt.

Kas attiecas uz maksšķerēšanu no laivas, durvis ir atvērtas ikvienam, kuram pieprasīs uzrādīt licenci un iesniegt ziņojumu. Katra mazā uzvara, ko jūtam, ka esam uzvarējuši komitejas posmā, mainot frāzi „dalībvalstīm jādara” uz „dalībvalstis var”, nobāl, apkopojot datus par šādiem gadījumiem: diemžēl DEFRA manā zemē izmantos jebkuru iespēju, lai izmantotu ES likumus, lai mūs kontrolētu jebkurā iespējamā veidā.

Ir jāveicina maksšķerēšana jūrā. Mums vajadzētu veidot ārzonas rifus. Mums būtu jāapzinās — kā to ir izdarījuši amerikāņi —, cik tiem var būt milzīga ekonomiskā ietekme. Tā vietā mums ir kopējās zivsaimniecības politika, kas jau ir izrādījies ekoloģiska katastrofa. Tā ir aizspriedumaina pret darboties spējīgu britu floti, un tagad tā iznīcinās maksšķerēšanu Lielbritānijā, ja mēs nodosim varu šī cilvēka un viņam līdzīgo rokās. Tāpēc, komisār *Borg*, mans padoms Jums ir „ejiet, kur acis rāda”!

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, paldies Jums par Sēti. Mūsu šīvakara uzmanības centrā nūdien ir zivju resursi un jauna pārraudzības sistēma, par ko mēs debatējam, taču pāri visam ir zvejnieki, viņu darbavietas un viņu iztikas avots, turklāt būt par zvejnieku ir pats grūtākais darbs visā pasaulē. Tas nav tas pats, kas būt par ierēdni vai ievēlētu pārstāvi, tāpēc zvejniekus pārstāv vīri, kuri ir brīvi un nu jau arī izmisuši, tāpēc arī notika tunzivs zvejnieku sacelšanās Vidusjūras piekrastes pilsētā *Sēti*, *Le Grau-du-Roi* komūnā, un aizkaitināto zvejnieku nemieri *Boloņā*, Francijā.

Mēs esam regulējuši viņu zvejas iespējas kopš 1983. gada, nu jau 26 gadus. Tomēr, kopš spēkā stājās Romas Līgums, uz viņiem attiecas arī KLP 32. līdz 39. pants, un pati pirmā Kopienas regula attiecībā uz zveju spēkā stājās 1970. gadā. Mēs esam izdevuši likumus 39 gadu garumā: mums par lielu pārsteigumu 1986. gadā iestājoties Spānijai un 1993. gadā Dānijai, šie likumi attiecās uz žaunu tīkliem, dreifējošiem tīkliem, zvejnieku pārstāvjiem, kopējo pieļaujamo nozveju, kvotām, palīdzību, flotes restrukturizāciju un modernizāciju.

Mēs izdodam likumus par sankcijām, bioloģiskās atpūtas periodiem, krājumiem, izmetumiem, pārraudzības sistēmām, sugām, mencām, hekiem, zilo tunzivi un pat starptautiskus nolīgumus, un tagad esam nonākuši līdz atpūtas zvejai! Galvenais, ka ar to visu joprojām nav līdzēts. Zilā Eiropa kļūst arvien pelēkāka.

Kāpēc? Tāpēc, ka zvejošana ir daļa no 21. gadsimta vispārējās pārtikas krīzes; tās vadībai ir jānotiek starptautiskā mērogā. Zivis tāpat kā finanšu krīze, pandēmija, klimata pārmaiņas, imigrācija un smaga noziedzība mainās globalizācijas ietekmē.

Tās neievēro nedz robežas, nedz Kopienas tiesību aktus. Eiropa ir pārāk maza, lai regulētu zvejas resursus, un mums būs nepieciešamas regulas par globāli dalītām tiesībām uz zvejas resursiem no Peru līdz Japānai, no Maskavas līdz Dakārai, no Īrijas līdz Valensijai. Tāds ceļš, priekšsēdētāja kungs, ir jāizvēlas arī *Briselei*.

Priekšsēdētājs. – Pēc tādas vārdu straumes dodu vārdu *Stevenson* kungam.

Struan Stevenson (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, iespējams, ka esat informēts par gadījumu, kad *Liverpūlē* tika apcietināti divi zvejnieki no Ziemeļīrijas, tēvs un dēls, kuri zvejoja aizliegtos ūdeņos *Peterhead* piekrastē, par ko viņiem uzlika sodu GBP 1 miliona apmērā, un ka šo divu strādnieku šķiras zvejnieku, kuri, protams, bija iesaistīti nelegālā nozvejā un tās izcelšanā krastā, ko neviens neattaisno, apcietināšanā tika iesaistīta Līdzekļu atgūšanas aģentūra (*Assets Recovery Agency*), kuras parastā darbības joma ir cīņa pret narkodileriem un gangsteriem, taču tāda izturēšanās pret strādnieku šķiras zvejniekiem, kuru vainu konkrētajā pārkāpumā neapšaubā, kā pret noziedzniekiem, gangsteriem vai līdzīgi kā pret narkodileriem, ir šokējoša. Tas parāda, kāpēc mums noteikti ir nepieciešams ieviest konkurenci atbilstošus apstākļus, kā norādīts *Romeva* i *Rueda*

kunga ziņojumā, jo par līdzīgu pārkāpumu dažās ES valstīs piemērotais soda apmērs būtu tikai EUR 2 000 vai EUR 3 000.

Vēlos izmantot runāšanai atlikušo laiku, lai apspriestos par 47. pantu, kas nav nekāds pārsteigums, jo uzskatu, ka ir jābūt atšķirībai starp vārdiem „jāvar” un „varēt”, kas ietverti grozījumos Nr. 93, Nr. 48, Nr. 49 un Nr. 50. Manam grozījumam, kas ietvēra vārda formu „varēt” mēs saņēmām ievērojamu komitejas atbalstu, bet tagad, komisāra kungs, Jūs mūs informējat, ka tas tiks noraidīts jebkurā gadījumā, tāpēc rodas iespaids, ka velti esam šķieduši savu laiku.

Ceru, ka apdomāsi savu lēmumu. Ja dalībvalsts neuzskata, ka šādi jārikojas, ceru, ka ievērosiet subsidiaritātes principu.

Nils Lundgren (IND/DEM). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, būdams eiro skeptiķis, bieži vien jūtu zināmu apmierinājumu, kad dažādas ES institūcijas nāk klajā ar nesaprātīgiem un smieklīgiem priekšlikumiem kā, piemēram, 47. panta gadījumā. Šādi priekšlikumi palīdz mazināt nepamatoto cieņu, ko daudzi pilsoņi jūt attiecībā uz ES centieniem — centieniem nodot pilnvaras no demokrātiskām dalībvalstīm birokrātiskajai Briselei. Tādējādi šādi priekšlikumi atvieglo cīņu pret centralizāciju un birokrātiju. Tomēr tajā pašā laikā es nopietni uztveru savus pienākumus Eiropas Parlamentā. Mums ir jāpieliek punkts šai tendencei un jācer, ka vairākums Parlamenta deputātu domā tāpat. Ja nē, tad ceru, ka vairākums vismaz bīsiēs vēlētāju izvēles jūnija sākuma un tādējādi saprātīs, savu interešu vārdā — to viņi pilnībā apzinās —, ka viņiem šis priekšlikums ir jānoraida. Ja pat subsidiaritātes princips nespēs atturēt ES no *gramstīšanās* gar atpūtas zveju Stokholmas arhipelāgā, tad Eiropas projektu sagaida drūma nākotne.

Avril Doyle (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, vēlos pateikt komisāram, ka es arī atbalstu formu „varēt”, nevis „jāvar”. Es arī esmu līdzparakstītāja.

Visa atbilstības padarīšana ar kopējās zivsaimniecības politiku netiks ieviesta, kamēr pārbaudes politika un pret zvejniekiem uzsāktā tiesvedība nebūs balstīta uz vienlīdzību un godīgumu. Mums ir nepieciešama, kā to ierosina šī regula — un kā apgalvo referents —, Kopienas līmeņa kontrole un atbilstība, kas atspoguļotu šīs situācijas vajadzības, galīgo atbildību atstājot dalībvalstu ziņā.

Patlaban ir satriecoši uzzināt, ka sodu apmērs par līdzīgiem noziegumiem dalībvalstu starpā svārstās no EUR 600 līdz EUR 6 000. Nav nekādas cieņas pret kopējo zivsaimniecības politiku, kas vispārīgi ir uzskatāms par prettiesisku instrumentu. Kā politikas centrālais elements tas mums nav vajadzīgs.

Kas attiecas uz 47. pantu un atpūtas zveju, es atzinīgi novērtēju definīciju, kas pietrūka priekšlikuma projektā. Mums ir vajadzīga reakcija, kas izriet no veselā saprāta. Jā, dalībvalstis var novērtēt, vai pastāv nopietna ietekme uz mazāk aizsargāto krājumu kvotām, taču mums nevajag pēc tā vadīties. Tam ir jābūt izņēmumam, bet ne noteikumam. Tālāk runāšu par izmetumiem — tas ir amorāli un pilnībā nepieņemami, ka mēs savus zvejniekus padarām par kriminālnoziedzniekiem. Mums nav jāveicina piezveja, taču mēs arī nedrīkstam inkriminēt zvejniekiem pārkāpumu par izkrašanu krastā. Lūdzu, komisār *Borg*, panāciet vajadzīgo līdzsvaru.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, komisār, Jūsu priekšlikumam ir ļoti liela nozīme. Nevienš, kurš lasa Revīziju palātas ziņojumu par kontroles situāciju kopējās zivsaimniecības politikā, lai nešaubās, ka šī Eiropas Komisijas iniciatīva ir ļoti svarīga.

Tiesa, mūsu referents šajā jautājumā ir paveicis fantastisku darbu, ņēmis vērā daudzas specifiskas īpatnības, jo īpaši mazos zivsaimniecības uzņēmumus, kā arī ietvēris dažus no mūsu ieteikumiem. Vēlos īpaši apsveikt viņu par izcili paveiktu darbu.

Tomēr vēlos piebilst, ka pats atbalstu subsidiaritātes principu. Taču kontrolē nevar pastāvēt subsidiaritāte, ja kopējās zivsaimniecības politikas loģikā nav ne miņas no subsidiaritātes.

Tāds izaicinājums sagaida komisāru, īstenojot kopējās zivsaimniecības politikas reformu. Ceru, ka šī visu Eiropas zivsaimniecībām svarīgā izaicinājuma risināšanā cieša apņēmība un veiksmē būs viņa sabiedrotā.

Joe Borg, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, pirmkārt, vēlos pateikties par šīm interesantajām debatēm. Acīmredzot, esam vienlīdz stingri pārliecināti par jēgpilnas reformas nepieciešamību mūsu kontroles sistēmās.

Ļaujiet man pieskarties pāris punktiem, kas ir aplūkoti, pirmkārt, saistībā ar atpūtas zveju. Kā jau teicu, šis ir ļoti strīdīgs jautājums, iespējams, visstrīdīgākais no visiem priekšlikumā ietvertajiem kontroles noteikumiem.

Tomēr tas ir radījis virkni pārpratumu par to, kāds tad ir patiesais noteikumu mērķis un nolūks. Teicu, ka esam gatavi pieņemt definīciju, kas ir ierosināta vienā no grozījumiem.

Tuvākajās dienās skaidri izklāstīšu mūsu nostāju attiecībā uz definīciju un ierosināto regulu par atpūtas zveju, tostarp nosūtīšu to uzrakstītu maksšķerņieku pārstāvjiem, lai darītu zināmus mērķus, kritērijus un sīkāku informāciju saistībā ar atpūtas zveju.

Pēc tam ceru no viņiem saņemt atsauksmes, un nepieciešamības gadījumā mēs varēsim sīkāk izpētīt noteikumus, lai viņus labāk noskaņotu viena vienīgā mērķa izvirzīšanai.

Mums ir nopietnas problēmas ar krājumu atjaunošanu. Pastāv konkrētas atpūtas darbības, kas rada milzu spiedienu uz šādu krājumu atjaunošanu, un mums šis jautājums ir jārisina.

Tas būtu tikai godīgi no mūsu puses attiecībā pret profesionāliem zvejniekiem. Pretējā gadījumā mēs nevaram cerēt, ka situācija mainīsies, ja pastāv spiediens no ievērojamas zvejas intensitātes, pat ja to īsteno atpūtas veidā un no tā netiek gūta peļņa. Krājumi nevar cerēt uz atveseļošanas, ja pastāv ievērojama zvejas intensitāte, kā liecina zinātniskais pārskata ziņojums.

(*Starpsauciens no zāles: „Nejauksim iekšā zinātni!”*)

Attiecībā uz pilnīgu konsultāciju trūkumu nozarē, manuprāt, mēs esam pietiekami konsultējušies ar nozares pārstāvjiem. Pats personīgi pirms kāda laika piedalījies vienā tādā konferencē Skotijā. Visas RKP ir iesniegušas savus atzinumus, un tālāk, kā jau jebkurā citā likumdošanas procesā, mēs organizējam publiskās konsultācijas interneta vidē. Nozares pārstāvji jo īpaši tika konsultēti Zivsaimniecību un lauksaimniecības padomdevēju komitejas ietvaros 2008. gada garumā.

Kas attiecas uz neliela izmēra kuģiem, Komisija uzskata, ka mazai flotei ir liela ietekme uz resursiem. Šī iemesla dēļ šajā priekšlikumā nav vispārējā atbrīvojuma flotei.

Tomēr priekšlikumā sniegti specifiski atbrīvojumi konkrētām kuģu kategorijām, faktiski tiem kuģiem, kuru garums ir mazāks par 10 metriem, un jo īpaši attiecībā uz VMS, kuģu grāmatu, iepriekšēju brīdināšanas un kravas izcelšanas deklarācijām. Šajā ziņā priekšlikumā ir ievērots samērīguma princips.

Vērā ņemti arī finansiālie aspekti ES līmenī, līdzfinansējot līdz pat 95 % no elektronisko ierīču izmaksām, lai palīdzētu ieinteresētajām personām jaunu tehnoloģiju izmantošanā. Atbrīvojumi tiks izvērtēti sīkāk galīgajā prezidentūras kompromisā.

Attiecībā uz *Guerreiro* kunga teikto, vēlos arī piebilst, ka daudzi no viņa minētajiem punktiem jau pastāv pašreizējos kontroles noteikumos. Tādējādi viņa ierosināto grozījumu pieņemšanas gadījumā, kontroles un noteikumu izpildes ziņā mēs faktiski pavirzītos atpakaļ tā vietā, lai stiprinātu noteikumus, kam tas ir nepieciešams.

Mēs meklējam līdzvērtīgus konkurences apstākļus sankciju noteikumos, kas ietverti ierosinātajā regulā. Acīmredzot mēs esam gatavi aplūkot tos sīkāk, lai redzētu, vai tiem ir nepieciešama precīzāka pielāgošana, taču galvenais noteikumu mērķis attiecībā uz sankcijām ierosinātajā regulā ir nodrošināt, ka nepastāv ievērojamas pretrunas, kādas ir novērojamas starp konkrētu dalībvalstu vai konkrētu dalībvalstu tiesu iestāžu noteiktajām sankcijām un citu dalībvalstu tiesu iestāžu paredzētajām sankcijām.

Visbeidzot, vēlos pateikties *Farage* kungam par viņa ticību man, stājoties amatā uz otro pilnvaru termiņu.

Raül Romeva i Rueda, *referents*. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, gribu izmantot pēdējās minūtes, lai pateiktos.

Pirmkārt, Komisijai, ne tikai par veikto darbu un sniegto iespēju: es patiešām uzskatu, ka nekad nav viegli izvirzīt šāda veida un sarežģītības pakāpes jautājumus, bet domāju, ka vismaz bija nepieciešams uzsākt debātes. Tas tika paveikts drosmīgi; protams, vienmēr būs kāds, kurš uzskatīs, ka nekad nav īstais laiks, bet es domāju, ka debātes vismaz palīdzēja un arī turpmāk palīdzēs precizēt dažas no problēmām, ar ko saskaramies plašāka un labāka šīs nozares regulējuma izveidē.

Otrkārt, vēlos pateikties pārējiem ziņotājiem un „ēnu” ziņotājiem, jo, kā bija redzams debatēs, mums ir ļoti dažādi viedokļi, un ir ieguldītas milzīgas pūles, lai panāktu kopēju nostāju.

Tāpat arī atzinīgi vērtēju ikviena ieguldītās pūles šajā jautājumā. Panāktais rezultāts gan var nebūt tāds, kā cerējām. Par piemēru ņemot pielaides, es piekritu Komisijai, ka pietiek ar 5 %. Savukārt 10 % robeža ir daļa no mūsu kompromisa, jo bija citas dalībvalstis, kas vēlējās vairāk.

Mēs esam līdzīgā situācijā attiecībā uz iespēju paplašināt vai jebkurā gadījumā atcelt elektroniskās sistēmas ieviešanas periodu.

Tāpat arī vēlos visiem atgādināt, ka tas neradīs nekādas papildu izmaksas, kas ir tāds sākums, ko dažreiz aizmirstam. Jebkurā gadījumā šim nolūkam ir pieejami speciāli resursi no Komisijas.

Kas attiecas uz pēdējo jautājumu par atpūtas zveju, iespējams, visstrīdīgāko, bet ne obligāti svarīgāko lēmumu, vēlos vērst uzmanību uz vienu aspektu: nediskrimināciju. Ja nesapratīsim, ka mums visiem ir jāuzņemas sava daļa atbildības, maz ticams, ka sasniegsim vēlamo rezultātu.

Sarunu ceļā panākt kompromisu nebija viegli, bet domāju, ka tas ir diezgan pieņemams. Tomēr mūsu vienošanās neskāra jautājumu par to, vai pētījums par iespējamo atpūtas zvejas ietekmi būtu jāveic brīvprātīgā vai piespiedu kārtā vai arī tomēr nē.

Ņemot vērā to, ka tiek ierosināti daži izņēmumi atpūtas zvejas jomā, domāju, vajadzētu vismaz paskatīties, vai dalībvalstis apņēmīgi sniedz vajadzīgo informāciju vai tomēr dara to piespiedu kārtā, jo, es atkārtoju, mēs vai nu dalām atbildību vai beigu beigās mūs visus — atpūtas nozari ieskaitot — skars regulējuma trūkums.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsošana notiks trešdien, 2009. gada 22. aprīlī.

23. Zvejas resursu saglabāšana, izmantojot tehniskos pasākumus (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir ziņojums (A6-0206/2009), ko Zivsaimniecības komitejas vārdā iesniedza Visser kungs, par priekšlikumu Padomes regulai attiecībā uz zvejas resursu saglabāšanu, izmantojot tehniskos pasākumus (COM(2008)0324 – C6-0282/2008 – 2008/0112(CNS)).

Carmen Fraga Estévez, iecelts par referentu. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, vēlos pateikties referentiem par dažu svarīgāko problēmu Komisijas priekšlikuma kontekstā aktualizēšanu.

To starpā ir viena jauna tendence regulēt atsevišķas jautājumu jomas, kas ir kopējās politikas pilāri. Ja teorētiski šī pieeja, izmantojot tehniskos pasākumus, šķiet saprotama, mums jābūt ļoti uzmanīgiem, lai pārliecinātos, ka nākamās reģionālās regulas ir ierobežotas tādos aspektos, kas ir saistīti tikai un vienīgi ar tehniskās informācijas piemērošanu un regulējumu.

Es to minu, jo regulu izstrāde, kas satur minimālos pasākumus, kam seko dažādu tiesību aktu pieņemšana atsevišķās jomās, līdz ar arvien pieaugošu tendenci pievērsties komitoloģijai ir viena no iespējām, ko Komisija ir gatava uzņemt, ja nāktos saskarties ar koplēmuma procedūru zivsaimniecības jautājumā, kā to brīvi atzīst Jūrlietu un zivsaimniecības ģenerāldirektorāts zaļajā grāmatā par kopējās zivsaimniecības politikas reformu.

Tāpat arī mums jāpatur prātā, ka mēs šeit nerunājam par parastu politiku, bet gan kopējā politika, kam ir nepieciešama pilnīga skaidrība attiecībā uz vairāk vai mazāk slepenu kontroles nodošanu dalībvalstīm vai pārmērīgu teritorializāciju kopējo noteikumu vietā, kas ir paredzēti, lai netiktu grauta konkurence un izvairītos no diskriminācijas flotu starpā.

Tādējādi, kamēr šķiet saprātīgi, ka reģionālie noteikumi regulē vietējo sugu minimālo apmēru, šādu gadījumu skaitam ir jābūt minimālam; minimālajam apmēram, līdzīgi kā tīklu izmēram vai kritērijiem, pēc kuriem izkrauj lomu un pārdod, jābūt universālam un to ir jāpieņem Padomei vai Parlamentam.

Dažas no būtiskākajām Zivsaimniecības ieviestajām izmaiņām arī virzās uz to pusi, mēģinādamas ierobežot jebkuru komitoloģijas procedūras piemērošanu iegūtajai informācijai un uzstājot, ka Komisijai tās rīcībā ir jābūt noteikumiem, lai noteiktu sezonālo zvejas pārtraukšanu, tīklu izmērus un pasākumus izmetumu novēršanai vai samazināšanai, jo mēs saprotam, ka visas Kopienas zivsaimniecības uzņēmumi ir pakļauti konkrētiem likumiem, kas visiem ir vienādi.

Tai ir jāatceras, ka tikai viens patiesi kopieniskots šīs politikas aspekts, ko mēs saucam par „kopēju”, nodrošinās pieeju tirgum, kamēr saglabāšanas un pārvaldības politika — beigsim to saukt par kontroles politiku — nodrošina lielākas manevrēšanas iespējas, ko parasti dalībvalstis neizmanto par labu savām flotēm un par kaitējumu citiem.

Nupat esam bijuši liecinieki, ka Komisija puda lielu apņemšanos kontroles kopieniskošanā un standartizēšanā, un būtu problemātiski saprast, kā darbojas pārējie kontroles sadales pasākumi vai kā vienai un tai pašai darbībai tiek izstrādāti dažādi noteikumi atkarībā no darbības veikšanas vietas?

Tas pakļauj briesmām visu kopējās zivsaimniecības politikas ticamību un savu nākotni, lai gan tā nevajadzētu domāt vēl pirms 2012. gada reformas.

Visbeidzot, attiecībā uz strīdīgo „viena linuma” noteikumu, uzskatu, ka Parlaments Komisijai ir piedāvājis labu alternatīvu, norādot, kuros gadījumos tā var nebūt dzīvotspējīga pieeja; tāpēc uz klāja ir jāatļauj ņemt vairāk nekā vienu zvejas tīklu.

Tādējādi es ceru, ka Komisija būs iejūtīga jautājumā, kas acīmredzami rada lielas bažas zivsaimniecības nozarei un mūsu pašu Zivsaimniecības komitejai.

Joe Borg, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs, ļaujiet man teikt paldies referentam Visser kungam, *Fraga* kundzei un Zivsaimniecības komitejai par ziņojuma projektu par Komisijas priekšlikumu tehnisko pasākumu izmantošanai Atlantijas okeānā un Ziemeļjūrā.

Tas ir ļoti tehnisks dokuments, un, kā jau zināt, tehniskie saudzēšanas pasākumi Atlantijas okeānā un Ziemeļjūrā lielā mērā ir veidoti, vadoties pēc pašreizējiem noteikumiem. Kopienas tiesību aktos pasākumi ir izklāstīti vairākās regulās: 1998. gada Vispārējo tehnisko pasākumu regulā Atlantijas okeānā un Ziemeļjūrā, papildu tehnisko pasākumu regulā mencu un heku krājumu atjaunošanai un ikgadējā KPN un kvotu regulā, kas arīdzan satur virkni tehnisku pasākumu saglabāšanas nolūkos. Neskatoties uz šo juridisko sarežģītību, pašreizējie likumi dažos gadījumos ir ļoti sarežģīti un grūti īstenojami un kontrolējami.

Komisija pērnā gada 4. jūnijā pieņēma priekšlikumu Regulai par tehniskajiem saglabāšanas pasākumiem Atlantijas okeānā Priekšlikums tika izstrādāts pēc plašām konsultācijām starp ieinteresētajām personām un dalībvalstīm 2006. un 2007. gadā. Tajā visi atbilstošie noteikumi ir sagrupēti vienā tiesību aktā, kas tādējādi uzlabos juridisko konsekvenci. Turklāt priekšlikuma mērķis ir vienkāršot, precizēt un racionalizēt dažādos noteikumus. Īpaša uzmanība tika pievērsta kuģa pārbaužu vienkāršošanai un zvejniekiem radīto izmaksu samazināšanai. Pastāv arī daži papildu noteikumi attiecībā uz izmetumu samazināšanu, piemēram, tiesiskā regulējuma izveidošana zvejas aizliegumam reālā laikā, kas jau tiek piemērots Ziemeļjūrā.

Tika ierosināta jauna lēmumu pieņemšanas struktūra, kur vispārējiem un būtiskiem notikumiem izmantotu Komisijas līmeņa lēmumu un detalizētākiem, tehniskākiem reģiona noteikumiem — komitoloģijas procedūru, tādā veidā izvairoties no mikropārvaldības politiskā līmenī. Jūsu paziņojumā šī jaunā pieeja nav atbalstīta, grozījumus Nr. 1, Nr. 6, Nr. 7, Nr. 25 un Nr. 26 aicinot Padomi pieņemt regulas vispārīgiem un detalizētākiem tehniskajiem noteikumiem. Komisija, jo īpaši KZP reformā, nevēlas turpināt mikropārvaldības pasākumu izmantošanu politiskā līmenī. Nemot vērā ziņojumā pausto viedokli par komitoloģiju, Komisija ir gatava izpētīt jebkuru procedūru, kas, saglabājot komitoloģijas izmantošanu reģionālos tehniskos noteikumus, ļaus jebkuru būtisku vai politisku jautājumu izskatīt Padomes līmenī.

Komisija var daļēji pieņemt grozījumus Nr. 2 un Nr. 3, kas attiecas uz zvejas rīku papildu ilustrācijām, ja nepieciešams, un konkrētiem tirgus noteikumiem, jo īpaši attiecībā uz sugu minimālo izmēru ar mērķi saskaņot pasākumus.

Atbilstoši izmetumu politikai Komisija ierosina jaunus likumus par zvejas aizliegumiem reālā laikā un pārejas noteikumiem specifiskiem zivsaimniecības uzņēmumiem, lai samazinātu izmešanas praksi. Abi pasākumi ir uzskatāmi par efektīviem rīkiem un, lai samazinātu izmetumus, ir būtiski, lai varētu pārslēgties no noteikumiem par izkraušanu uz noteikumiem par reālu nozveju. Šī iemesla dēļ Komisija nevar pieņemt grozījumus Nr. 4, Nr. 5, Nr. 21, Nr. 23 un Nr. 24. Taču grozījums Nr. 20, ja pašreizējā redakcijā vārdu ‘daudzums’ aizstātu ar vārdu ‘svars’, tādējādi definējot piezvejas līmeni, būtu pieņemams. Turklāt mēs pozitīvi vērtējam grozījuma otro daļu attiecībā uz attāluma samazināšanu. Šāda attāluma samazināšana ir jāizpēta sīkāk, un tas tiks izklāstīts īstenošanas regulā.

Komisija galvenokārt pārbaudes nolūkos ir paredzējusi īstenot viena linuma noteikumu, kas jāpiemēro lielākajā daļā Eiropas zivsaimniecības uzņēmumu. Komisija ir gatava pārbaudīt iespējamus ierobežojumus specifiskām zivsaimniecībām, kur tas ir attaisnots un pamatots un kur tiek ievēroti grozījumā Nr. 11 izklāstītie kritēriji. Šādiem ierobežojumiem ir jābūt reģionālo regulu sastāvdaļai.

Otrs Komisijas priekšlikuma aspekts ir ļoti tehnisks, ietver daudz informācijas attiecībā uz būvniecību un zvejas rīku izmantošanu Atlantijas okeānā. Esmu atzīmējis, ka referents un Zivsaimniecības komiteja arī ir pieminējuši ļoti tehniskus priekšlikuma elementus un ierosinājuši virkni grozījumu, lai uzlabotu priekšlikumu. Taču iebilstu pret grozījumiem Nr. 8, Nr. 9, Nr. 10, Nr. 12, Nr. 13, Nr. 14, Nr. 15, Nr. 16 un Nr. 22. Tehniskie noteikumi, kas tika ierosināti, balstoties uz zinātnisko padomu, ir vienkāršoti salīdzinājumā ar pašreizējiem tiesību aktiem, un tie veicinās kuģu pārbaudi un samazinās zvejniekiem radītās izmaksas. Komisija nevar pieņemt grozījumu Nr. 18 un Nr. 19, jo ierosinātie noteikumi jau ir spēkā pēc politiskās vienošanās Padomē

par Komisijas priekšlikumu, kas balstīts uz zinātnisku padomu, un tajā nav norādīta jauna informācija, kas pamatotu jebkuru izmaiņu veikšanu.

Varu atbalstīt grozījumā Nr. 27 izklāstīto ideju, un tādējādi, ieviešot jaunus tehniskos pasākumus, Komisija piekrīt atlikt to spēkā stāšanās brīdi, lai dotu zvejniekiem pietiekami daudz laika nepieciešamo pielāgojumu veikšanai.

Laujiet man vēlreiz pateikties referentam un Komitejai par ieguldīto darbu priekšlikuma tapšanā.

Paulo Casaca, *PSE grupas vārdā.* – (PT) Priekšsēdētāja kungs, arī es vēlos apsveikt Komisiju par likumdošanas iniciatīvu, kā arī referenti, ko šodien šeit pārstāv mūsu kolēģe *Fraga* kundze.

Uzskatu, ka šajā jautājumā bija ļoti nepieciešams vienkāršot tiesisko regulējumu. Tāpat es uzskatu, ka mums ir jāturpina darbs divās būtiskās jomās, no kurām pirmā ir izmetumi.

Manuprāt, plānotajai reformai principā skaidri un gaiši ir jāaizliedz jebkuri izmetumi. Tiem ir jābūt pilnībā aizliegtiem. Otrkārt, uzskatu, ka ir jāievieš stingrāku noteikumu ievērošanas princips salīdzinājumā ar pašreizējiem Eiropas noteikumiem, kas attiektos uz visiem kuģiem reģionā, kurā reģionālās vai valsts iestādes tos paredz ievērot.

Šie ir divi pamatprincipi, kas šeit nav pieminēti, un es ceru, ka kopējās zivsaimniecības politikas reformā tie tiks ņemti vērā.

Avril Doyle (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es atzinīgi vērtēju šos pasākumus nolūkā veicināt zvejas praksi izlases veidā, kas mazinātu sarežģītām ekosistēmām nodarīto kaitējumu, kurās mīt šādi resursi, vienlaikus ļaujot turpināt atbildīgu zvejas praksi, un palielinātu apgrozījumu, samazinot piezveju un tās rezultātā radītos izmetumus. Komisāra kungs, mums ir jāpanāk izmetumu aizliegums, cik drīz vien iespējams

Zvejas vietu dažādība ES ir daļa no mūsu spēka, taču rezultātā tā rada arī papildu sarežģījumus, kad ir jāpieņem atbilstošs, reaģēt spējīgs un saskaņots tiesību akts. Katrai jūrai ES teritorijā ir sava specifika, un ir būtiski apzināties to zināšanu līmeni un prasmes, ko var nodrošināt ieinteresētās personas, un izvairīties no kārdinājuma izmantot mikropārvaldības principus ES līmenī.

Tā kā šī ir mūsu pēdējās debātes par zivsaimniecību šajā sasaukumā, vēlos pateikties Jums, komisāra kungs, un Jūsu personālam par lielo darbu un dziļajām zināšanām, kā arī par laiku un uzmanību, ko vienmēr veltījāt Zivsaimniecības komitejai. Jūs mums vienmēr bijāt pieejams. Mēs to novērtējam un pamanījām, salīdzinot, cik pieejami bija citi komisāri.

Joe Borg, *Komisijas loceklis.* – Priekšsēdētāja kungs, vispirms vēlos pateikties *Davis* kundzei par nupat teiktajiem laipnajiem vārdiem. Attiecībā uz šo regulu vēlos piebilst, kā jau teicu savā uzrunā, komitoloģijas jautājums ir vērsts uz pašreiz pārāk sarežģītās lēmumu pieņemšanas sistēmas vienkāršošanu ļoti tehniskos jautājumos.

Taču es piekrītu, ka mums ir jābūt procedūrai, kas būtiska vai politiska jautājuma gadījumā ļaus to risināt Padomes līmenī.

Kas attiecas uz izmetumiem, mēs jau esam sākuši īstenot pasākumus izmetumu samazināšanai, jo īpaši Ziemeļjūrā, un mencu krājumu atjaunošanai. Mēs turpināsim iesākt un nāksim klajā ar turpmākiem priekšlikumiem ierastajā veidā, piemēram, par aizliegumu attiecībā uz izlašu cirtēm, kas tiks ierosināts 2010. gadā, un es ceru, ka mēs šo jautājumu aplūkosim holistiski, diskutējot par kopējās zivsaimniecības politikas reformu, cerot, beigu beigās panākt pilnīgu izmetumu aizliegumu.

Vēlos personīgi pateikties Parlamenta deputātiem, jo īpaši Zivsaimniecības komitejas deputātiem, par pastāvīgo atbalstu Komisijai, risinot dažreiz juceklīgus un politiski jūtīgus ar zivsaimniecību saistītus jautājumus.

Carmen Fraga Estévez, *kura aizvieto referentu.* – (ES) Priekšsēdētāja kungs, jo īpaši vēlos pateikties komisāram par vienu viņa komentāru, proti, ka viņš ir gatavs apsvērt Komisijas nostāju komitoloģijas jautājumā. Atzinīgi novērtēju šos jaunumus, jo Parlaments visai skaidri ir parādījis, ka debatēs ar Zivsaimniecības komiteju tas nepiekrīt Komisijas dedzīgumam — kas arīdzan ir redzams Zaļās grāmatas projektā attiecībā uz kopējās zivsaimniecības politikas reformu — pārlietu un ar īpašu interesi pievērsties komitoloģijas jautājuma risināšanai.

Turklāt Komisija to pamato Zaļajā grāmatā, apgalvojot, ka jautājuma risināšana var kavēties koplēmuma procedūras dēļ, ko Parlaments zivsaimniecības jomā piemēros pirmoreiz līdz ar Lisabonas līguma spēkā stāšanās brīdi.

Nedomāju, ka tā ir taisnība; uzskatu, ka juridiskas procedūras tiek novilcinātas nevis Parlamenta vai koplēmuma procedūras dēļ, bet drīzāk tāpēc, ka dažkārt Komisija novēloti iesniedz priekšlikumus. Manuprāt, šis ir apspriežams jautājums, par ko būtu jārunā.

Saprotu komisāra nostāju, kurā viņš pauž, ka tik tehniskā regulā kā šī daži aspekti ir jānoņem komitoloģijai un to aplūkošanu nevar atstāt Padomes ziņā.

Tomēr es uzskatu, komisāra kungs, ka pastāv zināmas atšķirības starp to, ko Jūs un Parlaments uzskatāt par 'tehnisku'. Mēs esam stingrāki, nekā Jūs domājat.

Kā pēdējo punktu — nevēlos runāt pārāk ilgi par jautājumu, kurā neesmu referents — vēlos aplūkot viena linuma noteikumu. Komisāra kungs, Zivsaimniecības komitejas debāšu laikā kļuva skaidrs, ka Komisija šo principu aizstāv galvenokārt kontroles iemeslu dēļ.

Mēs visi saprotam, ka izmantot kontroli ir daudz vienkāršāk, nekā piemērot viena linuma noteikumu, taču šis jautājums rada nopietnas problēmas konkrētiem zivsaimniecības uzņēmumiem, kā Jūs to pats labi zināt.

Tādējādi aicinu ne vienmēr izmantot kontroli, lai paustu stingrāku nostāju, jo dažus lēmumus dažreiz vienkārši nav nepieciešams pieņemt.

Priekšsēdētājs. – Debātes ir slēgtas.

Balsojums notiks trešdien, 2009. gada 22. aprīlī.

24. Kopēja imigrācijas politika Eiropai: principi, darbības un instrumenti (īss izklāsts)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir ziņojuma (A6-0251/2009) par kopēju imigrāciju Eiropai: principi, darbības un instrumenti, ko Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā ir sagatavojis *Busuttil* kungs, īss izklāsts (2008/2331)(INI)).

Simon Busuttil, referents. – (MT) Ja man būtu jāsniedz sava ziņojuma kopsavilkums divās rindiņās, es teiktu, pirmkārt, ka Eiropas Parlaments stingri atbalsta kopēju imigrācijas politiku un otrkārt, ka Parlaments vairs negrib sadrumstalotu imigrācijas politiku. Tās vietā Parlaments grib saskaņotu politiku, jo tikai saskaņota politika var būt efektīva.

Es tagad to saku ar stingru pārliecību, ņemot vērā neseno gadījumu šajās pāris pēdējās dienās, kad kuģis „Pinar” starptautiskajos ūdeņos izglāba 154 migrantus. Šis gadījums skaidri parāda vajadzību pēc kopējas politikas. Faktiski tas uzsver to cenu, ko mēs esam spiesti maksāt tādēļ, ka mums nav pamatotas kopējas politikas. Kādu cenu? Cena ir tas, ka ikviens noņem no sevis atbildību un uzkrauj to plecos citiem, un, kamēr mēs esam aizņemti, rādot ar pirkstiem viens uz otru, mūsu acu priekšā katru dienu jūrās iet bojā cilvēki.

Tas ir kauns, ka valsts, kuras iedzīvotāju skaits ir 60 miljoni, izmanto savus likumus, lai mēģinātu uzkraut savu atbildību valstij, kuras iedzīvotāju skaits ir mazāks par pusmiljonu. Mans paredzējums ir tāds, ka šis bija vienkārši atsevišķs gadījums, un ka Itālijas ministrs no partijas *Lega Nord* izmantoja izdevību, lai pāris nedēļas pirms Eiropas Parlamenta vēlēšanām pievērstu savas auditorijas uzmanību. Šos politiskos trikus ir viegli pamanīt, bet tas nenozīmē, ka tie būtu pieņemami. Es vēlos uzslavēt konstruktīvo gaisotni, ko veicināja Maltas un Itālijas premjeri, kad viņi iejaucās, lai atrisinātu situāciju ar kuģi „Pinar”. Pateicoties tam, ka viņi iesaistījās, saprāts guva virsroku pār teatrālo mazošanos. Veselais saprāts uzvarēja nesamierināmību, un cieņa pret likumu bija stiprāka par džungļu likumu.

Es ceru, ka, pateicoties šim starpgadījumam ar kuģi „Pinar”, mēs visi saprotam to, ka, kamēr ir viegli atbildību no sevis uzvelt citiem un apvainot vienam otru nepareizā rīcībā, šis vieglais ceļš neved pie risinājumiem. Pie risinājuma var nonākt, ejot uz patiesu Eiropas politiku, pat tad, ja šis ceļš ir grūtāks.

Attiecībā uz manu ziņojumu ir seši galvenie aspekti. Pirmkārt, ka mums ir reizi par visām reizēm jāizbeidz šī cilvēku traģēdija, ko mēs piedzīvojam nelegālās imigrācijas dēļ; otrkārt, ka nekavējoties ir jāievieš tas sloga dalīšanas mehānisms, kas noteikts Imigrācijas paktā, un ka tas ir jāpārvērš par juridiski saistošu instrumentu; treškārt, ka ir jāliek lielāks uzsvars uz to imigrantu atgriešanu, kuriem nav tiesību palikt Eiropas teritorijā; ceturtkārt, ka visos starp Eiropas Savienību un trešo valsti noslēgtajos nolīgumos jābūt ietvertam arī imigrācijas

jautājumam; piektkārt, ka *Frontex* aģentūra ir jāstiprina ne tikai finansiāli, bet, kas ir pat vēl svarīgāk, resursu ziņā; un, visbeidzot, ka mums ir jābūt stingrākiem mūsu cīņā pret organizēto noziedzību.

Noslēgumā es vēlos pateikt, ka mums izdevās panākt kompromisu vairākos šī ziņojuma punktos. Diemžēl joprojām ir atlikts viens jautājums par imigrantu tiesībām balsot, ko ierosināja Sociālistu grupas vairākums. Es to nevarēju pieņemt. Tādēļ es esmu iesniedzis alternatīvu rezolūciju ziņojumam, t.i., aizstāt šo atsauci uz tiesībām balsot ar kompromisu, kurā ietverts jauns formulējums.

Joe Borg, Komisijas loceklis. – (MT) Eiropas Komisijas vārdā es vēlo apveikt *Busuttill* kungu par svarīgo ziņojumu, kuru viņš ir sagatavojis. Šajā ziņojumā ir aplūkots galvenais jautājums, kas saistīts ar Eiropas Savienība pastāvīgu attīstību, proti, kopēja imigrācijas politika. Kā norādīts ziņojumā, Imigrācijas pakts, ko Eiropadome pieņēma pagājušajā gadā, bija sākuma punkts ceļā uz kopēju politiku patvēruma un imigrācijas jomā.

Tagad mums ir jānodrošina, lai tiktu īstenotas šajā paktā noteiktās saistības. Nākamajā mēnesī Komisija ierosinās līdzekļus, ar kuriem var uzraudzīt šī pakta īstenošanu. Šie līdzekļi būs iekļauti Komisijas sagatavotajā gada ziņojumā. Šie ziņojumi kalpos par pamatu Eiropas Padomes 2010. gada debatēm par imigrācijas un patvēruma politiku.

To kopējās politikas vispārīgo mērķu, kuri izvirzīti šajā paktā, noteikšana tiks iekļauta arī daudzgadu programmā, t.i., Stokholmas programmā, kas šogad tiks pieņemta Zviedrijas prezidentūras laikā. *Busuttill* kunga ziņojums Komisijai sniedz ārkārtīgi noderīgu informāciju, kas tai palīdzēs dot plānoto ieguldījumu paziņojuma veida, kurš būtu jāpieņem līdz šai vasarai. Es gribētu uzsvērt mūsu ideju vispārējo konvergenci. Dažādās *Busuttill* kunga ziņojuma daļās Komisija tiek aicināta rīkoties. Uz to es vēlos atbildēt, ka Komisija jau ir aktīvi uzņēmusies saistības. Kā piemērus tam var minēt pagaidu un riņķveida migrācijas iespēju izveidi, uzlabojumus, kas veikti datu ievākšanā un analīzē, informācijas izplatīšanu par reālām iespējām, kas pieejamas imigrantiem, kā arī par riskiem, kas saistīti ar nelegālo imigrāciju, un arī sadarbības ar trešām valstīm jomā.

Es vēlos atsaukties uz konkrētu jomu, attiecībā uz kuru *Busuttill* kungs pauž savas bažas, un tā ir dalībvalstu solidaritāte imigrācijas jautājumos. Kā referents uzsvēra savā runā, nesenie notikumi Vidusjūrā ir vēlreiz uzsvēruši tās problēmas un nopietno spiedienu, ar ko saskaras dažas dalībvalstis. Es vēlos jūs pārliecināt, *Busuttill* kungs, ka Komisija ir pilnībā apņēmusies atrast risinājumus, lai palīdzētu šīm dalībvalstīm, kuras piedzīvo īpaši lielu imigrācijas spiedienu.

Es vēlos minēt trīs piemērus pasākumiem, kuri vai nu ir jau veikti vai kuri tiks veikti šajā saistībā. Tiks grozīta Dublinas regula, lai nodrošinātu imigrantu nosūtīšanas apturēšanu uz tām dalībvalstīm, kuras piedzīvo īpašu spiedienu. Tiks izveidots Eiropas Patvēruma atbalsta birojs, lai nodrošinātu atbalstu minētajām dalībvalstīm, kā arī tiks nodrošināts finansējums tām dalībvalstīm, kuru mērķis ir imigrantu iekšēja un brīvprātīga pārdale.

Priekšsēdētājs. – Ar to šis jautājums tiek slēgts.

Balsojums notiks trešdien, 2009. gada 22. aprīlī.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Corina Crețu (PSE), rakstiski. – (RO) Eiropas Komisija lēš, ka laikā, kad ļoti strauji samazināsies nodarbināto iedzīvotāju skaits, ES līdz 2050. gadam būs nepieciešami 60 miljoni strādnieku no trešām valstīm. Līdz ar to ilgtermiņā Lisabonas stratēģijas ambiciozo mērķu īstenošana būs atkarīga no tā darbaspēka ieguldījuma, kas nāk no trešām valstīm.

Tomēr šobrīd, ekonomiskās krīzes laikā, bezdarba līmenis ievērojami pieaug, un darbu zaudē daudzi pārrobežu darba ņēmēji no jaunajām dalībvalstīm. Tādējādi ir būtiski sasaistīt imigrācijas politiku ar nodarbinātības politiku, lai panāktu taisnīgu un praktiski situāciju, vienlaikus ievērojot Kopienas priekšrocības principu. Es uzskatu, ka ir nepareizi piešķirt imigrantiem tiesības pārvietoties pa visu Eiropas Savienību, ja Rumānijas un Bulgārijas iedzīvotājiem nav dota pilnīga pārvietošanās brīvība Eiropas darba tirgū.

Tas, ka mēs veicinām intelektuālā darbaspēka aizplūšanu no jaunattīstības valstīm, neņemot vērā bumeranga efekta risku un neizrādot nekādas bažas par notiekošo diskrimināciju, ir amorāli un bīstami, jo lielākajai daļai imigrantu, jo īpaši sievietēm, tiek piedāvāts viņu kvalifikācijas līmenim neatbilstoši vienkāršs darbs, padarot visus imigrantus par negatīvu stereotipu un negatīvas prakses upuriem viņu izcelsmes valstī, kā arī ES dalībvalstīs.

Jamila Madeira (PSE), rakstiski. – (PT) Saskaņā ar Eurostat datiem, vidējā termiņā Eiropas Savienībā par realitāti kļūs iedzīvotāju novecošanās. Imigrācija varētu būt svarīgs stimuls, lai nodrošinātu labus ekonomiskos rezultātus ES. Šajā kontekstā mums ir jāatzīst būtiskā nozīme, kāda ir imigrācijai uz Eiropas Savienību.

Ir jārisina nelegālā darba jautājums, jo tas pašos pamatos pārkāpj viesstrādnieku tiesības. Mums ir jāveicina tāda Eiropas politika, kas mudinātu nelegāli dzīvojošos viesstrādniekus reģistrēties iestādēs, vienlaikus nodrošinot, lai tas nenovestu pie vispārīgām atgriešanās procedūrām, pārkāpjot viņu tiesības. Šie strādnieki jau tāpat jūtas mazvērtīgāki, ierodoties Eiropā, un ir skaidrs, ka pienācīga migrācijas plūsmas pārvaldība varētu dot labumu vienlaikus gan ES, gan arī trešām valstīm.

Mums ir jāapkaro prasmju nelietderīga izmantošana, ko mēs atkārtoti redzam viesstrādnieku vidū. Šie strādnieki, lielākoties sievietes, bieži ir spiesti strādāt savam kvalifikācijas līmenim neatbilstošu darbu.

Es uzskatu, ka Komisijai ir jāpievērš īpaša uzmanība prasmju atzīšanas jautājumam un mūžizglītības pamudinājumam, vienlaikus arī nodrošinot imigrantiem iespējas apgūt uzņēmējas valsts valodu, lai nodrošinātu viņu sociālo, profesionālo un kulturālo integrāciju Eiropas Savienībā.

Bogusław Rogalski (UEN), rakstiski. – (PL) Migrācija uz Eiropu ir parādība, kas pastāvīgi turpinās jau ilgu laiku, un to veicina tādi faktori kā ievērojamas dzīves līmeņa materiālās atšķirības Eiropā un citos pasaules reģionos.

Eiropai viennozīmīgi ir vajadzīga kopēja pieeja imigrācijai ES. Vienas dalībvalsts rīcības trūkumam var būt tieša ietekme uz citām dalībvalstīm. Sliktai migrācijas pārvaldībai var būt nopietnas sekas attiecībā uz izcelsmes valstīm, kā arī uz pašiem imigrantiem.

Mums ir jāapzinās, ka legālā imigrācija ir pozitīva parādība, kas sniedz iespējas daudzām dažādām grupām. Pēdējās dekādēs imigrantiem ir bijusi ļoti nozīmīga loma Eiropas Savienības attīstībā, un ES joprojām ir nepieciešams viņu darbs. Šajā saistībā ir vajadzīgs kopējs politiskais redzējums, kurš būtu pamatots uz pagātnes sasniegumiem, kā arī vērsts uz nākotni. Lai sasniegtu šo mērķi, vajadzīga efektīvāka sadarbība. Daudzi cilvēki riskē ar savu dzīvību vai veselību, lai šķērsotu tieši jaunās Eiropas Savienības dienvidu un austrumu robežas. Dodoties labākas dzīves meklējumos, tūkstošiem no viņiem iet bojā jūrā.

Imigrācija ir viena no visnopietnākajām problēmām, ar ko Eiropa šobrīd sastopas, un tas, kā mēs reaģējam uz šo problēmu, ir atkarīgs no mums. Mēs varam to pārvērst iespējā vai mēs varam nodarīt ļaunumu daudziem cilvēkiem, nepareizi risinot šo problēmu.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), rakstiski. – (RO) Ņemot vērā to, ka Eiropa ir galvenais imigrantu galamērķis, ES prioritāšu vidū ir jābūt imigrācijas tiesiskā regulējuma saskaņošanai.

Ja mēs, eiropieši, tagad neveiksim pasākumus, lai veicinātu kopēju imigrācijas politiku, tad vēlāk mēs piedzīvosim sekas tam, ka neesam to darījuši savlaikus.

Es varu paredzēt tādu scenāriju, kurā tūkstošiem nelegālo imigrantu zaudē dzīvību jūrā. Es uzskatu, ka mūsu pienākums ir novērst šo cilvēku dzīvību zaudēšanu. Šajā saistībā mums ir pilnībā jāaņem aktīvi sadarboties ar tām valstīm, no kurām nāk nelegālie imigranti.

Es uzskatu, ka kopējai Eiropas imigrācijas politikai ir jābūt tādai politikai, kas atbalsta solidaritāti ar tām dalībvalstīm, kuras atrodas pie ES robežām un kuras piedzīvo lielu imigrantu pieplūdumu.

Es atbalstu uzskatu, ka vienīgais veids, kā cīnīties pret nelegālo imigrāciju, ir kontrolēta legālās imigrācijas veicināšana. Katrai dalībvalstij atsevišķi ir stingri jāņem vērā radīt labvēlīgus apstākļus legālajai imigrācijai.

Es atzinīgi vērtēju šo ziņojumu, kurš, izrādās, ir diezgan ambiciozs, un es ceru, ka tas gūs pārlicinošu vairākumu plenārsēdes balsojumā.

25. Pirmsiestāšanās instrumenta budžeta izpildes kontrole (īss izklāsts)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir ziņojuma (A6-0181/2009) par pirmsiestāšanās instrumenta (IPA) budžeta izpildes 2007. gadā kontroli, ko Budžeta kontroles komitejas vārdā sagatavojuši Kratsa-Tsagaropoulou kundze, īss izklāsts (2008/2206(INI)).

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, referente. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, vispirms es vēlos atgādināt, ka pirmsiestāšanās instruments ir jauns Eiropas Savienības finanšu instruments,

lai piešķirtu pirmsiestāšanās finansējumu 2007.-2013. gadam, un tas aizstāj līdzšinējās programmas kandidātvalstīm un iespējamajām kandidātvalstīm, proti, PHARE, CARDS, ISPA un citas programmas.

Šajā jaunajā instrumentā ir iekļauti pieci komponenti, kas ietver tās prioritātes, kuras ir noteiktas saskaņā ar saņēmējvalsts vajadzībām, proti, pārejas atbalsts un institūciju izveide, pārrobežu sadarbība, reģionālā attīstība, cilvēkresursu attīstība un lauku attīstība.

Šis Parlamenta ziņojums ir pirmā šī jaunā instrumenta piemērošanas pārbaude, un tam ir divkāršs mērķis:

- pirmkārt, pietuvināt finansēto projektu pirmsiestāšanās prioritātēm, jo īpaši attiecībā uz vidi, dzimumu līdztiesību, kodoldrošību un augstāku nodarbinātības līmeni;

- otrkārt, izvairīties no pagātnes kļūdām, tādām kā tās, kuras novēloti tika konstatētas PHARE, CARDS un ISPA programmu piemērošanā Bulgārijā un Rumānijā.

Mēs uzskatām, ka tas būs vieglāk panākams, ja Parlaments no paša sākuma cieši uzraudzīs jaunā instrumenta piemērošanu, un šī iemesla dēļ mēs prasījām šī pašiniciatīvas ziņojuma sagatavošanu.

Šajā rezolūcijas priekšlikumā Parlaments pauž savu apmierinātību ar augstajiem IPA saistību izpildes rādītājiem 2007. gadā un izsaka nožēlu par ievērojamo kavēšanos gan atbilstīgo noteikumu apstiprināšanā, gan to programmu īstenošanā, kuras tika sāktas 2008. gadā. Mēs vēlamies arī norādīt, ka pirmsiestāšanās instrumenta parlamentārās kontroles mērķis nav tikai pārbaudīt, vai pieejamie līdzekļi ir izmantoti likumīgi, bet arī novērtēt, vai tie faktiski ir piešķirti pievienošanās prioritātēm un vai ir panākti vēlamie rezultāti.

Savā ziņojumā mēs prasām lielāku līdzsvaru starp projektiem, kuriem piešķirti līdzekļi politisku kritēriju īstenošanai, un projektiem, kuriem piešķirti līdzekļi, lai panāktu valsts atbilstību Kopienas *acquis*, un mēs aicinām stiprināt horizontālās un reģionālās programmas. Tāpat mēs prasām, lai īpašs uzsvars tiktu likts uz korupcijas, organizētās noziedzības un bezdarba apkarošanu, jo īpaši bezdarba jaunu cilvēku vidū apkarošanu. Mēs prasām palielināt līdzekļus, lai stiprinātu sieviešu tiesības un vienādas iespējas kopumā. Mēs prasām arī stiprināt pārrobežu sadarbību, lai veicinātu lielāku izlīdzināšanu un labākas kaimiņattiecības starp saņēmējvalstīm, kā arī starp saņēmējvalstīm un Eiropas Savienības dalībvalstīm.

Visbeidzot, mēs uzskatām, ka šis pirmsiestāšanās instruments ir racionāls un elastīgs mehānisms, lai optimizētu finansējumu kandidātvalstīm un iespējamajām kandidātvalstīm. Taču, lai gūtu maksimālo atdevi, šim instrumentam arī turpmāk ir stingri jāatbilst iestāšanās prioritātēm un tiem sociālajiem un politiskajiem apstākļiem, kuri raksturīgi katrai valstij. Šī iemesla dēļ Parlaments cer, ka tam būs būtiska loma šī instrumenta piemērošanā un pielāgošanā.

Joe Borg, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, Komisijas vārdā es vēlos pateikties Parlamentam par to, ka tas ir devis mums iespēju izteikt savus komentārus saistībā ar ziņojumu par pirmsiestāšanās instrumenta (IPA) budžeta izpildes 2007. gadā kontroli, kā arī pateikties referentei *Kratsa-Tsagaropoulou* kundzei par ļoti vērtīgo ziņojumu, kuru viņa ir ierosinājusi un sagatavojusi.

Kopumā mēs varam piekrist ziņojumā izteiktajiem secinājumiem un ieteikumiem, kuri pilnībā atbilst Komisijas uzskatiem par to, kā vislabāk izmantot finansiālo palīdzību Rietumbalkāniem un Turcijai.

Komisija atzīst to, ka IPA 2007. gada programmas ir uzsāktas vēlu, jo vēlu tika pieņemts IPA tiesiskais regulējums. Tomēr es varu jums apgalvot, ka Komisija ir pielikusi visas pūles, lai ierobežotu īstenošanas kavēšanos uz vietas, un ka 2008. gadā tika turpināta vadības struktūru sagatavošana un detalizēta projekta izstrāde.

Saskaņā ar šo sistēmu Komisija nodrošinās, lai IPA ietekme kļūtu redzama saņēmējvalstīs.

Ļaujiet man sīkāk aplūkot dažus jautājumus, kuri izvirzīti šajā ziņojumā. Attiecībā uz līdzsvaru starp politiskiem kritērijiem un *acquis communautaire* transpozīciju Komisija jau ir palielinājusi piešķirumus projektiem politisko kritēriju jomā IPA 2008. gada budžetā visās valstīs, un turpinās tos pakāpeniski palielināt.

Tomēr, ņemot vērā pašreizējo finanšu krīzi, mums vajadzēs arī rast līdzsvaru 2009. un 2010. gada programmās starp pastāvīgo atbalstu politiskām reformām un finansiālo atbalstu, lai palīdzētu valstīm mazināt ekonomiskās lejupslīdes sekas.

Šajā saistībā ziņojumā ir pareizi noteikti izaicinājumi, ko rada šī finanšu krīze, un vajadzība pēc EK reakcijas. Šajā saistībā Komisija 2008. gada beigās ir izstrādājusi IPA pasākumu kopumu reakcijai uz krīzi 250 miljonu eiro apjomā, lai novirzītu aptuveni 600 miljonus eiro aizdevumiem no starptautiskām finanšu iestādēm.

Pasākumi būs vērsti uz atbalstu privātā sektora MVU, ieguldījumiem energoefektivitātes palielināšanā un atbalstu ieguldījumiem un infrastruktūrai saskaņā ar valstu IPA programmām, cieši sadarbojoties ar starptautiskām finanšu iestādēm.

Tāpat Komisija pilnībā atzīst vajadzību izveidot decentralizētu pārvaldības sistēmu, lai sekmētu kandidātvalstu un iespējamo kandidātvalstu īpašumtiesības un atbildību. Šīm valstīm tiek dota vadība un palīdzība, lai tās izveidotu vajadzīgās valsts vadības struktūras un valsts finanšu kontroles sistēmas. Saskaņā ar IPA principiem vides aizsardzība, laba pārvaldība, pilsoniskās sabiedrības attīstība, dzimumu līdztiesība un nediskriminācija ir transversālas problēmas, un visi šie jautājumi ir projekta izstrādes neatņemama sastāvdaļa. Tagad pilsoniskās sabiedrības organizācijas ir daudz aktīvāk iesaistītas projektu izstrādē un ieviešanā. 2008. gadā Komisija uzsāka Pilsoniskās sabiedrības projektu kā instrumentu, lai veicinātu pilsoniskās sabiedrības attīstību un uzlabotu reģionālo sadarbību, un šim projektam 2008.-2010. gadam ir piešķirts indikatīvais budžets 130 miljonu eiro apjomā.

Komisija arī piekrīt referentes viedoklim attiecībā uz izglītības, reģionālās un pārrobežu sadarbības un dzimumu līdztiesības svarīgumu, minot tikai dažus jautājumus.

Komisijas dienesti pilnībā ir ņēmuši vērā Parlamenta ieteikumus, un mēs gaidām, lai kopā ar jums izvērtētu panākto progresu mūsu regulārās tikšanās laikā, kad mums būs iespēja apspriest finansiālās palīdzības stratēģijas un to īstenošanu.

Tas ļaus tālāk paplašināt pašreizējo dialogu starp mūsu attiecīgajām iestādēm.

Priekšsēdētājs. – Ar to šis jautājums tiek slēgts.

Balsojums notiks trešdien, 2009. gada 22. aprīlī.

26. Nolēmumu efektīva izpilde Eiropas Savienībā – parādnieku īpašumu pārredzamība (īss izklāsts)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir ziņojuma (A6-0252/2009) par nolēmu efektīvu izpildi Eiropas Savienībā – parādnieku īpašumu pārredzamību, ko Juridiskās komitejas vārdā sagatavojuši *Gill* kundze, īss izklāsts (2008/2233(INI)).

Neena Gill, referente. – Priekšsēdētāja kungs, Komisijas ieteikumu dokumentā par parādnieku īpašumiem jaušamas bažas, ka parādu nokavēta nomaksa vai parādu nemaksāšana apdraud uzņēmumu un patērētāju intereses. Tas jo īpaši attiecas uz tiem gadījumiem, kad kreditoram un tiesību aizsardzības iestādēm nav informācijas par parādnieka atrašanās vietu vai arī viņa vai viņas īpašumiem. Šo problēmu var atrisināt, ja parādniekam ir īpašumi Eiropas Savienībā, un ir iespējams tos izsekot un uzsākt tiesvedību.

Savā ziņojumā Komisija ir ierosinājusi sagatavot valstu tiesībsardzības likumu un prakses rokasgrāmatu, kā arī uzsērusi iespēju palielināt piekļuvi iedzīvotāju reģistriem. Tāpat Komisija ir izvirzījusi jautājumus par to, vai tiesību aizsardzības iestādēm būtu jāpiešķir labāka piekļuve sociālā nodrošinājuma un nodokļu reģistriem. Šajā priekšlikumā ir ierosināts, ka varētu uzlabot sadarbību starp valstu tiesību aizsardzības iestādēm, un, visbeidzot, ir izvirzīta ideja par Eiropas īpašumu deklarāciju, kura uzliktu parādniekiem par pienākumu atklāt visus savus īpašumus Eiropas tiesiskajā telpā, iespējams, piemērojot sankcijas.

Manā ziņojumā, par kuru nobalsojusi komiteja, ir ierosināts, ka parādnieki varētu būt ieguvēji, ja ieviestu vienkāršāku, elastīgāku procedūru, kura būtu spēkā visā ES teritorijā, lai iegūtu orderi atklāt informāciju par īpašumiem, kura pēc tam varētu būt par pamatu nolējumam. Šie pasākumi varētu būt starpmaksājuma uzdevuma veidā, ļaujot kreditoram saņemt tūlītēju maksājumu, kamēr tiek gaidīts strīda atrisinājums. Ziņojumā tiek arī prasīts sagatavot pētījumu par to, kā darbojas pašreizējās valstu sistēmas, salīdzinot vispārējo tiesību valstis, tādas kā Apvienotā Karaliste, ar citām jurisdikcijām, kā arī par to, kā varētu panākt pašreizējo vienošanos uzlabošanu. Ziņojumā ir arī uzsērta vajadzība apsvērt tās jomas, kurās rādīt turpmākai sadarbībai ar dalībvalstīm varētu būt pozitīva ietekme, tāpat apsvērt to, kā šie priekšlikumi darbosies kopā ar pašreizējo datu aizsardzību un cilvēktiesību aktiem.

Mēs esam centušies izstrādāt šo ziņojumu saskaņā ar šiem mērķiem, un komitejā panāktie kompromisi jau ir nolīdzinājuši dažas nesaskaņas starp dalībvalstu tiesību sistēmām. Daudzi no mūsu papildinājumiem ir paredzēti, lai padarītu šo priekšlikumu pārredzamāku un kreditoriem vienkāršāk lietojamu.

Tādēļ būs absolūti nepieciešams nodrošināt, lai ierosinātā rokasgrāmata par valstu likumiem un praksi tiesību aizsardzības jomā tiktu pastāvīgi atjaunota un lai informācija tiktu sniegta viegli izmantojamā veidā, kā arī, lai tā būtu uzrakstīta saprotamā valodā. Tāpat būs izšķiroši svarīgi, lai šī iniciatīva sadarbotos ar valstu tiesām, nevis aizstātu to darbu. Šajā nolūkā būs nepieciešams, lai tiesību akti tiktu ierobežoti tikai līdz pārrobežu lietām. Paturot prātā šo nosacījumu, šī tiesību akta īstenošana varēs notikt aktīvi un efektīvi.

Kopumā ar šo ziņojumu tiks sniegta liela palīdzība mazajiem uzņēmumiem un personām, kuras veic uzņēmējdarbību, lai pārvarētu nopietnu šķērslī to panākumiem, jo viņiem trūkst lielo uzņēmumu resursu, lai izsekotu parādniekus un uzsāktu pret viņiem tiesas procesu. Cilvēki, kuri neveic maksājumus, neproporcionāli ietekmē mazos uzņēmumus. Ja uzņēmumi šī iemesla dēļ zaudē drosmi nodarboties ar tirdzniecību ārzemēs, tas reāli apdraud visu kopējā tirgus funkcionēšanu. Šajā grūtajā laikā būs svarīgi aizsargāt mazo uzņēmumu darbības, jo MVU veido lielu mūsu ekonomikas daļu.

Es vēlos pateikties Juridisko lietu komitejas sekretariātam un uzslavēt izcilo atbalstu, ko tas man sniedza šī ziņojuma sagatavošanā. Tāpat es pateicos kolēģiem no citām grupām, kuri ir snieguši ļoti konstruktīvus ierosinājumus.

Pats galvenais, es uzskatu, ir tas, lai šo tiesību aktu iesniegtu pēc iespējas ātrāk. Es aicinu Komisiju steidzami rīkoties pēc Parlamenta ieteikumiem. Liela daļa no labā darba, ko dalībvalstis veic, reaģējot uz tirgus lejupslīdi, ir jākoncentrē uz lielajiem uzņēmumiem.

Joe Borg, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs, es ļoti priecājos par šo iespēju apspriest Parlamenta bažas attiecībā uz parādu atgūšanu ārzemēs. Es vēlos arī pateikties *Gill* kundzei par šo ziņojumu.

Par ko ir runa? Gan Parlaments, gan arī Komisija piekrīt, ka problēmas saistībā ar pārrobežu parādu atgūšanu var būt nopietns šķērslis maksājumu uzdevumu brīvai aprītei Eiropas Savienībā, kā arī tās var apgrūtināt tiesas pieejamību. Turklāt tas ir pats galvenais, lai mazie uzņēmumi spētu izdzīvot pašreizējā ekonomiskajā klimatā.

Kādiem ir jābūt Kopienas mērķiem, ņemot vērā iepriekš minēto un ievērojot subsidiaritātes un proporcionalitātes principus? Eiropas Savienībai ir iespaidīgs tiesisko pasākumu kopums, lai nodrošinātu tiesas pieejamību pārrobežu lietās un veicinātu nolēmumu civillietās un komercietās brīvu apriti Eiropas Savienībā.

Tomēr nav šaubu, par to – kā noteikts Hāgas programmā par savstarpēju atzišanu, ko pieņēmusi Eiropadome – ka faktiski tiesas spriedumus Eiropas Savienībā būtu daudz vienkāršāk izpildīt, ja būtu iespējams iegūt precīzu informāciju par parādnieku finansiālo stāvokli.

2008. gada martā Komisija publicēja Zaļo grāmatu par parādnieku īpašumu pārrēķināšanu, un tagad visām atbildēm, tostarp kopsavilkumam, var piekļūt, apmeklējot publisko tīmekļa vietni.

Vairums aptaujāto atzina nepieciešamību pēc pasākumiem Kopienas līmenī, lai palielinātu parādnieku īpašumu pārrēķināšanu, taču pastāv atšķirīgi viedokļi attiecībā uz to, ko praktiski ir iespējams izdarīt.

Es esmu pateicīgs Parlamentam par šo detalizēto atbildi uz Zaļo grāmatu. Šajā ziņojumā paustā attieksme pret Zaļajā grāmatā izvirzītajām idejām ir diezgan skeptiska, uzskatot, ka galvenā problēma ir nepakļāvīgie parādnieki, kuri rīkojas negodīgi.

Tāpat ziņojumā ir paustas nopietnas bažas par datu aizsardzības un privātuma jautājumiem saistībā ar informācijas par cilvēku finansiālā stāvokļa iegūšanu. Komisija ir arī apņēmusies aizsargāt privātumu un pilsoņu personas datus.

Ziņojumā tā vietā tiek prasīts pieņemt to ārvalstu advokātu oficiālo sarakstu publicēšanu, kuri strādā citās dalībvalstīs, kā līdzekli, lai palīdzētu parādniekiem, un tiek ierosināts Kopienas pagaidu pasākums.

Es vēlos informēt Parlamentu, ka Komisija piešķirs īpašu prioritāti nolēmumu praktiskas izpildes uzlabošanai nākamajā Stokholmas programmā brīvības, drošības un tiesiskuma jomā 2010.-2014. gadam, kuru Komisija iesniegs 2009. gadā.

Tomēr Komisija vēl nav ielānojuši nekādu īpašu likumdošanas pasākumu kā turpinājumu savai Zaļajai grāmatai.

Visbeidzot, ņemot vērā apspriešanās pirmos rezultātus, Komisija uzskata, ka šis priekšlikums, t.i., rokasgrāmatas par valstu likumiem tiesību aizsardzības jomā sagatavošana, piekļuves komerciāliem un

publiskiem reģistriem palielināšana, sadarbības starp tiesībaizsardzības iestādēm uzlabošana un obligātas īpašumu deklarācijas parādniekiem izveide zināmā veidā palīdzēs īstenot mūsu mērķus.

Šajā saistībā, protams, Komisija rūpīgi apsvērs Parlamenta lēmumus par dažādajiem jautājumiem, kuri iekļauti šajā ziņojumā.

Priekšsēdētājs. – Ar to šis jautājums tiek slēgts.

Balsojums notiks trešdien, 2009. gada 22. aprīlī.

27. Ikgadējais ziņojums par Lūgumrakstu komitejas darbību (īss izklāsts)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir ziņojuma (A6-0232/2009) par Lūgumrakstu komitejas darbību 2008. gadā, ko Lūgumrakstu komitejas vārdā sagatavojuši McGuinness kundze, īss izklāsts (2008/2301 (INI)).

Mairead McGuinness, referente. – Priekšsēdētāja kungs, šī ziņojuma raksturs nosaka to, ka tajā ir ietverts daudz statistikas datu. Jūs varat aplūkot, izlasīt un analizēt šos datus, bet tajos acīmredzami ir parādīts komitejas pēdējo 12 mēnešu darbs.

Komiteja, kuru es pārstāvu, ir īpaša Parlamenta komiteja. Tai ir ļoti tieša saikne ar pilsoņiem, un tā risina jautājumus, ko izvirzījušas atsevišķas personas vai grupas. Jā, cilvēki vērsas pie šīs komitejas ar tādām problēmām, ko mēs bieži vien nevaram atrisināt, taču viņiem vismaz ir vieta, kur vērsties pēc palīdzības, un tajos gadījumos, kad lietas ir nepieņemamas, mēs cenšamies tās attiecīgi novirzīt.

Mēs risinām ļoti daudz problēmu visās dalībvalstīs, taču, kā liecina statistika, dažas valstis šīs komitejas pakalpojumus izmanto plašāk nekā citas, iespējams, tādēļ, ka komitejā ir locekļi, kuri pārstāv šīs valstis, un tādēļ viņi piesaista savu vēlētāju problēmas. Mani vienmēr sajūsmina tas, ka, jo īpaši Īrijas kontekstā, cilvēki dažkārt sūdzas, ka Eiropa ir pārāk spēcīga, un tomēr, kad šiem cilvēkiem ir problēma un viņi vērsas pie Eiropas pēc palīdzības, tad viņi dažkārt sūdzas, ka Eiropa nav pietiekami spēcīga. Manuprāt, tas ir diezgan būtiski. Manuprāt, Lūgumrakstu komiteja darbojas, izmantojot „maigo spēku”, un es uzskatu, ka pēdējo 12 mēnešu darbs ir bijis vērst uz to, lai ietekmētu tās dalībvalstis, kuras neīsteno tiesību aktus, tādā veidā, lai tām būtu jāmaina sava prakse. Taču mēs varam strādāt tikai, pateicoties tiem cilvēkiem, kuri nāk pie mums ar savām problēmām, un risināt šīs problēmas un šo cilvēku konkrētās vajadzības.

Es gribu dot jums priekšstatu, neieslīgstot detaļās, par dažiem jautājumiem, ko mēs risinām. Acīmredzami, vide ir galvenā joma, saistībā ar kuru mēs saņemam sūdzības no Eiropas Savienības pilsoņiem. Dažas no nopietnākajām sūdzībām attiecas uz ūdens kvalitāti. Ļoti strīdīgs bija Baltijas jūras jautājums, ko Lūgumrakstu komiteja risināja saskaņoti ar citām Parlamenta komitejām. Ļoti lielas bažas pilsoņiem rada īpašumtiesības, un, spriežot pēc tām sūdzībām, kas tiek saņemtas mana vēlēšanu apgabala birojā no pilsoņiem, kuri ir iegādājušies īpašumus Eiropas Savienības dalībvalstīs, es baidos, ka tās aizvien palielināsies. Mūsu pilnvaras šajā saistībā ir ierobežotas, bet tas nenozīmē, ka mēs nevaram runāt par šiem jautājumiem un censties panākt uzlabojumus.

Saistībā ar uzņēmumu uzziņu sabiedrībām – kad uzņēmumi, atsevišķas personas, skolas tiek piekrāptas, liekot tām maksāt naudu sabiedrībām, kuras publicē vārdus un pēc tam pieprasa samaksu gadījumos, kad cilvēki iepriekš nav zinājuši, ka par to būs jāmaksā vai samaksa patiešām tiks pieprasīta, vai, vēl ļaunāk, ja cilvēki vispār nav gribējuši saņemt šo pakalpojumu – Lūgumrakstu komiteju joprojām pārpludina personas, kuras ir apkrāptas un kuras jūtas bezpalīdzīgas pretoties šo negodīgo uzņēmumu uzziņu sabiedrību spiedienam. Mēs esam aicinājuši Komisiju veikt darbības šajā saistībā.

Mēs arī uzsveram šajā ziņojumā, ka mēs esam nobažījušies par progresa trūkumu saistībā ar sabiedrību „Equitable Life”, attiecībā uz kuru Lūgumrakstu komiteja paveica zināmu darbu 2007. gadā un attiecībā uz kuru es vadīju izmeklēšanas komiteju. Mēs vēlamies mudināt UK iestādes ņemt vērā visus mūsu ieteikumus: atvainoties, jā, taču arī atlīdzināt zaudējumus tiem pilsoņiem, kuri ir tik smagi cietuši.

Dažās pēdējās sekundēs, kas man atlikušas, es vēlos parunāt par pašu komiteju un tām procedūrām, kuras komiteja piemēro savā darbā. Mēs vēlētos, lai pie mums nonāk tikai pieņemami lūgumraksti, un mums ir ļoti smagi jāstrādā ar pilsoņiem, lai viņi zinātu, kādus jautājumus mēs varam risināt un kādus nevaram. Es gribu, lai, mums attīstoties, tiktu samazināts vajadzīgais laiks, kādā lūgumraksti tiek izskatīti. Kā Lūgumrakstu komitejas locekle šajā parlamentārajā sasaukumā es uzskatu, ka Lūgumrakstu komitejai ir liela loma tā dēvētā demokrātijas trūkuma samazināšanā, ko mēs vakar apspriedām kādā Īrijas skolā, jo šī komiteja ar pilsoņiem

strādā tieši. Vismaz cilvēki nāk uz Parlamentu, un šeit viņi tiek sadzirdēti un uzklausi. Manuprāt, tas ir ārkārtīgi svarīgi.

Noslēdzot šo darba gadu, es vēlos pateikties komitejas sekretariātam, grupas personālam un savam personālam par palīdzību šī ziņojuma sagatavošanā.

Joe Borg, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos izteikt atzinību par *McGuinness* kundzes darbu ar šo ziņojumu, ko, kā man zināms, viņa paveica sarežģītos apstākļos. Viņai ir izdevies atspoguļot Lūgumrakstu komitejas darba plašo daudzveidību, un es vēlos vēlreiz apstiprināt, to, ko viņa, man nav šaubu par to, gaida, proti, Komisijas vēlmi visos iespējamajos veidos sadarboties ar komiteju tās darbā.

Es tikai gribētu sīkāk pievērsties diviem jautājumiem, kurus *McGuinness* kundze pieminēja šī ziņojuma īsajā izklāstā. *McGuinness* kundze, pirmkārt jūs uzsverat to, cik svarīgs ir tiešs kontakts starp Parlamentu un to pilsoņu ikdienas, ļoti reālajām bažām, kuri iesniedz jums lūgumrakstus. Es piekrišu, un man tas jāzina. Kopš 2004. gada jūs esat izskatījuši gandrīz simts lūgumrakstu no Maltas, kas ir diezgan liels skaits, rēķinot šo lūgumrakstu un iedzīvotāju skaita proporcionālo attiecību.

Dažas no šajos lūgumrakstos minētajām problēmām ir kopīgas ar daudzu citu dalībvalstu problēmām, bet daudzas problēmas ir diezgan raksturīgas Maltai. Šajā gadījumā uzskatāmi ir redzams noderīgais tiešais kontakts ar pilsoni, ko nodrošina šī komiteja. Turklāt pareizi būtu apgalvot arī to, ka jūsu darba neapšaubāmi noderīgs komponents ir laba sadarbība ar valstu iestādēm un faktu vākšanas misijas organizāciju.

Bez tā, ka es piekrišu tiešās strādāšanas ar pilsoņiem lielajai nozīmei, ir otra lieta, kuru es vēlos aplūkot sīkāk, un tā ir pamattiesību vispārējais jautājums. Pamattiesības tiek daudzviet pieminētas jūsu ziņojumā vai nu attiecībā uz nacionālo piederību un saistītajām tiesībām, vai personas un ģimenes tiesībām, vai arī īpašumtiesībām, un, kā jūs zināt, ļoti bieži notiek tā, ka cilvēki, kuri vērsas Parlamentā par savām pamattiesībām, rezultātā jūtas vilušies. Tas notiek tādēļ, ka visbiežāk šādas tiesības ir ārpus Kopienas tiesību aktu darbības jomas, kā jūs to tikko pareizi norādījāt.

Runājot jūsu pašas vārdiem, ir daudz jādara, lai nodalītu graudus no sēnalām, proti, tos lūgumrakstus, ar kuriem mēs varam strādāt, no tiem, ar kuriem mēs nevaram strādāt. Mana vēlme, mana patiesa vēlme ir tāda, lai jūsu ziņojums palīdzētu cilvēkiem to skaidri un reālistiski ieraudzīt.

Ar šiem diviem komentāriem, kuri, es esmu pārliecināts, tiks uztverti tā, kā tie ir domāti, es vēlos tikai pateikt, ka es novēlu referentei vislielākos panākumus un vēlreiz pateicos viņai par šo ziņojumu.

Priekšsēdētājs. – Ar to šis jautājums tiek slēgts.

Balsojums notiks trešdien, 2009. gada 22. aprīlī.

28. Integrēta pieeja dzimumu līdztiesībai komiteju un delegāciju darbā (īss izklāsts)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir ziņojuma (A6-0198/2009) par integrētu pieeju dzimumu līdztiesībai komiteju un delegāciju darbā, ko Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas vārdā sagatavojuši *Záborská* kundze, īss izklāsts (2008/2245(INI)).

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Anna Záborská, referente. – (SK) Pēdējos gados sieviešu cieņa un profesionālā darbība ir ieguvusi jaunu dimensiju. Tas ir jo īpaši pamanāms Kopienas horizontālo politiku virzienos, kas noteikti Lisabonas stratēģijā, demogrāfiskajos izaicinājumos un centienos panākt darba un personiskās dzīves līdzsvaru, kā arī kustībās, lai apkarotu vardarbību pret sievietēm un cilvēku tirdzniecību.

Ziņojums par integrētu pieeju dzimumu līdztiesībai komiteju un delegāciju darbā ir viens no regulārajiem Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas ziņojumiem, ar kuru man likumdošanas laikā divas reizes bija gods iepazīstināt Parlamentu. Lai gan daži cilvēki atzinīgi vērtē sieviešu pieaugošo klātbūtni Eiropas Parlamentā, Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komiteja izsaka nožēlu par faktu, ka sievietes joprojām ir nepietiekami pārstāvētas Parlamenta augstākā līmeņa funkcionālajās struktūrās. Ģenerāldirektorātu līmenī sieviešu pārstāvība joprojām ir nepietiekama. Mēs atbalstām tādu amatpersonu tīklu izveidi sekretariātos, komitejās un delegācijās, kuras būtu īpaši apmācītas šajā jautājumā, lai regulāri apmainītos ar izmēģinātām un pārbaudītām procedūrām.

Ziņojumā ģenerālsēkretariāts tiek aicināts turpināt integrētas darba un personiskās dzīves stratēģijas īstenošanu un veicināt sievietu amatpersonu karjeras attīstību. Ziņojumā ir uzsvērts, ka dzimumu līdztiesība ir pozitīva tendence gan attiecībā uz sievietēm, gan arī vīriešiem, un ka prasībai pēc dzimumu līdztiesības ir jāizpaužas praktiskā pieejā, kura nenostāda sievietes un vīriešus vienu pret otru.

Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komiteja uzsver to, ka ir nepieciešams, lai komiteju un delegāciju rīcībā būtu piemēroti instrumenti, kas ļautu nodrošināt izpratni par dzimumu līdztiesību. Mums ir vajadzīgi atbilstoši dzimumiem sagrupēti rādītāji, dati un statistika, kā arī mums ir vajadzīgi budžeta resursi, ko piešķirtu no dzimumu līdztiesības perspektīvas.

Mēs aicinām politiskās grupas ņemt vērā dzimumu līdzsvaru, nozīmējot personas vadošajos amatos. Šis dzimumu līdztiesības ziņojums ir sadarbības starp parlamentārajām komitejām un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komiteju rezultāts.

Kā Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas priekšsēdētāja un kā referente es vēlos jums no sirds pateikties par šo darbu. Jo īpaši es vēlos pateikties saviem kolēģiem dažādajās komitejās, kuri bija atbildīgi par šo darbu. Šis darbs tika vienbalsīgi pieņemts komitejā, un es to augstu vērtēju. Komiteja ir izveidojusi jaunu metodoloģisko modeli, kurš ļauj novērtēt katras parlamentārās komitejas darbu. Ziņojuma paskaidrojumā šis modelis ir sīki aprakstīts. Šādam novērtējumam noteikti būtu lielāka pierādījuma vērtība, ja būtu atbildējušas visas Eiropas Parlamenta komitejas un delegācijas.

Diskusiju rezultātā tika pieņemts liels skaits grozījumu priekšlikumu, palielinot šī ziņojuma nozīmīgumu. Es novērtēju to, ka šis ziņojums tika sagatavots plurālistisku parlamentāru diskusiju ceļā un ka tas ir uzsvēris šīs tēmas svarīgumu. Eiropas Parlamenta vēlēšanu kontekstā es vēlos uzsvērt to abu dzimumu vēlēšanu nozīmi, kuri cenšas nodrošināt, lai sievietes iespējami lielākā skaitā tiktu pārstāvētas Eiropas Parlamentā.

Priekšsēdētājs. – Šovakar Parlamentā, sēžu zālē, sievietes ir vairākumā. Es tikai vēlējos to norādīt.

Ar to šis jautājums tiek slēgts.

Balsojums notiks trešdien, 2009. gada 22. aprīlī.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Gabriela Crețu (PSE), rakstiski. – (RO) Mēs atzinīgi vērtējam faktu, ka ir sasniegts zināms progress, lai panāktu līdzsvarotu pārstāvību administratoru un asistentu amatos komiteju sekretariātu līmenī. Mēs ceram, ka līdzīgi pasākumi tiks pieņemti arī saistībā ar galvenajiem amatiem politiskajās grupās un jo īpaši politiskas funkcionēšanas līmenī Parlamentā. Tomēr mēs nevaram neatzīmēt, ka šīs izmaiņas ir tikai neliela daļa no tā, kas ir nepieciešams, lai panāktu dzimumu līdztiesību.

Dzimumu līdztiesības piemērošana nozīmētu to, ka ikviena tiesību akta sagatavošanai iepriekš būtu jāveic pētījums par ietekmi dzimumu jomā. Tāpat katrā komitejā būtu nepieciešama izpratne par dzimumu jautājumiem, kā arī obligāts ekspertīzes līmenis. Kā rāda realitāte, tad 2004.-2009. gada parlamentārā sasaukuma laikā nav noraidīts neviens komitejas iesniegtais tiesību akts, pamatojoties uz to, ka tajā nav iekļauts šis ietekmes pētījums, lai gan tā iekļaušana ir obligāta, kopš spēkā stāties Amsterdamas līgums. Diemžēl mums jāatzīst, ka sasniegtie pozitīvie rezultāti ir nelieli un ka dzimumu līdztiesības mērķis joprojām atrodas tālu.

Lívia Járóka (PPE-DE), rakstiski. – (HU) Es vēlos apsveikt *Záborská* kundzi ar šo ziņojumu, kurā uzsvērts fakts, ka, lai gan dažas no Eiropas Parlamenta komitejām ir pieņēmušas stratēģiju dzimumu līdztiesības veicināšanai, joprojām acīmredzami ir trūkumi attiecībā uz šī principa saskaņotu piemērošanu. Tāpat šajā ziņojumā ir ietverta virkne progresīvu ieteikumu. Viens šāds priekšlikums, piemēram, ir iniciatīva, lai Eiropas Parlamentā strādājošās amatpersonas apmeklētu apmācības vienlīdzīgu iespēju jomā, jo, praktiski īstenojot šo principu, ir nepieciešamas atbilstīgas zināšanas.

Dzimumu līdztiesība ir viens no Kopienas tiesību aktu pamatprincipiem. Tomēr Eiropas Parlaments var saglabāt savu uzticamību sabiedrības acīs tikai tad, ja tas uzstās uz tādu pasākumu ieviešanu un pilnīgu īstenošanu, kuri veicina dzimumu līdztiesību arī šajā iestādē, jo īpaši attiecībā uz tās komitejām un delegācijām.

Paturot prātā šo mērķi, mums ir jāizstrādā tāda stratēģija, kurā būtu izvirzīti konkrēti mērķi, lai aktīvi veicinātu vienlīdzīgas iespējas, un tai ir jābūt saistībā ar dzimumu līdztiesību. Nožēlojami ir tas, ka nav panākts praktiski nekāds progress kopš ziņojuma, ko *Záborská* kundze par šo pašu tēmu sagatavoja 2007. gadā. Mēs ceram, ka šis pēdējais paziņojums par nostāju dos labākus rezultātus.

Zita Pleštinská (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Sievietes veido 52 % no Eiropas iedzīvotāju kopējā skaita. To sieviešu uzdevums, kuras aktīvi darbojas politikā, ir īpaši pārliecināt sievietes vēlētajās, ka sieviešu piedalīšanās Eiropas politikā ir svarīga nākamajām paaudzēm, kā arī demokrātisko sistēmu pienācīgai funkcionēšanai.

Es esmu pilnīgi pārliecināta, ka sieviešu pārstāvībai politika nav jābūt pamatotai uz obligātu kvotu ieviešanu, kas noteiktu sieviešu kandidātu obligāto skaitu, bet gan uz sieviešu politiķu spēju meklēt, pieņemt un veicināt tāda veida jautājumus, kuri palīdzētu sievietēm atrisināt viņu faktiskās problēmas.

Kā Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas locekle es daudzas reizes Eiropas Parlamentā esmu runājusi par tiem ierosinājumiem, ko es saņemu, tiekoties ar sievietēm. Jo īpaši es domāju bērnu audzināšanas iekļaušanu pensijas aprēķināšanā un vairāk mazbērnu novietņu un pirmsskolu nodrošināšanu kā galveno faktoru, kas ļautu panākt darba un personiskās dzīves līdzsvaru. Es stingri uzskatu, ka tāda politika, kura rīkotos, pamatojoties pati uz savu personisko mātes un ģimenes dzīves pieredzi, labāk sapratīs sieviešu problēmas.

Záborská kundzes ziņojums par integrētu pieeju dzimumu līdztiesībai komiteju un delegāciju darbā apstiprina to, ka Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komiteja Eiropas Parlamentā darbojas ārkārtīgi aktīvi. Tā ir pieņēmusi daudzus ziņojumus un atzinumus, kuri pelna lielāku citu komiteju ievēribu Parlamentā. Arī šī iemesla dēļ Eiropas Parlamenta deputātu sieviešu skaitam no trešdaļas ir jāpalielinās līdz pusei.

Rovana Plumb (PSE), rakstiski. – (RO) Mūsdienās aizvien lielāks skaits sieviešu iesaistās politikā un galveno lēmumu pieņemšanā uzņēmumos. 2006. gadā 32,6 % vadītāju Eiropas Savienībā bija sievietes. Sieviešu skaits Eiropas Parlamentā ir pieaudzis no 16,3 % 1979. gadā, kad notika pirmās Eiropas vēlēšanas, līdz 31 % 2009. gadā. Tomēr joprojām, šķiet, ir nepieciešams pieņemt un piemērot dzimumu līdztiesības stratēģiju, iekļaujot konkrētus mērķus visos Kopienas politikas virzienos, kuri ietilpst parlamentāro komiteju un delegāciju kompetencē ietilpstošajās darbības jomās.

Es atbalstu vajadzību, lai parlamentāro komiteju un delegāciju rīcībā būtu atbilstīgi līdzekļi, lai iegūtu pareizu izpratni par dzimumu līdztiesību, tostarp par rādītājiem, datiem un statistiku, kas sadalīta pa dzimumiem, kā arī to, lai tām piešķirtu budžeta līdzekļus dzimumu līdztiesības nodrošināšanai.

Visām šīm iespējām ir jāveicina pastāvīga labas prakses apmaiņa, lai īstenotu integrētu ģimenes dzīves un darba dzīves savienošanas stratēģiju, kā arī veicinātu sieviešu darba ņēmēju karjeras attīstību.

Kā sociāldemokrāte es uzskatu, ka šī ir izcila iniciatīva, lai valstu parlamentiem nodotu pozitīvu modeli, ko EP piedāvā dzimumu līdztiesības jomā (Rumānijas parlamentā 11 % deputātu ir sievietes).

29. Zaļā grāmata par TEN-T politikas nākotni (īss izklāsts)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir ziņojuma (A6-0224/2009) par Zaļo grāmatu par TEN-T politikas nākotni, ko Transporta un tūrisma komitejas vārdā sagatavojuši *Lichtenberger* kundze, īss izklāsts (2008/2218(INI)).

Eva Lichtenberger, referente. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, paldies jums, ka esat palikuši šeit, lai noklausītos ziņojumu par šo tematu, kurš faktiski ir daudz svarīgāks, nekā varētu šķist, spriežot pēc sēžu zālē klātesošo deputātu skaita. Šis temats attiecas uz transporta politikas pārskatu saistībā ar Eiropas komunikāciju tīkliem. Vispirms es vēlos pateikties saviem kolēģiem, kas ir devuši ieguldījumu ziņojuma sagatavošanā, jo īpaši Komisijai un sekretariātam, kuri sniedza izcilu atbalstu.

Eiropas komunikāciju tīkliem ir sena vēsture. 15 gadus tika iesniegti projekti, apspriesti saraksti un atlikti lēmumi. Tas bija un ir iemesls, lai pievērstu lielāku uzmanību visam stāstam kopumā, pārskatītu to un apskatītos, cik lielā mērā mērķi ir sasniegti vai tos var sasniegt. Eiropas komunikāciju tīkli ne vienmēr ir bijuši veiksmīgi. Pie tā, kā tik bieži notiek Eiropas Savienībā, daļēji ir vainojams finansējums un it īpaši finansējuma trūkums dalībvalstīs, kurām joprojām piemīt nelāgais paradums pieprasīt ļoti lielu atbalstu no Eiropas Savienības. Taču, kad runa ir par maksājumiem Eiropas Savienības budžetā, tad maisam gals ir ciet, un dots tiek ļoti maz. Tā kā nekas nerodas no nekā, daudzi projekti nav sākti, un mums tam vēlreiz ir jāpievērš lielāka uzmanība, jo īpaši, ņemot vērā jaunākos izaicinājumus, ar kuriem mēs sastopamies attiecībā uz Eiropas transporta politiku kopumā. No vienas puses, mēs sastopamies ar jauniem izaicinājumiem, ko rada klimata pārmaiņas, un mums ir jāreaģē uz šiem izaicinājumiem. Jautājums par ilgtspēju attiecībā uz transportu un jautājums par kaitējumu klimatam, ko rada noteikti transporta līdzekļi, ir jāuzdod vēlreiz un atkal no jauna, un šiem jautājumiem ir jābūt atspoguļotiem arī dalībvalstu un Eiropas Savienības darbībās.

Otrs jautājums, kas mums, protams, ir ļoti apņēmīgi jārisina, ir pašreizējā finanšu krīze, kura noteiktos apstākļos vēl vairāk ierobežos dažu dalībvalstu spēju rīkoties attiecībā uz infrastruktūru un saistītajiem nepieciešamajiem ieguldījumiem. Tomēr Eiropas paplašināšanās mums ir izvirzījusi pilnīgi jaunus uzdevumus, kuru nebija tad, kad tika pieņemti lēmumi par Eiropas komunikāciju tīklu sarakstu. Tādēļ pēc ilgas apspriešanās komitejā tika pieņemts lēmums atbalstīt pieeju, kura paredz risināt it īpaši šos jautājumus.

Pirmkārt, ir nepieciešams ievērojami labāk savienot dažādos transporta veidus vienotā tīklā, nekā tas ir bijis līdz šim. Pagātnē tas tika ignorēts. Jo īpaši tas skar ostas un nomales, kas pēdējos gados bija atstātas novērtā un kas tagad atrodas šī ziņojuma uzmanības centrā. Tomēr šim mērķim ir nepieciešams, lai attīstītu arī pamattīklu un tos tīkla savienojumus, kuri ir visas sistēmas pamatā un ar kuriem visa sistēma ir savienota, nodrošinot pareizu attīstību transporta nozarē un tās pārvaldības nepārtrauktu uzlabošanu. Mums ir vajadzīgs ne tikai ģeogrāfisks tīkls, bet arī konceptuāls tīkls starp transporta veidiem, kā arī labāki vairāku transporta veidu savienojumi un labāk veikts tehniskais darbs šajos tīklos. Tas vairāk attiecas uz programmatūru nekā aparatūru. Šis ir mūsu ziņojuma kodols, un es ceru, ka mēs varam vienoties par šo rezolūciju, kurai ir plašs atbalsts, un ka mēs nespersim soli atpakaļ, kā pašreiz norādīts alternatīvajā rezolūcijā.

Joe Borg, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, Eiropas komunikāciju tīklu politika, kas tika izveidota pirms 15 gadiem, ir būtiski veicinājusi iekšējā tirgus darbību, kā arī sekmējusi ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju. Tagad šī politika ir jāpielāgo jauniem uzdevumiem.

Zaļajā grāmatā par TEN-T politikas nākotni ir aplūkoti šie uzdevumi un ierosināti pasākumi to risināšanai gan tīkla plānošanas, gan arī projekta ieviešanas posmā.

Komisija ļoti atzinīgi vērtē to, ka Eiropas Parlaments seko šim pārskatīšanas procesam no paša sākuma, kā tas atspoguļots šajā rezolūcijā. Tas uzsver abu iestāžu apņēmību izstrādāt uz nākotni vērstu TEN-T politiku. Pastāv ļoti liela atbilstība starp mūsu priekšlikumiem un tiem mērķiem un aicinājumiem, kuri izvirzīti *Lichtenberger* kundzes ziņojumā, ko pieņēmusi Transporta komiteja: t.i., ir vajadzīga integrētāka un saskaņotāka tīkla pieeja, kurā tiktu stiprināti starpsavienojumi starp transporta veidiem, tādi kā dzelzceļa savienojumi ar ostām un lidostām, un intermodāli termināļi, savienojumi starp tālsatiksmes un vietējām transporta sistēmām, kā arī savstarpēja izmantojamība, lai radītu labāku pamatu gan efektīvu, drošu un augstas kvalitātes pakalpojumu sniegšanu pasažieriem, gan arī kravas transportam.

Tāpat Komisija piekrīt šajā ziņojumā paustajam viedoklim, ka – jo īpaši kravas transporta nozarē – ir būtiski attīstīt komodāla transporta ķēdes, kurās svarīga loma ir kuģiem un dzelzceļa transportam un kurās infrastruktūras izmantošanu optimizēt palīdz intelektiskās transporta sistēmas.

Savā ziņojuma projektā Transporta komiteja ir izvēlējusies trešo variantu, t.i., divlīmeņu struktūru ar pamattīklu un visaptverošo tīklu. Atbalstot šo iespēju, Parlaments apstiprina vajadzību apvienot tradicionālo transporta infrastruktūras politiku ar jaunu nosacījumu un apstākļu atbilstīgu izvērtēšanu; vajadzību pēc lielāka elastīguma un lielākas spējas reaģēt uz mainīgām situācijām, kā arī pēc lielākas atvērtības to pasākumu transporta infrastruktūras jomā noteikšanai un atbalstam, kuri izriet no transporta pakalpojumu prasībām.

Mēs atzīmējam, ka pēc balsojuma par Transporta komitejas ziņojuma projektu ir ierosināta alternatīva rezolūcija, kurā tiek atbalstīts otrais variants, t.i., vienlīmeņa tīkls ar prioritāriem projektiem vai tikai prioritārs tīkls bez visaptveroša tīkla. Mēs uzskatām, ka tas ir pretrunā ar dažiem citiem šī rezolūcijas projekta punktiem.

Šajā saistībā es vēlos arī atgādināt visaptverošā tīkla priekšrocības un trūkumus. Būdamas pārāk liels, lai ļautu skaidri noteikt prioritātes un dotu iespēju Kopienas instrumentu izmantošanā koncentrēties uz tīkla pilnīgu izveidi, tas vienlaikus ļauj nodrošināt TEN-T pieejamības funkciju un veicina kohēziju. Tāpat tas ir būtisks atsaucis punkts dažādām darbībām transporta politikas jomā un dažādiem tiesību aktiem: jo īpaši attiecībā uz savstarpēju izmantojamību dzelzceļa nozarē un ceļu satiksmes drošību. Tādējādi visaptverošā tīkla likvidēšana radītu zināmas pretdabiskas sekas.

Attiecībā uz tīkla izveidi mēs pilnībā piekrītam ziņojumā izteiktajam viedoklim, ka lēmumu pieņemšanā par transporta infrastruktūru, tās plānošanā un finansēšanā izšķirošā loma ir dalībvalstīm. Tā kā tālāk ir jāveicina valsts un privātā sektora partnerība, ir nepieciešami pietiekami finanšu resursi no TEN-T budžeta, kā arī ir jāstiprina teritoriālās attīstības mērķu un TEN-T politikas mērķu koordinācija. Komisija arī uzsver, ka TEN-T ieguldījumi ir izšķirošs ilgtspējīgas ekonomiskās attīstības faktors, tādējādi, tas ir būtisks veids, lai palīdzētu pārvarēt pašreizējo krīzi.

Noslēgumā es vēlos izteikt Komisijas pateicību par rezolūcijas priekšlikumu saistībā ar TEN-T politikas nākotni. Mēs gribam pateikties Transporta komitejai par konstruktīvajām debatēm šajā jautājumā un jo īpaši

pateikties *Lichtenberger* kundzei par visaptverošo darbu. Tas būs vērtīgs ieguldījums šī procesa nākamajos soļos debatēs ar pārējām iestādēm.

Priekšsēdētājs. – Ar to šis jautājums tiek slēgts.

Balsojums notiks trešdien, 2009. gada 22. aprīlī.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Krzysztof Hołowczyc (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Tā kā Eiropas Parlamenta pašreizējā sasaukuma pilnvaru laiks tuvojas beigām, mums ir iespēja izteikt komentārus par tām izmaiņām pieejā Kopienas lielākajam infrastruktūras projektam, Eiropas transporta tīklam, kuras Komisija plāno īstenot tuvākajā nākotnē.

Pašlaik dalībvalstīs tiek būvētas šī tīkla daļas. Loģisks turpinājums, kas būs arī pēdējais posms, ir atsevišķu komponentu dalībvalstīs integrēšana vienotā veselumā, lai radītu Eiropas transporta sistēmu.

Eiropas Savienības ģeogrāfija mainās. Tādēļ pamatota šķiet vajadzība ieviest izmaiņas tīkla plānu virzienos. Līdz ar to mainās arī ieguldījumu finansiālās vajadzības. Tīkla integrēšanas pēdējam posmam ir jāliek lielāks uzsvars uz tā pārrobežu elementu finansēšanu.

Pašreizējo transporta savienojumu Eiropā kvalitātes uzlabošana un jaunu savienojumu izveide palīdzēs samazināt ceļu satiksmes negadījumus, kas ir mūsu nemainīga prioritāte cīņā par ES pilsoņu lielāku mobilitāti. Turklāt Eiropas infrastruktūras prioritātes 21. gadsimtam pamato visu veidu tehnoloģisko jauninājumu ieviešanu, kā arī neseno viedo transporta sistēmu popularizēšanu.

30. Nākamās sēdes darba kārtība (sk. protokolu)

31. Sēdes slēgšana

Priekšsēdētājs. – Man vēl atliek vienīgi pateikties par klātbūtni mūsu sabiedrības pārstāvjiem, kuru gan ir maz, toties viņi ir uzmanīgi. Tāpat man atliek slēgt šo sēdi, kas noteikti ir mana pēdējā vakara sēde priekšsēdētāja amatā.

(Sēdi slēdza plkst. 23.45)